

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

Θ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ (ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ)

ΣΥΝΟΔΟΣ Δ'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΝΣΤ'

Κυριακή 19 Δεκεμβρίου 1999

Αθήνα, σήμερα στις 19 Δεκεμβρίου 1999, ημέρα Κυριακή και ώρα 18.09', συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια, για να συνεδριάει υπό την προεδρία του Β' Αντιπροέδρου αυτής κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ ΣΓΟΥΡΙ - ΔΗ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Παρακαλείται ο κύριος Γραμματέας να ανακοινώσει τις αναφορές προς το Σώμα.

(Ανακοινώνονται προς το Σώμα από τον κ. Ιώαννη Κουράκη, Βουλευτή Ηρακλείου, τα ακόλουθα:

“Α. ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΑΝΑΦΟΡΩΝ

1) Οι Βουλευτές κύριοι ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΜΥΡΛΗΣ - ΛΙΑΚΑΤΑΣ, ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΕΛΕΣΤΑΘΗΣ και ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΡΑΚΩΣΤΑΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία ο Δήμος Μεδεώνος του Νομού Αιτωλ/νίας ζητεί την άμεση στελέχωση του ιατρείου Κατούνας Αιτωλ/νίας με ιατρικό και νοσηλευτικό προσωπικό.

2) Οι Βουλευτές κύριοι ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ, ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΕΛΕΣΤΑΘΗΣ και ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία η Ελληνική Ομοσπονδία Γούνας ζητεί την υλοποίηση προγράμματος προβολής, προώθησης και διαφήμισης του κλάδου της ελληνικής γουνοποιίας.

3) Οι Βουλευτές κύριοι ΣΤΑΥΡΟΣ ΣΚΟΠΕΛΙΤΗΣ και ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΜΠΟΥΤΑΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία ο Αγροτικός Σύλλογος Μανταμάδου Λέσβου ζητεί την αποζημίωση των κτηνοτρόφων της περιοχής του για τα άρρωστα πρόβατα που οδηγήθηκαν στη χλωμάτρη.

4) Οι Βουλευτές κύριοι ΙΩΣΗΦ ΒΑΛΥΡΑΚΗΣ και ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία ο Νομάρχης Χανίων ζητεί τη χρηματοδότηση συντήρησης, συμπλήρωσης και δημιουργίας νέων αθλητικών εγκαταστάσεων στο Νομό Χανίων.

5) Οι Βουλευτές κύριοι ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΜΑΓΓΙΝΑΣ, ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΕΛΕΣΤΑΘΗΣ και ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΡΑΚΩΣΤΑΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία το Τμήμα Μουσείων της Διεύθυνσης Προϊστορικών και Κλασικών Αρχαιοτήτων ζητεί την επισκευή και αναμόρφωση του χώρου του Αρχαιολογικού Μουσείου Θυρρείου Αιτωλ/νίας.

6) Οι Βουλευτές κύριοι ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΡΗΤΙΚΟΣ και ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία ο Ο-

μογενής Ομοσπονδιακός Βουλευτής του Καναδά κ. Δημήτρης Καρύγιαννης, ζητεί να ληφθούν μέτρα ώστε να αποτραπεί η εγκατάσταση πυρηνικού αντιδραστήρα στο ΑΚΟΥΓΙΟ της Τουρκίας.

Β. ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΥΠΟΥΡΓΩΝ ΣΕ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

1. Στην με αριθμό 511/7-7-99 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 38621/11-11-99 έγγραφο από την Υπουργό Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης η ακόλουθη απάντηση:

“Απαντώντας στην ερώτηση 511/7-7-99, του Βουλευτή κ. Λεων. Κουρή αναφορικά με τις αναγκαίες τεχνικές βελτιώσεις στην οδό Μεγάρων-Αλεποχωρίου, Ν. Αττικής.

Σε απάντηση της ανωτέρω ερώτησης, η οποία μας διαβιβάστηκε από το Υπουργείο ΠΕΧΩΔΕ, με το υπ' αριθμ. 45/18-10-99 έγγραφό του σας πληροφορούμε ότι η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Αττικής έχει αναθέσει την εκπόνηση μελέτης για την βελτίωση της οδού Μεγάρων-Αλεποχωρίου με συνολικό προϋπολογισμό 100.000.000 δρχ.

Η προκαταρκτική μελέτη έχει ήδη ολοκληρωθεί και έχει ξεκινήσει η σύνταξη της οριστικής Μελέτης.

Παράλληλα έχει προταθεί από τη Νομ. Αυτοδιοίκηση η ένταξη του έργου στο Γ'ΚΠΣ με προτεινόμενο προϋπολογισμό 1.800.000.000 δρχ. Στην παρούσα φάση η Περιφέρεια συγκεντρώνει τις προτάσεις έργων εκ μέρους όλων των φορέων και υπηρεσιών προκειμένου να διαμορφωθεί το Σχέδιο Επιχειρησιακού Προγράμματος σε επίπεδο μέτρου που θα κατατεθεί για έγκριση στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Η εξειδίκευση των έργων θα γίνει από την Επιτροπή Παρακολούθησης η οποία θα συσταθεί μέχρι το τέλος του τρέχοντος έτους.

Η Υπουργός
Β. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ”

2. Στην με αριθμό 1741/13-9-99 ερώτηση και ΑΚΕ 325 δόθηκε με το υπ' αριθμ. 346/10-11-99 έγγραφο από τον Υπουργό Εμπορικής Ναυτιλίας η ακόλουθη απάντηση:

“Σε απάντηση της ερώτησης 1741/13-9-99 που κατέθεσαν οι Βουλευτές κύριοι Σ. Παναγιώτου και Μ. Μπόσκου σε ό,τι αφορά την κατάσταση των μέσων πυρασφαλείας της εξέδρας άτλησης φυσικού αερίου “ΠΡΙΝΟΣ ΚΑΠΠΑ” που βρίσκεται στον κόλπο της Καβάλας σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

α) Η εν λόγω εξέδρα ήταν εφοδιασμένη με πιστοποιητικό ασφαλείας εξαρτισμού που εκδόθηκε από τον Γερμανικό Μη-γγώμονα κατ' εξουσιοδότηση της Ελληνικής Αρχής σύμφωνα με την παρ. 2 του Άρθρου 3 του π.δ. 546/1985 (ΦΕΚ 195 Α/18-

11-1985) “Κανονισμός σωστικών και πυροσβεστικών μέσων και εκτέλεσης γυμνασίων στις μονάδες έρευνας και εκμετάλλευσης υδρογονανθράκων.

β) Το ανωτέρω πιστοποιητικό ασφαλείας εξαρτισμού εκδόθηκε την 1/10/97 και έληξε την 19/3/99. Σύμφωνα με αναφορά του Κ.Α. Καβάλας η εν λόγω εξέδρα δεν λειτουργεί από τον Νοέμβριο του 1998 μέχρι σήμερα.

γ) Όπως πληροφορηθήκαμε από τον Γερμανικό Νηογνώμονα πρόσφατα επανεληφθήσαν οι επιθεωρήσεις για την ανανέωση του πιστοποιητικού, και εκδόθηκε νέο προσωρινό πιστοποιητικό με ημερομηνία έναρξης 08-11-1999 και λήξης 30-3-2000.

Ο Υπουργός
ΣΤΑΥΡΟΣ ΣΟΥΜΑΚΗΣ

3. Στην με αριθμό 1978/22-9-99 ερώτηση δόθηκε με το υπ’αριθμ. 7746/11-11-99 έγγραφο από τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων η ακόλουθη απάντηση:

“Απαντώντας στην ερώτηση με αριθμό 1978 που κατατέθηκε στις 22-9-99 από το Βουλευτή κ. Πέτρο Τατούλη και μας διαβιβάστηκε με το υπ’αριθμ. 313/15-10-99 έγγραφο του Υπουργείου Γεωργίας, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Το όρος Μαίναλο περιλαμβάνεται στον Εθνικό Κατάλογο των προστατευόμενων περιοχών των οποίων εξετάζεται η καταλληλότητα ένταξης στο Ευρωπαϊκό Οικολογικό Δίκτυο NATURA 2000, στο πλαίσιο της Οδηγίας 92/43/ΕΟΚ, με κωδικό GR 2520001.

Από τη Δ/ση Χωροταξίας του ΥΠΕΧΩΔΕ προωθείται ένα ευρύ μελετητικό έργο, σε εθνικό και περιφερειακό επίπεδο, το οποίο μαζί με άλλες μελέτες που προωθούνται σήμερα για την περιοχή, αναμένεται να υποστηρίξει τη βιώσιμη ανάπτυξη της ευρύτερης περιοχής του Μαϊνάλου.

Από το πρόγραμμα αυτό επισημειώνονται τα παρακάτω:

Εκπονείται και αναμένεται να ολοκληρωθεί σύντομα η μελέτη του Χωροταξικού Σχεδίου της Περιφέρειας Πελοποννήσου. Η μελέτη αυτή στοχεύει, μεταξύ άλλων, στην καταγραφή και αξιολόγηση των παραγόντων εκείνων που επηρεάζουν τη μακροπρόθεσμη ανάπτυξη και διάρθρωση του χώρου σε επίπεδο Περιφέρειας και τον προσδιορισμό των βασικών προτεραιοτήτων και στρατηγικών επιλογών για την ολοκληρωμένη και αειφόρο ανάπτυξη της. Στο πλαίσιο αυτό θα υποδειχθούν, μεταξύ άλλων, οι αναγκαίες κατευθύνσεις για τη χωρική διάρθρωση των βασικών δικτύων και υπηρεσιών περιφερειακού και διανομαρχιακού ενδιαφέροντος, την ισόρροπη και αειφόρο διάρθρωση του οικιστικού δικτύου και ιδίως αυτές που αφορούν στη δημιουργία βιώσιμων και αναπτυξιακών ενοτήτων και στην προστασία, διατήρηση και ανάδειξη της φυσικής και πολιτιστικής κληρονομιάς.

Οι κατευθύνσεις αυτές, εξειδικεύονται περαιτέρω, όπου αυτό απαιτείται, σε επίπεδο των εδαφικών ορίων των νομαρχιακών αυτοδιοικήσεων ή και άλλων γεωγραφικών ενοτήτων της περιφέρειας, όπως είναι οι ορεινές και προβληματικές περιοχές. Το χωροταξικό αυτό πλαίσιο θα συνοδεύεται επίσης από πρόγραμμα δράσης, με τις απαιτούμενες για την εφαρμογή του ενέργειες, ρυθμίσεις, μέτρα και προγράμματα, κόστος και πηγές χρηματοδότησης, φορείς και χρονοδιάγραμμα εφαρμογής.

Σημειώνεται επίσης, η εκπόνηση δύο ακόμα μελετών στρατηγικού χαρακτήρα για τη βιώσιμη ανάπτυξη του Εθνικού χώρου. Οι μελέτες αυτές έχουν ως θέμα “Οι δυναμικές των ορεινών και προβληματικών περιοχών στο πλαίσιο των γενικότερων εξελίξεων και μετασχηματισμών του αγροτικού χώρου” και “Στρατηγικό πλαίσιο χωρικών κατευθύνσεων για την ανάπτυξη του ιαματικού και του χιονοδρομικού τουρισμού στην Ελλάδα”, τα πορίσματα των οποίων αναμένεται να αποτελέσουν βασική εισροή για τη διαμόρφωση ειδικών κατευθύνσεων για την ανάπτυξη ολοκληρωμένων δράσεων στους ορεινούς όγκους και το χιονοδρομικό τουρισμό.

Οι προαναφερόμενες μελέτες/δράσεις της Δ/σης Χωροταξίας υποστηρίζονται θεσμικά με το νόμο 2742/99 “Χωροταξικός σχεδιασμός - και αειφόρος ανάπτυξη και άλλες διατάξεις” που ψηφίστηκε πρόσφατα.

Τέλος, όσον αφορά στην αυθαίρετη δόμηση σας ενημερώνουμε ότι αρμόδιες για την έκδοση και τον έλεγχο των οικοδομικών αδειών και εργασιών καθώς και για την τήρηση και εφαρμογή όλων των σχετικών με τις αυθαίρετες κατασκευές διατάξεων είναι οι πολεοδομικές υπηρεσίες που μετά το ν. 2218/98 υπάγονται διοικητικά και οργανικά στις οικείες Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις.

Ο Υπουργός
Κ. ΛΑΛΙΩΤΗΣ

4. Στην με αριθμό 2028/23-9-99 ερώτηση δόθηκε με το υπ’αριθμ. 205/12-11-99 έγγραφο από τον Υπουργό Ανάπτυξης η ακόλουθη απάντηση:

“Σε απάντηση της ερώτησης 2028/23-9-99, που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Α. Νάκος και μας διαβίβασε το Υπουργείο Γεωργίας σας γνωρίζουμε ότι:

Μετά από εντολή του Γενικού Γραμματέα Έρευνας και Τεχνολογίας συνεκλήθη σε έκτακτη συνεδρίαση στις 15-7-99 το Δ.Σ. του ΕΚΕΦΕ “ΔΗΜΟΚΡΙΤΟΣ” και αποφάσισε την ίδρυση εργαστηρίου περιβαλλοντικών Ερευνών και Υπηρεσιών και την ένταξη σ’ αυτό μονάδας μέτρησης διοξειδίων και αναλόγων ρύπων.

Για την υλοποίηση της απόφασης αυτής συγκροτήθηκε ειδική Επισημοτική Επιτροπή που αποτελείται από τους κυρίους Δρ. Κ. Παλαιό, Δ. Κοτζιά του Κοινού Κέντρου Ερευνών των Ισρα και Εμμ. Λαχανιάτη καθηγητού, του Πολυτεχνείου του Μονάχου. Η παραπάνω Επιτροπή αφού μελέτησε το θέμα κατέληξε στα εξής:

α) Είναι χρήσιμη και εθνικά επιβεβλημένη η ίδρυση του εργαστηρίου που θα μπορεί να αναλύει δείγματα διαφορετικής προέλευσης (τρόφιμα, αέρα, νερό).

β) Το εργαστήριο πρέπει να γίνει σε Ερευνητικό Κέντρο διότι χρησιμοποιεί όργανα υψηλής τεχνολογίας και τεχνικές που εξελίσσονται συνεχώς.

Η Επιτροπή συνέταξε τον προϋπολογισμό και τις τεχνικές προδιαγραφές του έργου, τις προϋποθέσεις λειτουργίας του εργαστηρίου και τις ανάγκες του σε ανθρώπινο δυναμικό. Κατά την άποψή της το εν λόγω εργαστήριο μπορεί να τεθεί σε πρώτη λειτουργία περί τα τέλη Μαΐου 2000.

Ο Υπουργός
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

5. Στις με αριθμό 2931/22.10.99 και 2126/28.9.99 ερωτήσεις δόθηκε με το υπ’αριθμ. 328/12.11.99 έγγραφο από τον Υφυπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων η ακόλουθη απάντηση:

“Απαντώντας στις ερωτήσεις 2126/28.9.99 και 2931/22.10.99 του Βουλευτή κ. Γ. Καρατζαφέρη που μας διαβιβάστηκε με του υπ’ αρ.3039/13.10.99 έγγραφο το Υπουργείο Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και στην ερώτηση 2931/22.10.99, παρακαλούμε να πληροφορήσετε τον κ. Βουλευτή σύμφωνα με τα στοιχεία της Υπηρεσίας Αποκατάστασης Σεισμοπλήκτων (ΥΑΣ) τα εξής:

Οι σεισμόπληκτοι όλων των άλλων περιοχών της χώρας αποκαθίστανται με ρυθμούς ικανοποιητικούς και το ΥΠΕΧΩΔΕ εκτός της δανειοδότησης των σεισμόπληκτων χορηγεί και δάνεια σε πυρόπληκτους πλημμυροπαθείς και τους κατοικούντες σε μεταφερόμενους και κατολισθαίνοντες οικισμούς.

Επίσης σας πληροφορούμε ότι όσοι λυόμενοι οικίσκοι απελευθερώνονται από τους σεισμόπληκτους μεταφέρονται στις αποθήκες του ΥΠΕΧΩΔΕ (Ασπρόπυργος) όπου επισκευάζονται και είναι έτοιμοι προς χρήση και είναι αυτοί που δόθηκαν αρχικά στους σεισμόπληκτους του Ν. Αττικής από το πρώτο βράδυ του σεισμού της 7.9.99.

Όσον αφορά στους Νομούς Γρεβενών, Κοζάνης και Κόνιτσας παραμένουν όσοι λυόμενοι οικίσκοι κατοικούνται από σεισμόπληκτους, υπάρχει δε η με αρ.πρωτ. οικ. 1374/2.4.98 Κοινή Υπουργική Απόφαση του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας και των Υφυπουργών Οικονομικών και ΠΕΧΩΔΕ με την οποία χρεώνονται οι σεισμόπληκτοι το κόστος του οικίσκου μέσω της Δ.Ο.Υ

σε περίπτωση άρνησης επιστροφής του.

Τέλος η κρατική αρωγή χορηγείται ανάλογα με τα ποσά που διαθέτει το ΥΠΕΘΟ και αφορά σχεδόν στο σύνολο τους τις σεισμόπληκτες περιοχές.

Ο Υφυπουργός
ΧΡ. ΒΕΡΕΛΗΣ

6. Στην με αριθμό 2433/8.10.99 ερώτηση δόθηκε με το υπ'αριθμ. 2140/11.11.99 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων η ακόλουθη απάντηση:

“Σε απάντηση της 2433/8.10.99 ερώτησης που κατατέθηκε στη Βουλή από το Βουλευτή κ. Νικόλαο Κατσαρό, αναφορικά με επιχειρήσεις που οφείλουν τελεσίδικα στο ΙΚΑ περισσότερα από 100 εκατομμύρια δραχμές, σας διαβιβάζουμε τα στοιχεία τα οποία μας στάλθηκαν από τη Διοίκηση του Ιδρύματος, με σχετικές παρατηρήσεις.

Ο Υφυπουργός
ΦΟΙΒΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ

Σημ.: Τα σχετικά έγγραφα ευρίσκονται στο αρχείο της Δ/σης Κοινοβουλευτικού Ελέγχου (Τμήμα Ερωτήσεων).

7. Στην με αριθμό 2590/12.10.99 ερώτηση δόθηκε με το υπ'αριθμ. 1260/10.11.99 έγγραφο από τον Υπουργό Υγείας και Πρόνοιας η ακόλουθη απάντηση:

“Απαντώντας στην με αριθμό 2590/12.10.99 ερώτηση που κατατέθηκε στη Βουλή από την Βουλευτή κ. Αράπη-Καραγιάννη Βασιλική και αφορά τη δωρεά αξονικού τομογράφου στο “Λαϊκό” Νοσοκομείο Αθηνών, σας πληροφορούμε τα εξής:

Με την υπ' αριθ. Α1α/5637/Φ8γ2-Φ14-9/28.5.99 Απόφαση του Υπουργού Υγείας και Πρόνοιας έχει γίνει η αποδοχή Δωρεάς αξονικού τομογράφου στο Π.Γ.Ν.Α. “ΛΑΙΚΟ” και είχε δοθεί η απαραίτητη έγκριση σκοπιμότητας διαμόρφωσης χώρου για την

εγκατάστασή του.

Ο αξονικός έχει ήδη εγκατασταθεί και η λειτουργία του θα αρχίσει εντός δέκα (10) ημερών μετά την ολοκλήρωση των δοκιμαστικών εργασιών που γίνονται από την προμηθεύτρια εταιρεία.

Ο Υπουργός
Λ. ΠΑΠΑΔΗΜΑΣ

8. Στην με αριθμό 2627/13.10.99 ερώτηση δόθηκε με το υπ'αριθμ. 1256/10.11.99 έγγραφο από τον Υπουργό Υγείας και Πρόνοιας η ακόλουθη απάντηση:

“Απαντώντας στην με αριθμό 2627/13.10.99 ερώτηση που κατατέθηκε στη Βουλή από το Βουλευτή κ. Γ. Καρατζαφέρη και αφορά την παρουσία των γιατρών κατά το χρόνο της εφημερίας τους στα νοσοκομεία, σας πληροφορούμε τα εξής:

1. Σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 6 του άρθρου 7 του Ν.2606/97 οι γιατροί που καλούνται σε εφημερία και δεν προσέρχονται στερούνται την αμοιβή της εφημερίας και κινείται συγχρονως πειθαρχική διαδικασία εναντίον τους και κατά παντός υπευθύνου από τον Υπουργό Υγείας και Πρόνοιας.

2. Οι διοικήσεις των νοσοκομείων οφείλουν να ελέγχουν την παρουσία των γιατρών σύμφωνα με το πρόγραμμα εφημερίας το οποίο πρέπει να αναρτάται στους πίνακες των εξωτερικών ιατρείων.

3. Εκτός από την καθιέρωση διαδικασία ελέγχου υπάρχει δυνατότητα έκτακτου ελέγχου και σε κάθε περίπτωση καταστρατήγησης των ισχυουσών διατάξεων θα επιβάλλονται οι ανάλογες κυρώσεις.

Ο Υπουργός
Λ. ΠΑΠΑΔΗΜΑΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Ευχαριστούμε τον κ. Κουράκη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Συνέχιση της συζήτησης επί των σχεδίων νόμων του Υπουργείου Οικονομικών:

α) Κύρωση του Κρατικού Προϋπολογισμού και των προϋπολογισμών ορισμένων ειδικών ταμείων και υπηρεσιών οικονομικού έτους 2000.

β) Κύρωση του Απολογισμού του Κράτους οικονομικού έτους 1998.

γ) Κύρωση του Ισολογισμού του Κράτους οικονομικού έτους 1998.

Το λόγο έχει ο κ. Κοντογιαννόπουλος, ανεξάρτητος Βουλευτής από το Νομό Ηλείας, ως ειδικός εισηγητής για τριάντα λεπτά.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριοι συνάδελφοι, ο Προϋπολογισμός του 2000 σίγουρα μπορεί να χαρακτηριστεί ως ο σημαντικότερος, για το μέλλον της χώρας, Προϋπολογισμός των τελευταίων ετών. Κλείνει μία παρατεταμένη και επίπονη περίοδος λιτότητας για το λαό μας. Ολοκληρώνεται η δημοσιονομική σύγκλιση της ελληνικής οικονομίας προς τις απαιτήσεις της Ο.Ν.Ε. Επιτυγχάνεται έτσι, ο μείζων εθνικός στόχος της ένταξης της χώρας μας στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση.

Είναι συνήθης η κομματική αντιπαράθεση για την ακρίβεια και τη σημασία των αριθμητικών δεδομένων του κάθε προϋπολογισμού. Δεν θα ασχοληθώ με αυτούς από τη στιγμή που όλοι οι διεθνείς οικονομικοί οργανισμοί και οι ξένοι παρατηρητές προεξοφλούν, ότι η Ελλάδα θα έχει εκπληρώσει και τα πέντε κριτήρια που απαιτούνται για την ένταξη μας στην Ο.Ν.Ε. Το κριτήριο του πληθωρισμού, που ακόμη ανθίσταται, αναμένεται να επιτευχθεί πάνω στο νήμα, δηλαδή στις αρχές του έτους 2000.

Ο ενταξιακός χαρακτήρας του νέου Προϋπολογισμού αποτελεί, κατά την άποψή μου, το σημαντικότερο χαρακτηριστικό του στοιχείο. Αποτυπώνει το καταληκτικό βήμα της σκληρής προσπάθειας που άρχισε το 1981 όταν ο Κωνσταντίνος Καραμανλής “μας έριξε στη θάλασσα για να κολυμπήσουμε”.

Δικαιώνεται το όραμα του ηγέτη που πίστεψε πρώτος και εναντίον όλων στο ευρωπαϊκό μέλλον της χώρας μας και πέτυχε τον άθλο να την εντάξει στην τότε ΕΟΚ.

Παράλληλα, ο προϋπολογισμός αυτός σηματοδοτεί και την έναρξη της μετά ΟΝΕ εποχής για την ελληνική οικονομία, αλλά και την ελληνική κοινωνία. Είναι ο τελευταίος Προϋπολογισμός που συντάσσεται σε δραχμές. Ο επόμενος του έτους 2001 θα κατατεθεί στη Βουλή αφού προηγουμένως τον Ιούλιο του 2000 το Συμβούλιο Κορυφής της Λισσαβώνας θα έχει, όπως όλοι περιμένουμε, εγκρίνει την εισδοχή της χώρας μας ως το δωδέκατο μέλος της ΟΝΕ και ο Προϋπολογισμός αυτός θα εκφράζει τις δαπάνες του και τα έσοδά του σε δραχμές και σε Ευρώ. Η αναφορά σε ένα ισχυρό και παγκόσμιο νόμισμα, όπως το ευρώ, αποτελεί το πιο σημαντικό μήνυμα προς τις παραγωγικές και κοινωνικές τάξεις της χώρας γιατί, σημαίνει εξασφάλιση συνθηκών ανάπτυξης και διασφάλιση του εισοδήματος των ασθενέστερων οικονομικά τάξεων. Γι αυτό και η επιλογή της ΟΝΕ αποτελεί τη μόνη πραγματικά φιλολαϊκή επιλογή μέσα στις σημερινές συνθήκες της παγκοσμιοποιημένης οικονομίας.

Την αναμενόμενη για το έτος 2000 απόφαση για την ένταξη της χώρας μας στην ΟΝΕ, τη συμπληρώνει και την ολοκληρώνει η πρόσφατη απόφαση της Συνόδου Κορυφής στο Ελσίνκι. Γιατί αν με την ένταξή μας στην ΟΝΕ η ελληνική οικονομία ενσωματώνεται στις οικονομίες του σκληρού πυρήνα των ευρωπαϊκών χωρών, με την απόφαση στο Ελσίνκι, η Ελλάδα βγαίνει επιτέλους από το αδιέξοδο μιας μονοδιάστατης εξωτερικής πολιτικής, κυριαρχούμενης από τις ελληνοτουρκικές διαφορές και ενσωματώνεται στο ευρωπαϊκό γίγνεσθαι διεκδικώντας ένα ρόλο ηγετικό στον ευρύτερο χώρο της Νοτιοανατολικής Ευρώπης και της Μεσογείου.

Η χώρα μας, με τη στάση που τήρησε στο Ελσίνκι, ανοίγο-

ντας δηλαδή το δρόμο για τη μελλοντική ένταξη της Τουρκίας στην Ευρώπη, αλλά και με τους όρους με τους οποίους πέτυχε να οριοθετηθεί η ενταξιακή πορεία της Τουρκίας, λειτούργησε πραγματικά ως ευρωπαϊκή δύναμη. Οι επιπτώσεις της απόφασης του Ελσίνκι πιστεύω ότι θα ασκήσουν καταλυτική επίδραση στη μελλοντική πορεία της χώρας και στα εθνικά μας συμφέροντα. Ασφαλώς όχι από τα πρώτα εικοσιτετράωρα, μεσοπρόθεσμα όμως είμαι βέβαιος γι αυτό. Η απόφαση αυτή πρώτον, σηματοδοτεί αλλαγή στη νοοτροπία μας. Οι Έλληνες πληρώσαμε ακριβά μέχρι σήμερα τον ανενδοτισμό, τον ελληνοκεντρισμό και τον απομονωτισμό που, για λόγους εσωτερικής κατανάλωσης, χαρακτήριζε συνήθως τη στάση μας στις διεθνείς εξελίξεις. Αυτή η απόφαση, δεύτερον, τοποθετεί τις ελληνοτουρκικές διαφορές στο πλαίσιο του ευρωπαϊκού κεκτημένου και τις καθιστά κυρίως ευρωπαϊκό πρόβλημα. Παράλληλα ανοίγει το δρόμο για την επίλυση του κυπριακού προβλήματος, αποσυνδέοντας την ενταξιακή πορεία της Κύπρου από το πολιτικό ζήτημα.

Και ακόμη -και δεν είναι καθόλου ασήμαντο- ενισχύει τις φιλοευρωπαϊκές δυνάμεις της Τουρκίας απέναντι στους ακραίους ισλαμιστές. Είναι επιτέλους καιρός να αντιληφθούμε ότι μία Τουρκία που θα προσπαθεί να εξευρωπαϊστεί και μία Τουρκία που θα έχει αποφύγει τον ισλαμικό κίνδυνο είναι για μας καλύτερος γείτονας.

Τρίτον σημείο, με την απόφαση αυτή οδηγούμεθα σε μία ριζική αλλαγή του κλίματος στην περιοχή καθώς, διανοίγονται πλέον συνθήκες συνεργασίας, ειρήνης και φιλίας ανάμεσα στη χώρα μας και στην Τουρκία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πιστεύω ότι όπως ο ευρωπαϊκός χώρος λειτούργησε καταλυτικά για να ξεπεραστούν οι γαλλογερμανικές διαφορές που είχαν οδηγήσει την Ευρώπη σε δύο παγκοσμίους πολέμους, το ίδιο πιστεύω ότι θα συμβεί με τις ελληνοτουρκικές διαφορές.

Τέταρτον, διαμορφώνονται νέες προοπτικές για την οικονομία μας. Όχι μόνο γιατί θα επιδοθούμε πλέον απερίσπαστοι στην υπόθεση της ανάπτυξης, στη δύσκολη μετά ΟΝΕ εποχή, αλλά γιατί, αξιοποιώντας τα νέα δεδομένα, μπορούμε να διαδραματίσουμε ρόλο ηγέτιδας οικονομικής δύναμης στο Βαλκανικό χώρο.

Αυτοί οι νέοι ορίζοντες και οι προοπτικές για τη χώρα, που διανοίγονται μετά την απόφαση στο Ελσίνκι, θα εξαρτηθούν φυσικά από την ετοιμότητά μας να κατοχυρώσουμε τη σωστή εφαρμογή τους.

Η αναγνώριση των θετικών στοιχείων που εμπεριέχει ο Προϋπολογισμός που συζητούμε, πιστεύω ότι αποτελεί πράξη δικαιοσύνης, όχι μόνον απέναντι στην Κυβέρνηση, αλλά προπαντός απέναντι στον ελληνικό λαό, που επωμίσθηκε το βάρος των θυσιών που χρειάστηκαν. Και αυτό επιβάλλεται ακόμη περισσότερο, γιατί οι προσπάθειές μας δεν τερματίζονται με την ένταξή μας στην ΟΝΕ. Θα χρειαστεί να συνεχιστούν για να επιτευχθεί η πραγματική σύγκλιση, που δεν είναι άλλη από την σταδιακή προσέγγιση του βιοτικού επιπέδου του λαού μας με το επίπεδο των προηγμένων ευρωπαϊκών λαών.

Αντίθετα, η συνήθης μικροψυχία για λόγους κομματικούς και η υποβάθμιση των προσπαθειών που καταβλήθηκαν, από το λαό και από την Κυβέρνηση κι ακόμη η υποτίμηση της σημασίας των στόχων που επιτεύχθηκαν δεν βοηθούν. Γιατί αυτή η πρακτική, ιδιαίτερα αυτή τη στιγμή, φθάνει στα όρια της υπονομιμείας των μελλοντικών προσπαθειών που πρέπει να καταβληθούν. Πως θα πειστεί μια κοινωνία να συνεχίσει και να εντείνει τις προσπάθειές της, αν δεν της αναγνωρίζεται ο δρόμος που διάνυσσε και τα αποτελέσματα που πέτυχε;

Η ισοπέδωση, η άρνηση των πάντων δεν βοηθάει ψυχολογικά το λαό μας. Επιτέλους χρειάζεται τούτη την ώρα από όλον τον πολιτικό κόσμο, τουλάχιστον από τον κόσμο που στη συντριπτική του πλειοψηφία ενστερνίζεται την ευρωπαϊκή πορεία της χώρας, να στείλουμε στο λαό μας ένα μήνυμα ελπίδας, ένα μήνυμα αισιοδοξίας ότι οι προσπάθειές του πίνουν τόπο και του εξασφαλίζουν καλύτερες συνθήκες ζωής.

Από την άλλη πλευρά, θα πρέπει να εξαρθούμε πάνω από τις συνήθεις μικροκομματικές αντιπαράθεσεις και να εκτιμήσουμε

αντικειμενικά την οικονομική πολιτική της τελευταίας εικοσιπενταετίας, αναγνωρίζοντας όλες τις προσπάθειες που έγιναν προς τη σωστή κατεύθυνση και ιδίως από την Κυβέρνηση του Κωνσταντίνου Μητσοτάκη, την περίοδο 1990-1993.

Θέλω να θυμίσω ότι σε πρόσφατη έκθεση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής προς το Συμβούλιο των Υπουργών των Οικονομικών, το ΕΚΟΦΙΝ, προκειμένου να αρθεί η σε βάρος της χώρας μας σύσταση, λόγω των υπερβολικών ελλειμμάτων, που ίσχυσε από το 1994, -και πράγματι πριν από λίγες ημέρες ανακοινώθηκε πανηγυρικά από την Κυβέρνηση η άρση της- αναφέρονται μεταξύ άλλων τα εξής: "Τα χρόνια πριν από την είσοδο της Ελλάδας στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα το 1981, η κατάσταση του προϋπολογισμού της Ελλάδας θα πρέπει να θεωρηθεί υγιής.

Το έλλειμμα άγγιξε το 2,6% του ΑΕΠ το 1980 και το ποσοστό δανεισμού δεν ξεπέρασε το 30%. Η κατάσταση ανατράπηκε δραματικά την δεκαετία του 1980 και στις αρχές της δεκαετίας του 1990, παρά τις δυο προσπάθειες σταθεροποίησης, οι οποίες πραγματοποιήθηκαν" την περίοδο 1985-1986 από τον σημερινό Πρωθυπουργό και το 1991 από την κυβέρνηση Μητσοτάκη.

Ήλλυστε ο ίδιος ο Ανδρέας Παπανδρέου είχε παραδεχθεί το 1985 σε μια συνέντευξή του στον "ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟ" τα λάθη της οικονομικής πολιτικής που ακολούθησε την πρώτη τετραετία και από το 1993 δρομολόγησε ο ίδιος την πολιτική που κατά βάση ακολουθεί μέχρι σήμερα η Κυβέρνηση Σημίτη.

Ήλλυστε και στις δυο διαδοχικές περιόδους που κυβέρνησε η Νέα Δημοκρατία, υπάρχουν ουσιώδεις διαφορές στην οικονομική πολιτική που ακολουθήσαμε. Την πρώτη περίοδο 1974-1981, ακολουθήσαμε πολιτική κρατικοποιήσεων. Την περίοδο 1990-1991 ακολουθήσαμε αντίθετα πολιτική αποκρατικοποιήσεων. Βεβαίως οι συνθήκες εν τω μεταξύ είχαν αλλάξει.

Η επιτυχία των κριτηρίων της σύγκλισης, που απεικονίζει ο Προϋπολογισμός που συζητούμε, οδηγεί σε δύο κρίσιμα πολιτικά συμπεράσματα.

Πρώτον, ο δρόμος μας προς την Ευρώπη, ούτε ήταν και ούτε θα είναι και στο μέλλον στρωμένος με ροδοπέταλα. Χρειάστηκαν κοινωνικές και πολιτικές μάχες και σκληρές θυσιές για να φθάσουμε στο σημείο που βρισκόμαστε σήμερα. Η πορεία μας ασφαλώς διευκολύνθηκε από τις καταλυτικές μεταβολές της περιόδου 1989-1990 με την κατάρρευση του υπαρκτού σοσιαλισμού και την επικράτηση της οικονομίας της αγοράς ως του μόνου οικονομικού συστήματος που μπορεί να οδηγήσει στην ανάπτυξη και την ευημερία. Δεν υπάρχει άλλος δρόμος και δεν υπάρχει άλλη πολιτική. Είναι η πολιτική που ακολουθούν σήμερα όλες οι ευρωπαϊκές χώρες, ανεξάρτητα με το ποιο κόμμα βρίσκεται στην εξουσία. Είναι η πολιτική που τις κύριες κατευθύνσεις της ακολουθούν και στη χώρα μας όλες οι κυβερνήσεις μετά το 1990.

Υπάρχουν ασφαλώς διαφορετικές αποχρώσεις ως προς το μίγμα της πολιτικής που εφαρμόζεται και τις μεθόδους που επιλέγονται. Και οφείλω να αναγνωρίσω ότι τόσο το μίγμα πολιτικής, όσο και οι μέθοδοι που εφαρμόσε η σημερινή Κυβέρνηση αποδεικνύονται από τα αποτελέσματα επιτυχείς.

Το δεύτερο πολιτικό συμπέρασμα είναι ότι με δεδομένη την οικονομική πολιτική, το πρόβλημα για τη χώρα μας παραμένει κατά βάση πολιτικό. Απαιτείται δηλαδή εμμονή στους στόχους και αμείωτη του πολιτικού κόστους από τις πρόσκαιρες αντιδράσεις.

Η σημερινή Κυβέρνηση πέτυχε, γιατί επέμεινε σταθερά στην επιδίωξη των στόχων. Άντεξε τις αντιδράσεις και τις πιέσεις για αλλαγή της πολιτικής και είχε και την τύχη να δει τις προσπάθειές της να ολοκληρώνονται. Όπως απέδειξαν και οι αποφάσεις στο Ελσίνκι τα ίδια ακριβώς στοιχεία οφείλουν να προσδιορίσουν και την πολιτική μας στα εθνικά μας θέματα και στις διεθνείς μας σχέσεις.

Αντίθετα η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας την περίοδο 1990-1993 δεν πέτυχε τους στόχους της, όχι γιατί η πολιτική της ήταν λανθασμένη, αλλά γιατί υπονομεύθηκε και τελικά ανατράπηκε, όχι από τη θεσμική, αλλά από την εσωκομματική της αντιπολίτευση.

Τα θετικά στοιχεία του Προϋπολογισμού δεν πρέπει, κύριοι

συνάδελφοι, να δημιουργήσουν την ψευδαίσθηση ότι έχουν επιτευχθεί περισσότερα από όσα πράγματι επιτεύχθηκαν. Οι δυσκολίες και οι αδυναμίες της οικονομίας μας, κατά τη μετά Ο-ΝΕ εποχή, είναι υπαρκτές. Κατά πρώτο λόγο ο πληθωρισμός. Η αντιμετώπιση του κινδύνου της πληθωριστικής ανάφλεξης της οικονομίας, μετά την ένταξη στην ΟΝΕ, πρέπει να αποτελέσει πρωταρχικό μέλημα της Κυβέρνησης για τα επόμενα χρόνια. Αυτής που θα προκύψει από τις επόμενες εκλογές. Η εμμονή των πληθωριστικών πιέσεων, παρά την αισιοδοξία ότι τους πρώτους μήνες του 2000 ο πληθωρισμός θα διαμορφωθεί σε επίπεδα που θα ικανοποιηθούν τα κριτήρια της σύγκλισης, δεν οφείλεται μόνο στις υπέρμετρες αυξήσεις των διεθνών τιμών του πετρελαίου, αλλά ανθίστανται ορισμένες κρίσιμες εστίες πληθωρισμού που δεν δείχνουν τάσεις υποχώρησης. Τέτοιες εστίες εντοπίζονται ιδίως στον τομέα των υπηρεσιών, όπου παρατηρούνται ολιγοπωλιακές καταστάσεις που πρέπει κατά προτεραιότητα να καταπολεμηθούν.

Η επιτάχυνση των διαρθρωτικών αλλαγών στον ευρύτερο δημόσιο τομέα και η απελευθέρωση των αγορών εργασίας και κοινωνικής ωφέλειας, ιδίως στην ενέργεια, τις τηλεπικοινωνίες και τις μεταφορές, αποτελούν το δεύτερο στόχο της μετά ΟΝΕ εποχής.

Έτσι μόνο θα ενισχυθεί η ανταγωνιστικότητα και η παραγωγικότητα της ελληνικής οικονομίας και θα σταθεροποιηθούν οι υψηλοί ρυθμοί ανάπτυξης. Το ευρύτερο πρόβλημα σε αυτόν τον τομέα εστιάζεται στην αδυναμία του πολιτικού μας συστήματος να ξεφύγει από το πελατειακό καθεστώς και να συγκρουσθεί με τα συντεχνιακά συμφέροντα, που παραμένουν προσκολλημένα σε παρωχημένες εποχές, καταστάσεις και πρακτικές.

Οι διαρθρωτικές τομές μαζί με την αναδιάρθρωση των δημοσίων δαπανών, μπορούν να οδηγήσουν και πρέπει να οδηγήσουν στον επιβαλλόμενο περιορισμό του όγκου του δημόσιου τομέα. Όσο συνεχίζουμε να ανεχόμαστε συντεχνιακές νοοτροπίες και μεγάλο μέρος των εθνικών μας πόρων να λειτουργεί σε επίπεδα χαμηλής απόδοσης, στην πράξη αποδεχόμαστε να υποφέρει το σύνολο της οικονομίας του λαού χάρι ασημαντων μειοψηφιών, ισχυρά όμως συνδεδεμένων με τους κομματικούς μηχανισμούς όλων των κομμάτων.

Η ανεργία αποτελεί το μελανότερο σημείο της οικονομίας μας. Τα αποτελέσματα στην αγορά εργασίας, παρά τις προσπάθειες που έγιναν, είναι αρνητικά. Υπολογίζεται ότι το ποσοστό της ανεργίας ανήλθε στο 11%, ένα από τα υψηλότερα της Ευρώπης. Και η ανεργία οφείλεται ασφαλώς κατά ένα λόγο στην αντιπληθωριστική πολιτική που ακολουθήθηκε από το 1990 μέχρι σήμερα.

Κατά ένα δεύτερο λόγο, είναι το αποτέλεσμα της εισόδου στη χώρα μας των οικονομικών μεταναστών, παρ' όλο που ο βαρμής υποκατάστασης αναμεσά στους αλλοδαπούς και στους Έλληνες στην απασχόληση, είναι μικρός.

Ένας τρίτος σημαντικός παράγοντας για την αύξηση της ανεργίας είναι ο τεχνολογικός εκσυγχρονισμός των επιχειρήσεων, που έχει σαν αποτέλεσμα να εξουδετερώνεται η αναμενόμενη αύξηση της απασχόλησης, λόγω της αύξησης της ανάπτυξης.

Χρειαζόμαστε συνεπώς αισθητά υψηλότερους ρυθμούς ανάπτυξης, για να απορροφηθούν τα υψηλά ποσοστά ανεργίας.

Όμως η αύξηση της ανεργίας και η περιθωριοποίηση μεγάλων τμημάτων του ενεργού πληθυσμού και ιδίως των νέων, είναι για την κοινωνία μας ωρολογιακή βόμβα. Τα κρούσματα της τυφλής βίας, τα ρατσιστικά και τα ακροδεξιά ανακλαστικά, που άρχισαν να κάνουν στη χώρα μας και στην κοινωνία μας την εμφάνισή τους, πρέπει να σηματοδότησουν συναγερμό για όλους. Η βαρβαρότητα της ανεργίας και το καθημερινό άγχος χιλιάδων νέων που ζουν την απόγνωση της αναζήτησης δουλειάς, είναι πρόβλημα όλων. Η ένταση του ρυθμού της ανάπτυξης είναι η μόνη λύση για την αντιμετώπιση της ανεργίας. Και η λύση αυτή προφανώς προωθείται όχι μόνο με την πραγματοποίηση επενδύσεων σε εθνικό επίπεδο, αλλά και με τις επενδύσεις σε χώρες της Νοτιοανατολικής Ευρώπης, της Μεσογείου ακόμη και της Μαύρης Θάλασσας, η οποία -πρέπει να υποστηρίζεται συστηματικά-

απο την εξωτερική μας πολιτική.

Τέλος, το ασφαλιστικό αποτελεί ένα επιπλέον εκρηκτικό πρόβλημα που θα υποχρεωθούμε να αντιμετωπίσουμε την προσεχή τετραετία. Ο κίνδυνος κατάρρευσης του εθνικού συστήματος κοινωνικής ασφάλισης, είναι ήδη ορατός.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Ν. ΚΡΗΤΙΚΟΣ**)

Οι νομοθετικές ρυθμίσεις της Κυβέρνησης Μητσοτάκη και του Γιώργου Σουφλιά στον ασφαλιστικό τομέα, δεν είχαν την απαιτούμενη συνέχεια, ώστε να αντιμετωπισθεί αποτελεσματικά το πρόβλημα. Οι "λευκές τρύπες" που εξασφάλισαν στα ταμεία, εξαντλούν ήδη τα όριά τους. Οι δύσκολες νέες μεταρρυθμίσεις που όλοι γνωρίζουμε ότι θα υποχρεωθεί η επόμενη κυβέρνηση να πραγματοποιήσει, θα έπρεπε ήδη να απασχολούν ολόκληρο τον πολιτικό κόσμο και τις κοινωνικές δυνάμεις.

Κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να αναφερθώ ειδικότερα στους δύο κρίσιμους για το κοινωνικό κράτος τομείς που παραδοσιακά συναντούν κατά τις συζητήσεις του Προϋπολογισμού τη συνηγορία όλων των κομμάτων για αύξηση των δαπανών. Για τους τομείς αυτούς, ο νέος Προϋπολογισμός επιφυλάσσει ευνοϊκότερη μεταχείριση σε σύγκριση με τους άλλους τομείς και είναι προφανές ότι αναφέρομαι στους τομείς της παιδείας και της υγείας.

Πιστεύω ότι η αύξηση των δαπανών υπό τις παρούσες συνθήκες δεν πρόκειται να οδηγήσει σε βελτίωση της ποιότητας των παρεχόμενων υπηρεσιών. Αν τα αντίστοιχα δημόσια συστήματα της παιδείας και της υγείας δεν λειτουργούν σωστά, όπως συμβαίνει σήμερα, τότε οι επιπλέον δαπάνες δεν πρόκειται να αποδώσουν. Χρειάζονται μεταρρυθμίσεις ριζικές για να μεταβληθεί η σχέση κόστους και ποιότητας. Διαφορετικά, οι επιπλέον πόροι που διατίθενται, αφαιρούνται από κοινωνικά στρώματα που έχουν την ανάγκη τους για να στηριχθούν περισσότερο και σπαταλώνται χωρίς καμία ουσιαστική βελτίωση των υπηρεσιών.

Ειδικότερα στον τομέα της παιδείας, όλες σχεδόν οι ευρωπαϊκές χώρες, μετά το κύμα της αμφισβήτησης της δεκαετίας του 70, πήραν τα αναγκαία μέτρα για να εκσυγχρονίσουν το εκπαιδευτικό τους σύστημα και να το εναρμονίσουν με τις ανάγκες της οικονομίας και της αγοράς. Μόνον στην Ελλάδα το πρόβλημα έμεινε άλυτο, γιατί τα πανεπιστήμια και τα σχολεία έχουν αφεθεί στον έλεγχο των κομματικών οργανώσεων και των κάθε προέλευσης συντεχνιακών συμφερόντων.

Η εικοσαετής και πλέον συστηματική ενασχόλησή μου με τα προβλήματα της παιδείας, μου επιτρέπει να δηλώσω απερίφραστα ότι το πρόβλημα της παιδείας δεν είναι ούτε οικονομικό, όπως συνήθως εμφανίζεται ούτε καν θεσμικό. Είναι κατά βάση πρόβλημα πολιτικό. Κομματικοί ανταγωνισμοί, συντεχνιακά συμφέροντα, κρατούν καθηλωμένη την παιδεία στο σημερινό τέλμα. Την ώρα της ψηφιακής επανάστασης, κάποιοι αγωνίζονται για να διατηρηθούν "επεταιρίδες". Την ώρα που οι ομάδες των περιθωριακών διαλύουν τα πανεπιστήμια και τα λύκεια, κάποιοι αγωνίζονται να τους αναγνωρισθεί το "δημοκρατικό δικαίωμα" να το πράττουν. Ωστόσο στην εποχή που έρχεται μόνον οι κοινωνίες της γνώσης θα ευημερήσουν. Η γνώση και η προσαρμοστικότητα στις συνεχώς μεταβαλλόμενες συνθήκες εργασίας, είναι τα ισχυρότερα όπλα των νέων για να εξασφαλίσουν μια θέση στην αγορά εργασίας.

Οι υπεύθυνες πολιτικές δυνάμεις της χώρας οφείλουμε να αντιδράσουμε. Να υπερβούμε τις συμπεριφορές που επιδείξαμε τα τελευταία χρόνια, να μην επιτρέψουμε σε κομματικούς μηχανισμούς και σε συντεχνίες να βλάπτουν και άλλο την παιδεία και να υποσκάπτουν το μέλλον των παιδιών του ελληνικού λαού και ιδίως εκείνων που δεν έχουν άλλη σημαντικότερη επένδυση από την αξία του πτυχίου τους.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, δρασκελίζοντας το κατώφλι του 21ου αιώνα, μπαίνουμε στη μετά ΟΝΕ εποχή. Οι πολιτικές δυνάμεις που έχουν αποδεχθεί την ευρωπαϊκή πορεία της χώρας, οφείλουμε να αναζητήσουμε τα κοινά σημεία, προκειμένου να κάνουμε την Ελλάδα να προχωρήσει μέσα στην Ευρώπη και μέσα στην παγκοσμιοποιημένη οικονομία. Ο δρόμος μέσα στην Ευρώπη είναι ο δρόμος του εκσυγχρονισμού και των ριζοσπαστικών τομών. Συνεπάγεται ριζικές αλλαγές στις κατεστημένες

πολιτικές, οικονομικές και κοινωνικές δομές. Χρειάζονται ριζοσπαστικοί νεωτερισμοί για να δώσουμε νέα ώθηση, αξιοπιστία και αποτελεσματικότητα στους ζωτικής σημασίας πολιτικούς, κοινωνικούς και οικονομικούς μας θεσμούς: στις αγορές, τις επιχειρήσεις, τις τράπεζες, τα συνδικάτα, τα πανεπιστήμια και τα σχολεία, τις δημόσιες υπηρεσίες και τους κυβερνητικούς φορείς. Αυτό σημαίνει απόρριψη του αναχρονισμού που ανατροφοδοτείται από τον απομονωτισμό και τον προστατευτισμό και οδηγεί οικονομικά και κοινωνικά στην αποτελμάτωση και πολιτικά στην διαιώνιση δογματικών προκαταλήψεων και εκδηλώσεων που σήμερα έχουν μόνο μουσειακή αξία.

Τέτοιες ακριβώς προκαταλήψεις και αγκυλώσεις εκφράζουν όσοι τις τελευταίες ημέρες υποκινούν ή δικαιολογούν τις καταλήψεις των σχολείων και ξιφουλκούν ανένδοτα κατά των αποφάσεων του Ελσίνκι, ξεχνώντας ανιστόρητα πού οδήγησαν η συμπίεση με τις συντεχνίες στην παιδεία και οι χαμένες ευκαιρίες στα εθνικά μας θέματα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι φανερό ότι και οι πολιτικοί όροι αλλάζουν έννοια. Η παραδοσιακή διάκριση ανάμεσα στην Δεξιά και την Αριστερά δεν εκφράζει πλέον την κοινωνικοπολιτική δυναμική των πολιτικών μας εξελίξεων. Σήμερα η διάκριση γίνεται ανάμεσα στις δυνάμεις τις εκσυγχρονιστικές, τις δυνάμεις της προοπτικής και στις δυνάμεις τις αναχρονιστικές που αγωνίζονται για τη διαιώνιση του status quo.

Είναι σαφές ότι οι δυνάμεις του εκσυγχρονισμού θα αποτελούν τα προσεχή χρόνια τον πυρήνα ολόκληρου του πολιτικού φάσματος και ως Κυβέρνηση και ως Αντιπολίτευση.

Η διάκριση μεταξύ τους θα περιορίζεται στα μέτρα εξισορρόπησης ανάμεσα στην κοινωνική συνοχή και στην ελεύθερη οικονομία της αγοράς με αυστηρές διατάξεις για σεβασμό του ανταγωνισμού. Οι μεταξύ τους διαφορές θα εστιάζονται στην εμβάθυνση της ενοποίησης της Ευρώπης με μεγαλύτερες ή μικρότερες εκχωρήσεις κυριαρχικών δικαιωμάτων των κρατών-μελών στους τομείς εξωτερικής πολιτικής και άμυνας, της εσωτερικής ασφάλειας και της δικαιοσύνης. Ο καθένας μας θα κληθεί να αποδείξει αν ανήκει στις δυνάμεις της προοπτικής και του εκσυγχρονισμού, στον κόσμο του μέλλοντος ή αν διαπλέκεται με τις δυνάμεις του αναχρονισμού, του παλαιοκομματισμού και τα συντεχνιακά συμφέροντα.

Πεποίθησή μου είναι ότι οι προσεχείς εκλογές θα αποδείξουν ότι ο παλιομοδίτικος και λαϊκίστικος δήθεν "φιλολαϊκός" λόγος, δεν βρίσκει πλέον απήχηση. Ο λαός θα εμπιστευθεί τις δυνάμεις του εκσυγχρονισμού. Αυτές που τολμούν να του πουν την αλήθεια. Αυτές που έχουν τη γνώση να τον οδηγήσουν στο ευρωπαϊκό γίγνεσθαι. Αυτές που έχουν την ικανότητα και την πείρα να αξιοποιήσουν τις συγκυρίες επωφελώς για τον τόπο μας και τα συμφέροντά του. Γιατί ο λαός μας βλέπει μπροστά και έχει φιλοδοξίες.

Με όσα είπα, είναι σαφές ότι δεν πρόκειται να καταψηφίσω τον Προϋπολογισμό που μας οδηγεί στην ΟΝΕ. Θα έδω θετική ψήφο, αν η υπερψήφιση του προϋπολογισμού παραδοσιακά δεν συνδεόταν με ψήφο εμπιστοσύνης προς την Κυβέρνηση συνολικά. Γι' αυτό ψηφίζω παρών. Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός) : Ο κ. Σκουλαρίκης έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΣΑΚΛΙΔΗΣ : Κύριε Πρόεδρε, να μας ενημερώσετε πότε πρόκειται να μιλήσουμε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΣ : Παρακαλούμε να ενημερώσετε το Σώμα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός) : Όπως με ενημέρωσε ο προκάτοχός μου κ. Σγουρίδης η σειρά είναι αυτή και αυτήν εφαρμόζω. Θα συνεννοηθώ, γιατί έγιναν και κάποιες μεταβολές, και θα σας ενημερώσω.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΚΟΥΛΑΡΙΚΗΣ : Γιατί λέτε για τη σειρά και δεν λέτε για το χρόνο; Ο συμπολίτης μου κ. Κοντογιαννόπουλος μίλησε μισή ώρα. Τώρα εγώ θα μιλήσω οκτώ-δέκα λεπτά -μου έχει κλέψει την παράσταση- και δεν μπορώ να αναπτύξω πολλά πράγματα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός) : Ο κ. Κοντογιαννόπουλος είναι ειδικός εισηγητής εκ μέρους της ομάδας των Ανεξαρτήτων.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΗΠΟΥΡΟΣ : 'Οχι των Ανεξαρτήτων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός) : Με συγχωρείτε πάρα πολύ, κύριε Κηπουρέ, τι είναι αυτό που λέτε; Ξέρετε ότι υπάρχει ένας Κανονισμός και αναγνωρίζει ως ομάδα τους Ανεξάρτητους. Γνωρίζετε τον Κανονισμό και κάνετε αυτού του είδους τις παρατηρήσεις; Σας παρακαλώ πάρα πολύ!

Ορίστε, κύριε Σκουλαρίκη, εξ υπαρχής το χρόνο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΚΟΥΛΑΡΙΚΗΣ : Κύριε Πρόεδρε και κύριοι συνάδελφοι, πρέπει να συνειδητοποιήσουμε δύο παραδοχές κάτω από τις οποίες ζούμε σήμερα. Η μια είναι ότι ζούμε στην εποχή της παγκοσμιοποίησης με ό,τι αυτό συνεπάγεται και για την οποία συνεχώς συζητάμε και δεύτερον, σ'ένα ευρύτερο κοινωνικό και οικονομικό περιβάλλον της Ευρωπαϊκής Ένωσης που μας επηρεάζει πολιτικά και οικονομικά, σε τρόπο ώστε να μη μπορούμε να ρυθμίσουμε τα προβλήματά μας, όπως εμείς θα επιθυμούσαμε, αλλά υποκείμενοι στις αποφάσεις και στους κανονισμούς της.

Εάν αυτό το ξεκαθαρίσουμε μέσα μας και το αποδεχθούμε, τότε θα μπορέσουμε εύκολα να εκτιμήσουμε τη σημερινή μας κατάσταση, να προγραμματίσουμε τους στόχους μας και να στοιχίσουμε τις δυνάμεις μας για να πετύχουμε αυτούς τους στόχους.

Η παγκοσμιοποίηση, απόρροια της ανάπτυξης της τεχνολογίας, των επικοινωνιακών μέσων, της πληροφορικής, αλλά και της υπερδύναμης των Ηνωμένων Πολιτειών που με την πολιτική, οικονομική και στρατιωτική της ισχύ επέβαλαν σε όλο τον κόσμο την οικονομία της αγοράς σαν αναγκαία συνθήκη υποχρεώνοντας τις μικρές χώρες μεταξύ των οποίων και τη χώρα μας, να γκρεμίσουν τα όποια προστατευτικά τείχη διέθεταν στην επέλαση του πολυεθνικού κεφαλαίου.

Συνέπεια η άλωση των εσωτερικών αγορών και η καταστροφή ενός μεγάλου μέρους των εθνικών μας επιχειρήσεων και ειδικότερα των μικρομεσαίων και των αυτοαπασχολούμενων βάσει των οποίων συνεχώς έχουμε μία αυξανόμενη ανεργία.

Αλλά και η συμμετοχή μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση μας δημιούργησε πολλές δυσκολίες. Ορισμένους κανόνες λειτουργίας και συμπεριφορές που επέβαλαν οι κοινοτικοί κανονισμοί και οι αποφάσεις της Κομισιόν δεν είμαστε έτοιμοι να τους αξιοποιήσουμε, ώστε να ωφεληθούμε από τα πλεονεκτήματα που μας παρέχουν.

Παρά ταύτα όμως -και εδώ πρέπει να είμαστε προσεκτικοί- η χώρα μας τα τελευταία χρόνια έκανε τεράστια βήματα. Η μείωση του δημόσιου χρέους, η μείωση του ελλείμματος, η μείωση του πληθωρισμού είναι επιτεύγματα τεράστιας σημασίας που την τοποθετούν στην κατηγορία των ανεπτυγμένων χωρών και η ένταξή μας στην ΟΝΕ είναι εξασφαλισμένη.

Τέλος, η επιτυχία στο Ελσίνκι, που όλοι το αναγνωρίζουν, δείχνει πως και το διεθνές κύρος της είναι αναβαθμισμένο. Κατά συνέπεια, η συζήτηση του Προϋπολογισμού γίνεται κάτω από τις καλύτερες συνθήκες, αλλά είναι και καλύτερος που κατατίθεται τα τελευταία χρόνια. Όσο κι αν οι σκοπιμότητες οδηγούν τα κόμματα της Αντιπολίτευσης σε επικριτικές τοποθετήσεις, εντούτοις γίνεται φανερό πως μέσα τους αναγνωρίζουν τη θετική αντιμετώπιση των προβλημάτων του ελληνικού λαού.

Θυμηθείτε τις αντιδράσεις τους μόλις κατετέθη ο Προϋπολογισμός. Κατηγορούσαν τότε την Κυβέρνηση ότι κατέθεσε ένα Προϋπολογισμό προεκλογικού χαρακτήρα. Σήμερα μιλούν για προϋπολογισμό αντιλαϊκό και αντιαναπτυξιακό.

Αλλά πώς μπορεί να έχει αυτά τα χαρακτηριστικά ένας Προϋπολογισμός, όταν η οικονομία μας παρουσιάζει ένα από τα μεγαλύτερα ποσοστά ανάπτυξης στην Ευρωπαϊκή Ένωση και προβλέπεται ότι το 2000 θα κινείται σε μεγαλύτερο επίπεδο; Πώς μπορεί να είναι αντιλαϊκός, όταν προβλέπονται τόσες ελαφρύνσεις για τις ασθενέστερες λαϊκές τάξεις; Πότε στο παρελθόν είχε παρατηρηθεί παρόμοιο προηγούμενο;

Προσωπικά, αν έχω κάτι να σημειώσω και να υποδείξω επ' ευκαιρία της συζήτησης του Προϋπολογισμού, είναι η λήψη κάποιων θεσμικών μέτρων στον τομέα της γεωργίας. Τις άλλες χρονιές μιλούσα για την ανεργία. Φέτος θα πω λίγα πράγματα για τη γεωργία, παρ' όλο που πιστεύω ότι ένας παράγοντας της ύπαρξης της ανεργίας είναι και το θέμα των προβλημάτων που

αντιμετωπίζει η γεωργία.

Με απασχολεί και με ανησυχεί ο τομέας αυτός, κύριοι συνάδελφοι. Όχι πως δεν διατίθενται πολλά χρήματα στον τομέα αυτό. Είναι γεγονός ότι από το 1981 μέχρι σήμερα το αγροτικό μας εισόδημα αυξήθηκε πάνω από 20%, ενώ στις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι μειωμένο περίπου στο αντίστοιχο ποσοστό. Για τα επόμενα έξι χρόνια, όπως όλοι γνωρίζουμε, έχουν εξασφαλιστεί κοινοτικές ενισχύσεις, οι οποίες φθάνουν στο ύψος των επτά τρισεκατομμυρίων (7.000.000.000.000) δραχμών που σημαίνει ότι αυτό το εισόδημα θα το απολαύσουν οι Έλληνες αγρότες. Δεν υπάρχει επομένως, πρόβλημα για τη θετική εξέλιξη του αγροτικού εισοδήματος τα χρόνια μέχρι το 2006.

Έχουμε πάρει όμως μια σειρά και άλλα μέτρα σε σχέση με το αγροτικό εισόδημα, που ενδεικτικά θα τα εκθέσω.

Είναι η μείωση των επιτοκίων χορηγήσεων που από 23% που ήταν το 1993 έφθασε στο 12% σήμερα και που προβλέπεται για το 2000 ότι θα πάει ακόμη χαμηλότερα. Είναι η αύξηση στις επιστροφές του Φόρου Προστιθεμένης Αξίας, η μείωση του επιτοκίου στο 7,5% για το νέο αγρότη, η κατά 40% απαλλαγή του ειδικού φόρου κατανάλωσης πετρελαίου κίνησης σε όλους τους αγρότες. Το ηλεκτρικό ρεύμα παρέχεται κατά 38% κατώτερο από το κόστος της ΔΕΗ και θα θυμούνται όλοι παλαιότερα τους αγώνες που έκαναν οι αγρότες να παίρνουν το ρεύμα τουλάχιστον στο βιομηχανικό επίπεδο.

Οι ρυθμίσεις αγροτικών χρεών ύψους ένα τρισεκατομμύριο εξακόσια δισεκατομμύρια (1.600.000.000.000) δραχμών, η αύξηση των συντάξεων του Ο.Γ.Α. κατά δέκα χιλιάδες, η μείωση του ειδικού φόρου κατανάλωσης στο πετρέλαιο θέρμανσης όπου ο τόνος κόστιζε 42.000 και σήμερα έχει φθάσει στις 6.100, το ειδικό φορολογικό καθεστώς χάρη στο οποίο οκτακόσιες χιλιάδες αγρότες πληρώνουν φόρο εισοδήματος μόνο 3.100, οι ειδικές φορολογικές απαλλαγές στη φορολογία περιουσίας, η αύξηση της πρόωρης σύνταξης.

Η ελληνική γεωργία όμως παρουσιάζει τεράστια διαρθρωτικά προβλήματα. Το αγροτικό δυναμικό ανέρχεται περίπου στο 20% του συνόλου του ενεργού πληθυσμού. Είναι δηλαδή κατά 13% μεγαλύτερο από το μέσο ποσοστό των απασχολούμενων στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Αυτό σημαίνει ότι θα έχουμε και άλλη μία έξοδο από τον αγροτικό πληθυσμό, που ουσιαστικά θα κρατάει την ανεργία σε ένα υψηλό ποσοστό.

Η μέση αγροτική εκμετάλλευση είναι μόλις σαράντα στρέμματα, έναντι των εκατόν εξήντα πέντε στρεμμάτων που έχει η Ευρωπαϊκή Ένωση. Η δική μας φυσικά είναι κατατμημένη σε περισσότερα τεμάχια, ενώ εκεί υπάρχουν μεγάλες εκμεταλλεύσεις. Μάλιστα στη χώρα μας εκατό χιλιάδες αγροτικές εκμεταλλεύσεις είναι κάτω των δέκα στρεμμάτων.

Από τους αρχηγούς των αγροτικών εκμεταλλεύσεων οι έξι στους δέκα είναι άνω των πενήντα πέντε ετών, ενώ οι τρεις στους δέκα είναι άνω των εξήντα πέντε. Από πλευράς εκπαίδευσης -προσέξτε το αυτό- το 4,1% είναι χωρίς εκπαίδευση.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξης του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα μπορούσα να έχω ένα λεπτό ακόμα, κύριε Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός) : Ένα λεπτό μόνο. Θα παρακαλέσω πάρα πολύ να είμαστε συνεπείς. Γι' αυτό περιορίσαμε το χρόνο, για να μιλήσουν περισσότεροι συνάδελφοι.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΚΟΥΛΑΡΙΚΗΣ : Να ολοκληρώσω, κύριε Πρόεδρε, την ομιλία μου.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΕΛΕΣΤΑΘΗΣ : Δώστε δύο λεπτά, κύριε Πρόεδρε, δεν χάλασε ο κόσμος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός) : Μα, περιορίσαμε το δεκάλεπτο κατά δύο λεπτά, για να μιλήσουν περισσότεροι συνάδελφοι. Διαφορετικά θα στερηθούν το λόγο πολλοί συνάδελφοι.

Συνεχίστε, κύριε συνάδελφε, και τελειώστε σ' ένα λεπτό.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΚΟΥΛΑΡΙΚΗΣ : Κύριοι συνάδελφοι, οι απασχολούμενοι στον αγροτικό τομέα στην Ελλάδα είναι ίσως το πιο φτωχό από πλευράς γνώσεων δυναμικό. Δεν ασχολούνται με τη γεωργία, επειδή αγαπούν το επάγγελμα, αλλά επειδή δεν μπόρεσαν να απασχοληθούν κάπου αλλού, κάτι που αντίθετα συμβαίνει στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Εκεί υπάρχουν συνθήκες τέ-

τοιες, ώστε πράγματι να μπορεί ένας μορφωμένος να απασχολείται.

Θα σας αναφέρω ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα που αντιμετώπισα ως Υπουργός Εργασίας στο Συμβούλιο Υπουργών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Μια από τις μέρες βλέπαμε τους κοινωνικούς εταίρους. Απέναντί μου είδα αγρότες, εργάτες γης και ρώτησα ποια είναι η διαφορά. Μου απήντησαν ότι αυτοί είναι επιχειρηματίες και αυτοί είναι οι απασχολούμενοι στον αγροτικό χώρο.

Τα μέτρα, λοιπόν, που λαμβάνουν υπόψη στην Ευρωπαϊκή Ένωση για την αγροτική οικονομία, δεν έχουν καμία σχέση με τους Έλληνες αγρότες. Έχουν άλλα κριτήρια υπόψη τους οι συνάδελφοι στην Ευρωπαϊκή Ένωση, που δεν ανταποκρίνονται στους δικούς μας αγρότες, οι οποίοι ουσιαστικά είναι εργάτες γης.

Εκείνο που θέλω να τονίσω -και τελειώνω, κύριε Πρόεδρε- είναι ότι το πρόβλημα που αντιμετωπίζει σήμερα η γεωργία μας έχει σχέση με τη διάθεση. Δεν είναι μόνο το θέμα της παραγωγής. Το μεγαλύτερο μέρος, τα 2/3 του εισοδήματος του αγρότη το παίρνουν κάποιοι τρίτοι από την παραγωγή μέχρι να φθάσουν στη διάθεση. Κι εκεί πρέπει να στρέψει την προσοχή της η Κυβέρνηση. Να οργανώσει δηλαδή τον τρόπο διάθεσης των αγροτικών προϊόντων, διότι είναι δεδομένο ότι οι ίδιοι δεν είναι ούτε επιχειρηματίες ούτε μπορούν ποτέ να οργανώσουν τη διάθεση προϊόντος και συνεπώς, θα υπόκεινται πάντοτε στην εκμετάλλευση των διαφόρων μεσαζόντων.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Θα παρακαλέσω, κύριοι συνάδελφοι, να τηρήσουμε το χρόνο τον οποίο αποφασίσαμε, για να διευκολυνθούν να ομιλήσουν και οι εκατόν σαράντα συνάδελφοι που έχουν εγγραφεί στον κατάλογο. Μάλιστα, σας διαβάζω και την απόφαση που έλαβε το Σώμα χθες, προεδρεύοντος του Προέδρου κ. Κακλαμάνη. Λέει η απόφαση: "Επίσης, να περιοριστεί ο χρόνος από δέκα λεπτά σε οκτώ λεπτά. Από τον πρώτο συνάδελφο που θα μιλήσει, μέχρι τον τελευταίο ο χρόνος θα είναι οκτώ λεπτά." Αυτό σημαίνει ότι θα πρέπει να σταματούμε ακριβώς στο χρόνο των οκτώ λεπτών.

Δεν είναι σωστό να υπερβαίνετε τα οκτώ λεπτά γιατί έτσι αδικούμε μερικούς συναδέλφους και κανένας εξ' ημών δεν έχει τη διάθεση να αδικήσει κανέναν. Δώστε τη δυνατότητα να μιλήσουν όλοι. Κάθε συνάδελφος έχει και μια δικιά του άποψη να πει.

Ο κ. Δημήτριος Κωστόπουλος έχει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Β. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ (Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Κύριοι Βουλευτές, η κατάσταση για την πλειοψηφία των εργαζομένων, των συνταξιούχων, των ανέργων δεν είναι καλή. Δεν χρειάζονται αριθμοί και νούμερα για να καταλήξει κανείς σ' αυτό το οδυνηρό συμπέρασμα.

Οι κοινωνικές σχέσεις, θεσμοθετημένα και συμβατικά ωράρια, κανόνες και κανονισμοί επιχειρήσεων, μέτρα προστασίας υγείας και ασφάλειας των εργαζομένων, μεροκάματα, μισθοί βάσης κλπ., παραβιάζονται συρρικνώνονται, καταργούνται στην πράξη.

Η κοινωνική ασφάλιση χτυπιέται, απειλείται επικίνδυνα στη βάση της ακραίας αντιδραστικής λογικής ότι έχει μεγάλο κόστος. Η ανεργία μεγαλώνει, τα κυβερνητικά γιατροσόφια μπορεί να αμβλύνουν την κατάσταση για μερικούς, όμως το πρόβλημα παραμένει όσο παραμένουν οι αιτίες που το γεννούν.

Οι αρμόδιοι δημοσκοπούν συστηματικά και φτιάχνουν αράδα θέσεις εργασίας. Κρατούν παγωμένο το επίδομα ανεργίας στο 48% του βασικού μεροκάματος, όταν και αυτή ακόμα η δική τους νομοθεσία, όπως ο ν. 2224/94, προβλέπει 67%, καταπατούν τα χρήματα των εργατών του Ταμείου Ανεργίας, δίνοντας τεράστια ποσά σε κομπιναδόρους, σε απατεώνες, με το επιχείρημα της επιδότησης της εργασίας και ούτε ένας εισαγγελέας δεν βρέθηκε να πιάσει κάποιον από το αφτί.

Απ' αυτό το Βήμα καλούμε την Κυβέρνηση να φέρει στη Βουλή, αμέσως μετά το νέο χρόνο, όλους τους φακέλους που παραπέμφθηκαν στη δικαιοσύνη, να δούμε αν μια από αυτές τις περιπτώσεις καταδικάστηκε.

Τα μεροκάματα, οι μισθοί χάνουν χρόνο με το χρόνο από την

αγοραστική τους δύναμη. Σήμερα βρίσκονται στο επίπεδο του 1983. Οι συντάξεις για τους περισσότερους συνταξιούχους δεν επαρκούν για να καλύψουν ούτε το μισό των σημερινών αναγκών τους. Βέβαια δεν μιλάμε για τους συνταξιούχους αγρότες, γιατί εκεί η κατάσταση είναι απερίγραπτη.

Θα αναρωτηθεί κανείς: Μήπως δεν υπάρχουν περιθώρια, δυνατότητες για μια άλλη πολιτική, ώστε να μην εμφανίζεται αυτή η εικόνα που όλοι την ξέρουν, αλλά οι κυβερνητικοί αρμόδιοι κάνουν ότι δεν γνωρίζουν και μας βομβαρδίζουν με αριθμούς αναντίστοιχους με την πραγματικότητα;

Περιθώρια, δυνατότητες υπάρχουν, αλλά η Κυβέρνηση και όσοι άμεσα ή έμμεσα κινούνται στο δεξιό άξονα γυρίζουν την πλάτη στις αγωνίες και στις ανάγκες του εργαζόμενου λαού.

Συχνά και εδώ μέσα έχουμε αναπτύξει τις θέσεις, τα αιτήματα των εργατών, των συνταξιούχων, των εργαζομένων για ανθρώπινες συνθήκες εργασίας, για αυτόματη τιμαριθμική αντιστοίχιση και επιμένουμε σ' αυτό, παρ' ό,τι ορισμένοι χαχαλίζουν και είναι και συνδικαλιστές -δυστυχώς γι' αυτούς- για την προστασία των ανέργων, για είκοσι μεροκάματα ανειδίκευτου εργάτη στους συνταξιούχους, για κοινωνική ασφάλιση, για το τριανταπεντάρο κλπ., κλπ.

Πρόσφατα συζητιόνταν προτάσεις νόμου. Στις επιτροπές κατέθεσαμε ολοκληρωμένες προτάσεις γύρω απ' αυτά τα ζητήματα, Ανεξάρτητα από την υποδοχή που συνάντησαν, σημασία έχει ότι κάναμε συγκεκριμένες προτάσεις που ακουμπούν και τη συνειδηση και τις ανάγκες των εργαζομένων.

Ο χρόνος δεν επιτρέπει εδώ, σήμερα, ανάλυση, θα ήθελα όμως, να σημειώσω μερικά πράγματα χρήσιμα, νομίζω, για τους εργαζόμενους, σε όποιο "θεό" και αν πιστεύουν.

Βρίσκομαι σε αυτήν την Αίθουσα, κύριοι Βουλευτές, πάνω από δέκα χρόνια, σε αυτήν την Αίθουσα που υποτίθεται στεγάζει την πρώτη εξουσία, τη νομοθετική. Θα το πούμε καθαρά και ξάστερα, όσο και αν κάποιους μπορεί να τους δυσανεξεί. Οι αποφάσεις παίρνονται έξω από αυτήν την Αίθουσα. Εδώ μπαίνει απλά η σφραγίδα της λεγόμενης πλειοψηφίας.

Δεξιοί, Κεντρώοι, Αριστεροί Βουλευτές, ξέρουν τα αιτήματα των εργαζομένων. Οι περισσότεροι, όμως, δεν ψηφίζουν υπέρ της ικανοποίησής τους γιατί απλά προσκρούουν στα συμφέροντα του κεφαλαίου, στα συμφέροντα των λεγόμενων διαπλεκόμενων.

Όλοι ξέρουν ότι το τεράστιο κομμάτι της πίτας το παίρνουν -αυτό φαίνεται και στα κιτάπια του Κρατικού Προϋπολογισμού- οι ελάχιστοι, οι κηφήνες. Οι περισσότεροι, όμως, εδώ μέσα δεν κάνουν τίποτα για να μικρύνει αυτό το κομμάτι.

Όλοι ξέρουμε ότι πέντε - δέκα μεγαλοσχήμονες, που συχνά πουλάνε αέρα κοπανιστό κιόλας, θα λεηλατήσουν ακόμα και το κορμί των σεισμόπληκτων, αυτούς που εμπαίζει η Κυβέρνηση ξεδιάντροπα και που είναι ακόμα σε σκηνές. Και κατεβάζουν τις σκηνές οι δυνάμεις της "τάξης" για να πάρει το ελκικότερο αύριο τη φωτογραφία όπου όλα κυλάνε ομαλά στο Μενίδι, στα Λιόσια και στις περιοχές της βασανισμένης Δυτικής Αθήνας.

Ξεκινώντας από αυτές τις αλήθειες, θα υπογραμμίσουμε ότι οι συζητήσεις, οι προτάσεις, οι όποιες πρωτοβουλίες εδώ στη Βουλή, θα ακυρώνονται στη γέννησή τους, θα είναι κούφια φλυαρία αν δεν έχουν στηρίγματα έξω, στους αγώνες, στην πάλη των εργαζομένων. Από το βαθμό των αντιστάσεων του λαού, μπορεί να υπάρξει τέτοια ή αλλιώςτική αντανάκλαση στα καθημερινά προβλήματα και εδώ μέσα. Κακά τα ψέματα. Αν δεν σκουίζει το παιδί, δεν τρώει. Αυτό είναι μία μεγάλη αλήθεια, ας μην την ξεχνούν οι άνθρωποι του μόχθου.

Κύριοι Βουλευτές, ο 21ος αιώνας είναι γεγονός ότι βρίσκεται το εργατικό κίνημα σε άμυνα. Αλλά όσοι βιάζονται να το ξεφλήσουν και να το βάλουν στο χρονοντούλαπο της ιστορίας ξεχνούν ένα απλό πραγματάκι. Ξεχνούν, δηλαδή, ότι η ταξική πάλη δεν είναι παραξενιά των κομμουνιστών, των Αριστερών, δεν είναι γυμναστική για κάποιους αργόσχολους, αλλά είναι αποτέλεσμα συγκεκριμένων αιτιών. Όσο αυτές οι αιτίες υπάρχουν, οι καθημερινοί μικροί και μεγάλοι αγώνες, οι καθημερινές υπογειες ακήρυκτες εμφύλιες διαμάχες θα συνεχίζονται και μέσα σε αυτές θα βρίσκεται η ελπίδα για έναν καλύτερο κόσμο. Ο καθένας ας διαλέξει την όχθη του.

Ο 21ος αιώνας για κάποιους θα είναι βεγγαλικά και πολύχρωμα φωτάκια. Για τους πολλούς, για τους αδικημένους, για τους εκμεταλλεζόμενους να είναι μία νέα αρχή, μία νέα προσπάθεια για τον εξανθρωπισμό του ανθρώπου, όπως έλεγε ο μεγάλος δάσκαλος, ο Γληνός. Ο καθένας ας διαλέξει την όχθη του.

Ο 21ος αιώνας για κάποιους είναι η νίκη της διαβόητης παγκοσμιοποίησης. Για τους περισσότερους σε αυτήν τη χώρα, σε αυτόν τον πλανήτη είναι -και πρέπει να είναι- το χάραμα μιας άλλης εποχής για κοινωνική δικαιοσύνη, αλληλεγγύη, ανθρωπιά, αυτές τις μεγάλες αξίες του εργατικού μας και του παγκόσμιου εργατικού κινήματος.

Έλεγε πριν εβδομήντα, περίπου, χρόνια ο μεγάλος Καζαντζάκης: "Αν όλες οι γενναίες ψυχές επιθυμήσουν έντονα τη σωτηρία, η σωτηρία θάρθει. Αν λιγοψυχήσουν, η σωτηρία θ' αργήσει νάρθει ή θάρθει μισερή."

Τέλος, κύριε Πρόεδρε, μία φράση για το Ελσίνκι, μία φράση αντίθετη από τους θριαμβολογικούς τόνους. Και ήταν ανάγκη να παραδοθεί ο Οτσαλάν, να μας χαρακτηρίζουν διεθνώς παραδότες, για να ψηφίσει η Κυβέρνηση τη διαδικασία σύνδεσης της Τουρκίας με την Ευρωπαϊκή Ένωση; Δεν μπορούσατε, κύριοι, να το κάνετε χωρίς αυτήν τη φοβερή πράξη;

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο κ. Τσακλίδης έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΣΑΚΛΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, βεβαίως κανείς από το ΠΑ.ΣΟ.Κ. δεν ισχυρίζεται ότι λύσαμε όλα τα προβλήματα της ελληνικής κοινωνίας. Είναι, όμως, βέβαιο ότι η ελληνική οικονομία τα τελευταία έξι χρόνια έκανε θεαματικές αλλαγές επί τα βελτίω.

Η βελτίωση όλων των δεικτών είναι θεαματική και αυτό δεν ήταν καθόλου εύκολο έργο. Εάν ήταν εύκολο θα γινόταν και παλαιότερα, θα γινόταν και το 1990-1993.

Δεν θα αναφερθώ στους δείκτες και πόσο θεαματικά αυτοί βελτιώθηκαν. Θα πω όμως ότι πέραν από τη θεαματική βελτίωση των δεικτών της οικονομίας, που δεν είναι λογιστικοί αριθμοί, είναι θέματα ουσίας όταν μειώνεται ο πληθωρισμός και τα επιτόκια έχει ανταγωνιστική οικονομία. Εάν έχεις υψηλά επιτόκια, έχεις υψηλό πληθωρισμό, δεν μπορείς να ανταγωνιστείς. Καθόλου, λοιπόν, δεν είναι μόνο λογιστικοί αριθμοί αυτή η θεαματική βελτίωση των δεικτών.

Είναι βέβαιο όμως ότι αυτή η θεαματική βελτίωση των δεικτών της οικονομίας έγινε και με θυσίες και με προσπάθεια στο σύνολο του ελληνικού λαού. Αλλά όμως, παρά τις δυσκολίες, παρά τις θυσίες, οι αριθμοί δείχνουν ότι το ίδιο διάστημα είναι με μικρή αύξηση -μικρή μεν αλλά αύξηση- και των πραγματικών αποδοχών. Το ίδιο διάστημα είχαμε αύξηση και των κοινωνικών παροχών, των δαπανών, στον κοινωνικό τομέα.

Οι αριθμοί δείχνουν τη συμμετοχή των μισθών και των συντάξεων το 1993 στο εθνικό εισόδημα ήταν 35,7% ενώ το 1999 είναι 40% και μάλιστα σε ένα εθνικό εισόδημα που έχει αυξηθεί σημαντικά.

Οι δαπάνες στον κοινωνικό τομέα αυξήθηκαν το διάστημα αυτό κατά 2% του ΑΕΠ, ενώ σε όλες τις άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης είχαμε μείωση των δαπανών.

Έχουμε ήδη ξεπεράσει στον τομέα των κοινωνικών δαπανών τις χώρες συνοχής, όπως ονομάζονται και πλησιάζουμε προς το μέσο όρο των προηγμένων ευρωπαϊκών χωρών. Το κατά κεφαλήν εθνικό εισόδημα το 1993 ήταν 64% του αντίστοιχου της Ευρωπαϊκής Ένωσης των προηγμένων χωρών και τώρα πήγε στο 69%. Επομένως, έχουμε πραγματική σύγκλιση και στα πραγματικά εισοδήματα και στις κοινωνικές δαπάνες. Δεν είναι καθόλου εύκολο να μειώνεις το δημόσιο χρέος στις συνθήκες που υπάρχουν στην ελληνική οικονομία.

Το δημόσιο χρέος, κυρίες και κύριοι, αυξάνεται ανάλογα με τα πραγματικά επιτόκια όταν μαθηματικά κάνουμε την παραδοχή, ότι η εξυπηρέτηση του δημόσιου χρέους γίνεται με δανεισμό. Και αν λάβουμε υπόψη μας ότι τα πραγματικά επιτόκια στην Ελλάδα τα τελευταία χρόνια είναι 6%, 7%, μόνο 6% με 7% του ΑΕΠ αυξάνεται το δημόσιο χρέος απ' αυτό το λόγο.

Το δημόσιο χρέος επίσης, αυξάνεται ή μειώνεται ανάλογα με την αύξηση ή τη μείωση του ΑΕΠ, επειδή μετράται ως ποσοστό

του ΑΕΠ. Αυξάνεται 3,5% το ΑΕΠ; Μειώνεται το δημόσιο χρέος κατά 3,5%. Μειωνόταν το ΑΕΠ επί Νέας Δημοκρατίας κατά 1%; Αυξανόταν το δημόσιο χρέος κατά 1%.

Επίσης, το δημόσιο χρέος αυξάνεται ή μειώνεται αντιστρόφως ανάλογα με το πρωτογενές έλλειμμα ή το πρωτογενές πλεόνασμα. Έχεις 5% πρωτογενές πλεόνασμα; Μειώνεται αντίστοιχα το δημόσιο χρέος. Έχεις 1% με 1,5% πρωτογενές έλλειμμα που είχε η Νέα Δημοκρατία; Αυξάνεται το δημόσιο χρέος κατά 1% με 1,5%.

Πως αυξανόταν, λοιπόν, το δημόσιο χρέος το 1990-1993; Ήταν 7% τα πραγματικά επιτόκια, μηδέν κατά μέσο όρο η αύξηση του ΑΕΠ, άρα ήταν ουδέτερο το νούμερο αυτό. Είχαμε μείον 1% μέσο όρο το χρόνο στο δημόσιο έλλειμμα, άρα κατά μέσο όρο χρόνο αυξανόταν το δημόσιο χρέος κατά 8% του ΑΕΠ, που είναι ιλιγγιώδες νούμερο. Εάν αυξανόταν 8%, λοιπόν, κάθε χρόνο το δημόσιο χρέος, σήμερα θα είχε φθάσει στο 200%. Και εμείς καταφέραμε να αντιστρέψουμε αυτήν την πράγματι πολύ δύσκολη, επώδυνη για την οικονομία πορεία και έχουμε και σταδιακή μείωση του δημόσιου χρέους. Διότι σκεφθείτε ότι έχουμε πρωτογενές πλεόνασμα φέτος δύο τρισεκατομμύρια. Έχουμε αύξηση του ΑΕΠ 3,5% και έχουμε πραγματικά επιτόκια γύρω στο 6% τα οποία βέβαια μετά την ένταξη στην ΟΝΕ θα αρχίσουν να μειώνονται σημαντικά.

Βεβαίως, σημαντικό ρόλο έπαιξαν οι μετοχοποιήσεις και οι ιδιωτικοποιήσεις. Έπαιξαν σημαντικό ως ένα βαθμό, όχι τόσο σημαντικό, όμως στη μείωση του δημόσιου χρέους.

Καταλαβαίνετε μ' αυτήν την περιληπτική ανάλυση που έκανα στην εξέλιξη του δημόσιου χρέους, πόσο σοβαρή μεταβολή έγινε από το 1994 μέχρι τώρα και που θα ήμασταν εάν συνέχιζε εκείνη η πορεία.

Όλα αυτά, λοιπόν, δεν τα πετύχαμε καθόλου εύκολα. Τα πετύχαμε με μεγάλη προσπάθεια, με συντονισμένες κινήσεις, με σωστή πολιτική, με εμμονή στις σωστές θέσεις μας.

Το ίδιο διάστημα βελτιώσαμε τη σχέση έμμεσων και άμεσων φόρων. Δεν συμφωνώ καθόλου με τον κ. Κοντογιαννόπουλο, ο οποίος έκανε μια φιλότιμη προσπάθεια να παρουσιάσει κάπως θετικά την περίοδο 1990-1993. Τότε, κύριε Κοντογιαννόπουλε, είχαμε εντελώς αντίθετη πολιτική απ' αυτήν που εμείς εφαρμόζουμε. Τότε οι Υπουργοί Εθνικής Οικονομίας της Νέας Δημοκρατίας προσπαθούσαν να μας παρουσιάσουν τη μεγάλη αύξηση των έμμεσων φόρων που επέβαλαν στο πετρέλαιο, στη βενζίνη και αλλού, ότι είναι η πιο δίκαιη πολιτική και για τα χαμηλά εισοδήματα, ενώ παγκοσμίως είναι αποδεκτό ότι οι έμμεσοι φόροι είναι οι πιο άδικοι φόροι.

Εμείς, λοιπόν, μειώνουμε τους έμμεσους φόρους, βελτιώνουμε την αναλογία, αυξάνουμε ή διατηρούμε τους άμεσους φόρους στα υψηλά εισοδήματα, τους μειώνουμε σιγά-σιγά στα χαμηλά εισοδήματα. Και αυτή η πολιτική δεν έχει καμία σχέση με την πολιτική ούτε 1990-1993 ούτε με την πολιτική μέχρι το 1981.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, προχωρήσαμε σε ιδιωτικοποιήσεις και μετοχοποιήσεις, σε διαφορετικές αλλαγές με διαφάνεια και με κοινωνική αποδοχή, με κοινωνική συναίνεση. Σκεφθείτε τι έγινε με τον Ο.Τ.Ε. πριν το 1993. Ήθελε να ξεπουλήσει η Νέα Δημοκρατία το 49% με τρόπο αδιαφανή, χωρίς να εξασφαλίσει τα συμφέροντα των εργαζομένων και να φέρει και ξένο στρατηγικό επενδυτή στον οποίο θα ανέθετε το management.

Εμείς προχωρούμε με έναν τρόπο που και το δημόσιο ωφελείται από τη μετοχοποίηση. Έχουμε τη συναίνεση του κοινωνικού συνόλου, των εργαζομένων, των συνταξιούχων, διότι όλοι ωφελούνται. Οι εργαζόμενοι του Ο.Τ.Ε. παίρνουν μετοχές με ευνοϊκούς όρους. Μέσα από τη μετοχοποίηση λύνουμε το ασφαλιστικό θέμα του ΤΑΠ-ΟΤΕ. Το ίδιο θα γίνει στη Δ.Ε.Η., το ίδιο γίνεται παντού.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Επίσης, θέλω να πω, κύριε Πρόεδρε -γιατί δυστυχώς ο χρόνος τρέχει, είναι λίγος ο χρόνος- ότι η μετοχοποίηση, η ιδιωτικοποίηση που εμείς επιχειρούμε, με τον τρόπο που την επιχειρούμε, δεν έχει καμία σχέση μ' αυτό το οποίο επιχειρήσε να κά-

νει η Νέα Δημοκρατία. Είναι μεγάλες, λοιπόν, οι διαφορές που έχουμε και δεν έχει να κάνει με το αν είναι κάποιος εκσυγχρονιστής ή όχι. Παντού μπορεί να υπάρχουν εκσυγχρονιστές, αλλά υπάρχουν και ιδεολογικές διαφορές στην πολιτική την οποία ασκούμε.

Θα ήθελα να πω δύο-τρία πράγματα για τους αγρότες.

Είναι βέβαιο, ότι στον αγροτικό χώρο υπάρχουν προβλήματα και πρέπει να ενσκήψει η Κυβέρνηση και η επόμενη κυβέρνηση με πολύ μεγάλη συμπάθεια και αποφασιστικότητα. Βεβαίως, έχουν παρθεί μέτρα. Αναφέρθηκαν εδώ, όπως οι συντάξεις, οι πρόωρες συντάξεις, η αύξηση της επιστροφής του Φ.Π.Α., η ρύθμιση των χρεών κλπ. Και πρέπει εδώ να υπάρξουν βελτιωτικές κινήσεις στη ρύθμιση των χρεών.

Επίσης, στο πετρέλαιο για τους αγρότες λήφθηκαν μέτρα, αλλά πρέπει, κύριε Υπουργέ της Κυβέρνησης, να λυθεί επιτέλους το θέμα αυτό, να πάει το πετρέλαιο κίνησης στην τιμή του πετρελαίου θέρμανσης. Γνωρίζετε τι γίνεται. Επιτέλους, ας νομιμοποιήσουμε αυτό το οποίο γίνεται. Δεν έχει να χάσει τίποτε ο Προϋπολογισμός.

Μειώσαμε τις οικοδομικές άδειες. Από 1η Ιανουαρίου θα έχουμε με την προεκτίμηση στις ζημιές 50% προκαταβολή. Έγιναν και άλλα πολλά, όμως πρέπει να γίνουν πολλά περισσότερα και στο μέλλον.

Αλλά δεν είναι μόνο αυτά τα οποία πρέπει να κάνει το κράτος. Πρέπει να ανανεώσουμε ηλικιακά τον αγροτικό πληθυσμό. Να αυξήσουμε και άλλο τις πρόωρες συντάξεις, να φύγουν αυτοί που είναι πάνω από εξήντα πέντε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Θα παρακαλέσω να ολοκληρώσετε, κύριε συνάδελφε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΣΑΚΛΙΔΗΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Έχετε υπερβεί το χρόνο κατά ένα λεπτό.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΣΑΚΛΙΔΗΣ: Τους δώσαμε κίνητρα, να τους δώσουμε και άλλα κίνητρα. Και αυτοί οι νέοι αγρότες πρέπει να έχουν άλλη νοοτροπία, να είναι πιο υπεύθυνοι, ενημερωμένοι, εκπαιδευμένοι, να παρακολουθούν τις εξελίξεις.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Δώστε τη δυνατότητα να μιλήσουν και άλλοι συνάδελφοι, από άλλες αγροτικές περιοχές της χώρας.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΣΑΚΛΙΔΗΣ: Αυτό είναι το χρέος μας, να το κάνουμε όλοι και όχι να τους λέμε ψέματα, όπως τους λέγαμε το 1989 και το 1990 και ήρθαμε και τους κοροϊδέψαμε και κάναμε αντίθετα απ'αυτά που υποσχόμεθα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Κάθε περιοχή έχει και τα δικά της προβλήματα. Παρακαλώ, τελειώνετε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΣΑΚΛΙΔΗΣ: Είμαι βέβαιος, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι ψηφίζω με πάρα πολύ ήσυχη τη συνειδησή μου αυτόν τον Προϋπολογισμό, γιατί οδηγεί τη χώρα στο μέλλον σε μια αισιόδοξη προοπτική. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Π.Α.Σ.Ο.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο κ. Ιωάννης Κεφαλογιάννης έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Ελλάδα κατά τον Υπουργό της Εθνικής Οικονομίας έχει παγκόσμιο ρεκόρ στην ανάπτυξη. Η ελληνική οικονομία θα μπορούσε να πάρει και μετάλλιο από άλλη πλευρά. Ρεκόρ και μετάλλια όμως, γνωρίζω ότι παίρνουν οι αθλητές της άρσης βαρών και ασφαλώς, μπορεί να δοθεί και στον ελληνικό λαό μετάλλιο, από τα βάρη που σηκώνει επί τόσα χρόνια από την κυβερνητική πολιτική.

Και ο φετινός Προϋπολογισμός επιβεβαιώνει τη ζοφερή κοινωνική πραγματικότητα στη χώρα που δυστυχώς, η Κυβέρνηση δεν θέλει να την αποδεχθεί και αντιπαραθέτει στη δυστυχία του λαού την ευημερία των αριθμών.

Στο σύντομο χρόνο που έχω στη διάθεσή μου, θα αναφερθώ αναγκαστικά σε ορισμένα μόνο καίρια προβλήματα που κυριολεκτικά συνθλίβουν την ελληνική κοινωνία. Αλλά η Κυβέρνηση επιμένει να θέλει να τα αγνοεί. Νομίζω ότι η ανεργία που πλήττει κυρίως τους νέους ανθρώπους και το γυναικείο πληθυσμό βρίσκεται σε πρωτόγνωρα ύψη υπερβαίνοντας το 12% του ενεργού πληθυσμού και ταλανίζει κάθε ελληνική οικογένεια.

Στην αύξηση της ανεργίας, ασφαλώς συμβάλλει η εξόντωση των μικρομεσαίων επιχειρήσεων από την κυβερνητική πολιτική, με αποτέλεσμα περίπου τριακόσιες χιλιάδες μικρομεσαίες επιχειρήσεις να έχουν κλείσει τα τελευταία χρόνια και στην πραγματικότητα ογδόντα έξι χιλιάδες μικρομεσαίες επιχειρήσεις έκλεισαν μόνο το 1998.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΘΩΜΟΠΟΥΛΟΣ : Πόσες άνοιξαν;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ : Αυτό το ερώτημα το έθεσε, κύριε συνάδελφε, και ο εκπρόσωπός σας προχθές. 'Ηθελα να μας δώσει η Κυβέρνηση στοιχεία. Από όσες αιτήσεις έχουν κάνει, πόσες λειτουργούν ως επιχείρηση; Γιατί και ένας απλός πολίτης ο οποίος κάνει μία αίτηση για να πουλάει κουλούρια, θεωρείται και εκείνος ως μικρομεσαία επιχείρηση κατά την άποψη τη δική σας. Όμως αυτή η συνεχής αύξηση της ανεργίας είναι, νομίζω, η μεγαλύτερη και ασφαλέστερη διάψευση για την ύπαρξη αναπτυξιακής πολιτικής από την Κυβέρνηση. Η πολιτική της Κυβέρνησης στον αγροτικό τομέα, που έχει θέσει υπό διωγμό τον αγροτικό πληθυσμό της χώρας επιβεβαιώνεται από τη μείωση του αγροτικού εισοδήματος κατά 8,2% την τελευταία τριετία, με αποτέλεσμα, μετά βίας να παραμένουν οι εναπομείναντες αγρότες στην ύπαιθρο.

Το εισόδημα των Ελλήνων αγροτών ανέρχεται περίπου στο 1/3 του εισοδήματος των Ευρωπαίων αγροτών, γιατί η Κυβέρνηση έχει εγκαταλείψει τους Έλληνες αγρότες και τους έχει οδηγήσει σε αδιέξοδο με τις απαράδεκτες χαμηλές τιμές των αγροτικών προϊόντων, με το δυσβάσταχτο κόστος παραγωγής, με την καθυστέρηση των πληρωμών σε επιδοτήσεις και ΕΛΓΑ, με τις ποσοστιαίες και πρόστιμα, με την έλλειψη πολιτικής για τους νέους αγρότες, με τους αυξημένους φόρους μεταβίβασης αγροτικής γης, με το υπερβολικό κόστος των οικονομικών αδειών και τέλος με την τοκογλυφία και την απαράδεκτη συμπεριφορά της Αγροτικής Τράπεζας.

Στα προβλήματα αυτά του αγροτικού κόσμου, το πρόγραμμα της Νέας Δημοκρατίας δίδει ρεαλιστικές απαντήσεις, γιατί πιστεύουμε ότι χωρίς περιφέρεια, χωρίς επαρχία, χωρίς αγροτικό πληθυσμό Ελλάδα δεν υπάρχει.

Οι μισθωτοί και οι συνταξιούχοι είναι τα μόνιμα θύματα της πολιτικής λιτότητας που επί χρόνια εφαρμόζει η Κυβέρνηση του κ. Σημίτη. Και όχι μόνο δεν αναπληρώνονται οι απώλειες εισοδήματος της κατηγορίας αυτών των πολιτών, αλλά αντιθέτως επιβαρύνονται δυσβάσταχτα από τη φορολογική πολιτική της Κυβέρνησης.

Στον Προϋπολογισμό τον οποίο συζητούμε σήμερα, το 68% των άμεσων φόρων καταβάλλονται από τους μισθωτούς και τους συνταξιούχους.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΡΥΣ (Υφυπουργός Οικονομικών) : Όχι.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ : Έχω ένα πίνακα της έγκυρης εφημερίδας "ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ", τον οποίο και θα καταθέσω στα Πρακτικά της Βουλής για να μη προσπαθείτε να διαψεύσετε την αλήθεια. Γιατί δεν διαψεύδετε την εφημερίδα; Από τότε που έχει δημοσιευθεί, απάντηση δεν εδόθη από την Κυβέρνησή σας. Τι λέει;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΡΥΣ (Υφυπουργός Οικονομικών) : Τους φόρους εισοδήματος φυσικών προσώπων...

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ : Οι συνταξιούχοι συμμετέχουν κατά 22%, οι μισθωτοί του ιδιωτικού τομέα 33% και οι μισθωτοί του δημόσιου τομέα κατά 13%, στο σύνολο των άμεσων φόρων.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΡΥΣ (Υφυπουργός Οικονομικών) : Δέχστε μία διακοπή;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ : Παρακαλώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός) : Όχι δεν επιτρέπεται το Προεδρείο. Είναι οκτώ λεπτά. Κύριε Υπουργέ, σας παρακαλώ, κάντε μου τη χάρη. Γιατί θα ζητάει ο κ. Κεφαλογιάννης επιδομα διακοπής. Δεν προβλέπει ο Κανονισμός τέτοια επιδόματα. Σας παρακαλώ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ : Αλλά και η παράλληλη συνεχής αύξηση των έμμεσων φόρων κάνει πιο έντονο ένα πολύ σημαντικό πρόβλημα της κοινωνίας, αυτό της ανακατανομής του εισοδήματος που την κάνει πιο άνιση εις βάρος των οικονομικά ασθενεστέρων.

Την οικονομική εξαθλίωση του ελληνικού λαού επιτείνουν οι

άθλιες υπηρεσίες που προσφέρει το κράτος στους τομείς της υγείας και της παιδείας, με δυσβάσταχτες δαπάνες για κάθε οικονομειακό προϋπολογισμό.

Για ποια κοινωνική πολιτική μιλάτε επομένως, κύριε Υπουργέ; Έχετε δημιουργήσει την κοινωνία των 2/3. Το 30% των Ελλήνων ζουν κάτω από τα όρια της φτώχειας. Έχετε δημιουργήσει τις τάξεις των νεοπλούτων και των νεοπτύχων στην ελληνική κοινωνία.

Και ενώ αυτά βιώνουν στο πετσί τους οι Έλληνες και οι Ελληνίδες, ο Πρωθυπουργός κ. Σημίτης και οι Υπουργοί της Κυβέρνησής του επαναλαμβάνουν μονότονα και κουραστικά, για αποπροσανατολισμό του ελληνικού λαού, την επωδό ότι "όλα βαίνουν καλώς στον τόπο και η Ελλάδα είναι ισχυρή". Η προπαγανδιστική αυτή ωραιοποίηση της αθλιότητας που μαστίζει τις μεγάλες κοινωνικές ομάδες είναι το μόνο επίτευγμα της Κυβέρνησής.

Η μείωση των εξαγωγών, η μείωση της ανταγωνιστικότητας και η απουσία παραγωγικών επενδύσεων δίνουν τη δραματική εικόνα της οικονομίας της χώρας.

Εάν σε όλα αυτά τα παραπάνω προσθέσουμε το γεγονός ότι το δημόσιο χρέος από 41,5 τρισεκατομμύρια δραχμές περίπου το 1998 υπερβαίνει σήμερα τα σαράντα τέσσερα τρισεκατομμύρια (44 τρισ) δραχμές, αυτό σημαίνει ότι η ισχυρή Ελλάδα, του κ. Σημίτη και η ισχυρή οικονομία του κ. Παπαντωνίου αναγκάστηκε να καταφύγει και πάλι στο δανεισμό, για να αντιμετωπίσει τις ανάγκες της χώρας.

Εάν δε, ως προς το δημόσιο χρέος, κάνουμε την αναφορά ότι από τα είκοσι οκτώ τρισεκατομμύρια (28 τρισ) δραχμές το 1994, μέσα σε μία πενταετία, ανήλθε το δημόσιο χρέος σε σαράντα τέσσερα τρισεκατομμύρια (44 τρισ) δραχμές, το επιπλέον χρέος των δεκαέξι τρισεκατομμυρίων (16 τρισ) δραχμών είναι ένα δυσβάστακτο χρέος για τον ελληνικό λαό και τις νέες γενιές που δεν βλέπω να ανησυχεί τόσο πολύ την Κυβέρνηση, παρά το ότι ο Ανδρέας Παπανδρέου είχε πει ότι το δημόσιο χρέος πρέπει να αφανισθεί, διαφορετικά κινδυνεύει να αφανισθεί η χώρα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω πει και άλλη φορά, μιλώντας από τη θέση αυτήν, ότι τουλάχιστον εκατόν εβδομήντα τρισεκατομμύρια (170 τρισ) από φόρους, κοινοτικούς πόρους και δανειακά κεφάλαια έχουν εισρεύσει την τελευταία εικοσαετία στο δημόσιο. Και όλα αυτά τα χρήματα λεηλατήθηκαν, διασκορπίστηκαν, χωρίς να πραγματοποιηθεί ούτε ένα μεγάλο έργο υποδομής.

Το έγκυρο οικονομικό περιοδικό "ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΣ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ" δημοσίευσε το 1998 ένα άρθρο. Και έκανε ολόκληρη αναφορά η έκδοση αυτή στη λεηλασία της ελληνικής οικονομίας. Και λέει χαρακτηριστικά: "Η λεηλασία της ελληνικής οικονομίας. Πώς σπαταλήθηκαν τα τελευταία δεκαετία χρόνια ποσά άνω των εκατόν εξήντα τρισεκατομμυρίων (160 τρισ) προερχόμενα από φόρους, κοινοτικούς πόρους και δανειακά κεφάλαια, χωρίς να ολοκληρωθεί ούτε ένα μεγάλο έργο υποδομής, που θα ενίσχυε την ανάπτυξη, θα βελτίωνε την ποιότητα ζωής και θα εξασφάλιζε αξιοπρεπή θέση της ελληνικής στην ευρωπαϊκή οικονομία, ενώ η χώρα μας θα ενέπνεε σεβασμό και δέος σε φίλους και εχθρούς."

Κύριε Υπουργέ, έχω θέσει κατ' επανάληψη το πελώριο αυτό θέμα σε αυτήν την Αίθουσα. Και θα ήθελα, επιτέλους, να πάρω μία απάντηση από την Κυβέρνηση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Σας παρακαλώ, ολοκληρώστε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Έχετε διαχειρισθεί δύο κοινοτικά πλαίσια στήριξης. Και το συνολικό ποσό στην 20ετία ποσό ανέρχεται σε πάνω από εκατόν εβδομήντα τρισεκατομμύρια (170 τρισ) δραχμές από φόρους, κοινοτικούς πόρους και δανειακά κεφάλαια.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Κύριε Κεφαλογιάννη, πήρατε και επίδομα αρχαιότητας!

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Μπορείτε να μου πείτε ένα και μοναδικό μεγάλο έργο υποδομής που έχει τελειώσει η Κυβέρνησής σας;

Κύριε Πρόεδρε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Όχι, κύριε Κεφαλογιάννη, τελειώσατε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Θα τελειώσω, κύριε Πρόεδρε. Ο χρόνος...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Τελειώσατε. Σας έδωσα και επιπλέον χρόνο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Θα περίμενα όμως, και περιμένω την απάντηση από την πλευρά της Κυβέρνησης, να μας πει στα δεκαεπτά χρόνια εξουσίας, με τη διαχείριση των δύο Κοινοτικών Πλαισίων Στήριξης, ένα μεγάλο έργο υποδομής που έχει τελειώσει, για να πληροφορηθεί ο ελληνικός λαός ποιος είναι ο τρόπος με τον οποίο διαχειρίζεται ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Τελειώσατε, κύριε Κεφαλογιάννη.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: ...το χρήμα του ελληνικού λαού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Τελειώσατε, κύριε Κεφαλογιάννη. Κάντε μου τη χάρη. Να μη μας ακούει και ο ελληνικός λαός τώρα να αντιδικούμε.

Ο κ. Κατσιμπάρδης έχει το λόγο. Κύριοι συνάδελφοι, πρέπει να σας ενημερώσω ότι χθες ο κ. Κατσιμπάρδης, με άδεια του Σώματος μετατέθηκε για σήμερα, επειδή ήταν χθες ασθενής και θα μιλήσει τώρα.

Ορίστε, κύριε Κατσιμπάρδη, έχετε το λόγο.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΑΤΣΙΜΠΑΡΔΗΣ: Κύριοι συνάδελφοι, θα αρχίσω με ένα σχόλιο, επειδή πολλά γράφονται και πολλά περισσότερα λέγονται από την πλευρά της Νέας Δημοκρατίας, και θα τονίσω ότι ο Προϋπολογισμός που συζητούμε, ούτε ο τελευταίος του αιώνος μας είναι -ο αιώνας μας λήγει στις 31.12.2000- ούτε βεβαίως ο τελευταίος του ΠΑ.ΣΟ.Κ. Και αυτό γιατί το ΠΑ.ΣΟ.Κ. ανοίγει ένα νέο κύκλο, μία νέα εισοικπενταετία, σχεδιασμένων πολιτικών παρεμβάσεων, τολμηρής πολιτικής δράσης, σπουδαίων πολιτικών αγώνων, δημιουργώντας άριστες προϋποθέσεις για νέα εκλογική νίκη, για μία καινούρια κυβερνητική θητεία με περισσότερα έργα, με μεγαλύτερη κοινωνική προσφορά.

Άλλο κατά τη γνώμη μου είναι το χαρακτηριστικό του συγκεκριμένου Προϋπολογισμού, και νομίζω ότι αυτό πρέπει να το τονίσουμε. Και το χαρακτηριστικό είναι ότι δεν μοιάζει με τους προηγούμενους, αλλά αντίθετα προαναγγέλλει τους επόμενους, εκείνο του 2000, οπότε η χώρα μας θα είναι πλήρες μέλος της ΟΝΕ, και εκείνο του 2001, οπότε οι οικονομικές καταγραφές, αξιολογήσεις και συναλλαγές θα γίνονται, όχι σε δραχμές, αλλά με το "ευρώ".

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ένα από τα πολλά στοιχεία του Προϋπολογισμού, που δεν μπορεί να αμφισβητηθεί από κανένα, είναι αυτό της αύξησης των δημοσίων εσόδων. Για τα στελέχη του ΠΑ.ΣΟ.Κ. αλλά και για τους φίλους του Κινήματος, αυτό έχει ιδιαίτερη σημασία, αφού η συγκεκριμένη αύξηση επιτεύχθηκε με επιβάρυνση των οικονομικά ισχυρότερων. Τι απαντά σε αυτό το χειροπιαστό επίτευγμα η Νέα Δημοκρατία; Μήπως ότι το πλεονασμα ήρθε ως "μάννα εξ ουρανού"; Δεν είναι άραγε καρπός από μία σειρά πετυχημένων πολιτικών κινήσεων του οικονομικού επιτελείου του Υπουργείου ΥΠΕΟΟ και της Κυβέρνησής συνολικά; Αυτή η διπλή αύξηση των εσόδων της τάξης του 9%, σε σχέση με τα έσοδα του '98, και της τάξης του 3,2%, σε σχέση με τις αρχικές προβλέψεις, που πλησιάζει -σύμφωνα με τον μη αμφισβητούμενο πίνακα της Εισηγητικής Έκθεσης, της σελίδας 51- τα πεντακάσια δισεκατομμύρια (500.000.000.000) δραχμές, έδωσε τη δυνατότητα στην Κυβέρνηση να προχωρήσει σε μία σειρά από γενναίες αυξήσεις όλων των συντάξεων. Για παράδειγμα, στον ΟΓΑ δόθηκαν αυξήσεις στις δέκα χιλιάδες δραχμές το μήνα και το απαιτούμενο επιπλέον ποσό εξασφαλίστηκε και ήταν, όπως είπα, περίπου εκατόν είκοσι δισεκατομμύρια (120.000.000.000) δραχμές. Τι λέει η Νέα Δημοκρατία γι' αυτό; Ακούσαμε τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπό της τον κ. Σιούφα και άλλους συναδέλφους της Νέας Δημοκρατίας, να ισχυρίζονται ότι αυτά ήταν ψίχουλα. Δέκα χιλιάδες δραχμές δεν δόθηκαν σ' ένα αγρότη. Δέκα χιλιάδες δραχμές δόθηκαν σε χιλιάδες αγρότες και το ερώτημα, ανεξάρτητα από αυτήν την παρατήρηση και το σχόλιο που γίνεται, είναι γιατί η Νέα Δημοκρατία την περίοδο που κυβερνούσε '89-'93 -για να μη πάω πιο πι-

σω-δεν έδωσε ούτε μία δραχμή για αυξήσεις συντάξεων και επιπλέον συνετέλεσε ώστε να μειωθούν οι πραγματικές αυξήσεις με τους υψηλούς δείκτες του πληθωρισμού;

Όμως, η Νέα Δημοκρατία έχει συγκεκριμένο λόγο να υποβαθμίσει αυτήν την παροχή. Και ο λόγος βρίσκεται στο ότι ήδη οι αγρότες άρχισαν να παραλαμβάνουν τις επιταγές, και θα εισπράξουν αντί για τριάντα δύο χιλιάδες (32.000) δραχμές το μήνα, σαράντα δύο χιλιάδες (42.000) δραχμές το μήνα. Και αυτό ενοχλεί τη Νέα Δημοκρατία, που βλέπει ότι ξαναρχίζει να χάνει τους λίγους πόντους, που είχε κερδίσει τους τελευταίους μήνες στην αγροτική τάξη.

Βεβαίως πρέπει να παραδεχθούμε ότι η αύξηση αυτή σε καμία περίπτωση δεν σημαίνει ότι λύθηκαν τα προβλήματα των αγροτών. Εμείς πολλές φορές το έχουμε τονίσει κάνοντας κριτική και αυτοκριτική, κριτική στην Κυβέρνηση, αυτοκριτική στη στάση μας. Όμως, η Κυβέρνηση δείχνει ενδιαφέρον και διάθεση να δώσει λύση πλέον στα προβλήματα των αγροτών, και έχει δημιουργήσει καλές προϋποθέσεις.

Νομίζω ότι καλή προϋπόθεση αποτελεί το γεγονός ότι εξασφαλίστηκαν για την εξαετία 2000-2006 από την Ευρωπαϊκή Ένωση, πέραν των δεκαέξι τρισεκατομμυρίων (16.000.000.000.000) δραχμών, που ακούσαμε για το τρίτο Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης, μεγάλα ποσά ειδικά για τον αγροτικό τομέα. Και η ελπίδα είναι ότι θα δούμε και σε άλλες περιοχές της Ελλάδας, στην περιοχή των εξακοσίων χιλιάδων στρεμμάτων της Στερεάς Ελλάδας, της Κωπαΐδας, του κάμπου της Θήβας και του Ασωπού, που είναι οι λαχανόκηποι της Αθήνας -και αυτό δεν πρέπει να το παραβλέψουμε- θα δούμε επαναλαμβάνω έργα αρδευτικά, τα οποία λείπουν. Ελπίζω επίσης για τους αγρότες, αυτή η εξέλιξη, αποτελεί το γεγονός ότι συζητιέται πλέον από την Κυβέρνηση και πιστεύουμε ότι γρήγορα θα προχωρήσει στην κατάρτιση των τόκων ποινης, στη ρύθμιση των χρεών από τα πανωτόκια και των οφειλών των κληρούχων της Κωπαΐδας, που ξεπερνούν τους πενήντα χιλιάδες και άδικα επιβάλλονται, γιατί ενώ δεν υπάρχουν αντιπαροχές ουσιαστικά, εκείνοι πληρώνουν αυτά τα τέλη, στον Οργανισμό Κωπαΐδας που οδεύει προς διάλυση.

Ελπίζω επίσης δημιουργεί, όλη αυτή η εξέλιξη, στους αγρότες ότι θα φύγει το άγχος και ιδιαίτερα από τους βαμβάκοπαραγωγούς, αφού από τη μια μεριά εξασφαλίστηκαν επιδοτήσεις για τα επόμενα χρόνια, αυτές οι επιδοτήσεις που είναι η βάση για την παραγωγή τους, και από την άλλη δεν θα ισχύσει η συσπευθυνότητα μέχρι εξήντα στρέμματα, που σημαίνει ότι θα μπορούν να εισπράττουν μέχρι και τριακόσιες πενήντα δραχμές ανά κιλό.

Έρχομαι τώρα σε δύο ακόμη θέματα. Το ένα είναι σχόλιο, σε σχέση με τα εθνικά έργα. Τα εθνικά έργα όπως χαρακτηρίζονται, νομίζω ότι αδικούν την ύπαιθρο. Βεβαίως τα μεγάλα έργα πρέπει να γίνουν και γίνονται και η σφραγίδα του ΥΠΕΧΩΔΕ και γενικά της Κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ θα μπει για τους επόμενους αιώνες και φαίνεται κιόλας με το "Μετρό" που ολοκληρώνεται, με το αεροδρόμιο των Σπάτων κλπ. Αυτά όμως είναι έργα για την Αθήνα και η ύπαιθρος περιμένει εκείνα τα έργα, που πιστεύω ότι δικαιούται. Πώς γίνεται λοιπόν ο χαρακτηρισμός των Περιφερειακών έργων. Θα σας πω ένα παράδειγμα από τη θητεία της Νέας Δημοκρατίας την περίοδο '89-'93 και κυρίως το '92-'93, που χαρακτήρισε το δρόμο -την προέκταση καλύτερα του δρόμου Αθήνας-Λαμίας, και συγκεκριμένα τον άξονα Θήβας-Λειβαδιάς-Δελφών, ως έργο Περιφερειακό. Για να ολοκληρωθεί όμως το έργο αυτό, με το χαρακτηρισμό που τους έδωσαν, θα χρειαστούν πάνω από δέκα χρόνια, αφού θεωρείται μικρό νομαρχιακό, επιδοτούμενο από το ΠΕΠ Στερεάς Ελλάδας. Νομίζω όμως ότι δεν είναι Νομαρχιακό έργο της Βοιωτίας και τη Στερεά Ελλάδα, αλλά είναι έργο για ολοκλήρωση την Ελλάδα. Εκατοντάδες χιλιάδες άνθρωποι κινούνται -Αθηναίοι περισσότερο- από την Παρασκευή και την Κυριακή στο δρόμο προς Δελφούς και τα χιονοδρομικά του Παρνασσού και γίνονται, δυστυχώς, εκεί μια σειρά από θανατηφόρα ατυχήματα.

Νομίζω ότι, εν όψει και της Ολυμπιάδας, και λέω εν όψει της Ολυμπιάδας, καίτοι δεν θέλω να το κάνω αυτό πολιτικό φετίχ, που θα το αναφέρουμε πολλές φορές αλλά Ολυμπιάδα μαζί με

την Πολιτιστική Ολυμπιάδα, που έχει συνδεθεί με το τρίγωνο Αθήνα-Ολυμπία και Αθήνα-Δελφοί, θα δώσει τη δυνατότητα να κινηθούν εκατοντάδες επισκέπτες και άλλοι ενδιαφερόμενοι και φιλάθλοι σ' αυτούς τους χώρους. Δεν είναι λοιπόν νοητό να έχουμε λογική ενδοχώρας, τριτοκοσμικής χώρας, και ξέροντας ότι διασταυρώνονται εκεί στον αυτοκινητόδρομο αυτό έξοδοι από χωριά, από αγροτικούς δρόμους και δημιουργούνται τα ατυχήματα, που σας είπα, να αφήσουμε να ολοκληρωθεί μετά 15 χρόνια, ενώ ως εθνικό έργο μπορεί να τελειώσει μέχρι το 2003.

Θέλω να ολοκληρώσω τονίζοντας -γιατί οφείλω να μεταφέρω μια ομόφωνη απόφαση του Περιφερειακού Συμβουλίου της Στερεάς Ελλάδας και του συνεδρίου της Λιβαδειάς το αίτημα για το Πανεπιστήμιο της Ρούμελης. Η Πελοπόννησος απέκτησε ήδη δεύτερο Πανεπιστήμιο, γιατί ορθώς έχει η Πάτρα και ορθότατα έγινε στην Τρίπολη για την υπόλοιπη Πελοπόννησο. Η Στερεά Ελλάδα όμως, των μεγάλων πολιτισμών, του Μυκηναϊκού, του κλασικού, των μεγάλων προσφορών, των μεγάλων αγώνων, των μεγάλων θυσιών, της μεγάλης προσφοράς στην παραγωγή, στην ανάπτυξη και πρόοδο της χώρας μας δικαιούται αυτό που έχει ειπωθεί και χαρακτηριστεί ως Πανεπιστήμιο της Ρούμελης.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Τελειώσατε, κύριε συνάδελφε.

Συνηγορεί και ο Προεδρεύων γι' αυτό το αίτημα. Όμως τελειώνει.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΑΤΣΙΜΠΑΡΔΗ: Τελιώνω, κύριε Πρόεδρε.

Με πανεπιστημιακές σχολές στη Λιβαδειά, τη Θήβα, τη Λαμία, τη Χαλκίδα, την Άμφισσα και το Καρπενήσι, για να μπορέσει να ικανοποιηθεί ένα δίκαιο αίτημα των κατοίκων μιας περιοχής.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο κ. Μαρκογιαννάκης έχει το λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εγώ δεν θα μπω στον πειρασμό των αριθμών και των λογιστικών. Με αυτά ακούω να ασχολούνται οι Υπουργοί, να ασχολούνται οι Βουλευτές του ΠΑ.ΣΟ.Κ. Αυτό άλλωστε κάνει τριάντα χρόνια τώρα που είναι Κυβέρνηση ο κ. Σημίτης παρουσιάζοντας αυτάρεσκα ωραιοποιημένα νούμερα έτσι που να δίνεται η εντύπωση μιας ευημερούσας κοινωνίας αγνοώντας πραγματικά θα έλεγα πολλά και μεγάλα καυτά προβλήματα του ελληνικού λαού. Μπορεί οι αριθμοί να ευημερούν αλλά η κοινωνία μας δυστυχώς δεν ευημερεί.

Στον ελάχιστο χρόνο που έχω στη διάθεσή μου, θα αναφερθώ σε ένα δυο απ' αυτά τα προβλήματα. Στο τέλος θα μιλήσω για την εγκληματικότητα, αλλά πριν θα πω δυο κουβέντες για το αγροτικό πρόβλημα.

Κύριοι συνάδελφοι, για ποιο λόγο, τι μας έφταιξε αυτή η συμπαθής έντιμη και παραγωγική μαζική κοινωνική τάξη των αγροτών και τους έχετε θέσει υπό διωγμόν; Διότι η αλήθεια είναι ότι το αγροτικό εισόδημα τα τελευταία χρόνια κατρακυλά κατά τρόπο επικίνδυνο. Δυστυχώς όχι μόνο δεν γίνεται τίποτε, προκειμένου να προστατευθούν οι αγρότες μας, αλλά σε ορισμένες περιπτώσεις παρουσιάζεται μια περίεργη κυβερνητική τακτική που δίνεται η εντύπωση ότι μπορεί να υπάρχει και μια αδράνεια σε κάποια τρωκτικά τα οποία επιτίπουν στο αγροτικό εισόδημα.

Και γίνομαι πιο σαφής. Ξέρετε κύριοι συνάδελφοι, ποιά είναι η τιμή του ελαιολάδου σήμερα; Είναι μικρότερη από εκείνη που ήταν πριν το 1990. Ξέρετε πόσο είναι σήμερα η τιμή των πορτοκαλιών αν πωλούνται; Πολύ πιο πίσω απ' αυτήν του 1985. Αυτή είναι η κατάσταση. Και ξέρετε τι συνέβη με την επιδότηση ελαιολάδου φέτος; Από 470 δραχμές το κιλό που έπρεπε να πάρουν, παίρνουν περίπου 300 δραχμές το κιλό σε γνώση του Υπουργείου Γεωργίας το οποίο δεν έκανε το στιδήποτε προκειμένου να προστατευθούν οι ελαιοπαραγωγοί μας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Καλύπτει τους απατεώνες επειδή είναι δικά του όργανα.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ: Το μόνο το οποίο έκανε ο κ. Ανωμερίτης, ήταν να έρθει στην Κρήτη πριν από μερικούς μήνες, όπου μεταξύ φίλων και σε κομματικές φιέστες, επείσθη και χάρισε τις ποινές οι οποίες είχαν επιβληθεί σε κάποιους ελαιο-

τριβείς απατεώνες που εμφάνιζαν πολύ μεγαλύτερη ποσότητα ελαιολάδου σε κάποιους παραγωγούς και βγήκαν μάλιστα πολύ χαρούμενοι στα ραδιόφωνα και τον ευχαρίστησαν. Και τη μόνη προσφορά που τώρα βλέπω και πρέπει να έχουν οι αγρότες μας είναι ότι ενοποιούν τις ενώσεις όπως λένε γεωργικών συνεταιρισμών. Δηλαδή, να γίνει σε κάθε νομό μια ένωση χωρίς προηγουμένως να γίνει έλεγχος, χωρίς προηγουμένως να δούμε τι έχουν διαπράξει τα κομματικά τρωκτικά κάποια χρόνια τώρα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Για να καλυφθούν οι απάτες.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ: Και πολύ φοβάμαι ότι αυτή η ιστορία των ενώσεων που συνενώνονται, δεν θα έχει κανένα άλλο αποτέλεσμα, από το να σκεπάσει εγκλήματα και τίποτε περισσότερο.

Κύριοι συνάδελφοι, θα αναφερθώ και σε ένα άλλο μεγάλο πρόβλημα της ελληνικής κοινωνίας, την εγκληματικότητα. Ένα πρόβλημα που ζει στο πετσί του ο ελληνικός λαός, που κανείς δεν μπορεί να αμφισβητήσει ότι είναι πλέον μέγιστο. Δυστυχώς η αύξηση της εγκληματικότητας τα τελευταία χρόνια, έχει λάβει εκρηκτικές διαστάσεις. Και δεν μιλάμε για εγκληματικότητα πταισματοειδούς ή πλημμεληματικής μορφής, αλλά μιλάμε για εγκλήματα βαριά. Μιλάμε για ληστείες, μιλάμε για ναρκωτικά, για νονούς της νύκτας, για εμπόριο λευκής σαρκός, μιλάμε γενικά για εγκλήματα τα οποία είναι βαρύτατα. Η Ελλάδα από όλη τη ησυχία και ασφάλεια, δυστυχώς τείνει στο να γίνει παράδειγμα προς αποφυγή.

Ήδη αρχίζουμε να κατέχουμε περίοπτο θέση στη λίστα των χωρών οι οποίες αντιμετωπίζουν προβλήματα εγκλήματος. Δεν θα αναφερθώ στους λόγους που δημιουργούν την αυξητική τάση. Θα αναφερθώ όμως στον ελάχιστο χρόνο που έχω στη διάθεσή μου, στις αιτίες που απενεργοποιούν τους μηχανισμούς αμύνης κατά του εγκλήματος.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εκεί που πράγματι είναι πρωταθλητές οι Υπουργοί Δημόσιας Τάξης του ΠΑΣΟΚ, είναι στον κομματισμό. Δυστυχώς ο κομματισμός στα Σώματα Ασφαλείας είναι εκείνος ο οποίος συμβάλλει τα μέγιστα στην αδυναμία αντιμετώπισης του εγκλήματος, διότι οι περίφημες λίστες του Σουλτάτου, κύριε Υπουργέ, δεν είναι επί ημερών της Νέας Δημοκρατίας. Και δεν είναι λίστες Σουλτάτου, είναι λίστες ΠΑΣΟΚ. Αυτή είναι η πραγματικότητα...

ΚΩΣΤΑΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ (Υπουργός Επικρατείας): Να μας πείτε μια πράξη κομματισμού.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ: Οι κατάπτυστες αυτές λίστες επί ημερών σας, είδαν το φως της δημοσιότητας και μ' αυτές έγιναν οι κρίσεις του 1988.

Ας μην επιτρέπεται ο σημερινός Υπουργός Δημόσιας Τάξης ότι δεν παραπονέθηκαν για τις κρίσεις του 1999 τόσο πολλοί, διότι το 1988 είχε μπει η μηχανή του θερισμού και είχε κυριολεκτικά καθαρίσει το τοπίο και δεν είχε τη δυνατότητα ο σημερινός Υπουργός Δημόσιας Τάξης να κάνει το ο,τιδήποτε. Αυτή είναι η πραγματικότητα.

Για το Αρχηγείο της Ελληνικής Αστυνομίας έχουμε κάνει αρκετές επερωτήσεις προς τον Υπουργό Δημόσιας Τάξης. Στην τελευταία επερωτηση στις αρχές Δεκεμβρίου μας είπε ο κύριος Υπουργός ότι θα φέρει το νόμο για την ίδρυση του Αρχηγείου Δημόσιας Τάξης και έχουν περάσει δύο μήνες και ακόμα δεν τον έχουν φέρει.

Προ ημερών, κύριοι συνάδελφοι, κατέθεσα νέα ερώτηση. Πότε θα φέρετε το νόμο, κύριε Υπουργέ, που εν πάση περιπτώσει, αν είναι ένας νόμος σωστός, θα μπορούσαμε να έχουμε κάποιο ίχνος αντιεγκληματικότητας; Λέει, προσεχώς θα τον φέρουμε.

Ο κομματισμός λοιπόν, είναι ένα μεγάλο πρόβλημα. Κομματισμός ο οποίος αν δεν σταματήσει στα Σώματα Ασφαλείας, δεν πρόκειται σε καμία περίπτωση να έχουμε αξιωματικούς και άνδρες, οι οποίοι θα μπορούν να αντιμετωπίσουν όπως πρέπει, το πρόβλημα.

Η υλικοτεχνική υποδομή βρίσκεται σε τραγική κατάσταση. Ήμουν προ ημερών στη Φλώρινα, κύριοι συνάδελφοι, όπου είναι οι περίφημοι συνοριακοί φρουροί που προσλάβετε -κατ' αρχήν είναι καλή σαν ενέργεια πολιτική η πρόσληψή τους- που είναι εφοδιασμένοι με πιστόλια και περίστροφα της δεκαετίας του '30

. Με αυτά θα αντιμετωπίσουν τους λαθρομετανάστες και τους εμπόρους ναρκωτικών.

Θα ήθελα να σας πω και κάτι άλλο. Το μέγεθος της διαφθοράς είναι απύθμενο και το συνδυάζω τώρα με το προηγούμενο που σας είπα, τους συνοριακούς φρουρούς. Αν ήταν ο Υπουργός Δημόσιας Τάξης εδώ, θα του εγνώριζα το εξής πράγμα. Το μόνο που καταφέρατε με τους συνοριακούς φρουρούς, ξέρετε ποιο είναι; Αντί να μπαίνουν παράνομα από τα σύνορα, να μπαίνουν νόμιμα από τις εισόδους της χώρας, αφού έχουν πληρώσει χρήματα και έχουν αγοράσει -δυστυχώς αυτή είναι η πραγματικότητα- βίζες.

Σήμερα ο οποιοσδήποτε από την Αλβανία θελήσει να έλθει στην Ελλάδα, έχει την ευχέρεια καταβάλλοντας κάποιες εκατοντάδες χιλιάδες δραχμές, να αγοράσει οποτεδήποτε θέλει βίζα και να έλθει στην Ελλάδα. Γι' αυτό και έχουμε εκρηκτική αύξηση ...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κυρίες Πρόεδρε, όλοι είχαν κάποια ανοχή και θα παρακαλέσω να έχω και εγώ ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Θα παρακαλέσω, να τελειώνετε.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ: Έχουμε εκρηκτική αύξηση, κύριοι συνάδελφοι, δυστυχώς του αριθμού της χορήγησης βίζας.

Και ενώ αυτά τα προβλήματα αντιμετωπίζει η χώρα από πλευράς εγκληματικότητας και θα έπρεπε να αναμένουμε έναν προϋπολογισμό, που όσον αφορά το Υπουργείο Δημόσιας Τάξης θα ήταν ιδιαίτερα απλόχερος, βλέπουμε ότι και πάλι το Υπουργείο Δημόσιας Τάξης αντιμετωπίζεται ως παρίας.

Μια κατάσταση ζοφερή, λέτε και όλη η τσιγκουνιά πρέπει να πέσει πάνω σ' αυτό το πρόβλημα, χωρίς να υπάρχουν ουσιώδεις αυξήσεις που θα επιτρέψουν μια αντιμετώπιση των προβλημάτων των αξιωματικών και των υπαλλήλων του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης, προβλημάτων τεραστίων, διότι ψίχουλα είναι αυτά τα οποία τους δίνουμε ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Σας δόθηκε η σχετική ανοχή. Παρακαλώ να διευκολύνετε το Προεδρείο και την όλη συζήτηση για να μιλήσουν περισσότεροι συνάδελφοι.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ: ... που θα επέτρεπε μία προμήθεια υλικού τέτοια που θα μπορεί να αντιμετωπίσει τα προβλήματα της εγκληματικότητας η Ελληνική Αστυνομία ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Η τήρηση του χρόνου είναι προς το συμφέρον του Σώματος και του συνόλου των Βουλευτών.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ: ...χωρίς να υπάρχει κάποια προοπτική αντιμετώπισης του εγκλήματος.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, και από την άποψη αυτή και αυτό το κομμάτι του Προϋπολογισμού νομίζω είναι τέτοιο που δεν επιτρέπει σε κανέναν να κάνει σκέψη υπερψήφισής του.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο κ. Κοκελίδης έχει το λόγο.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΟΚΕΛΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, φαίνεται ότι ο κ. Μαρκογιαννάκης δεν γνωρίζει τις λέξεις αξιοκρατία, αξιολόγηση, όσον αφορά αυτά που είπα για τους άνδρες που υπηρετούν στο Υπουργείο Δημόσιας Τάξης.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ: Να μας πείτε εσείς που ξέρετε.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΟΚΕΛΙΔΗΣ: Και φαίνεται, κύριε Μαρκογιαννάκη, αξιολογείτε με αυτά που έχετε κάνει εσείς όταν ήσασταν στην κυβέρνηση.

Κύριε Πρόεδρε, ο φετινός Κρατικός Προϋπολογισμός είναι ιδιαίτερα σημαντικός για τη χώρα μας. Αποτελεί το τελευταίο σκαλοπάτι πριν από την ΟΝΕ και τη νέα εποχή που φέρνει τελευταία μαζί της. Η πορεία εντός της ΟΝΕ θα διασφαλίσει πολλά οικονομικά πλεονεκτήματα και θα φέρει τη χώρα μας, την ανάπτυξή της με έναν πολυεθνικό σχηματισμό και θα μπορεί να σταθεί αποτελεσματικά στο διεθνή ανταγωνισμό.

Ο Κρατικός Προϋπολογισμός είναι ουσιαστικός θεσμός μέσω του οποίου το κράτος επιτελεί τις εργασίες του. Είναι επίσης εργαλείο προγραμματισμού και ορθολογικής διαχείρισης του

δημοσίου. Αποτελεί παραπέρα βασική προϋπόθεση για την ιεράρχηση των αναγκών και την ενημέρωση των πολιτών για την οικονομική κατάσταση της χώρας. Ο Προϋπολογισμός του 2000, η ποιότητά του, εκφράζει σε μεγάλο βαθμό τις σημαντικές αλλαγές που έχουν γίνει τις τελευταίες δεκαετίες και ιδιαίτερα τα τελευταία χρόνια στην πατρίδα μας. Υπάρχει ικανότητα ανάλυσης, πρόβλεψης στα δημοσιονομικά μεγέθη. Ίσως θα πρέπει να ξεφύγουμε από τη λογική των κονδυλίων κάποια στιγμή και να πάμε στον προϋπολογισμό προγραμμάτων, ιδιαίτερα τώρα μετά την ένταξή μας στη ζώνη του ευρώ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η χώρα μας με την εμμονή της Κυβέρνησης πραγματοποιήσε μία μεγάλη συντονισμένη προσπάθεια με στόχο την ένταξη στην ΟΝΕ, την αναβάθμισή της στη διεθνή σκηνή και τον εκσυγχρονισμό της χώρας. Ήταν μια προσπάθεια επίμονη και με πολιτικό κόστος. Η προσπάθεια όμως αυτή ήδη φέρνει τα θετικά της αποτελέσματα και γίνεται πιο κατανοητή από την πλειοψηφία του ελληνικού λαού. Παραπέρα οι νέοι ορίζοντες που δημιουργούνται για τη χώρα μας, μετά την απόφαση των δεκαπέντε στο Ελσίνκι δεν ήταν τυχαία εξέλιξη. Είναι το αποκορύφωμα πρωτοβουλιών και δραστηριοτήτων της ελληνικής Κυβέρνησης.

Με τις αποφάσεις του Ελσίνκι επιβεβαιώνεται ο κεντρικός ρόλος της Ελλάδας στην ευρύτερη περιοχή των Βαλκανίων και της Νοτιοανατολικής Ευρώπης. Αναδεικνύει τη χώρα μας σε ρόλο ηγετικό. Αυτή είναι η μεγάλη πρόκληση τα επόμενα χρόνια.

Το τηλεγράφημα του Προέδρου Κλίντον προς τον Πρωθυπουργό Κώστα Σημίτη, μετά την απόφαση του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου στο Ελσίνκι ενισχύει αυτήν την προοπτική, ενισχύει την αξιοπιστία της Ελλάδας και της Κυβέρνησης γενικότερα.

Δημιουργείται, λοιπόν, ηγετική προοπτική της χώρας μας. Και αυτή η προσπάθεια ταυτίζεται με τη διακυβέρνηση της χώρας από την Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ.

Βρισκόμαστε σε μία πορεία που αναδεικνύει την Ελλάδα σε πολιτικό, οικονομικό και ενεργειακό κέντρο των Βαλκανίων ευρύτερα στο χώρο του Ευξείνου Πόντου, δηλαδή, της παραδοσιακής από αιώνων δραστηριότητας και παρουσίας των Ελλήνων. Αποφασιστική συμβολή σ' αυτήν την πορεία έχει κατά τη γνώμη μου, πέρα από τη γενικότερη πολιτική της Κυβέρνησης, η προσωπική πρωτοβουλία του Πρωθυπουργού που δρομολογήθηκε στη συνάντηση με τους Πρωθυπουργούς των Βαλκανικών χωρών της Αγίας Γαλήνης στην Κρήτη.

Χρειάζεται παραπέρα εξειδίκευση των στόχων και ενθάρρυνση των παραγωγικών δυνάμεων, ιδιαίτερα της Βόρειας Ελλάδας. Εκτιμώ ότι υπάρχουν σκέψεις και συγκροτημένες απόψεις και θέσεις, που θα μπορούσαν να βοηθήσουν τη βαθύτερη ανάπτυξη των σχέσεων με τα Βαλκάνια και γενικότερα της Νοτιοανατολικής Ευρώπης. Θα μπορούσε το Υπουργείο Μακεδονίας - Θράκης να αναλάβει την ευθύνη και τον συντονισμό αυτής της προσπάθειας.

Μετά την πρόταση να γίνει η Θεσσαλονίκη κέντρο ανασυγκρότησης των Βαλκανίων υπάρχει μία προοπτική που πρέπει να αξιολογηθεί. Εξάλλου είναι μια θέση πολλών κοινωνικών και οικονομικών φορέων της πόλης της Θεσσαλονίκης. Βεβαίως, σ' αυτήν την προσπάθεια είναι θετικές οι πρωτοβουλίες και οι προτάσεις που έχει πάρει το Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας, προτάσεις που γίνονται σε συντονισμό στα πλαίσια της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Αναμφισβήτητη η Ελλάδα, ως οικονομία και κοινωνία, είναι πιο πλούσια από χτες. Μπορούμε να αισιοδοξούμε.

Υπάρχουν όμως και πολλά προβλήματα. Η Δημόσια Διοίκηση έχει κάνει βέβαια βήματα, δεν έχει όμως ακόμα την παραγωγικότητα ενός σύγχρονου κράτους. Υπάρχουν επίσης, προβλήματα στην παιδεία, στην υγεία, όπως επίσης, στην ποιότητα της ζωής και στο περιβάλλον. Μάλιστα, σε μερικές περιοχές είναι έντονα. Ακόμη η μετακίνηση του πληθυσμού της υπαίθρου από την άλλη μεριά προς τα αστικά κέντρα, ένα πρόβλημα που ταλανίζει εδώ και πάρα πολλά χρόνια τη χώρα μας. Αποτέλεσμα βέβαια αυτής της εξέλιξης ήταν τα προβλήματα που δημιούργησε ο Εμφύλιος, η μετανάστευση, η ανάγκη εργατικού δυναμικού στις χώρες, το μειωμένο αγροτικό εισόδημα σε πολλές πε-

ριοχές, η αδυναμία απασχόλησης των νέων στα χωριά.

Επίσης, πρέπει να υπογραμμίσουμε ότι η ερήμωση της υπαίθρου έχει συντελεστεί ιδιαίτερα σε εθνικά ευαίσθητες περιοχές, όπως είναι η Ήπειρος, η Δυτική Μακεδονία, η Θράκη.

Οφείλουμε να επεξεργαστούμε, κύριε Πρόεδρε, ένα πρόγραμμα για να αντιμετωπίσουμε την ανισότητα μεταξύ υπαίθρου και μεγάλων αστικών κέντρων και να δώσουμε προοπτική απασχόλησης. Ιδιαίτερα να προσέξουμε τον αγροτικό πληθυσμό και να δώσουμε προτεραιότητα στην ορθολογική ανάπτυξη της γεωργικής παραγωγής.

Κατά την άποψή μου και με δεδομένο ότι οι γεωργικοί συνεταιρισμοί έχουν για πολλούς λόγους ξεπεραστεί, θα πρέπει να αναζητήσουμε -εξάλλου αυτή είναι και η άποψη της Κυβέρνησης- ένα νέο μοντέλο για τις γεωργικές εκμεταλλεύσεις.

Με την αξιοποίηση των προγραμμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης η χώρα μας έχει δυνατότητες να εξελιχθεί σε παραγωγό τροφίμων υψηλής ποιότητας με τη μεταποίηση των αγροτικών προϊόντων. Έτσι οι αγροτικές βιομηχανίες θα μπορούν να απορροφούν μεγάλο ποσοστό ανεργίας που μαστιίζει την ύπαιθρο. Τα μέτρα βέβαια, που ανακόινωσε ο Πρωθυπουργός κ. Σημίτης το Φθινόπωρο, είναι προς τη σωστή κατεύθυνση. Βεβαίως, οι δυσκολίες εκτιμώ ότι θα ξεπεραστούν από το αναπτυξιακό σχέδιο για τη γεωργία στα πλαίσια του ΣΠΑ-3, δηλαδή το Σχέδιο Περιφερειακής Ανάπτυξης, ένα πρόγραμμα από το οποίο θα δαπανηθούν πραγματικά μεγάλα ποσά και βεβαίως η προοπτική βελτίωσης της ανταγωνιστικότητας της ελληνικής γεωργίας μπορεί να γίνει πραγματικότητα.

Οι Έλληνες αγρότες έχουν και την ικανότητα και την ωριμότητα για να ανταπεξέλθουν σε αυτήν την προοπτική. Χρειάζεται όμως το κράτος να στηρίξει, να βοηθήσει. Και πέρα από τη χρηματοδότηση τη γενναία, η οποία θα υπάρξει, εκτιμώ, κύριε Πρόεδρε -και τελειώνω- ότι θα πρέπει να επεξεργαστούμε και ένα πρόγραμμα έρευνας και εφαρμογής, όσον αφορά τη γεωργική ανάπτυξη.

Τελειώνοντας, πρέπει να πω, κύριε Πρόεδρε, ότι αυτός ο Προϋπολογισμός δίνει προοπτική ανάπτυξης για τη χώρα και γι' αυτό το λόγο είμαστε αισιόδοξοι. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου κ. Φώτιος Κουβέλης έχει το λόγο.

ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, ο Προϋπολογισμός αποτελεί επανάληψη της οικονομικής πολιτικής που εφάρμοσε η Κυβέρνηση και τα προηγούμενα χρόνια. Οι επιμέρους διαφοροποιήσεις δεν αλλάζουν την ουσία, την κατεύθυνση και τις επιλογές της οικονομικής πολιτικής της Κυβέρνησης. Η Κυβέρνηση σταθερά επιλέγει να συμπιέζει την αμοιβή εργασίας και να διαμορφώνει συνθήκες μεγάλης κερδοφορίας του κεφαλαίου στη χώρα μας.

Οι αριθμοί ομολογούν και αποδεικνύουν την ύπαρξη μιας οικονομικής πολιτικής που στηρίζει την αύξηση των κερδών του κεφαλαίου και καθηλώνει την αμοιβή εργασίας. Το κόστος της εργασίας στη χώρα μας είναι 12%, ενώ ο μέσος όρος στην Ευρωπαϊκή Ένωση είναι 30%. Το ποσοστό κερδοφορίας του κεφαλαίου στην Ελλάδα είναι 23%, ενώ το ποσοστό κερδοφορίας κατά μέσο όρο στην Ευρωπαϊκή Ένωση είναι 14%. Αυτοί οι αριθμοί δεν επιδέχονται δικαιολογίες, δικαιολογίες που συστηματικά προβάλλει η Κυβέρνηση στην προσπάθειά της να εξωραϊσει την αντεργατική πολιτική της.

Η Κυβέρνηση, κύριοι συνάδελφοι, μόνιμα ισχυρίζεται ότι το μειωμένο κόστος εργασίας είναι στοιχείο για τη μείωση της ανεργίας.

Η ανεργία όχι μόνο δεν μειώθηκε, αλλά δραματικά αυξάνεται. Πλήττει την κοινωνική συνοχή και περιθωριοποιεί επικινδύνους νέους άνδρες και τις νέες γυναίκες της χώρας.

Το κόστος εργασίας συνεχώς μειώνεται, η κερδοφορία του κεφαλαίου μεγαλώνει, η ανεργία αυξάνεται και το ποσοστό της είναι το υψηλότερο μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Αυτή είναι η πραγματικότητα που δεν μπορεί η Κυβέρνηση να την αλλάξει με τα όσα ψευδεπίγραφα, κατά τη γνώμη μου, υποστηρίζει.

Η ενίσχυση της κερδοφορίας του κεφαλαίου δεν είχε ως αποτέλεσμα την αύξηση των επενδύσεων, ούτε την αύξηση της α-

πασχόλησης.

Κύριοι συνάδελφοι, η χώρα θα ενταχθεί στην ΟΝΕ και δεν είμαστε αντίθετοι με αυτήν την ένταξη, είμαστε όμως, κατηγορηματικά αντίθετοι με την κατανομή του κόστους και των βαρών για την ένταξη.

Οι εργαζόμενοι φορτώθηκαν το μέγιστο βάρος των θυσιών για τη σταθεροποίηση της οικονομίας. Οι χαμηλόμισθοι, οι χαμηλοσυνταξιούχοι, οι μικροί επαγγελματίες, μεγάλα τμήματα των αγροτών βιώνουν την οικονομική πολιτική της Κυβέρνησης, που τους παρωθεί κάτω από τα όρια της βιωσιμότητας. Καθελωμένοι οι μισθοί και οι συντάξεις. Και η εισοδηματική πολιτική της Κυβέρνησης συντηρεί αυτήν την απαράδεκτη κατάσταση.

Κύριοι συνάδελφοι, οι μισθωτοί σημειώνουν απώλεια του εισοδήματός τους την τελευταία δεκαετία της τάξεως του 30% και πλέον, την ώρα που καταγράφονται τα τεράστια κέρδη του κεφαλαίου.

Σύμφωνα με έγκυρους υπολογισμούς τα καθαρά κέρδη, μετά από φόρους, των εισηγμένων επιχειρήσεων στο χρηματιστήριο, ανήλθαν σε 1,06 τρισεκατομμύρια δραχμές. Η σύγκριση των μεγεθών δείχνει το χαρακτήρα της οικονομικής πολιτικής της Κυβέρνησης. Μία πολιτική μονόπλευρη σε βάρος των οικονομικά ανίσχυρων.

Η δυσχερής θέση των οικονομικά ανίσχυρων επιτείνεται από τη διατήρηση ενός φορολογικού συστήματος, που κατανέμει άδιστα και άδικα τα φορολογικά βάρη.

Αυξήθηκαν, κύριοι συνάδελφοι, οι έμμεσοι φόροι, αυτοί που ισοπεδώνουν τη φοροδοτική ικανότητα των πολιτών και έφτασαν στο 61% περίπου και αναμένεται ότι μέσα στο 2000 θα ανέλθουν στο 63% περίπου.

Η Κυβέρνηση διακηρύσσει ότι ασκεί κοινωνική πολιτική και πάλι, όμως, τη διαψεύδουν οι αριθμοί. Οι κοινωνικές δαπάνες είναι μικρότερες από το μέσο κοινοτικό όρο. Στην Ελλάδα είναι το 23,3% του ΑΕΠ, ενώ ο μέσος ευρωπαϊκός όρος είναι 28,7% του ΑΕΠ.

Είναι αναγκαίο, κύριοι συνάδελφοι, να επισημανθεί ιδιαίτερα για την ανεργία ότι, ενώ έχουμε πολύ υψηλό ποσοστό ανεργίας, διαθέτουμε τις λιγότερες δημόσιες δαπάνες για την απασχόληση.

Η ένταξη της χώρας στην ΟΝΕ, που η Κυβέρνηση προβάλλει και επιβάλλει γι' αυτήν, δεν μπορεί να συμφωνηθεί με την αυξανόμενη ανεργία, με την απουσία του κοινωνικού κράτους, με την άνιση κατανομή του εισοδήματος και των πόρων.

Απειλείται, κύριοι συνάδελφοι, η συνοχή της κοινωνίας από την απουσία πολιτικής στήριξης των οικονομικά ανίσχυρων, των ανέργων και ιδιαίτερα των μακροχρόνια ανέργων, από την απουσία ενός κοινωνικού ασφαλιστικού συστήματος, αποτελεσματικού, σύγχρονου και ουσιαστικά αλληλεγγύου προς τον εργαζόμενο.

Η Κυβέρνηση έχει προωθήσει την ιδιωτικοποίηση οργανισμών κοινής ωφέλειας, παραδίδοντας αυτούς ουσιαστικά σε μεγάλους οικονομικά φορείς. Η κριτική μας και η αντίθεσή μας στην επιλογή αυτή δεν γίνεται από τη θέση των υποστηρικτών ενός άκρατου κρατικισμού.

Γίνεται με την πολιτική και κοινωνική παραδοχή ότι ο δημόσιος χαρακτήρας αυτών των οργανισμών αποτελεί εγγύηση ότι ο πολίτης μπορεί να απολαμβάνει των υπηρεσιών τους με το χαμηλότερο δυνατό κόστος. Ζητήματα δυσλειτουργίας αυτών των οργανισμών δεν δικαιολογούν την παράδοσή τους στα χέρια ιδιωτών, όταν μάλιστα υπάρχουν δυνατότητες αντιμετώπισης των προβλημάτων τους, εκσυγχρονισμού τους, αλλά και αντιστοίχισής τους με τις σημερινές ανάγκες. Όταν στη λειτουργία αυτών των οργανισμών εγκατασταθεί ως επιλογή το ιδιωτικό κέρδος, τότε ο πολίτης να είναι βέβαιος ότι για να μην αποξενωθεί των υπηρεσιών τους, θα καταβάλει υψηλό τίμημα. Να είμαστε δε βέβαιοι αυτή η ιδιωτικοποίηση πλήττει ευθέως, βεβαίως από μια άλλη πλευρά, το κοινωνικό κράτος.

Κύριοι συνάδελφοι, η χώρα στερείται εθνικού συστήματος πρωτοβάθμιας φροντίδας και πρόληψης στο επίπεδο της ιατρικής. Στερείται ενός αποτελεσματικού και αξιόπιστου Εθνικού Συστήματος Υγείας. Το Εθνικό Σύστημα Υγείας βρίσκεται σε υποχώρηση και ο ιδιωτικός τομέας προωθεί την επικυριαρχία του

στο χώρο της υγείας, αξιοποιώντας τις πασιδηλες κατά τη γνώμη μας αδυναμίες του Ε.Σ.Υ. Οι δημόσιες δαπάνες για την υγεία και την πρόνοια, όπως σήμερα προβλέπονται, δεν αρκούν για να δρομολογήσουν διαδικασίες για τη βελτίωση των λειτουργιών τους και για τη ριζική αντιμετώπιση των προβλημάτων τους. Πρέπει κι εδώ να κάνουμε τη σύγκριση.

Η χώρα μας είναι η τελευταία στον κατάλογο των χωρών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε ό,τι αφορά τις δαπάνες, για τη δημόσια υγεία και πρόνοια. Διατίθενται στην Ελλάδα κατά κεφαλήν 2.250 μονάδες αγοραστικής δύναμης, έναντι 4.831 του μέσου όρου της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Οφείλουμε όμως να επισημάνουμε ότι καθοριστικό στοιχείο για την αναβάθμιση του Εθνικού Συστήματος Υγείας είναι η ορθολογική κατανομή των δαπανών. Πρέπει να γίνει σαφές ότι ο εκσυγχρονισμός του δημοσίου συστήματος υγείας και ο περιορισμός της σπατάλης του είναι αναγκαίος όρος για την ύπαρξή του.

Οι θεσμοί και οι διαδικασίες ορθολογικής οργάνωσης απουσιάζουν, κύριοι συνάδελφοι, από το Ε.Σ.Υ. και είναι αδήριτη ανάγκη να αναθεωρηθούν, αλλά και να ανακαθοριστούν οι γραφειοκρατικές και αναποτελεσματικές δομές του.

Ο Συνασπισμός επισημαίνει ότι η αποδιάρθρωση της Δημόσιας Διοίκησης, η κομματικοποίησή της και τα φαινόμενα διάχυτης διαφθοράς οδηγούν σε σπατάλη ή σε ανορθολογική χρήση των πόρων. Έτσι το πραγματικό -συνεχίζει την επισήμανσή του ο Συνασπισμός- λειτουργικό αντίκρουσμα των δημοσίων δαπανών και του τελικού τους αποτελέσματος από την άποψη της εξυπηρέτησης των πολιτών και των λειτουργιών για τις οποίες προορίζονται, είναι ένα μόνο κλάσμα του λογιστικού τους μεγέθους. Έτσι είναι.

Το φαινόμενο της χαμηλής αποδοτικότητας της Δημόσιας Διοίκησης πρέπει να αντιμετωπισθεί σε συνάρτηση με τους στόχους που αυτή καλείται να εξυπηρετήσει και σε σημαντικό βαθμό αυτοί οι στόχοι καθορίζουν τη δομή και τη λειτουργία τους. Έτσι, ενώ γίνεται λόγος για αύξηση της αποδοτικότητας της Δημόσιας Διοίκησης, δεν προσδιορίζεται, κύριοι συνάδελφοι, με σαφήνεια ποιο έργο καλείται η Δημόσια Διοίκηση να αποδώσει, καλύτερα και συντομότερα.

Η Δημόσια Διοίκηση είναι όργανο εφαρμογής της πολιτικής που ασκεί η εκάστοτε Κυβέρνηση. Λειτουργεί κατά συνέπεια κάτω από συγκεκριμένους πολιτικούς στόχους, στόχους που καθορίζουν το επίπεδο ανάπτυξης ή συρρίκνωσης των διαφόρων δραστηριοτήτων και συνεπώς καθορίζουν και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας τους. Αυτό δεν σημαίνει ότι παραγνωρίζεται το γεγονός ότι υπάρχουν δραστηριότητες της διοίκησης που ασκούνται έτσι κι αλλιώς κάτω από τους οποιουσδήποτε πολιτικούς στόχους, όπως δεν σημαίνει ότι όποτε αλλάζει η κυβέρνηση, πρέπει να αλλάζει ριζικά και η Δημόσια Διοίκηση.

Η μέχρι σήμερα πολιτική στο χώρο της Δημόσιας Διοίκησης προσδιορίστηκε, κύριοι συνάδελφοι, κατά τη γνώμη μου, από την έλλειψη προγραμματισμού, ενός προγραμματισμού με κριτήρια, αλλά και προτεραιότητες. Προσδιορίστηκε από πολυδιάσπαση και επικάλυψη αρμοδιοτήτων μεταξύ των φορέων της Δημόσιας Διοίκησης, αλλά πολλές φορές και με φορείς του ιδιωτικού φορέα. Προσδιορίστηκε ακόμη από την κομματικοποίηση, ιδιαίτερα στην ανάδειξη στελεχών και εμπλοκή του κυβερνώντος κόμματος στις λειτουργίες της διοίκησης. Όλο αυτό το κλίμα διαμόρφωσε μία αποτελεσματικώς Δημόσια Διοίκηση. Μια Δημόσια Διοίκηση με χαμηλή αποδοτικότητα, αλλά και με κοινωνική αναποτελεσματικότητα.

Κύριοι συνάδελφοι, έχω τη βεβαιότητα ότι η Δημόσια Διοίκηση πρέπει να είναι κοινωνικά αποτελεσματική, να λειτουργεί με διαφάνεια στις διαδικασίες της, να υπόκειται σε συστηματικό και πολυεπίπεδο έλεγχο. Ο εκσυγχρονισμός της Δημόσιας Διοίκησης πρέπει να αφορά πριν απ' όλα τη σχέση της με τον πολίτη και την κοινωνία. Αυτή η σχέση διαμορφώνει και το ουσιαστικό, το δημοκρατικό περιεχόμενο της Δημόσιας Διοίκησης.

Δεν αρκεί να αναφερόμαστε μόνο στην αύξηση των δαπανών για τη Δημόσια Διοίκηση. Η βασική διεκδίκηση πρέπει να αφορά το υπαρκτό πρόβλημα της χαμηλής αποδοτικότητας της Δημόσιας Διοίκησης. Για την εξασφάλιση της αποδοτικότητας της Δημόσιας Διοίκησης απαιτείται σαφής καθορισμός των πολιτι-

κών στόχων που αυτή καλείται να υλοποιήσει. Στόχοι που πρέπει να συνδυάζονται και να εξυπηρετούν τις κοινωνικές ανάγκες και την αναπτυξιακή προσπάθεια της χώρας.

Αυτό σημαίνει εξειδικευμένη, σε κάθε υπηρεσία, καταγραφή του αντικειμενικού σκοπού λειτουργίας της, του είδους και της χρησιμότητας των δραστηριοτήτων της, στο συνολικό βέλαιο πλαίσιο της Δημόσιας Διοίκησης, καθώς και του ανθρώπινου δυναμικού, που χρειάζεται, για να ασκήσει το έργο της.

Απαιτείται η ορθολογική διάταξη αυτού του ανθρώπινου δυναμικού με μόνο και αποκλειστικό κριτήριο τις πραγματικές ανάγκες που προκύπτουν από τον προγραμματισμό της κάθε υπηρεσίας.

Απαιτείται, κύριοι συνάδελφοι, η καλά σχεδιασμένη εισαγωγή της πληροφορικής σε όλους τους τομείς της Δημόσιας Διοίκησης, με μελέτη και προσαρμογή στις ανάγκες του κάθε τομέα χωριστά. Απαιτείται βεβαίως η ριζική διαφορετική αντιμετώπιση του ανθρώπινου παράγοντα. Χρειάζεται, με άλλα λόγια η αντιμετώπιση των αιτίων εκείνων που έχουν διαμορφώσει την αποξένωση της Δημόσιας Διοίκησης από τους πολίτες, αλλά έχουν διαμορφώσει και αυτή καθ' εαυτή την αναποτελεσματικότητα της.

Η διαφάνεια και η αξιοκρατία στις υπηρεσιακές μεταβολές και στην ανάδειξη των στελεχών της διοίκησης, η επιμόρφωση και η εξειδίκευση του προσωπικού, η παροχή κινήτρων και η ουσιαστική συμμετοχή του υπαλλήλου στο σχεδιασμό και στην υλοποίηση του έργου κάθε υπηρεσίας, αναμένουν ως ρυθμίσεις την άμεση προώθησή τους.

Όσα, κύριοι συνάδελφοι, κονδύλια και αν διατεθούν από τον Κρατικό Προϋπολογισμό για τη Δημόσια Διοίκηση, αν δεν αντιμετωπισθούν τα χρόνια προβλήματά της με βαθιές τομές, θα συνεχίσει η χώρα να συντηρεί μια Δημόσια Διοίκηση καθηλωμένη και αναποτελεσματική. Μία Δημόσια Διοίκηση αποξενωμένη από τον πολίτη και εχθρική προς αυτόν. Μια Δημόσια Διοίκηση ανίκανη να στηρίξει και να υπηρετήσει την ανάπτυξη της χώρας και μάλιστα στο έντονα ανταγωνιστικό περιβάλλον της ΟΝΕ.

Κύριοι συνάδελφοι, ο Προϋπολογισμός για το 2000 αποτελεί επανάληψη της πολιτικής επιλογής που επιλεκτικά σωρεύει στους ώμους των οικονομικά ασθενεστέρων κοινωνικών στρωμάτων βάρος. Οι άνεργοι, οι χαμηλόμισθοι, οι χαμηλοσυνταξιούχοι, μεγάλα τμήματα των αγροτών, οι υπάλληλοι, οι άνθρωποι της μισθωτής εργασίας, οι μικροεπαγγελματίες, οι άνθρωποι του μεροκάματου δεν έχουν να περιμένουν καλύτερες ημέρες με τον Προϋπολογισμό αυτό. Δεν θα βελτιώσουν τη θέση τους στην παραγωγή, δεν θα βελτιώσουν τη θέση τους στην κατανομή του εθνικού εισοδήματος. Θα παραμείνουν στο οικονομικό περιθώριο ακούγοντας τον συνεχώς υποσχόμενο λόγο της Κυβέρνησης ότι μας αναμένουν ημέρες ευημερίας και οικονομικής ευτυχίας. Οι εργαζόμενοι, όμως, βιώνουν τη δική τους σκληρή και αδυσώπητη πραγματικότητα. Απτήν την πραγματικότητα που όλους μας κρίνει.

Ο Συνασπισμός της Αριστεράς και της Προόδου καταψηφίζει τον Προϋπολογισμό στο σύνολό του.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο Υφυπουργός των Οικονομικών, κ. Νικόλαος Χριστοδουλάκης έχει το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΑΚΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, τα τελευταία χρόνια η οικονομική πολιτική της Κυβέρνησης δεν πέτυχε μόνο τη σταθεροποίηση των δημοσιονομικών μεγεθών και την εκπλήρωση των κριτηρίων για την ένταξη της χώρας μας στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση. Πέτυχε, για πρώτη φορά έπειτα από πολλές δεκαετίες, η χώρα μας να ξεφύγει από τη θέση του οικονομικού ουραγού της Ευρώπης και να έχει σήμερα επιδόσεις σε κρίσιμους τομείς, οι οποίες είναι καλύτερες από αρκετές άλλες ευρωπαϊκές οικονομίες.

Η Ελλάδα σήμερα έχει χαμηλότερο έλλειμμα από οκτώ χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Έχει χαμηλότερο πληθωρισμό από τρεις χώρες. Χαμηλότερο χρέος από δύο. Υψηλότερο ρυθμό επενδύσεων από όλες τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Υψηλότερο ρυθμό ανάπτυξης από δώδεκα χώρες. Υψηλότερες κοινωνικές δαπάνες από τρεις χώρες. Και επίσης, από φέτος δεν έχει πλέον το χαμηλότερο βιοτικό επίπεδο στην Ευρωπαϊκή

Ένωση, καθώς άρχισε να ξεπερνά την Πορτογαλία. Καταθέτω τα σχετικά στοιχεία.

Η πολιτική η οποία ακολουθείται και πέτυχε αυτά τα πράγματα, βασίζεται σε μία συστηματική εφαρμογή δημοσιονομικής εξυγίανσης, αναπτυξιακής επιτάχυνσης και διαρθρωτικών αλλαγών. Με τον τριγωνικό αυτό συνδυασμό κτίζεται ένα περιβάλλον ικανό να προωθήσει την ανάπτυξη, την ανταγωνιστικότητα, να εσχυροποιήσει το κοινωνικό κράτος. Πάνω από όλα όμως, να ανεβάσει το βιοτικό επίπεδο του Έλληνα πολίτη.

Επί χρόνια είχαμε συνηθίσει στην ιδέα ότι το βιοτικό επίπεδο του Έλληνα πολίτη ήταν το χαμηλότερο στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Ήταν στο 60% του κοινοτικού μέσου όρου στις αρχές της δεκαετίας. Σήμερα, με την πολιτική την οποία ακολουθήσαμε, το φθάσαμε στο 70% του κοινοτικού μέσου όρου και αν συνεχισθεί η ίδια αναπτυξιακή δυναμική στη χώρα μας, το 2005 θα βρίσκεται στο 80% και θα καταταχθεί τότε η χώρα μας, για πρώτη φορά στην ιστορία της, στις προηγμένες ευρωπαϊκές χώρες.

Ταυτόχρονα με την ανάπτυξη συντελείται όμως και μία σημαντική μεταφορά πόρων. Για παράδειγμα, πέραν της αναδιανομής με φορολογικά μέτρα, η πτώση των επιτοκίων σημαίνει πολύ πρακτικά ότι το κόστος των δανείων που έχουν τα νοικοκυριά και οι επιχειρήσεις, μικραίνει πάρα πολύ. Με τον τρόπο αυτό μεταφέρονται πόροι από το χρηματοπιστωτικό τομέα σε όφελος νοικοκυριών, επιχειρήσεων, καταναλωτών, αλλά φυσικά και του δημοσίου.

Το ετήσιο όφελος για το δημόσιο ανέρχεται σε εκατοντάδες δισεκατομμύρια δραχμές και η προοπτική αυτή θα συνεχισθεί και τα επόμενα χρόνια. Αυτό είναι το πακέτο της ένταξης, το οποίο κατακτήσαμε με την πολιτική μας και θα πρέπει να το αξιοποιήσουμε για να βελτιώσουμε ακόμη περισσότερο τις προοπτικές ευημερίας για όλους σε μία κατεύθυνση ανάπτυξης, δικαιοσύνης και αλληλεγγύης.

Για το 2000 ο Προϋπολογισμός σε αυτήν την κατεύθυνση προβλέπει αυξημένες συντάξεις στους αγρότες κατά δέκα χιλιάδες (10.000) δραχμές, μεγαλύτερες αυξήσεις για τις άλλες συντάξεις από 5% έως 8%, σημαντικές ενισχύσεις στους χαμηλοσυνταξιούχους και τους ανέργους, φορολογικές ελαφρύνσεις για τους μισθωτούς, τους αυτοαπασχολούμενους και τα νοικοκυριά.

Όλα αυτά τα αποτελέσματα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν απετέλεσαν μία στιγμιαία ευκαιριακή και παροδική πολιτική της Κυβέρνησης, αλλά βασίστηκαν πάνω από όλα σε μία νέα αντίληψη δημοσιονομικής διαχείρισης και πρακτικής.

Είχαμε τη δυνατότητα πριν από τρία χρόνια να μπορούμε και εμείς σε μία λογική περικοπών δαπανών ή υπερβολικών φορολογικών επιβαρύνσεων, προκειμένου να στριμώξουμε τα ελλείμματα στην αριθμητική την οποία επέβαλε η Συνθήκη του Μάαστριχτ. Σκεφθήκαμε, όμως, μακροχρόνια και προτιμήσαμε να αλλάξουμε το θεσμικό πλαίσιο δημοσιονομικής διαχείρισης, το οποίο θα επέτρεπε όχι μόνο την επίτευξη της δημοσιονομικής σταθερότητας, αλλά και την εμπέδωση πλέον στη χώρα μας ενός κλίματος δημοσιονομικής σύνεσης, προσοχής και αναπτυξιακής ώθησης. Σε αυτό το πλαίσιο θεσπίσαμε τη δημοσιονομική διαφάνεια.

Ήδη πλέον η ελληνική οικονομία δημοσιεύει τακτικά όλα τα στοιχεία για την εξέλιξη του Προϋπολογισμού και των βασικών οικονομικών μεγεθών. Με τον τρόπο αυτό οι δυνάμεις της αγοράς και οι οικονομικοί παράγοντες είναι σε θέση να αξιολογούν -και πολύ συχνά με πολύ αυστηρό τρόπο- την πορεία της ελληνικής οικονομίας. Αυτό έχει συντελέσει σε μία αύξηση της εμπιστοσύνης και των εσωτερικών και των διεθνών παραγόντων για τη θετική πορεία της ελληνικής οικονομίας. Και παρεμπιπτόντως, αυτή η αυξημένη διαφάνεια για την εκτέλεση του Προϋπολογισμού και την εξέλιξη της οικονομίας, συνέτριψε στην πράξη και όλα τα επιχειρήματα περί τεχνασμάτων με τα οποία δήθεν καλλώπιζε η Κυβέρνηση την οικονομία, όπως ισχυριζότο η Αντιπολίτευση. Και κανείς δημόσιος οργανισμός, σε όλη αυτήν την πορεία της δημοσιονομικής εξυγίανσης, δεν έμεμψε την ελληνική οικονομία ότι μετέρχεται μέσα διαφορετικά από εκείνα τα οποία εφαρμόζουν όλες οι άλλες ευρωπαϊκές οικονομίες.

Ένα δεύτερο σημείο θεσμικής μεταρρύθμισης υπήρξε η συ-

νεχής παρακολούθηση και αξιολόγηση της λειτουργίας των εμποτευόμενων φορέων. Με τον τρόπο αυτό βάλαμε σε μία τάξη τις επιχορηγήσεις τις οποίες δίνουμε σε εκατοντάδες και χιλιάδες φορείς του δημοσίου, οι οποίοι παλαιότερα δεν είχαν την υποχρέωση να τηρούν προϋπολογισμούς και δημιουργούσαν έντονες πιέσεις για υπερβάσεις των δαπανών προς το τέλος του έτους.

Σήμερα, υπάρχει ένα σύστημα πολύ πιο συστηματικής και ακριβούς παρακολούθησης των δαπανών που κάνουν οι φορείς και αυτό έχει σαν αποτέλεσμα να εκτελείται ο Προϋπολογισμός χωρίς υπερβάσεις και με σχετικά πολύ μεγάλη ακρίβεια.

Εκκαθαρίσαμε ένα τεράστιο όγκο από αλληλοχρεώσεις των φορέων του δημοσίου. Για μία δεκαετία επικρατούσε η άποψη ότι ο ένας φορέας του δημοσίου χρωστάει στον άλλο και το χρέος φθάνει τα τριάντα τρισεκατομμύρια (3.500.000.000.000) δραχμές. Κανείς δεν γνώριζε αν αυτό το ποσό ήταν πραγματικό ή αν υπήρχε και άλλο.

Το Υπουργείο Οικονομικών τα τελευταία χρόνια ρύθμισε και διέγραψε όλον αυτόν τον τεράστιο όγκο χρεών, χωρίς φυσικά να επιβαρυνθεί καθόλου το δημόσιο χρέος.

Προχωρήσαμε σε προγράμματα ιδιοστέγασης των υπηρεσιών του δημοσίου, έτσι ώστε η Δημόσια Διοίκηση να αποκτήσει κτίρια και μία αξιοπρεπή στέγαση και λειτουργία χωρίς επιβάρυνση των ελλειμμάτων του Προϋπολογισμού και με απόκτηση πολύτιμης δημόσιας περιουσίας.

Δημιουργήσαμε νέους φορείς σε κρίσιμους τομείς της οικονομικής δραστηριότητας, όπως για παράδειγμα η Δημόσια Επιχείρηση Κινητών Αξιών, η ΔΕΚΑ, η οποία διαχειρίστηκε τις μετοχές των αποκρατικοποιούμενων επιχειρήσεων και επισώρευσε εκατοντάδες δισεκατομμύρια δραχμές ως κέρδη κεφαλαίου σε όφελος του ελληνικού δημοσίου. Με τον τρόπο αυτό μπορέσαμε και διαχειριστήκαμε με τρόπο σύγχρονο και με τα διαθέσιμα χρηματοπιστωτικά εργαλεία, όλες τις μετοχοποιήσεις, αλλά ταυτόχρονα αξιοποιήσαμε και την πρόσοδο των ιδιωτικοποιήσεων για να μειώσουμε δραστικά το δημόσιο χρέος με επαναγορά σημαντικού μέρους των τίτλων του ελληνικού δημοσίου που ήταν στα χέρια δανειστών.

Μία άλλη θεσμική παρέμβαση είναι ο Οργανισμός Διαχείρισης Δημοσίου Χρέους, ο οποίος επέτρεψε μία πιο ενεργό διαχείριση του δημοσίου χρέους, αυτού του μεγάλου χαρτοφυλακίου που έχει το ελληνικό δημόσιο και εφάρμοσε πράξεις σύγχρονες, όπως είναι οι χρηματοδοτήσεις μελλοντικών υποχρεώσεων ανταλλαγής κλπ., Με τον τρόπο αυτό ελαφρύνθηκε το δημόσιο χρέος.

Η άλλη κρίσιμη θεσμική παρέμβαση είναι η σύσταση του Οργανισμού Περιθάλψης Ασφαλισμένων του Δημοσίου, ο οποίος ξεκινά σε λίγο και αναμένεται να επιτελέσει μια μεγάλη θεσμική τομή σε ένα κεφάλαιο μεγάλης σημασίας, τόσο για τα δημοσιονομικά πράγματα της χώρας, όσο και για τη διαχείριση του συστήματος υγείας, που αφορά ένα εκατομμύριο τριακόσιες χιλιάδες ασφαλισμένους του δημοσίου.

Σε συνδυασμό με την κατάρτιση του Εθνικού Μητρώου Ασφαλισμένων, το οποίο είχαμε ξεκινήσει επί Υπουργού Υγείας του κ. Γείτονα, για πρώτη φορά στη χώρα μας ο Οργανισμός Περιθάλψης Ασφαλισμένων του δημοσίου θα μπορέσει να δώσει στους υπαλλήλους του δημοσίου την ποιότητα, την επάρκεια και τις επιλογές περιθάλψης τις οποίες αξίζουν να έχουν οι δημόσιοι υπάλληλοι και οι ασφαλισμένοι του δημοσίου.

Γιατί πρέπει να πούμε ότι το σημερινό σύστημα περιθάλψης δεν είναι το πλέον επαρκές, αλλά δυστυχώς είναι το πλέον δαπανηρό κατά κεφαλήν. Υστερεί σε προσφορές και παροχές υγείας, ακόμη και από ταμεία τα οποία δαπανούν το μισό περίπου κατά κεφαλήν ασφαλισμένου.

Κυρίες και κύριοι, ένα σημαντικό βήμα στη δημοσιονομική εξυγίανση της χώρας ήταν η σημαντική αποκλιμάκωση του δημοσίου χρέους, η μείωση του οποίου θα πρέπει να συνεχίσει να αποτελεί διαρκή μέριμνα και ακρογωνιαίο λίθο της οικονομικής πολιτικής.

Βαδίζουμε σήμερα στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση, εντός της οποίας θα επέλθει βαθμιαία μία σταδιακή εξομείωση πολλών οικονομικών μεγεθών. Οι χώρες, αργά ή γρήγορα, θα α-

ποκτήσουν συγκλίνοντες ρυθμούς οικονομικής ανάπτυξης. Η φορολογία, αργά ή γρήγορα, θα έχει περίπου τους ίδιους συντελεστές επιβάρυνσης στις διάφορες χώρες. Οι δημόσιες δαπάνες θα κινούνται, λόγω της ύπαρξης του Συμφώνου Σταθερότητας, όπως και τα ελλείμματα, σε παρεμφερή επίπεδα.

Αυτό το οποίο θα διακρίνει, ολόένα και περισσότερο, τα επόμενα χρόνια τη διαφορετικότητα της κάθε χώρας και οικονομίας θα είναι το ύψος του δημοσίου χρέους. Και χώρες, οι οποίες έχουν υψηλό δημόσιο χρέος, θα αναγκάζονται να καταβάλουν ένα υψηλότερο κόστος δανεισμού από τις άλλες χώρες, με τις οποίες θα ανταγωνίζονται στην ενιαία αγορά των ομολόγων, που θα είναι πλέον εκφρασμένα σε Ευρώ. Γι' αυτόν το λόγο η Κυβέρνηση έθεσε πρώτιστο στόχο την αποκλιμάκωση του δημοσίου χρέους, πράγμα το οποίο φυσικά και θα συνεχίσει.

Τα τελευταία χρόνια το δημόσιο χρέος μειώθηκε κατά οκτώ ποσοστιαίες μονάδες του εθνικού εισοδήματος. Μία μείωση, η οποία είναι εφάμιλλη αυτής που πραγματοποιήθηκε κατά μέσο όρο σε ολόκληρη την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Πολύ περισσότερο όμως η ελληνική οικονομία κατάφερε να μειώσει δραστικά και το λεγόμενο αφανές χρέος, το οποίο επικρέμαται πάνω στην ελληνική οικονομία και σταδιακά καταπίπτει.

Σας αναφέρω χαρακτηριστικά ότι οι απομένουσες υποχρεώσεις του ελληνικού δημοσίου από δανεισμό των δημοσίων επιχειρήσεων αντιπροσώπευαν, πριν από δέκα χρόνια, το 25% του εθνικού εισοδήματος. Έχει μειωθεί σήμερα κάτω από 5%. Οι καταπτώσεις, οι οποίες πληρωνόταν από το ελληνικό δημόσιο, στις αρχές της δεκαετίας έφθαναν το 5% του εθνικού εισοδήματος. Φέτος, είναι στο 0,3%. Οι νέες εγγυήσεις, οι οποίες εδίδοντο προ δεκαετίας, ανήρχοντο στο 6% του εθνικού εισοδήματος, πολλαπλασιάζοντας έτσι τις μελλοντικές υποχρεώσεις. Φέτος, είναι στο 0,7%, στο 1/10 αυτού του ύψους, πράγμα το οποίο σημαίνει ότι η αποκλιμάκωση του δημοσίου χρέους δεν είναι μόνον αυτή που εμφανίζεται στα ονομαστικά μεγέθη του Προϋπολογισμού, αλλά έχει επέλθει μια πολύ πιο ουσιαστική αποκλιμάκωση και των μελλοντικών επισφαλειών που έχει το ελληνικό δημόσιο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Δηλαδή, η κριτική στρέφεται προς το Π.Α.Σ.Ο.Κ. της δεκαετίας του 1980. Πιστεύω ότι, οι κύριοι συνάδελφοι του Π.Α.Σ.Ο.Κ., το καταλαβαίνουν.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΑΚΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Η μείωση του δημοσίου χρέους θα συνεχίσει να είναι καθοριστικής σημασίας πολιτική επιλογή για τα επόμενα χρόνια. Με τη μείωση αυτήν, θα αναβαθμίζεται διαρκώς η πιστοληπτική ικανότητα της χώρας και θα συμπιέζονται τα επιτόκια, όχι μόνο του δανεισμού, αλλά και τα επιτόκια του τραπεζικού συστήματος, με προφανείς θετικές συνέπειες σε όλη την αναπτυξιακή πορεία της χώρας. Ταυτόχρονα όμως, θα λαμβάνει χώρα και η μείωση των τόκων, εξοικονομώντας έτσι δαπάνες οι οποίες μπορεί να διατεθούν σε άλλες κατηγορίες κοινωνικά χρήσιμων δαπανών.

Είμαστε η χώρα η οποία επέτυχε τη μεγαλύτερη αποκλιμάκωση στις πληρωμές τόκων, υπερδιπλάσια από το ρυθμό μείωσης που πέτυχε η Ευρωπαϊκή Ένωση.

Πριν από πέντε μόλις χρόνια, οι πληρωμές τόκων αντιπροσώπευαν το 14% του εθνικού εισοδήματος. Είναι κάτω από 9% σήμερα και σε δύο-τρία χρόνια θα βρίσκονται στο επίπεδο του 5% ή 6%, όπως είναι οι άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Όπως είπε και ο κύριος Υπουργός Εθνικής Οικονομίας μιλώντας χθες, οι πληρωμές τόκων αντιπροσώπευαν πριν από λίγα μόλις χρόνια τα 2/3 των συλλεγόμενων φορολογικών εσόδων, με αποτέλεσμα να μη μένει πια σχεδόν τίποτε για τη χρηματοδότηση της υγείας, της παιδείας και της άμυνας και εξαναγκάζονταν έτσι το κράτος να δανείζεται και να χρεώνεται ακόμη περισσότερο. Η αναλογία αυτή σήμερα είναι στο 1/3, πράγμα το οποίο σημαίνει ότι διατίθενται πλέον πολύ περισσότεροι πόροι για ουσιαστική χρηματοδότηση χρήσιμων κοινωνικών δαπανών.

Πιστεύω ότι με την πολιτική αυτήν που ακολουθήσαμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, καταφέραμε να αποδείξουμε τη μεγάλη αναπτυξιακή σημασία που έχει η συνετή και αυστηρή δημοσιονομική διαχείριση. Και πιστεύω ότι αυτό είναι μια πολύ ση-

μαντική κληρονομιά. Γιατί αρκετά χρόνια στο παρελθόν, υπήρχαν ψευδαισθήσεις ότι η αύξηση των ελλειμμάτων και η διόγκωση του χρέους μπορεί να αιχμαλωτίσουν την ανάπτυξη. Πρέπει όμως όλοι να γνωρίζουμε ότι εάν η δημοσιονομική πορεία μιας χώρας δεν είναι νοικοκυρεμένη και συνετή, τότε η ανάπτυξη θα είναι πρόσκαιρη. Δεν θα είναι ούτε υγιής ούτε διατηρήσιμη.

Ακριβώς επειδή ακολουθήσαμε αυστηρή δημοσιονομική πολιτική, είμαστε σε θέση να χρηματοδοτούμε σήμερα ένα από τα πιο φιλόδοξα εξοπλιστικά προγράμματα, τα οποία είχαν εγκαταλειφθεί για πάρα πολλά χρόνια στις αρχές της δεκαετίας. Είμαστε η πρώτη χώρα στην ομάδα των χωρών συνοχής, με το μεγαλύτερο μερίδιο κοινωνικών δαπανών.

Δεν θέλω να πω βέβαια, με αυτά τα λόγια ότι όλα τα προβλήματα έχουν ως δια μαγείας επιλυθεί. Έχουμε ακόμη πολλές προκλήσεις να αντιμετωπίσουμε. Η ανεργία, η κοινωνική ανισότητα, η αναδιάρθρωση της παραγωγής, ιδιαίτερα της αγροτικής παραγωγής, η βελτίωση της επάρκειας και της ποιότητας των κοινωνικών αγαθών, η αναβάθμιση της παιδείας αποτελούν μεγάλες προκλήσεις για την κυβερνητική πολιτική.

Εδώ όμως, πρέπει να κάνουμε μία καίρια επισημάνση. Ότι να μεν η επιτυχία της οικονομικής πολιτικής δεν αποτελεί πανάκεια, αλλά χωρίς αυτήν, η αντιμετώπιση όλων των άλλων προβλημάτων θα γινόταν από πολύ δυσχερέστερη θέση και θα ήταν ίσως ανέφικτη. Το λέω αυτό, για να τονίσω ότι η οικονομική πολιτική των τελευταίων ετών δεν απέτελεσε μία πολιτική αντίπαλη σε μια άλλη δήθεν φιλοκοινωνική κατεύθυνση. Αντίθετα, απέτελεσε τον εγγυητή μιας στέρεας και μακροχρόνιας φιλοκοινωνικής πολιτικής σε όφελος των πιο αδύνατων κοινωνικών στρωμάτων.

Τα επόμενα χρόνια, θα πρέπει να συνεχισθεί και η αυστηρότητα της δημοσιονομικής πολιτικής και η επιδίωξη της μεγαλύτερης ανάπτυξης και της δικαιότερης κατανομής του πλεονάσματος. Η χώρα μας είναι προνομιούχος απ' αυτήν την άποψη, γιατί διαθέτει ένα πολύ ισχυρό αναπτυξιακό απόθεμα.

Η ελληνική οικονομία συνέκλινε στις άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, χωρίς να εξαντλήσει τις δυνατότητες ανάπτυξης τις οποίες είχε. Υπάρχουν πολύ μεγάλα περιθώρια από τα μεγάλα έργα υποδομής τα οποία θα χρηματοδοτηθούν την επόμενη περίοδο με τα είκοσι πέντε τρισεκατομμύρια (25.000.000.000.000) Ευρώ, με τις μετοχοποιήσεις δημοσίων επιχειρήσεων, με τις αυξημένες επενδύσεις που θα κάνουν οι επιχειρήσεις λόγω της αποκλιμάκωσης των επιτοκίων, με την αναδιάρθρωση και τη μεταρρύθμιση του ασφαλιστικού συστήματος, με όλα τα ζητήματα τα οποία σχετίζονται με την ανάπτυξη της χώρας. Έτσι, θα μπορέσουμε να χρηματοδοτήσουμε και να αυξήσουμε την προσφορά αγαθών και υπηρεσιών, πράγμα το οποίο είναι απαραίτητο, έτσι ώστε να αντισταθμίσουμε τις αυξημένες καταναλωτικές δυνατότητες που θα έχει ο Έλληνας πολίτης στην εποχή του Ευρώ, χωρίς να υπάρξει η παραμικρή αναζωπύρωση του πληθωρισμού και η διάβρωση της ανταγωνιστικότητας.

Ταυτόχρονα όμως με την ανάπτυξη, έχουν αναβαθμισθεί και έχουν αυξηθεί τα αναπτυξιακά και κοινωνικά εργαλεία τα οποία έχει στη διάθεσή της η Κυβέρνηση.

Επί δύο δεκαετίες, κυρίες και κύριοι, συνηθίζαμε να συμβολίζουμε τα προβλήματα της οικονομικής πολιτικής με το τραίνο και το τούνελ. Το τούνελ της σταθεροποίησης από το οποίο έπρεπε να βγούμε κάποτε και το τραίνο το οποίο έπρεπε να προλάβουμε για να φθάσουμε στο επίπεδο των άλλων ευρωπαϊκών χωρών.

Σήμερα η ελληνική οικονομία έχει εξέλθει από το τούνελ της σταθεροποίησης και επίσης, ετοιμάζεται να επιβιβαστεί στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση, μαζί με τις πιο προηγμένες ευρωπαϊκές χώρες. Το μεγάλο στοίχημα τώρα -για να χρησιμοποιήσω τον ίδιο συμβολισμό του τραίνου- είναι εάν σ' αυτό το ταξίδι της ανάπτυξης και της ευημερίας θα έχουν εισιτήριο όλοι οι Έλληνες πολίτες. Η μεγάλη πρόκληση που θα αντιμετωπίσουμε τα επόμενα χρόνια είναι πώς θα εξασφαλίσουμε την κοινωνική συνοχή σ' αυτήν την πορεία ευημερίας. Σ' αυτήν την κατεύθυνση έχουν ήδη αναδιαρθρωθεί και προσανατολίζονται προς μια παρόμοια κατεύθυνση τρεις κρίσιμοι θεσμοί, οι οποίοι μπορούν να αξιοποιηθούν σωστά και να χρηματοδοτήσουν την

ανάπτυξη.

Το τραπεζικό σύστημα, η αγορά ομολόγων, η αγορά κεφαλαίων, αλλά και ο τρόπος σχεδιασμού και λειτουργίας του κοινωνικού κράτους. Όλα αυτά μπορούν να διαμορφώσουν ένα νέο πλαίσιο, για να έχουμε μια πιο δημοκρατική και συμμετοχική οικονομία.

Ας πάρουμε κατ' αρχήν το τραπεζικό σύστημα. Παλαιότερα το ελληνικό τραπεζικό σύστημα είχε έντονα ολιγοπωλιακά χαρακτηριστικά, μέσα στο οποίο αποφάσιζαν λίγοι και ενισχύοντο λίγοι, πολύ συχνά με πελατειακά κριτήρια. Ήταν πάρα πολύ δύσκολο για μια δυναμική επιχείρηση να αντλήσει πόρους από το τραπεζικό σύστημα, αν δεν ήταν ήδη γνωστή και μεγάλη.

Σήμερα ανοίγονται νέες δυνατότητες ενίσχυσης των μικρομεσαίων επιχειρήσεων, του αγροτικού κόσμου, εκτεταμένων στεγαστικών προγραμμάτων για τα φτωχά νοικοκυριά και σημαντικές βελτιώσεις των ασφαλιστικών ταμείων, πράγμα το οποίο επιδρά θετικά σε εκατομμύρια ασφαλισμένους και συνταξιούχους.

Κατ' αρχήν, οι αναδιρθρώσεις και συγχωνεύσεις που έγιναν στο τραπεζικό σύστημα, δημιούργησαν πλέον τα κατάλληλα μεγέθη για να ανταπεξέλθει το ελληνικό τραπεζικό σύστημα στον ευρωπαϊκό ανταγωνισμό. Η μετοχοποίηση της ΕΤΒΑ που ολοκληρώθηκε με επιτυχία πριν από δυο μέρες, όπως και η επικείμενη μετοχοποίηση της Αγροτικής Τράπεζας, δηλώνουν την εξυγίανση δυο σημαντικών πιστωτικών ιδρυμάτων, τα οποία παλαιότερα συμβόλιζαν την κρίση παραγωγής και παραγωγικότητας, στον τομέα της βιομηχανίας και στον τομέα της αγροτικής παραγωγής. Η είσοδός τους στις σύγχρονες κεφαλαιαγορές δεν δηλώνει μόνο το τέλος της πλήρους κρατικής κυριαρχίας στο τραπεζικό σύστημα, αλλά σηματοδοτεί μια νέα περίοδο αποτελεσματικής χρηματοδότησης της εθνικής οικονομίας, της βιομηχανίας και της αγροτιάς.

Διευρύνθηκε η μετοχική βάση του τραπεζικού συστήματος και με την υψηλή συμμετοχή κοινωφελών ταμείων και ασφαλιστικών οργανισμών μετακυλίστηκε ένα σημαντικό μέρος της αυξημένης τραπεζικής κερδοφορίας σε όφελος του ενεργητικού των ταμείων, δηλαδή των ασφαλισμένων και των συνταξιούχων. Αυτή η ένεση κεφαλαιακών κερδών στα ασφαλιστικά ταμεία, αποτελεί έναν πολύ καλύτερο παράγοντα για να ξεκινήσει μια βιώσιμη μεταρρύθμιση του ασφαλιστικού συστήματος, χωρίς να έχει ανάγκη την αφαίμαξη των ασφαλισμένων, όπως η προηγούμενη προσπάθεια ασφαλιστικής μεταρρύθμισης στις αρχές της δεκαετίας.

Στην αγορά ομολόγων σημειώθηκαν σημαντικές εξελίξεις, κυρίως με την εισαγωγή πολυετών τίτλων σταθερού επιτοκίου. Σε λίγες μέρες κυκλοφορεί για πρώτη φορά στη μεταπολεμική ιστορία της χώρας μας εικοσαετές ομόλογο σταθερού επιτοκίου, πράγμα το οποίο συμβολίζει βεβαίως, τη μακροχρόνια αξιοπιστία την οποία έχουν πλέον οι επενδυτές στην ελληνική οικονομία, αλλά ταυτόχρονα αποτελεί και ένα εργαλείο για να εμπλουτιστούν τα χαρτοφυλάκια των ασφαλιστικών ταμείων με τίτλους μακροχρόνιων και σταθερών αποδόσεων. Έτσι και αυτό αποτελεί έναν άλλο μηχανισμό μέσω του οποίου η αξιοπιστία της ελληνικής οικονομίας, βελτιώνει την ποιότητα και αυξάνει την αξιοπιστία και του ασφαλιστικού συστήματος.

Το χρηματιστήριο αντανάκλα σήμερα τη θετική πορεία της ελληνικής οικονομίας και έχει πολύ καλές προοπτικές, παρά τους περιστασιακούς κλυδωνισμούς. Το χρηματιστήριο δεν αποτελεί πλέον έναν κλειστό όμιλο ορισμένων τραπεζών και μερικών παραδοσιακών επιχειρήσεων, αλλά είναι σήμερα ένα μαζικό επενδυτικό φαινόμενο που επηρεάζει την πορεία εκατοντάδων, ίσως και χιλιάδων επιχειρήσεων και εκατομμυρίων αποταμιευτών.

Η διεύρυνση της κατανομής και διασποράς μετοχών και οι περισσότερες δυνατότητες εισόδου νέων δυναμικών επιχειρήσεων στην κεφαλαιαγορά που δημιουργείται με τους νέους θεσμούς, θα αναβαθμίσουν σημαντικά τον αναπτυξιακό ρόλο του χρηματιστηρίου. Ενώ παράλληλα ο υγιής ανταγωνισμός μεταξύ κεφαλαιαγοράς και τραπεζικού συστήματος θα αυξήσει τις επενδυτικές ευκαιρίες πολλών επιχειρήσεων, με αποτέλεσμα την επιτάχυνση της ανάπτυξης και της απασχόλησης.

Ιδιαίτερη σημασία έχει, κυρίες και κύριοι, η προνομιακή διάθεση μετοχών στους εργαζόμενους των επιχειρήσεων, ακολουθώντας το πρότυπο το οποίο εισήγαγε η Κυβέρνηση στις μετοχοποιήσεις των ΔΕΚΟ. Οι παραδοσιακές μορφές αναδιανομής, μέσω της φορολογίας και του μηχανισμού των συλλογικών διαπραγματεύσεων, θα πρέπει να εμπλουτισθούν με νέους θεσμούς συμμετοχής στις επιχειρηματικές αποφάσεις, αλλά και στα κέρδη και στο μετοχικό κεφάλαιο της επιχείρησης.

Έρχομαι τέλος, στο κοινωνικό κράτος. Το κοινωνικό κράτος δεν αποτελεί για μας μια παθητική πολιτική γραφειοκρατικής φιλανθρωπίας. Σήμερα δεν κρινόμαστε από το ύψος των επιδομάτων για όσους δεν μπορούν να συμμετέχουν στη νέα διαδικασία ανάπτυξης και ευημερίας και αποζημιώνονται επειδή μένουν εκτός των τειχών. Το ζήτημα το οποίο θα κρίνει την επιτυχία του κοινωνικού κράτους σήμερα είναι το εύρος των ευκαιριών που θα δώσουμε στον άνεργο, το φτωχό, τον περιθωριοποιημένο για να εξέλθει από τον αποκλεισμό και να ενταχθεί ως ενεργό μέλος στη νέα διαδικασία ανάπτυξης, ως εργαζόμενος που αμείβεται ικανοποιητικά για τη συμμετοχή του στη δημιουργία του πλούτου. Αυτή είναι η νέα αρχιτεκτονική του κοινωνικού κράτους την οποία σχεδιάζουμε. Και μόνο αυτή μπορεί να σφυρηλατήσει τη συνοχή και τη συμμετοχή. Και αυτήν την πολιτική ακολουθούμε στον τομέα της κατάρτισης, στον τομέα της ενίσχυσης της απασχόλησης και της στήριξης των ασθενέστερων κοινωνικών στρωμάτων.

Ο στόχος μας είναι τα επόμενα χρόνια, να διευρύνουμε ακόμη περισσότερο τη συμμετοχή, οικοδομώντας μια πιο δημοκρατική οικονομία με προοπτικές ευημερίας για όλους.

Αυτή είναι η βάση, κυρίες και κύριοι, την οποία διαμορφώνει και εμπεδώνει ο Προϋπολογισμός του 2000. Την εμπεδώνει στην προοπτική της ενιαίας Ευρώπης, της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης. Ο Προϋπολογισμός του 2000 διαφέρει από τους προηγούμενους Προϋπολογισμούς, διότι δεν είναι μόνο ο οδηγός για μια ετήσια δημοσιονομική χρήση. Δεν είναι το ετήσιο δημοσιονομικό κατάστιχο της κυβερνητικής οικονομικής πολιτικής, αλλά είναι το εφάπαξ πιστοποιητικό επιτυχίας μιας πολύχρονης προσπάθειας, μιας πολύχρονης εθνικής προσπάθειας την οποία κατέβαλαν οι Έλληνες πολίτες, σχεδίασε και εκτέλεσε η ελληνική Κυβέρνηση. Γι' αυτό νομίζω ότι ο Προϋπολογισμός του 2000 αξίζει, κυρίες και κύριοι, να μην κριθεί μόνο με την άποψη που έχει κανείς για την τρέχουσα οικονομική πολιτική από τον ένα χρόνο στον άλλον, αλλά θα έπρεπε να τύχαινε μιας καθολικότερης αναγνώρισης γιατί είναι το εθνικό πιστοποιητικό, το οποίο θα βάλει όλη τη χώρα και όχι μόνο την Κυβέρνηση, μέσα στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση.

Νομίζω ότι αυτήν την καθολική αποδοχή την αξίζουν οι προσπάθειες που έκαναν όλοι οι Έλληνες πολίτες τα προηγούμενα χρόνια. Και γι' αυτόν το λόγο άλλωστε ελπίζω ότι οι ίδιοι Έλληνες πολίτες με την πρώτη ευκαιρία που θα έχουν, θα επιβραβεύσουν την Κυβέρνηση για την προσπάθεια την οποία μέχρι σήμερα κατέβαλε και θα της δώσουν την έγκριση να πορευθεί και τα επόμενα χρόνια στις νέες προοπτικές ευημερίας οι οποίες ανοίγονται. Σας ευχαριστώ πολύ.

(Στο σημείο αυτό ο Υφυπουργός Οικονομικών κ. Νικόλαος Χριστοδουλάκης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν απόκομμα περιοδικού, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο Πρόεδρος του Δημοκρατικού Κοινωνικού Κινήματος κ. Τσοβόλας έχει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ (Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.Κ.): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όπως γνωρίζετε ο Κανονισμός της Βουλής, κατ' εξαίρεση στην συζήτηση επί του Προϋπολογισμού, επιβάλλει και την υποχρέωση οι ομιλητές να έχουν γραπτές τις εισηγήσεις τους. Θα προσπαθήσω να τηρήσω σε πολύ μεγάλο βαθμό τουλάχιστον αυτήν την υποχρέωση.

Κατά την άποψη του Δημοκρατικού Κοινωνικού Κινήματος ο Προϋπολογισμός του 2000, κύριοι συνάδελφοι, είναι ένας Προϋπολογισμός στήριξης των δυνάμεων της αποδιοργάνωσης της παραγωγικής οικονομίας, αλλά παράλληλα και αποσύνθε-

σης της ελληνικής κοινωνίας με άρωμα προεκλογικό. Είναι ουσιαστικά ένας Προϋπολογισμός σαν τους άλλους αφυδατωμένους Προϋπολογισμούς των τελευταίων δέκα ετών. Η μόνη διαφορά του είναι ότι αυτός ο Προϋπολογισμός, επειδή είναι προεκλογικός, περιέχει μεγαλύτερες ωραιοποιήσεις της δυσάρεστης οικονομικής και κοινωνικής κατάστασης της χώρας μας πίσω από την υποκριτική ευημερία κάποιων και όχι όλων αριθμών.

Παράλληλα περιλαμβάνει και κάποιες προεκλογικές υποσχέσεις, αλλά και σε ορισμένες περιπτώσεις παρέχει προεκλογικά ψίχουλα για να παγιδεύσει τους ανθρώπους που εξαθλίωσε αυτή η κυβερνητική πολιτική των αριθμών των προηγούμενων ετών, επί κυβερνήσεων τόσο της Νέας Δημοκρατίας όσο και του σημερινού ΠΑ.ΣΟ.Κ.

Κατά συνέπεια ο Προϋπολογισμός του 2000 όπως και οι προηγούμενοι, κατά την άποψη του ΔΗ.Κ.Κ. θα δυναμιτίσει περισσότερο την πραγματική την παραγωγική οικονομία και θα οδηγήσει στο περιθώριο περισσότερους νέους, περισσότερους αγρότες, περισσότερους συνταξιούχους, περισσότερους από τις κοινωνικές ομάδες της εργασίας, της παραγωγής και της δημιουργίας. Θα προκαλέσει με άλλα λόγια μεγαλύτερη κοινωνική αδικία και αναστάτωση. Θα ερημώσει περισσότερο την περιφέρεια συνολικά ενισχύοντας την εσωτερική και εξωτερική μετανάστευση. Θα στείλει περισσότερους νέους και πολίτες γενικά μέσω της ανεργίας, του περιορισμού του κράτους πρόνοιας, της υποβάθμισης της δημόσιας υγείας και παιδείας, στο περιθώριο, στην απογοήτευση και τελικά και στην αγανάκτηση. Θα οδηγήσει περισσότερους αγρότες στην εσωτερική και εξωτερική μετανάστευση και στο κλείσιμο και άλλων χιλιάδων μικρομεσαίων αστικών, εμπορικών, βιοτεχνικών και βιομηχανικών επιχειρήσεων.

Τέλος, κατά την άποψή μας θα οδηγήσει τους συνταξιούχους σε πλήρη αδυναμία, όπως και μέχρι τώρα με τις παρατεταμένες περιοριστικές εισοδηματικές πολιτικές να αντιμετωπίσουν τα απολύτως αναγκαία για να ζήσουν. Και όλα αυτά στο όνομα της προσέγγισης κάποιων ονομαστικών δεικτών που απαιτούνται από τη σύμβαση του Μάαστριχτ για να μπει η χώρα, όχι στην Οικονομική αλλά στη Νομισματική Ένωση. Μιλάω για Νομισματική Ένωση, γιατί το Μάαστριχτ επιβάλλει τη Νομισματική Ένωση και όχι την Οικονομική, όπως απατηλά αναγράφεται στον τίτλο "ΟΝΕ", Οικονομική και Νομισματική Ένωση.

Ο Προϋπολογισμός του 2000 είναι ένας λογιστικός και νομισματικός Προϋπολογισμός, που τον υπαγορεύει η Κεντρική Ευρωπαϊκή Τράπεζα και κυρίως η Bundesbank, η γερμανική και οι Ευρωπαίοι τραπεζίτες που από το 1992 συνεχώς μέχρι σήμερα, όπως το βλέπουμε και στην Ελλάδα από τη δημοσιοποίηση των ισολογισμών, κάθε χρόνο πολλαπλασιάζουν τα αεριτζήδικα κέρδη, ενώ την ίδια περίοδο οι άνθρωποι της εργασίας, της παραγωγής και του πολιτισμού εισπράττουν συνεχώς φτώχεια, μιζέρια και ανεργία, παράλληλα αποδυνάμωση του κοινωνικού κράτους, ανασφάλεια, θανάτους από ναρκωτικά και τελικά περιθωριοποίηση.

Με άλλα λόγια ο νέος Προϋπολογισμός κάνει περισσότερο ανίσχυρη την παραγωγική Ελλάδα και την παραγωγική ελληνική οικονομία, τόσο στην Ευρωπαϊκή Ένωση όσο και στο διεθνές περιβάλλον, χάρη στη σύγκλιση μόνο κάποιων και όχι όλων των αριθμών. Και όλα αυτά για να πετύχει η Κυβέρνηση την άνευ όρων, κατά την άποψη του ΔΗ.Κ.Κ., και με μεγάλες εθνικές, οικονομικές και κοινωνικές θυσίες ένταξη της χώρας μας στην ΟΝΕ το 2001. Το τι θα συμβεί όμως μετά την ένταξη, με αυτήν την οικονομική και κοινωνική πολιτική που εφαρμόστηκε για να μπούμε στην ΟΝΕ, το τι θα συμβεί, δηλαδή, μετά την ένταξη στην ελληνική κοινωνία και οικονομία, δεν την ενδιαφέρει την Κυβέρνηση, γιατί πιστεύει μάταια κατά την άποψή μας, ότι θα την ξαναφύσει ο λαός, οπότε μετά "έχει ο Θεός".

Έχουμε το χρόνο, λέει, η Κυβέρνηση και η Νέα Δημοκρατία από την άλλη πλευρά, αλλά και τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, να πείσουμε τους άνεργους και τους απελπισμένους ότι όλα αυτά ήταν εκσυγχρονισμός και μονόδρομος, για να μπούμε, τάχα, στον 20ό αιώνα και στην παγκοσμιοποίηση με εκσυγχρονισμό.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κατά την άποψη του ΔΗ.Κ.Κ.,

μετά από μια δεκαετή του βάρβαρου νεοφιλελευθερισμού διενθώς με ελάχιστες εξαιρέσεις, όπως Γιουγκοσλαβία, σε κάθε γωνιά του πλανήτη τη φρούδα ελπίδα μιας νέας παγκόσμιας τάξης, διαδέχονται καθημερινά η αβεβαιότητα, η ανησυχία, η εξαθλίωση μεγάλου μέρους του παγκόσμιου πληθυσμού, άρα και του ελληνικού πληθυσμού.

Πολλαπλασιάστηκε η εγκληματικότητα αυτά τα δέκα χρόνια, το εμπόριο όπλων και ναρκωτικών, η ανασφάλεια των πολιτών, η χρήση ναρκωτικών ουσιών, καθώς και η αποδιοργάνωση των κοινωνιών, λόγω της κατάρρευσης ή της υπονόμευσης των αξιών. Όπως είναι φυσικό, άρχισαν οι ανεξέλεγκτες κοινωνικές εκρήξεις και αντιδράσεις κατά της παγκοσμιοποιημένης βαρβαρότητας του νεοκαπιταλισμού νεοφιλελεύθερου συστήματος. Απόδειξη οι πρόσφατες διαδηλώσεις στο Σιάτλ των Ηνωμένων Πολιτειών κατά τις μέρες που συνεδρίαζε ο Παγκόσμιος Οργανισμός Εμπορίου για ναβάλει μεγαλύτερα δεσμά από ό,τι μέχρι τώρα στους απλούς ανθρώπους της εργασίας, της παραγωγής και του πολιτισμού στον πλανήτη.

Δέκα χρόνια παγκόσμιου νεοφιλελευθερισμού σε κάθε γωνιά της γης τη φρούδα ελπίδα μιας νέας παγκόσμιας τάξης που θα έλυσε δήθεν τα μεγάλα κοινωνικά και οικονομικά προβλήματα της ανθρωπότητας διαδέχονται καθημερινά ο φόβος, η ανησυχία και η απελπισία.

Σήμερα ξέρουν πολλοί, κυρίως οι άνθρωποι της εργασίας και της παραγωγής ότι η θρυλούμενη νέα τάξη πραγμάτων είναι θνησιγενής, γιατί όξυνε, αντί να περιορίσει τα οικονομικά και κοινωνικά προβλήματα και οδηγεί στη ζούγκα και τη δικτατορία του μεγάλου αεριτζήδικου κεφαλαίου τραπεζικού και χρηματιστηριακού, που με τόσο ωραία λόγια επαίρεται η Κυβέρνηση του νέου ΠΑ.ΣΟ.Κ. ότι αποτελεί επιτυχία, γιατί ακριβώς αυτό το αεριτζήδικο κεφάλαιο είναι εκείνο που δυναμίτισε την παραγωγική βάση της οικονομίας τον αγροτικό τομέα και οδήγησε χιλιάδες στρατιές ανέργων με έμφαση το χώρο της νεολαίας. Νομίζω πως κανένας σήμερα δεν αγνοεί ότι ζούμε στο τέλος αυτού του αιώνα μια περίοδο έντονων ρήξεων, ρογμών γενικής ανασυγκρότησης των γεωστρατηγικών δυνάμεων, των κοινωνικών σχηματισμών, των οικονομικών συντελεστών και των πολιτισμικών σημείων αναφοράς.

Οι κοινωνίες ευλόγως αναρωτιούνται για το πού οδηγούνται. Μήπως οδηγούνται στο χάος, αν συνεχιστεί αυτή η πολιτική; Εκείνοι βέβαια που δεν αναρωτιούνται, είναι κάποιοι πολιτικοί και κάποιοι τεχνοκράτες -τους ακούσαμε και εδώ αυτές τις μέρες- οι οποίοι τουλάχιστον αφελώς θεωρούν ως συντελεσθείσα την παγκοσμιοποίηση με την ηγεμονία των Η.Π.Α. ή κάνουν αυθαίρετα ιστορικά άλματα και πιστεύουν ακόμη ότι επήλθε το τέλος της ιδεολογίας, της ιστορίας, αλλά και του ανθρώπου. Είναι αυτοί, όπως οι κυβερνώντες τη χώρα μας που επαίρονται για τη βελτίωση κάποιων αριθμών, ενώ αδιαφορούν για τα θύματα της βάρβαρης πολιτικής τους που πολλαπλασιάζονται κάθε μέρα που περνάει και κάθε χρόνο που περνάει. Είναι αυτοί που διακηρύσσουν ότι είναι δήθεν ρεαλιστές και εκσυγχρονιστές με το να ακολουθούν αυτά που υπαγορεύουν οι Η.Π.Α., η Γερμανία και οι τραπεζίτες και θεωρούν ότι οι πολίτες θα παραιτηθούν χωρίς αντίσταση από τα δικαιώματά τους.

Θα δεχθούν δήθεν αγόγγυστα οι πολίτες την εξαθλίωσή τους και τελικά θα γίνουν άνθρωποι που θα τους αρκεί να έχουν έναν προσωπικό υπολογιστή όπως τους έταξε χθες το βράδυ εδώ στη Βουλή ο παριστάμενος Υπουργός Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών και που θα αρκεστούν επίσης σε κάποιους ονομαστικούς δείκτες βελτιωμένους λόγω κοινωνικής αδικίας και της εξαθλίωσης των πολλών.

Είπα και χθες το βράδυ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι οι νέοι της χώρας μας, αλλά και της Ευρώπης, δεν αδημονούν για να πάρουν έναν προσωπικό υπολογιστή, αδημονούν για να βρουν μια θέση στον ήλιο, μια θέση εργασίας, ώστε μέσα απ'αυτήν να πάρουν και προσωπικό υπολογιστή, αλλά και να παρακολουθήσουν και την τεχνολογική εξέλιξη. Αυτή είναι η λογική των πολιτικών που ανέφερα προηγουμένως που χαρακτηρίζει και την Κυβέρνηση, αλλά και τη Νέα Δημοκρατία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στην αρχή του 21ου αιώνα ο καθένας μπορεί να διαπιστώσει ότι η αβεβαιότητα έχει γίνει πια

η μόνη βεβαιότητα για τους πολίτες. Η αισιοδοξία που φάνηκε να διακατέχει πολλούς ανθρώπους και λαούς, μετά την πτώση του τείχους του Βερολίνου και την κατάρρευση του υπαρκτού σοσιαλισμού, έλαβε πλέον τέλος μέσα σε δέκα χρόνια από τότε που κατέρρευσε. Τώρα, ο απλός πολίτης, κυρίως εργαζόμενος, συνταξιούχος ή παραγωγός, οι νέοι άνθρωποι ατενίζουν το μέλλον και πανικοβάλλονται βλέποντας να ανέρχονται παντού οι αεριτζήδικες δυνάμεις της αποδιοργάνωσης των παραγωγικών οικονομιών των χωρών και των δημιουργικών και ανθρωπίνων κοινωνιών, καθώς και όταν βλέπουν να ανέρχονται οι δυνάμεις της ανομίας σε όλον τον πλανήτη, δηλαδή εγκληματίες, έμποροι όπλων και ναρκωτικών, νονοί της νύχτας κλπ.

Έτσι δημιουργήθηκε ανησυχία και ανασφάλεια στους πολίτες και της χώρας μας και της Ευρώπης και των άλλων χωρών και κυρίως στους νέους ανθρώπους. Αυτό γιατί επιπλέον οι αναισθησίες των τελευταίων ετών θέτουν τις κοινωνίες μπροστά σε κρίσιμα σταυροδρόμια σε πολύ διαφορετικούς τομείς. Μια μεγάλη αταξία θολώνει σήμερα το γεωπολιτικό τοπίο μετά τον ψυχρό πόλεμο και όλοι αναζητούν στο νέο τοπίο νόημα. Οι πολίτες ακόμα διαπιστώνουν την ανικανότητα των πολιτικών ηγεσιών να αναλύσουν τις διαστάσεις και τη φύση της σημερινής πολύπλευρης κρίσης οικονομικής, κοινωνικής, πολιτισμικής και θεσμικής. Τις κρίσεις επίσης των αξιών, που οι Έλληνες πολίτες ανησυχούν περισσότερο όταν βλέπουν πολιτικές ηγεσίες σαν αυτές της Νέας Δημοκρατίας και του νέου ΠΑ.ΣΟ.Κ. που κλείνουν τα μάτια τους μπροστά σ'αυτήν την κρίση και προσπαθούν να ανταγωνιστούν στο ποιος είναι καλύτερος ανταγωνιστής αυτής της κρίσης, αλλά και των συμφερόντων των αεριτζήδων του μεγάλου αεριτζήδικου τραπεζικού και χρηματιστηριακού κεφαλαίου.

Διακηρύσσουν επίσης, χωρίς έστω να διατηρούν σοβαρές επιφυλάξεις ότι υπέρτατος εθνικός μας στόχος σ'αυτήν την κρίσιμη περίοδο που τα πάντα ρέουν, αντί οποιασδήποτε οικονομικής, κοινωνικής και εθνικής θυσίας, θα πρέπει να είναι η ένταξή μας στην ΟΝΕ, πέστε τη "ΝΑΙ", όπως ανέφερα προηγουμένως και στη ζώνη του ΕΥΡΩ.

Αυτά, όταν ξέρουν ότι τα πάντα ρέουν στον πλανήτη και στην Ευρώπη που όλοι ψάχνουν για να βρουν το δικό τους ρόλο σ'αυτήν τη νέα εποχή που μπήκαμε μετά την κατάρρευση της Σοβιετικής Ένωσης και τη διάλυση του Συμφώνου της Βαρσοβίας είναι επικίνδυνες πολιτικές και πρακτικές κατά την άποψη του ΔΗ.Κ.ΚΙ.

Οι ηγεσίες του νέου ΠΑ.ΣΟ.Κ. και της Νέας Δημοκρατίας δεν έχουν καταλάβει ότι η παγκόσμια ηγεμονία που επιδιώκουν οι Η.Π.Α. δεν είναι καθόλου δεδομένη, ούτε είναι δεδομένη μακροπρόθεσμα η ενότητα και η μορφή που θα πάρει, αν θα μείνει ενωμένη η Ευρωπαϊκή Ένωση.

Όλα αυτά είναι ζητούμενα και εντούτοις και η Νέα Δημοκρατία και το ΠΑ.ΣΟ.Κ. τα θεωρούν δεδομένα όταν βλέπουμε τι γίνεται σήμερα σε όλον τον πλανήτη. Το ΔΗ.Κ.ΚΙ. πιστεύει ότι στην επιδιωκόμενη από τις Η.Π.Α. παγκοσμιοποίηση υπό την ηγεμονία τους θα υπάρξουν στον αιώνα που έρχεται μεγάλες αντιδράσεις και τελικά, όπως όλες οι μεγάλες χώρες που θέλουν να λειτουργήσουν με αυτοκρατορική αντίληψη θα αποτύχουν οι Η.Π.Α. σ'αυτήν την προσπάθεια που κάνουν για ηγεμόνευση μέσω της παγκοσμιοποίησης στον πλανήτη. Έτσι ο πλανήτης, μετά από πολλούς κραδασμούς και μετά από πολλές κοινωνικές αντιδράσεις και βέβαια περιστατικά θα γίνει πολυκεντρικός και όχι αμερικανοκεντρικός.

Θα αντιδράσουν κατ' αρχήν σ'αυτήν την παγκόσμια ηγεμονία που θα επιχειρήσουν να επιβάλουν οι ΗΠΑ οι μεγάλες σε έκταση και πληθυσμό χώρες όπως η Κίνα, η Ρωσία, η Ινδία, η Γερμανία, η Ιαπωνία και άλλες που δεν θα δεχθούν την υποταγή τους στις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής. Θα αντιδράσουν έθνη και λαοί που δεν θα δεχθούν να καταργηθεί μέσα από υπερεθνικές οντότητες όπως είναι η Ευρωπαϊκή Ένωση και άλλες, το κράτος-έθνος, αλλά και οι πολιτισμοί τους. Θα υπάρξουν κατά την άποψη του ΔΗ.Κ.ΚΙ. και συνασπισμοί μεταξύ των παραπάνω μεγάλων και άλλων κρατών, για να αντιδράσουν στην ηγεμονία των ΗΠΑ και στην υποταγή τους και την κατάργηση των πολιτισμών των λαών.

Γι' αυτό το ΔΗ.Κ.ΚΙ. θεωρεί ότι είναι μεγάλο λάθος αυτό που κάνουν το νέο ΠΑΣΟΚ και η Νέα Δημοκρατία να θεωρούν ως δεδομένες τις σημερινές τάσεις και επιθυμίες μεγάλων χωρών της Ευρώπης και των ΗΠΑ και να καθορίζουν μ' αυτήν τη λαθεμένη αντίληψη τη στάση και την πολιτική της χώρας μας μέσα και στην Ενωμένη Ευρώπη, αλλά και στο διεθνές περιβάλλον. Και με βάση αυτές τις λαθεμένες αντιλήψεις, να καθορίζουν και την πολιτική μας στα εθνικά θέματα τινάζοντας στον αέρα και την ενότητα του ελληνικού λαού και της κοινωνίας, αλλά και την παραγωγική οικονομία και κυρίως την περιφέρεια.

Γι' αυτό θεωρούμε ότι αυτό που έγινε και στο Ελσίνκι είναι μεγάλο λάθος και θα βλάψει σαφώς τα εθνικά μας συμφέροντα γιατί δεν λαμβάνει υπόψη αυτά που ανέφερα παραπάνω και θεωρεί δεδομένη την επικράτηση των ΗΠΑ στον πλανήτη αλλά και όλα τα υπόλοιπα.

Σε τέτοιες εποχές κοσμογονικών αλλαγών και διεθνούς ρευστότητας, συνετές κατά την άποψή μας και νουνεχείς ηγεσίες, δεν οδηγούν σε κλείσιμο εθνικά θέματα, όταν μάλιστα τα γεωπολιτικά οικονομικά και στρατηγικά συμφέροντα των μεγάλων δυνάμεων που επηρεάζουν τις εξελίξεις διεθνώς στη συγκεκριμένη συγκυρία, ταυτίζονται στην περιοχή με τα συμφέροντα της Τουρκίας και γενικά αντιπάλων χωρών. Πολύ περισσότερο, δεν πρέπει να αποδέχονται οι κυβερνήσεις χωρών σαν την Ελλάδα αυτά που οι αντίπαλες χώρες επί χρόνια επιδίωκαν να τα επιτύχουν και δεν το κατόρθωσαν, όπως η Τουρκία. Δεν εφαρμόζεις σε τέτοια περίπτωση και με τέτοια συγκυρία μέσα στην Ενωμένη Ευρώπη οικονομική πολιτική που αποδιοργανώνει την παραγωγική βάση της χώρας, οδηγώντας μάλιστα σε κοινωνικούς αποκλεισμούς και εκρήξεις μέσα από τον περιορισμό των κρμάτων, αλλά και την αύξηση της ανεργίας με κλείσιμο εκατόν τριάντα επιχειρήσεων όπως έκλεισαν από το 1990 μέχρι σήμερα με στόχο να πιάσουμε τους ονομαστικούς οικονομικούς δείκτες.

Αυτή είναι λαθεμένη και βλαπτική οικονομική, κοινωνική και εξωτερική πολιτική. Σε τέτοιες συγκυρίες κατά την άποψη του ΔΗ.Κ.ΚΙ. πρέπει να είναι πολύ προσεκτική η εκάστοτε κυβέρνηση και κυρίως της Ελλάδας, ώστε να παρακολουθεί τις παγκόσμιες εξελίξεις, αλλά και τις εξελίξεις στη συγκεκριμένη περιοχή που ζει. Να δίνει η χώρα μόνο ό,τι είναι αναγκαίο στους υπερεθνικούς οργανισμούς, όπως είναι η Ενωμένη Ευρώπη. Να μη δίνει τίποτε σε εθνικά θέματα αφού δεν υποχρεούμαστε, αφού δεν υπάρχει στην Ενωμένη Ευρώπη κοινή εξωτερική και αμυντική πολιτική.

Και στο εσωτερικό της χώρας μας λέει το ΔΗ.Κ.ΚΙ., θα πρέπει να προωθεί μια οικονομική και κοινωνική πολιτική που θα ανταποκρίνεται στις δομές της ελληνικής οικονομίας και κοινωνίας και που θα οδηγεί στη βελτίωση μέσα από παραγωγική ανάπτυξη πρωτίστως της περιφέρειας της πραγματικής οικονομίας και κοινωνίας και όχι της πλασματικής, της αεριτζήδικης οικονομίας, όπως γίνεται τα τελευταία δέκα χρόνια στη χώρα μας.

Έτσι θα μπορεί η χώρα μας παρακολουθώντας τις διεθνείς και περιφερειακές εξελίξεις, να μη βρεθεί κάποια στιγμή ακρωτηριασμένη, ούτε με ημιθανή την οικονομία και την κοινωνία, την κρίσιμη στιγμή που θα οριστικοποιηθούν οι μεγάλες γεωπολιτικές ανακατατάξεις διεθνώς, αλλά και στην περιοχή της Ευρώπης και της Μεσογείου.

Αυτή είναι η άποψή μας, κυρίες και κύριοι, την οποία προβάλλουμε επί τόσα χρόνια ως ΔΗ.Κ.ΚΙ., αλλά δυστυχώς μιλάμε σε ώτα μη ακουόντων.

Δυστυχώς, όπως ακούσαμε και αυτές τις μέρες στη Βουλή από κυβερνητικούς και αντιπολιτευόμενους παράγοντες, δεν θέλουν ή δεν μπορούν να κατανοήσουν τη σοβαρότητα της κατάστασης και της κρίσης που έχει ενσκήψει. Το μόνο που ενδιαφέρει τη Νέα Δημοκρατία και το νέο ΠΑΣΟΚ, είναι ποιος θα παγιδεύσει καλύτερα τους πολίτες για να τους πάρει την ψήφο και να συνεχίσει με διαφορετικό όνομα ο καθένας αυτήν την επικίνδυνη και βλαπτική αντιλαϊκή νεοφιλελεύθερη πολιτική, επικίνδυνη και βλαπτική για τα συμφέροντα της χώρας και την πλειοψηφία του ελληνικού λαού. Αυτήν την πολιτική των αριθμών και των θεσφάτων που διακηρύσσουν οι ΗΠΑ που μας έδωσαν και τίτλο επιτυχίας στην οικονομική πολιτική ή οι μεγάλες δυνάμεις

της Ενωμένης Ευρώπης και οι διάφοροι ντόπιοι και ξένοι εξωθεσμικοί μεγαλοοικονομικοί παράγοντες.

Εδώ είναι κατά την άποψή μας και το μεγάλο πρόβλημα για τη χώρα μας και το λαό μας. Μάλιστα ο κ. Παπαντωνίου, μιλώντας εδώ στη Βουλή χθες επί του Προϋπολογισμού, υποκριτικά και αλλαζονικά, τόλμησε ακόμη να πει, χωρίς να σέβεται τα λαϊκά στρώματα που τα εξαθλίωσε μ' αυτήν την πολιτική των αριθμών, αυτό που είπε και εδώ στην Ελλάδα όταν μας επισκέφθηκε ο κ. Κλίντον ότι η χώρα μας στην οικονομία, πήρε το παγκόσμιο ρεκόρ. Θα επαναλάβω αυτό που είπα χθες: Πράγματι έχουμε σχεδόν παγκόσμιο ρεκόρ στην ανεργία, στους νεόπτωχους που 2.200.000 Έλληνες κατά τα επίσημα στοιχεία που έδωσε πέρσι η αρμόδια Ευρωπαϊκή Επιτροπή έχουν εισόδημα που αντιστοιχεί σε επίπεδο κάτω από το όριο της φτώχειας. Πράγματι εδώ στην Ελλάδα έχουμε προνόμιο στην εγκληματικότητα και μια σειρά άλλα τέτοιου είδους προνόμια, που έχουν σχέση με την κοινωνία, με το λαό μας.

Λίγη σοβαρότητα επιτέλους, κυρίες και κύριοι δεν υπάρχει; Όταν ακούγονται τέτοιες φράσεις, τέτοιοι πανηγυρισμοί, εμείς ανησυχούμε περισσότερο, γιατί διαπιστώνουμε ότι σ' αυτήν την κρίσιμη περίοδο που περνάει όλος ο πλανήτης, εμείς εδώ στην Ελλάδα έχουμε Κυβέρνηση και Αξιωματική Αντιπολίτευση πολιτικά ανευθύνων και μη σοβαρών, ώστε να μπορούν να αντιμετωπίσουν αναλύοντας σε βάθος την κατάσταση, τα μεγάλα οικονομικά και κοινωνικά προβλήματα που μπορεί να έχει αυτή η κατάσταση και στη χώρα μας.

Ο κύριος Πρωθυπουργός, ο κ. Παπαντωνίου, όλοι οι Υπουργοί της Κυβέρνησης αλλά και οι Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ, βλέπουν τους αγρότες μας να ευημερούν; Βλέπουν τους συνταξιούχους να τρώνε με χρυσά κουτάλια σ' αυτήν την παγκοσμίως πρωταθλήτρια χώρα μας στον τομέα της οικονομίας; Βλέπουν τους νέους ανθρώπους της χώρας μας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ευτυχισμένους και όχι απελπισμένους; Βλέπουν τους εργαζόμενους να πλέουν σε πελάγη ευτυχίας λόγω του παγκόσμιου ρεκόρ της οικονομίας της χώρας μας; Βλέπουν τους μικρομεσαίους βιοτέχνες, εμπόρους και επαγγελματίες να επεκτείνουν τις δραστηριότητές τους και ν' αυξάνουν την απόδοσή τους; Δεν τους βλέπουν επί τόσα χρόνια να κλείνουν τα καταστήματά και τις επιχειρήσεις τους ή να αντιμετωπίζουν τεράστια προβλήματα επαγγελματικής επιβίωσης σήμερα; Βλέπουν τους ανθρώπους των γραμμών και της τέχνης με το χαμόγελο στο πρόσωπό τους και δεν τους βλέπουν όπως τους βλέπουμε εμείς και οι καθημερινοί άνθρωποι;

Συνέλθετε, κύριοι της Κυβέρνησης, γιατί οι ευθύνες σας είναι μεγάλες σ' αυτήν την κρίσιμη συγκυρία. Στις μεγάλες φουρτούνες χρειάζονται ικανοί και θαρραλέοι καπετάνιοι. Οι τρομαγμένοι καπετάνιοι καταποντίζουν το σκάφος!

Αλήθεια, κύριοι της Κυβέρνησης και της ηγεσίας του ΠΑΣΟΚ, λόγω αυτού του παγκόσμιου ρεκόρ που είπατε χθες και του βραβείου που σας έδωσε ο κ. Κλίντον εξυπηρετώντας -και καλά κάνει- τα συμφέροντα της χώρας του, τα 2,2 εκατομμύρια Έλληνες που βρίσκονται κάτω από το όριο της φτώχειας, είναι αποτέλεσμα αυτής της πετυχημένης οικονομικής πολιτικής; Η καταγεγραμμένη ανεργία που ανέρχεται στη χώρα μας στο 11,5% και που η πραγματική ξεπερνάει το 15% -σε πολλούς μάλιστα νομούς ξεπερνάει το 20% όπως είναι η Κοζάνη, το Λαύριο, η Εύβοια, η Αχαΐα, το υπόλοιπο Αττικής, ο Πειραιάς κλπ.- είναι αποτέλεσμα της πετυχημένης οικονομικής πολιτικής των αριθμών; Μειώθηκε, αλήθεια, σημαντικά τα τελευταία χρόνια ο αγροτικός πληθυσμός, ενώ η πλειοψηφία των υπολοίπων βρίσκεται στη μέση στον τοίχο και αγανακτισμένη και σεις μιλάτε για παγκόσμιο ρεκόρ της οικονομίας; Όταν έκλεισαν όπως ανέφερα προηγουμένως εκατόν τριάντα χιλιάδες μικρομεσαίες αστικές επιχειρήσεις και άλλες χιλιάδες μικρομεσαίες αγροτικές, αυτό είναι επιτυχία;

Είναι γνωστό ότι ξεσηκώθηκαν οι μαθητές και οι οπουδαστές της δευτεροβάθμιας και τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, οι οποίοι καλούνται να αποδεχθούν μία ψευδεπίγραφη εκπαιδευτική μεταρρύθμιση, ενώ στην πραγματικότητα πρόκειται για αντιμεταρρύθμιση.

Ερήμωσε η ύπαιθρος και υποβαθμίστηκαν γενικά τα δημόσια

σχολεία, το ΕΣΥ και κυρίως τα αγροτικά ιατρεία, τα κέντρα υγείας και τα κρατικά νομαρχιακά νοσοκομεία. Αυξήθηκε η εγκληματικότητα, αλλά και πολλαπλασιάστηκε στη χώρα μας το εμπόριο όπλων και ναρκωτικών, ενώ πολλαπλασιάστηκαν επίσης οι χρήστες ναρκωτικών και οι θάνατοι από αυτά.

Μπορούμε να αναφέρουμε πολλά άλλα ακόμη, για να αποδείξουμε ότι αυτά τα οποία είπε χθες ο κύριος Υπουργός Εθνικής Οικονομίας είναι τουλάχιστον έλλειψη σεβασμού προς την πλειοψηφία του ελληνικού λαού, προς τα λαϊκά στρώματα, που οδηγήθηκαν αυτά τα τελευταία δέκα χρόνια στο περιθώριο.

Αλλά βέβαια, κυρίες και κύριοι, τι λέω εγώ; Εσάς δεν σας ενδιαφέρουν αυτά. Δεν σας ενδιαφέρουν οι κοινωνικοί δείκτες, δεν σας ενδιαφέρουν οι άνθρωποι, δεν σας ενδιαφέρουν οι ανθρωπίνες αξίες και ο πολιτισμός. Εσάς σας ενδιαφέρουν οι αριθμοί και τα υπερκέρδη των τραπεζών και του μεγάλου αεριτζήδικου χρηματιστηριακού κεφαλαίου.

Σας ενδιαφέρει ο υπερπλουτισμός κάποιων μεγαλοεργολάβων και μεγαλοεπιχειρηματιών, αφού ελέγχουν και τα Μέσα Μαζικής Επικοινωνίας, που θα σας προσφέρουν πολιτική κάλυψη και προβολή, για να εναλλάσσεσθε στην εξουσία. Πληρώνουν δημοσκοπήσεις, συμβάλλουν στα πανηγύρια της νίκης του Ελσίνκι και κρύβουν τα κοινωνικά δράματα και θύματα της αντικοινωνικής και αντιλαϊκής πολιτικής σας.

Βέβαια αυτοί καλά κάνουν, επιχειρηματίες είναι, θέλουν να βγάλουν χρήματα και τους τα δίνουν, πατώντας εκείνοι επί πτωμάτων, πατώντας πάνω στα θύματα της πολιτικής σας. Και εσείς, επίσης, καλά κάνετε, αφού οι πολίτες σας προτιμούν και σας δίνουν την καρέκλα της εξουσίας, για να τη στρέψετε κατά των δικών τους συμφερόντων και ας μη γίνονται κοψοχέρηδες την επόμενη μέρα και ας μη γίνουν και πάλι, αν ψηφίσουν είτε Νέα Δημοκρατία είτε το νέο ΠΑΣΟΚ, που είναι οι δύο όψεις του ίδιου νεοφιλελεύθερου αντιλαϊκού νομίσματος, που οδηγεί κάθε μέρα στην εξαθλίωση τους αγρότες και τα λαϊκά στρώματα.

Ίσως να είμαστε εμείς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, λάθος που επιμένουμε να αγωνιζόμαστε για τον άνθρωπο και τις ανθρωπίνες αξίες, που επιμένουμε να αρνούμαστε τη λογική του συστήματος, που θέλει ο καθένας να κοιτάζει τον εαυτό του και μόνο ο Θεός να ενδιαφέρεται για όλους.

Ίσως να φταίμε εμείς, γιατί αγωνιζόμαστε για τον πολιτισμό και για μία κοινωνία αλληλεγγύης και ελευθερίας, για μία κοινωνία της ανθρωπιάς και του αλληλοσεβασμού των πολιτών, για κοινωνική δικαιοσύνη και αξιοπρέπεια, για την ειρήνη και την πρόοδο στον κόσμο και στην περιοχή μας.

Όσο όμως, κυρίες και κύριοι, θεωρείτε ότι είμαστε λάθος, γιατί επιμένουμε να κάνουμε κατάθεση ψυχής και να αγωνιζόμαστε κόντρα στο ρεύμα του ατομικού ευδαιμονισμού και της απομόνωσης, εμείς από τη ΔΗ.Κ.ΚΙ. θα αντισταθούμε δημοκρατικά και ειρηνικά, γιατί ξέρουμε πολύ καλά ότι στο βάθος όλοι εσείς, ανεξάρτητα που ανήκετε, πολλές φορές δεν μπορείτε να κάνετε αυτό που εμείς τολμήσαμε, κάνοντας την ειρηνική, δημοκρατική μας επανάσταση.

Πρέπει να κάνουμε αυτό που υπαγορεύει το καθήκον του καθένα μας απέναντι στη νεολαία, απέναντι στον απλό Έλληνα πολίτη, αλλά και απέναντι στον πολιτισμό μας, απέναντι στην κοινωνία, απέναντι στις επερχόμενες γενιές, απέναντι τελικά στον άνθρωπο, όπου και αν κατοικεί, όπου και αν εργάζεται ή είναι κρυμμένος και απελπισμένος στον πλανήτη.

Το οφείλουμε, άλλωστε, αυτό, κατά την άποψή μας και ας έχει πολλαπλό προσωπικό κόστος για τον καθένα από εμάς, σε όλες τις προηγούμενες γενιές που πάλεψαν σε αυτήν τη χώρα, αλλά και σε άλλες χώρες για τις ανθρωπίνες και πανανθρώπινες αξίες, για την αξιοπρέπεια, τη φιλοπατρία, για την κοινωνική δικαιοσύνη.

Εμείς θα πορευθούμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτό το δημοκρατικό δρόμο της συνειδητής και του καθήκοντος, μέσα και από ευτελισμούς, ύβρεις, συκοφαντίες, αποκλεισμούς και εμπόδια, που παρεμβάλλουν οι μηχανισμοί του οικονομικού και πολιτικού κατεστημένου. Γιατί ξέρουμε ότι κάθε ανιδιοτελής αγώνας, ιδεολογικά και πολιτικά καθαρός, που διεξάγεται χωρίς εξαρτήσεις από ξένες δυνάμεις και μεγάλους οικονομικούς παράγοντες ήταν πάντα, άρα είναι και για μας, δύσκολος, αλλά εί-

ναι ωραίος.

Άλλωστε, η πραγματική δημοκρατία, τα κοινωνικά αγαθά και η έξοδος του ανθρώπου από τα αδιέξοδα ποτέ δεν χαρίστηκαν από τους ισχυρούς. Κατακτήθηκαν από τους λαούς μόνο με αγώνες στηριγμένους στις αστείρευτες και άδολες λαϊκές δυνάμεις και όχι στα μεγάλα εκδοτικά ή οικονομικά συγκροτήματα και στις ξένες μεγάλες δυνάμεις.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, από όλα όσα ανέφερα προηγουμένως, προκύπτει ότι βρισκόμαστε στην αρχή μιας μακράς και επίπονης διαδικασίας, που οδηγεί στην ανάδειξη με τη μία ή την άλλη μορφή, μιας παγκόσμιας κοινωνίας, την πιθανή δομή της οποίας δεν μπορούμε ακόμη να φανταστούμε.

Η ελπίδα ενός πιο δίκαιου κόσμου, τον οποίο θα διαχειριζόταν αρμονικά ο Οργανισμός Ηνωμένων Εθνών, κατέρρευσε, κυρίως μετά τις παταγώδεις αποτυχίες του ΟΗΕ στη Σομαλία, την Αγκόλα, τη Βοσνία, την Ερζεγοβίνη, τη Ρουάντα και πρόσφατα, μετά την περιθωριοποίηση αυτού του οργανισμού στη Γιουγκοσλαβία, στο Κόσοβο και Μετόχεια, οι ελπίδες δυστυχώς διαψεύστηκαν.

Τελικά οι ΗΠΑ, μέσω της νέας δομής του NATO, την οποία συνυπέγραψε η Κυβέρνηση του κ. Σημίτη και άλλες ευρωπαϊκές κυβερνήσεις, θέλουν να καταργήσουν οριστικά τα Ηνωμένα Έθνη, ώστε να μην υπάρχουν εμπόδια στο Συμβούλιο Ασφαλείας από το βέτο της Ρωσίας και της Κίνας και έτσι να μπορούν οι ΗΠΑ να το χρησιμοποιούν ως δική τους στρατιωτική ισχύ για την προώθηση της παγκόσμιας τάξης πραγμάτων και της ηγεμονίας τους στον πλανήτη.

Μέσα σ' αυτό το νέο γεωπολιτικό πλαίσιο, που επιχειρείται να διαμορφωθεί, μία βασική έννοια εμφανίζεται να έχει διαστρεβλωθεί σοβαρά και σκόπιμα. Η έννοια του αντίπαλου της δύσης, της απειλής, του κινδύνου, που δικαιολογούσε, μέχρι τη διάλυση του Συμφώνου της Βαρσοβίας, την ύπαρξη του NATO και την ισορροπία του τρόμου.

Έτσι γεννιούνται τα ερωτήματα, που προβάλλονται σήμερα από πολλούς πολίτες, αλλά και διανοούμενους.

Ποιος είναι σήμερα, κύριοι της Κυβέρνησης, ο εχθρός που μπορεί να δικαιολογεί την ύπαρξη του NATO και τη νέα δομή του NATO, που τη συνυπογράψατε κόντρα στα συμφέροντα της Ευρώπης, αλλά και της Ελλάδας και που δέχεσθε και μέσα από τον προϋπολογισμό, το Υπουργείο Εθνικής Άμυνας, να δαπανώνται εκατοντάδες δισεκατομμύρια από το υστέρημα του ελληνικού λαού, για να προσανατολίζονται οι Ένοπλες Δυνάμεις όχι στην προστασία των συνόρων μας, αλλά στην προώθηση των σκοπιμοτήτων του NATO, που αποτελεί την ομπρέλα των ΗΠΑ; Ποια είναι η κυρίαρχη απειλή σήμερα; Ποιος είναι ο φορέας αυτής της απειλής;

Σε αυτά τα ερωτήματα, στα οποία επί εβδομήντα χρόνια η δύση απαντούσε ότι ο αντίπαλος, η απειλή, ήταν ο κομμουνισμός, ήταν η Σοβιετική Ένωση, δεν υπάρχει πλέον, μετά την κατάρρευση της Σοβιετικής Ένωσης και τη διάλυση του Συμφώνου της Βαρσοβίας, καμία απάντηση.

Οι ξεκαθαρές όμως απαντήσεις, κατά την άποψή μας και την άποψη πολλών άλλων στην Ευρώπη και αλλού, σε τέτοιους είδους ερωτήματα παραμένουν βασικές για τη δομή κάθε πολιτικού συστήματος και κυρίως του δημοκρατικού συστήματος.

Στο ερώτημα ποιος είναι σήμερα ο εχθρός της δύσης, το ίδιο το NATO δεν ξέρει να απαντήσει, ούτε έχει απαντήσει ποτέ. Εν τούτοις, εσείς συνυπογράψατε το νέο καταστατικό του NATO, που μετεξελίσσει το NATO σε παγκόσμιο, σε διεθνή χωροφύλακα και τρομοκράτη.

Βέβαια, εμείς γνωρίζουμε ότι το NATO σήμερα το θέλουν πρωταρχικά οι ΗΠΑ και η άρχουσα οικονομική τάξη, κυρίως της Αμερικής, ως δύναμη στρατιωτικής ισχύος για την παγκόσμια προώθηση της ηγεμονίας τους και των συμφερόντων τους, στις περιπτώσεις που θα υπάρξουν αντιστάσεις από κράτη, από λαούς, αλλά και από συνασπισμούς κρατών.

Τώρα τελευταία φτάσατε και στο απαράδεκτο. Στο Ελσίνκι υπογράψατε τελικά ότι η Δυτικοευρωπαϊκή Ένωση και ο στρατιωτικός μηχανισμός θα είναι περιφερειακή οργάνωση του NATO, υπό την εποπτεία του NATO.

Δηλαδή στην πραγματικότητα σήμερα ο κύριος εχθρός του

συστήματος έπαψε να είναι μονοδιάστατος. Ο εχθρός της παγκόσμιας νέας τάξης πραγμάτων, που θέλουν να επιβάλουν οι ΗΠΑ και οι οικονομικά ισχυροί είναι ένα τέρας με πολλά πρόσωπα, που μπορεί να πάρει διαδοχικά τη μορφή της δημογραφικής βόμβας, των ναρκωτικών, της πυρηνικής διασποράς, των εθνικών θανατισμών, του οργανωμένου εγκλήματος, των μεγάλων μεταναστεύσεων και άλλα.

Όλες αυτές οι απειλές βέβαια δεν έχουν σύνορα. Γι' αυτό και το ΔΗ.Κ.ΚΙ. μέσα από την εναλλακτική δική του πρόταση εξουσίας προτείνει συμμαχία των κοινωνικών δυνάμεων σε εθνικό επίπεδο της εργασίας, παραγωγής και του πολιτισμού, που είναι εκείνες οι κοινωνικές δυνάμεις που υφίστανται τις συνέπειες αυτής της νεοφιλελεύθερης πολιτικής σε διεθνές, ευρωπαϊκό και σε εθνικό επίπεδο. Συνεργασία επίσης αυτών των κοινωνικών δυνάμεων σε ευρωπαϊκό και σε παγκόσμιο επίπεδο, ώστε να μπορέσουμε κατ' αυτόν τον τρόπο να αντιμετωπίσουν οι λαοί, αυτές οι κοινωνικές δυνάμεις τη λαίλαπα του νεοφιλελευθерισμού που σαρώνει τους ανθρώπους, τις ανθρώπινες αξίες και τους πολιτισμούς.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, απ' όλα αυτά προκύπτει ότι χρειάζεται μια τελείως διαφορετική κυβερνητική πολιτική και σε σχέση με τα εσωτερικά και σε σχέση με τα εξωτερικά θέματα.

Σε σχέση με τα εσωτερικά θέματα -το ΔΗ.Κ.ΚΙ. έχει κατ' επανάληψη προτείνει στη θέση αυτής της οικονομικής πολιτικής που δυναμιτίζει την πραγματική οικονομία και στηρίζει το αεριτζήδικο κεφάλαιο- πρέπει να θέσουμε μία επιθετική αναπτυξιακή παραγωγική πολιτική που να δίνει έμφαση στην αποκέντρωση πόλων και εξουσιών, στην ανάπτυξη της περιφέρειας με απασχόληση και κοινωνική προστασία. Πρέπει να προωθήσουμε μια οικονομική πολιτική η οποία θα στηρίζει τη μικρή και τη μεσαία κατά κύριο λόγο αγροτική και αστική επιχείρηση που ανταποκρίνεται στις δομές της ελληνικής οικονομίας και κοινωνίας. Πρέπει να στηρίξουμε αυτήν την πολιτική μέσα από το δημόσιο περιορισμένο τομέα, αλλά και μέσα από τον ιδιωτικό και κοινωνικό τομέα με έμφαση του ιδιωτικού τομέα στη μικρομεσαία επιχείρηση.

Και οι τρεις αυτοί τομείς, λέει το ΔΗ.Κ.ΚΙ., πρέπει να λειτουργούν παράλληλα, να συμπληρώνουν ο ένας τον άλλον, στα πλαίσια ενός αποκεντρωμένου δημοκρατικού προγραμματισμού, με τη συμμετοχή όλων των Ελλήνων πολιτών μέσα από θεσμικούς λαϊκής συμμετοχής με κυρίαρχους θεσμούς την αυτοδιοίκηση, την Τοπική και Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση.

Έτσι και μόνο νομίζουμε ότι μπορούμε να δημιουργήσουμε τους κοινωνικούς και πολιτικούς όρους, αλλά και τους οικονομικούς όρους, ώστε να εξασφαλίσουμε κοινωνική ειρήνη, εργασιακή ειρήνη, που είναι αναγκαίες προϋποθέσεις για μία προοδευτική σύγχρονη πορεία ανάπτυξης οικονομικής, κοινωνικής, πολιτισμικής και θεσμικής.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Β. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ**)

Και ασφαλώς χρειάζεται στα πλαίσια αυτής της άλλης οικονομικής αναπτυξιακής πολιτικής και ένα άλλο φορολογικό σύστημα, ένα φορολογικό σύστημα το οποίο θα εξυπηρετεί παράλληλα τους τρεις στόχους, πρώτον της ανάπτυξης, δεύτερον της δίκαιης κατανομής των βαρών και τρίτον, της εξασφάλισης των αναγκαίων πόρων από τους έχοντες και κατέχοντες, ώστε να προωθηθεί αυτή η παραγωγική, αναπτυξιακή και κοινωνική πορεία της χώρας.

Θα πρέπει κυρίως να καταργήσετε για τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις το μοναδικό συντελεστή, φόρο εισοδήματος για τις προσωπικές εταιρείες. Γιατί αυτό που κάνατε, μειώσατε κατά πέντε μονάδες φέτος και άλλες πέντε του χρόνου, δεν αντιμετωπίζει το πρόβλημα που δημιουργήσε αυτό το μέτρο όταν καθιερώθηκε το 1991 επί κυβερνήσεως της Νέας Δημοκρατίας.

Πρέπει επίσης να αποσύρете τη διάταξη που με το ένα χέρι καταργήσατε το ισχύον μέχρι φέτος αντικειμενικό σύστημα στη φορολογία εισοδήματος, ενώ από την άλλη μεριά θέσατε ένα χειρότερο από το μέχρι τώρα σύστημα προσδιορισμού και το επεκτείνετε και σε πλασματικό ΦΠΑ. Αυτά είναι πρωτόγνωρα και γίνονται μόνο στην Ελλάδα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ο-

μιλίας του κ. Τσοβόλα)

Τελειώνοντας, κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να πω ότι στον Προϋπολογισμό δεν προβλέπονται τα κονδύλια που είναι ανάγκη να προβλεφθούν για τους σεισμόπληκτους, αλλά και τους πλημυροπαθείς, οι οποίοι, παρά τις υποσχέσεις των πρώτων ημερών και των πρώτων εβδομάδων, νιώθουν εγκαταλελειμμένοι, νιώθουν να είναι μακριά από τη μόνιμη και πλήρη αποκατάστασή τους. Οι δε μικρομεσαίοι, έμποροι, βιοτέχνες και επαγγελματίες και των πλημυροπαθών περιοχών και των σεισμόπληκτων περιοχών πραγματικά βρίσκονται σε απόγνωση, γιατί οι σεισμοί και οι πλημμύρες δημιούργησαν γενικά προβλήματα σε όλους τους δήμους που επλήγησαν και δεν μπορούν να αντιμετωπιστούν αυτά τα προβλήματα με μέτρα μόνο και μάλιστα ανεπαρκή για εκείνους που υπέστησαν μόνο ζημιές. Πρέπει να παρθούν ευεργετικά μέτρα για όλους στις περιοχές εκείνες που επλήγησαν από σεισμούς και από τις πλημμύρες.

(Στο σημείο αυτό ξανακτυπά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κ. Τσοβόλα)

Κατεβαίνοντας από το Βήμα θέλω να σας πω κάτι. Η Κυβέρνηση, όπως είχαμε προβλέψει ως ΔΗ.Κ.ΚΙ., ετοίμαζε εκλογές για τις 14 Νοεμβρίου 1999. Γι' αυτόν ακριβώς το λόγο ...

(Θόρυβος στην Αίθουσα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Σταματήστε. Εγώ μιλάω με στοιχεία.

ΚΩΣΤΑΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ (Υπουργός Επικρατείας): Να μας δώσετε τα στοιχεία.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ (Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.ΚΙ.): Γι' αυτόν ακριβώς το λόγο τον Προϋπολογισμό, αν θυμάσθε, τον ετοίμαζε να τον καταθέσει τον Οκτώβριο μήνα. Τον έχω στα χέρια μου και θα τον καταθέσω στα Πρακτικά της Βουλής ότι είχε τυπωθεί ήδη. Επειδή ξέρω από τεχνική προϋπολογισμού, ο προϋπολογισμός με μήνα Οκτώβριο 1999...

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΡΥΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Αυτή είναι η αποκάλυψη;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ (Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.ΚΙ.): Έγιναν οι σεισμοί το Σεπτέμβριο και τελικά βγήκαν έξω από τα νερά τους, για να καταλάβει ο λαός ότι η Κυβέρνηση για το μόνο που δεν ενδιαφέρεται είναι να εξαντλήσει την τετραετία. Επεδίωκε εδώ και καιρό, ανάλογα με το κομματικό συμφέρον, να πάει σε πρόωρες εκλογές το Νοέμβριο μήνα, αλλά τους έβγαλαν έξω οι σεισμοί.

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΚΩΣΤΑΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ (Υπουργός Επικρατείας): Εμείς δεν φοβόμαστε τις εκλογές.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Β. Κωστόπουλος): Ο κ. Γεώργιος Αδαμόπουλος έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πίστευα ότι στη φετινή διαδικασία του Προϋπολογισμού θα υπήρχε μια άλλη αντιμετώπιση και μία άλλη τακτική και όχι να αναλαμβάνονταν οι ίδιοι χαρακτηρισμοί από μεν την Κυβέρνηση ότι ο Προϋπολογισμός είναι αναπτυξιακός, φιλολαϊκός και από δε την Αντιπολίτευση ότι είναι αντιαναπτυξιακός, αντιλαϊκός. Το πίστευα γιατί ο Προϋπολογισμός μιλάει από μόνος του, το βλέπει κανείς με γυμνό οφθαλμό και το πιο τρανό στοιχείο είναι ότι για πρώτη φορά στην ιστορία της χώρας υπάρχει ένα ορατό πρωτογενές πλεόνασμα της τάξης των πεντακοσίων εικοσι επτά δισεκατομμυρίων δραχμών και ένας πληθωρισμός στο 2%.

Κύριοι συνάδελφοι, πιστεύω ότι πραγματικά είναι τραγελαφικό να ψέγεται η Κυβέρνηση με αντιφατικές θα έλεγα υποθέσεις. Τις προηγούμενες χρονιές κατηγορείτο για τη μείωση των εσόδων. Τώρα που υπάρχει αύξηση των εσόδων δεν λέει κανένας μια κουβέντα. Τώρα που υλοποιούνται οι προϋποθέσεις για την ένταξη στην ΟΝΕ, θεωρούν όλοι δεδομένη την ΟΝΕ. Όμως, η υλοποίηση αυτού του στόχου είναι μία σημαντική επιτυχία, γιατί η ένταξη της χώρας μας, είτε στην Οικονομική είτε στη Νομισματική Ένωση, είναι ένας θετικός στόχος. Δεν είναι στόχος του ΠΑΣΟΚ, είναι στόχος της χώρας. Και εδώ δεν μπορεί κανείς να το αμφισβητήσει.

Σίγουρα δεν συμμετείχαμε όλοι το ίδιο στα οικονομικά βάρη. Δεν υπάρχει αν θέλετε ισόποση συμμετοχή στα οικονομικά βάρη. Σίγουρα υπάρχουν ενστάσεις όσον αφορά τις κοινωνικές δαπάνες -θα μπορούσαν να ήταν μεγαλύτερες- και πολλές άλ-

λες ενστάσεις γενικότερα για την κοινωνική πολιτική. Πιστεύω ότι από κανέναν πολιτικό φορέα δεν υπάρχει συγκεκριμένη διαφορετική πολιτική πρόταση.

Ποιος πολιτικός φορέας ήρθε, κύριοι συνάδελφοι, να μας πει ότι περικόψτε εκατό δισεκατομμύρια παραδείγματος χάρι, από την άμυνα της χώρας και διαθέστε τα για την ανεργία; Όλοι κάνουν κριτική εκ του ασφαλούς, χωρίς όμως να έχουν μία συγκεκριμένη συνολική πολιτική πάνω στον Προϋπολογισμό, αλλά και πάνω στις πολιτικές επιλογές που κάνει σήμερα η Κυβέρνηση.

Επειδή ακριβώς δεν υπάρχει αυτή η συγκεκριμένη πρόταση από κανένα πολιτικό φορέα γι' αυτό είναι και κυρίαρχη η πολιτική της Κυβέρνησης και η πολιτική του Πρωθυπουργού Κώστα Σημίτη.

Αλλά πέρα από την οικονομική πολιτική και την οικονομία γενικότερα πιστεύω ότι η Κυβέρνηση έχει επιτελέσει σημαντικό έργο. Το κράτος τότε άλλοτε ήταν τόσο εμπεδωμένο να αντιμετωπίσει, αν θέλετε, είτε τις πυρκαγιές είτε τις πλημμύρες είτε τους σεισμούς; Ένα κράτος που τώρα αναδιοργανώνεται μέσα από τον "ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ", που μπορεί να υπήρξαν πολλά προβλήματα χωροταξικά -θα τα δούμε στη συνέχεια- αλλά όμως έχει αρχίσει να προχωρεί η αποκέντρωση. Οι αρμοδιότητες και οι πόροι από τα Υπουργεία πηγαινούν στην περιφέρεια. Σίγουρα ο "ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ" του χρόνου θα είναι πολύ πιο αποδοτικός, πολύ κοντά στον πολίτη και βεβαίως εδώ πρέπει να είναι πιο εμφανείς οι πόροι και οι κατανομές του "ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ", όπως και όλα τα χρήματα των Υπουργείων να πάνε στο Ειδικό Πρόγραμμα Τοπικής Αυτοδιοίκησης, το λεγόμενο ΕΠΤΑ.

Σίγουρα υπάρχουν προβλήματα και αναγνωρίζουμε ότι τα προβλήματα αυτά δεν είναι πολλές φορές πολιτικά, είναι προβλήματα που έχουν σχέση με την τακτική, με την καθημερινότητα, με τη δυνατότητα επέμβασης των δημόσιων υπηρεσιών του οργανωμένου κράτους που σίγουρα υπάρχει αδυναμία.

Ένας χώρος τέτοιος ευάλωτος τώρα στο χρόνο της προσαρμογής προς την Ευρωπαϊκή Ένωση είναι ο αγροτικός τομέας. Πρέπει να λειτούργησει το μητρώο αγροτών. Πρέπει να προωθήσουμε και να στηρίξουμε τα προγράμματα για τους νέους αγρότες. Πρέπει να αλλάξει ο τρόπος κατανομής της βιομηχανικής ντομάτας και να καταβάλλεται το 50% των ζημιών ύστερα από πλημμύρες ή από όποιες άλλες θεομηνίες από τον ΕΛΓΑ και τα ΠΣΕ αμέσως μετά την πρώτη εκτίμηση. Να υπάρχει έγκαιρη καταβολή των επιδοτήσεων και των επιλεξιμών στη γεωργία και την κτηνοτροφία. Να υπάρχουν μέτρα για τα προϊόντα εκείνα που δεν προστατεύονται από το κοινοτικό καθεστώς. Και υπάρχουν τα αμύγδαλα, τα μήλα και πολλά άλλα προϊόντα για τα οποία δεν υπάρχει κανενός είδους προστασία.

Επίσης να υπάρχει τρόπος εξασφάλισης της παραγωγής που πολλές αγροτοβιομηχανίες καθυστερούν ή δεν πληρώνουν ποτέ. Ακόμα να υπάρξει δίκαιη ανακατανομή των ποσοστώσεων τόσο στο γάλα όσο και στον καπνό και ουσιαστικές ρυθμίσεις από την ΑΤΕ και μάλιστα η μείωση των επιτοκίων από το 2000 να πέσει κάτω από το 10%.

Πρέπει να εξαγγελθούν άμεσα μια δια παντός μέτρα για το βαμβάκι, όπου πρέπει να υπάρξει πλαφόν στην ποσότητα και όχι στα στρέμματα. Ακόμα να υπάρξει μία κλιμάκωση της συνυπευθυνότητας με απαλλαγή γι' αυτούς που έχουν μέχρι εξήντα στρέμματα.

Μεγάλο ζητούμενο είναι το κόστος παραγωγής, ένα κόστος παραγωγής που πολλές φορές δεν ελέγχεται. Δεν τιθασεύονται οι τιμές του υλικού. Δεν μπορεί το σπάρι να έχει τριάντα δραχμές και ο σπόρος εκατόν τριάντα. Όπως επίσης δεν μπορεί να αφήνονται αχαλίνωτες οι τιμές και στα λιπάσματα και στα φυτοφάρμακα, αλλά και σε όλα τα εισαγόμενα. Εδώ να έχουμε εβδομήντα-εκατό ποικιλίες, ενώ άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης να έχουν τρεις, πράγμα που σίγουρα αδυνατίζει και την ποιότητα των προϊόντων.

Αλλά υπάρχει κι ένας άλλος χώρος, ο χώρος των μικρομεσαίων. Πρέπει να δοθούν ουσιαστικά κίνητρα για τη συγχώνευση των μικρών και μεσαίων επιχειρήσεων. Να υπάρξουν γενναία οικονομικά κίνητρα για τους νέους επιχειρηματίες. Να υπάρξει μία δραστηριότητα μείωσης των επιτοκίων. Να είναι φθηνότερο το χρήμα για να μπορούν οι επιχειρήσεις να είναι ανταγωνιστικές στο

ευρωπαϊκό γίγνεσθαι. Ακόμα, αν θέλετε να ανοίξουν οι τράπεζες και να έχουν μία προσεγγίσιμη πολιτική απέναντι στις μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις. Πρέπει ακόμα να υπάρξουν κίνητρα για την απόκτηση επαγγελματικής στέγης.

Πολλά μέτρα και πολλά προβλήματα υπάρχουν. Όμως τελειώνοντας ήθελα να έρθω σε ένα βασικό θέμα, κύριοι συνάδελφοι.

Νομίζω ότι το μεγαλύτερο πρόβλημα αυτήν την ώρα από πλευράς εθνικής, οικονομικής, κοινωνικής, πολιτιστικής είναι το δημογραφικό πρόβλημα της χώρας. Κάθε μέρα που περνάει ο αριθμός των θανάτων μεγαλώνει, ο αριθμός των γεννήσεων μικραίνει, ενώ σε άλλες χώρες γειτονικές που μας ενδιαφέρουν, ο πληθυσμός αυξάνεται.

Διάβασα και με συνεκλόνησε μία μελέτη του απόντος από τη Βουλή -που είναι ο μέγας απών πραγματικά- του Μανόλη Δρετάκη στο EXPRESS προχθές. Τα στοιχεία είναι ανατριχιαστικά. Πιστεύω ότι το ζήτημα αυτό είναι πάνω από όλα τα καθημερινά προβλήματα που αντιμετωπίζει ο αγρότης, ο μικρομεσαίος, ο νέος, ο άνεργος επαγγελματίας.

Είναι πρόβλημα εθνικού χαρακτήρα. Είναι πρόβλημα που έχει σχέση με την εθνική μας συνοχή γι' αυτό πρέπει να σπεύσουμε όλοι μαζί όσο είναι καιρός.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Β. Κωστόπουλος) : Ο κ. Βεζδρεβάνης έχει το λόγο.

ΗΛΙΑΣ ΒΕΖΔΡΕΒΑΝΗΣ : Κύριοι συνάδελφοι, η κύρωση του Κρατικού Προϋπολογισμού αποτελεί, κατ' έτος, τον κορυφαίο Νόμο που ψηφίζει η Εθνική Αντιπροσωπεία. Ο τρόπος όμως κατά τον οποίο γίνεται η συζήτηση γι' αυτόν τον κορυφαίο νόμο είναι υποβαθμισμένος και σαφώς κατώτερος και από εκείνον ακόμη που γίνεται για το πιο απλό νομοσχέδιο.

Στο κάθε νομοσχέδιο οι αντιπρόσωποι του λαού μπορούν να επιφέρουν μεταβολές. Σε αυτόν τον κορυφαίο Νόμο δεν υπάρχει καμία δυνατότητα μεταβολής. Έτσι οι εκπρόσωποι του λαού τοποθετούνται με ένα "ναι" ή με ένα "όχι" και εισπράττουν τα χλευαστικά μειδιήματα του ελληνικού λαού.

Στη συζήτηση για την κύρωση του Κρατικού Προϋπολογισμού συμπεριλαμβάνεται και η κύρωση του Απολογισμού και του Ισολογισμού του έτους 1998. Περί αυτών των τελευταίων ουσιαστικά δεν γίνεται καμία συζήτηση παρ' ότι οι "απολογισμοί λιθοβολούν τους προϋπολογισμούς", όπως εγράφει από έγκριτη γραφίδα, αφού οι αποκλίσεις αποδεικνύονται μονίμως σοβαρότατες.

Για παράδειγμα, η απόκλιση του Προϋπολογισμού του 1998 είναι της τάξεως του ενός τρισεκατομμυρίου διακοσίων είκοσι δισεκατομμυρίων και αυτό βεβαιώνει την αναξιοπιστία των Προϋπολογισμών.

Αλλά θα ήθελα να κάνω και μία ακόμη παρατήρηση. Συντάσσεται κατ' έτος ο Προϋπολογισμός με βάση τις δαπάνες του προηγούμενου έτους, ηυξημένες κατά κάποιο ποσοστό, όπως στην προκειμένη περίπτωση, που είναι κατά 6,5% ηυξημένες οι δαπάνες και αφού υπολογιστούν οι δαπάνες αναζητούνται με κάθε τρόπο τα έσοδα με κάθε φορολογική μεθόδευση.

Ποτέ δεν αναζητήθηκε τρόπος μείωσης των δαπανών πολλές των οποίων γίνονται χωρίς λόγο και χωρίς καμία υπηρεσία προς τον ελληνικό λαό.

Κατ' επανάληψη από αυτό το Βήμα πρότεινα η σύνταξη του Προϋπολογισμού να αρχίζει από "μηδενική βάση". Τότε θα διαπιστώναμε ότι εκατοντάδες δισεκατομμύρια δραχμές δαπανώνται χωρίς αποχρώντα λόγο. Την πρότασή μας δεν τη δεχθήκατε ποτέ και συνεχίζετε να επιβαρύνετε τον ελληνικό λαό με δυσβάσταχτα βάρη.

Ας ελπίσω, κύριε Υπουργέ, ότι η πρότασή μου θα γίνει δεκτή από το δικό μου κόμμα που θα συντάξει τον επόμενο Προϋπολογισμό καθ' όσον ο Προϋπολογισμός αυτός είναι ο τελευταίος τον οποίο συντάσσει το ΠΑΣΟΚ.

Κύριε Υπουργέ, οι πανεπιστημιακοί μας δάσκαλοι μας διδάξαν ότι ο προϋπολογισμός είναι "εργαλείο οικονομικής στρατηγικής για τη λειτουργία του κράτους και προγραμματισμός δράσεων για την ευτυχία του λαού".

Ο Προϋπολογισμός σας είναι μόνο κονδυλολογία και "δημιουργική" - αλχημική - λογιστική για την ένταξη στην ΟΝΕ. Δεχόμεθα, από εθνικό χρέος, τη "λογιστική" αυτή γιατί πρώτοι εμείς θέλουμε την ένταξη στην ΟΝΕ, γιατί πρώτοι και μόνο εμείς οδηγήσαμε τη χώρα στην Ευρώπη. Εσείς με πολλή καθυστέρηση και αφού καθυβρίσατε τον ευρωπαϊκό προσανατολισμό της χώρας προσέρχετε στην ευρωπαϊκή πολιτική της Νέας Δημοκρατίας.

Εμείς σας λέμε "καλώς ήρθατε" στις ιδικές μας επιλογές αλλά μη γίνεστε και βασιλικότεροι του βασιλέως. Αν έχετε λίγη γενναιοφύνη ας αναφέρεστε στον αείμνηστο Κωνσταντίνο Καραμανλή που οραματίστηκε την Ελλάδα στην Ευρώπη και την οδήγησε σε αυτή.

Παρακαλούθησα, κύριε Υπουργέ και κύριοι συνάδελφοι, με πολλή προσοχή όλες τις ομιλίες των αγορητών του ΠΑΣΟΚ που τα παρουσίασαν από αυτό το Βήμα όλα "ρόδινα" και αισθάνθηκα ξένος στον τόπο μου.

Αγαπητοί, κύριοι συνάδελφοι, ζω σε καθημερινή βάση την αγωνία της επιβίωσης των συμπατριωτών μου Θεσπρωτών. Αφουγκράζομαι τους προβληματισμούς χιλιάδων Ελλήνων που επισκέπτομαι ως επικεφαλής κλιμακίων της Νέας Δημοκρατίας ανά την Ελλάδα. Ως εκ τούτου μπορώ να πω ότι λιγότερη κομπορημοσύνη δεν θα έβλαπτε. Μην υποτιμάτε τη νοημοσύνη του Έλληνα. Ο Έλληνας έχει υψηλό δείκτη νοημοσύνης και ζει την αλήθεια. Και ερωτώ: Δεν είναι αλήθεια ότι δύο εκατομμύρια Έλληνες ζουν κάτω από τα όρια της φτώχειας; Δεν είναι αλήθεια ότι εξακόσιες χιλιάδες Έλληνες είναι άνεργοι; Στο 12% ανήλθε η ανεργία κατά την Εθνική Στατιστική Υπηρεσία, 14% κατά το Ευρωπαϊκό Παρατηρητήριο, 27% στο νομό μου. Στο Νομό Θεσπρωτίας ένας στους δύο νέους είναι άνεργος. Και ένα εργοστάσιο το οποίο υπήρχε στο νομό μου, τα Κλωστήρια Φιλιατών, επί των ημερών σας και αυτό έκλεισε προσθέτοντας και από εκεί ανέργους.

Και επανέρχομαι. Δεν είναι αλήθεια ότι ο γεωργός και ο κτηνοτρόφος της χώρας μας έχασε το 10% του εισοδήματός του την τελευταία τριετία και είναι καταχρεωμένος στην τοκογλυφική Αγροτική Τράπεζα; Δεν είναι αλήθεια ότι όταν ασθενήσει ο Έλληνας αν δεν έχει να πουλήσει περιουσιακά στοιχεία, πεθαίνει; Δεν είναι αλήθεια ότι με τη διάλυση της παιδείας φορτώνετε στους Έλληνες τα δυσβάσταχτα χαράτσια της παραπαιδείας; Δεν είναι αλήθεια ότι η Δημόσια Διοίκηση είναι η χειρότερη της Ευρώπης; Δεν είναι αλήθεια ότι η ανασφάλεια και η εγκληματικότητα κλειδαμπαρώνει τους Έλληνες στα σπίτια τους;

Κύριοι συνάδελφοι, είμαι κουραστικός, αλλά πρέπει να πούμε πολλές αλήθειες. Και συνεχίζω. Δεν είναι αλήθεια ότι οι συνταξιούχοι πεινάνε και αρνείστε την πρότασή μας για την καθιέρωση συντάξεων τουλάχιστον εκατόν πενήντα χιλιάδων (150.000) δραχμών; Δεν είναι αλήθεια ότι από το 1996 σας ζητούμε να δώσετε δέκα χιλιάδες (10.000) δραχμές αύξηση στους αγρότες και τις δίνετε τώρα και μας περιπαίζετε, όταν εμείς λέμε και τώρα πρέπει να δώσετε τις άλλες δέκα χιλιάδες δρχ. ακόμη;

Δεν είναι αλήθεια ότι πείσμονα αρνείστε το Επίδομα Κοινωνικής Αλληλεγγύης (ΕΚΑΣ) στους αγρότες; Δεν είναι αλήθεια ότι για να επιβιώσει ο κτηνοτρόφος πρέπει να βοηθηθεί και εσείς αρνείστε τις σαράντα χιλιάδες δραχμές που προτείνει η Νέα Δημοκρατία; Δεν είναι αλήθεια ότι η ανισότητα ανάπτυξης των περιφερειών συνεχίζεται και επί των ημερών σας η Ήπειρος από προτελευταία στην ανάπτυξη έφτασε στο "τελευταίο σκαλί του κακού τη σκάλα" με πρώτο το νομό που έχω την τιμή να εκπροσωπώ σε αυτήν την Αίθουσα και μονίμως αρνείστε να εγκρίνετε την εφαρμογή ενός Ειδικού Αναπτυξιακού Προγράμματος γι' αυτόν το νομό που είναι ο πιο φτωχός όχι μόνο της Ελλάδος, αλλά όλης της Ενωμένης Ευρώπης; Πόσες άλλες αλήθειες, κύριοι συνάδελφοι, θέλετε να αναφέρω;

Δικαιολογημένα, λοιπόν, διερωτώμαι, πού βρήκαν οι ομιλητές του Π.Α.Σ.Ο.Κ. τη χώρα της ευδαιμονίας και των ευτυχισμένων Ελλήνων; Προφανώς στη φαντασία τους.

Γι' αυτό, κύριοι συνάδελφοι, εκείνο που μας παρηγορεί και παρηγορεί τον ελληνικό λαό, είναι ότι ευτυχώς οι ημέρες είναι λίγες που βρίσκεστε στην εξουσία και κατά πάσα πιθανότητα η τελευταία θα είναι η 26η Μαρτίου του 2000. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Β. Κωστόπουλος): Ο Υπουργός Μεταφορών και Επικοινωνιών κ. Μαντέλης έχει το λόγο.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΑΝΤΕΛΗΣ (Υπουργός Μεταφορών και Επικοινωνιών): Κύριοι συνάδελφοι, άκουσα την κατάληξη του προηγούμενου ομιλητή και σκέφθηκα, τι αλαζονεία! Δεν βλέπουν τι γίνεται στο σπίτι τους και μιλάνε για το τι θα γίνει στις 26 Μαρτίου.

ΗΛΙΑΣ ΒΕΖΔΡΕΒΑΝΗΣ: Στου κρεμασμένου το σπίτι δεν μιλάνε για σκονί. Μεγαλύτερος αλαζών από σας δεν υπάρχει!

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΑΝΤΕΛΗΣ (Υπουργός Μεταφορών και Επικοινωνιών): Κύριοι συνάδελφοι, και άλλη μία παρατήρηση. Αν άκουγε κανείς αυτά που είπε ο προηγούμενος ομιλητής, που απεικονίζουν στην πραγματικότητα όλα όσα μας έχει πει η Νέα Δημοκρατία σε αυτήν την Αίθουσα, θα νόμιζε ότι βρισκόμαστε στην πιο μαύρη περίοδο της ελληνικής ιστορίας. Υποστηρίζετε ότι δεν υπάρχει καμία ελπίδα ότι ο ελληνικός λαός βρίσκεται κάτω από συνθήκες ανέχειας και μιζέριας και είμαστε, πραγματικά, στα έσχατα της εξαθλίωσης. Όμως η πραγματικότητα είναι εντελώς διαφορετική. Αυτός ο Προϋπολογισμός σηματοδοτεί ωστόσο και μία μεγάλη ελπίδα του ελληνικού λαού. Είναι ίσως από όλους τους προϋπολογισμούς που έχει συζητήσει αυτή η Βουλή από της συστάσεως του ελληνικού κράτους ο πιο σημαντικός. Είναι ο Προϋπολογισμός εκείνος, ο οποίος δίνει πραγματικά ελπίδα στον ελληνικό λαό για το μέλλον του. Είναι ο Προϋπολογισμός εκείνος, ο οποίος διαγράφει μία καινούρια τομή στην ιστορία της πατρίδας μας και, ιδιαίτερα, για τους πολίτες αυτής της χώρας. Είναι η πρώτη φορά που έχουμε πρωτογενές πλεόνασμα, το οποίο καλούμεθα να διαχειριστούμε και να κατανείμουμε δίκαια. Και αυτή η Κυβέρνηση ήδη το έπραξε. Κατένειμε δίκαια ότι παρήγαγε ο ελληνικός λαός. Είναι πραγματικά κρίμα αντί αυτόν το λαό να τον ενισχύουμε στην απόφασή του να παράγει κοινωνικό πλούτο, να ευημερεί, να προχωρεί προς το καλύτερο, προσπαθούμε να του μειώσουμε αυτήν τη δυνατότητα και αυτήν την ευκαιρία που έρχεται και να του δημιουργήσουμε ένα κλίμα αρνητικό. Λες και αυτό είναι προς όφελος του ελληνικού λαού.

Αναφέρθηκε ο συνάδελφος κ. Χριστοδουλάκης, μιλώντας ενώπιόν σας, στο κρυφό έλλειμμα που παρουσίαζαν οι προϋπολογισμοί μας τα χρόνια που πέρασαν και έλεγε ότι αυτό έπρεπε να χτυπηθεί. Μάλιστα ανέφερε συγκεκριμένους αριθμούς, συγκεκριμένα αποτελέσματα που ήταν προϊόν του αγώνα του ελληνικού λαού πραγματικά για να μειώσει τα αρνητικά και να δώσει τα θετικά στη δική του πορεία. Ένα μεγάλο μέρος αυτών των ελλειμμάτων, ένα μεγάλο μέρος αυτής της παθογένειας προέρχονταν από το χώρο των μεταφορών και των επικοινωνιών. Οι μεταφορές και επικοινωνίες παίζουν έναν πολύ σημαντικό ρόλο στην ανάπτυξη του τόπου και άμεσα επιδρούν στο ακαθάριστο εγχώριο προϊόν και τα λοιπά μακροοικονομικά μεγέθη, αλλά το κυριότερο είναι ότι μέσα από τη δραστηριότητά τους ενισχύουν, υποστηρίζουν τις λοιπές κοινωνικοοικονομικές δραστηριότητες της χώρας.

Επομένως, άμεσα ή έμμεσα παίζουν πολύ σημαντικό ρόλο. Όμως, ιδιαίτερα στον τομέα των μεταφορών και επικοινωνιών οι ΔΕΚΟ, οι επιχειρήσεις του δημόσιου τομέα που ανήκαν και ανήκουν στο κράτος και εποπτεύονται από το Υπουργείο Μεταφορών και Επικοινωνιών πλην μιας, του Ο.Τ.Ε., ήταν εκείνες οι οποίες παρουσίαζαν κατά τα παρελθόντα χρόνια τη μεγάλη παθογένεια. Παρουσίαζαν ελλείμματα, αδυναμίες, δυσκολίες εφαρμογής στο καινούριο γίγνεσθαι, στις αγορές που δημιουργούνταν σε όλον τον κόσμο και την Ελλάδα. Η μεγάλη προσπάθεια που έπρεπε να κάνουμε είναι να αναδιαρθρώσουμε, να προετοιμάσουμε, να καταστήσουμε όλες αυτές τις ΔΕΚΟ ικανές αφ' ενός μεν να στέκονται στο διεθνή ανταγωνισμό και αφ' ετέρου να πάψουν να είναι παθογόνες και να μετατραπούν σε δημιουργικές θετικές επιχειρήσεις που συνεισφέρουν και αυτές στον Έλληνα πολίτη. Αυτή ήταν η μεγάλη προσπάθεια που έγινε και αυτά ήταν τα νούμερα που αναφέρθηκε σε γενικές εκτιμήσεις και ο κ. Χριστοδουλάκης.

Θα μου επιτρέψετε να κάνω κάποιες συγκεκριμένες αναφορές για να τις έχουμε υπόψη μας, να ξέρουμε ακριβώς που βρι-

σκόμαστε, ποια ήταν τα βήματά μας. Θα αναφερθώ στα Ελληνικά Ταχυδρομεία. Τα Ελληνικά Ταχυδρομεία ήταν η επιχείρηση εκείνη, η οποία πάντοτε ήταν ελλειμματική. Τα τελευταία όμως χρόνια ακριβώς λόγω της έντασης του ανταγωνισμού εμφάνισε ραγδαία αύξηση των ελλειμμάτων της. Δεν θα αναφερθώ στα παλιά χρόνια, εγώ θα μιλήσω με παραδοχές για την εξέλιξη των οικονομικών μεγεθών κατά την τετραετία που διανύουμε για να δούμε την εξέλιξή μας αυτά τα χρόνια, που έχουμε φτάσει και το δυναμισμό που έχουμε και πρέπει να τον βλέπουμε με αισιοδοξία για το μέλλον. Τα ελλείμματα των ΕΛΤΑ το 1995 ήταν στα δεκαοκτώ δισεκατομμύρια (18.000.000.000) δραχμές, το 1996 στα δεκατρία δισεκατομμύρια (13.000.000.000) δραχμές, το 1997 στα είκοσι πέντε δισεκατομμύρια (25.000.000.000) δραχμές. Ήταν μία πορεία ελλειμματική. Παρόμοια ήταν και κατά το παρελθόν.

Η μεγάλη προσπάθεια που έπρεπε να κάνουμε ήταν αυτά τα ελλείμματα να εξαφανιστούν τα επόμενα δύο ή τρία χρόνια. Το αποτέλεσμα που είχαμε ήταν το 1998 να μειώνεται το έλλειμμα των ΕΛΤΑ από τα είκοσι πέντε δισεκατομμύρια (25.000.000.000) στα δεκάξι (16.000.000.000) δισεκατομμύρια. Και το 1999 πιστεύουμε, για πρώτη φορά στην ιστορία των Ελληνικών Ταχυδρομείων, ότι θα έχουμε κερδοφόρα αποτελέσματα. Έχουν μπει πλέον στη φάση της κερδοφορίας. Τα νούμερα που έχω μπροστά μου λένε ότι θα φθάσουμε σε κέρδος δύο δισεκατομμυρίων. Ουδέποτε δεν θα το περίμενε κανείς αυτό, διότι τα ΕΛΤΑ προσέφεραν πάντοτε υπηρεσίες οι οποίες είχαν ένα κοινωνικό κόστος και έπρεπε να σηκώσουν το βάρος αυτού του κοινωνικού κόστους. Θα έλεγε κανείς: Μήπως αυτό το αποτέλεσμα επιτεύχθηκε με τη μείωση της ποιότητας των προσφερομένων υπηρεσιών στον πολίτη; Όχι. Αντίθετα είχαμε θεαματικά αποτελέσματα και στο δείκτη ποιότητας των υπηρεσιών.

Εδώ θα ήθελα να τονίσω ιδιαίτερα ότι όλη η προσπάθεια που κάναμε με τις δημόσιες επιχειρήσεις του τομέα των μεταφορών και επικοινωνιών, στηριζόταν σε τρεις άξονες. Ο πρώτος άξονας ήταν να πετύχουμε την εξυγίανσή τους. Ο δεύτερος άξονας ήταν να τις βάλουμε σε μια αναπτυξιακή διαδικασία και ο τρίτος ήταν η εξυπηρέτησή του πολίτη.

Έτσι, λοιπόν, για τα Ελληνικά Ταχυδρομεία θα πρέπει να σας πω ότι για την εσωτερική αλληλογραφία ο ευρωπαϊκός δείκτης ποιότητας είναι από την ημέρα που ο πολίτης καταθέτει, ρίχνει το γράμμα του στα γραμματοκιβώτια του ταχυδρομείου, να μπορεί να διανέμεται μέσα σε είκοσι τέσσερις ώρες. Και μετράμε το δείκτη ποιότητας με βάση πόσο ποσοστό της κινούμενης εσωτερικής αλληλογραφίας πιάνει αυτόν το στόχο.

Το 1995 βρισκόμασταν στο 10%. Ήδη σήμερα, στο τρίτο τρίμηνο του 1999, διότι μέχρι τότε έχουμε στοιχεία, έχουμε φθάσει στο 68%. Διανύσαμε μια τεράστια απόσταση ποιότητας. Και αυτή η ανοδική πορεία θα συνεχιστεί.

Όσον αφορά τώρα την εξωτερική αλληλογραφία. Η εξωτερική αλληλογραφία έχει ως δείκτη ποιότητας από τη στιγμή που πέφτει το γράμμα στο γραμματοκιβώτιο σε όλη την Ευρώπη, να διεκπεριώνεται μέσα σε τρεις ημέρες. Και πάλι εδώ το 1995 είχαμε ένα δείκτη ποιότητας που ήταν στο 10%. Τα προηγούμενα χρόνια ήταν ακόμη μικρότερο. Δεν θέλω να αναφερόμαι σ' αυτά. Το 1999, ήδη στο τρίτο τρίμηνο, ο δείκτης αυτός έχει φθάσει το 46%.

Ο ΕΛΤΑ, λοιπόν, βρίσκεται σε μια καινούρια πορεία. Τα επόμενα βήματά του, από τη στιγμή που πέτυχε τη στρατηγική του, που πέτυχε την κερδοφορία του, είναι να σταθεί στο διεθνή ανταγωνισμό. Γι' αυτό, ακριβώς, προωθεί ήδη δύο στρατηγικές συμμαχίες. Μία στον τομέα των ταχυμεταφορών, συνεργαζόμενος με αντίστοιχες επιχειρήσεις της Γαλλίας, της Ισπανίας, της Ιταλίας και της Πορτογαλίας και άλλη μία στον τομέα των χρηματοοικονομικών προϊόντων. Ένα τρίτο βήμα, που ετοιμάζεται να κάνει είναι να συνάψει στρατηγική συμμαχία για το σύνολο των δραστηριοτήτων του Ελληνικού Ταχυδρομείου. Η σύναψη αυτών των στρατηγικών συμμαχιών θα του δώσει τη δυνατότητα, όχι απλά να έχει οικονομικά εξυγιανθεί, αλλά ταυτόχρονα να στέκεται όχι στον εσωτερικό, αλλά στο διεθνή ανταγωνισμό. Όταν συνάψει, λοιπόν, αυτές τις στρατηγικές συμμαχίες πιστεύουμε ότι θα είναι και ανοικτές οι πόρτες να μπει δυνατά, προ-

στατεύοντας τον πολίτη - επενδυτή, και στο ελληνικό χρηματιστήριο.

Δεύτερο παράδειγμα η Ολυμπιακή Αεροπορία. Τη συζητήσαμε πολλές φορές σ' αυτήν την Αίθουσα. Είναι καιρός να δούμε τι έγινε με την Ολυμπιακή Αεροπορία. Θυμόσαστε ότι όταν στις αρχές του 1998 κάναμε αντίστοιχη συζήτηση στη Βουλή, η Ολυμπιακή παρουσίασε ένα έλλειμμα που τη βύθιζε. Είχε πάθει ήδη επιχειρησιακό έμφραγμα. Παρουσίαζε ένα έλλειμμα της τάξεως των τριάντα εννέα δισεκατομμυρίων δραχμών. Δεν είχε τη δυνατότητα να το καλύψει από πουθενά. Δεν μπορούσε να δανειστεί, δεν μπορούσε να περιμένει από το κράτος ούτε δραχμή. Το μέλλον της ήταν πέρα για πέρα ζοφερό. Αυτή ήταν η έκφραση που είχα χρησιμοποιήσει και εγώ ενώπιόν σας.

Μέσα στο 1998 έγινε η μεγάλη προσπάθεια της εξυγίανσης. Τα αποτελέσματα του 1998 ήταν ενθαρρυντικά. Είχε κέρδος ένα δισεκατομμύριο πεντακόσια εξήντα εκατομμύρια (1.650.000.000) δραχμές. Από τη δραματική ζημιογόνα πορεία των τριάντα εννέα δισεκατομμυρίων το 1997, στην ευοίωνη προοπτική του τέλους 1998 με κερδοφορία. Γι' αυτό αμέσως ξεκίνησαμε τη διαδικασία συμμετοχής στο κεφάλαιο της Ολυμπιακής και ανάληψης του μανάτζμεντ από ικανή επιχείρηση που να μπορεί να οδηγήσει την Ολυμπιακή Αεροπορία στο διεθνή ανταγωνισμό. Γιατί ο στόχος μας ήταν και είναι να σώσουμε την Ολυμπιακή, να την καταστήσουμε βιώσιμη, ανταγωνιστική σε διεθνές επίπεδο, στο παγκόσμιο επίπεδο. Δεν τη θέλαμε να πετά απλά μέσα στον ελληνικό χώρο. Τη θέλαμε να πετάει και στις πέντες ηπείρους.

Πετύχαμε το στόχο αυτό με μία σημαντική καινοτομία, με την ανάθεση του μανάτζμεντ στη μεγαλύτερη εταιρεία που υπάρχει στον κόσμο, στην BRITISH AIRWAYS.

Κύριοι συνάδελφοι, πριν λίγες μέρες με επεσκέφθηκαν ανώτατα στελέχη της BRITISH AIRWAYS και μου είπαν πλέον ότι ενδιαφέρονται να επενδύσουν στο κεφάλαιο της Ολυμπιακής Αεροπορίας. Στην εταιρεία που πριν ένα χρόνο δεν δέχονταν ούτε τράπεζες να δανείσουν, στην εταιρεία, στην οποία ουδείς ενδιαφερόταν όχι απλώς να συμμετάσχει στο κεφάλαιο, στις επενδύσεις και στα ρίσκα, αλλά ούτε καν να την εντάξει στην ομάδα του. Στην εταιρεία που είχε μείνει μόνη της με τις ζημιές της.

Με επεσκέφθηκαν, λοιπόν, και ζήτησαν συμμετοχή στο 20% του μετοχικού κεφαλαίου της Ολυμπιακής Αεροπορίας. Εμάς τα κεφάλαια μας χρειάζονται, αλλά δεν μας χρειάζονται πλέον για να καλύψουμε ζημιές. Μας χρειάζονται για να χρηματοδοτήσουμε τις επενδύσεις. Γιατί ήδη έχουμε ξεκινήσει την πλήρη ανανέωση του στόλου της Ολυμπιακής Αεροπορίας. Ήδη τέσσερα καινούρια AIR BUS κοσμούν το στόλο της και πετούν σε όλες τις μακρινές διαδρομές. Τα επόμενα δύο έως τρία χρόνια, το σύνολο του στόλου της Ολυμπιακής Αεροπορίας θα έχει πλήρως ανανεωθεί. Ταυτόχρονα χρειάζομαστε κεφάλαια για τη μετεγκατάσταση στα Σπάτα, γιατί ήδη έχουν ξεκινήσει οι εργασίες εγκατάστασης των μονάδων της Ολυμπιακής Αεροπορίας στα Σπάτα και την 1η Μαρτίου του 2001, η Ολυμπιακή Αεροπορία θα είναι εκεί. Γι' αυτόν ακριβώς το λόγο, λοιπόν, μας χρειάζονται φθηνά κεφάλαια, μας χρειάζεται η συμμετοχή επενδυτών στο κεφάλαιο της Ολυμπιακής Αεροπορίας. Σήμερα η Ολυμπιακή Αεροπορία είναι σε θέση να διεκδικεί τέτοια κεφάλαια με αξιοπρέπεια.

Στην πρόταση της BRITISH AIRWAYS απάντησα ότι θα διαπραγματευτούμε όχι το 20%, αλλά μέχρι το 20%. Ταυτόχρονα ζήτησα και έγινε αποδεκτό, α' αυτό το κεφάλαιο να συμμετέχουν και θεσμικοί επενδυτές ελληνικών συμφερόντων, γιατί η σκέψη είναι ότι στην προσπάθεια άντλησης κεφαλαίων, στην προσπάθεια συμμετοχής στις επενδύσεις της Ολυμπιακής Αεροπορίας, πρέπει να συμμετέχουν και Έλληνες. Βέβαια ζήτησα -και έγινε αποδεκτό- και τη συμμετοχή των εργαζομένων, έτσι όπως την είχαμε συζητήσει εδώ στις αρχές του 1998. Και επιπλέον μόλις τελειώσει αυτή η συμμετοχή της BRITISH AIRWAYS στις επενδύσεις, στα ρίσκα και στα κεφάλαια της Ολυμπιακής Αεροπορίας -και αυτό εκτιμώ ότι θα γίνει πολύ πριν τις εκλογές- αμέσως μετά ξεκινούμε τις διαπραγματεύσεις για την ένταξη της Ολυμπιακής Αεροπορίας στη στρατηγική συμμαχία στην ο-

ποία ανήκει και η BRITISH AIR WAYS, στην ONE WORLD, που είναι η πρώτη συμμαχία στον κόσμο. Χρειάζεται να γίνουν διμερείς συνομιλίες με όλες τις εταιρείες αυτής της συμμαχίας. Ο στόχος είναι να έχουν ολοκληρωθεί πριν πάμε στα Σπάτα. Έτσι, λοιπόν, όταν η Ολυμπιακή θα είναι στα Σπάτα την 1η Μαρτίου του 2001, θα είναι ταυτόχρονα και μέλος της μεγαλύτερης στρατηγικής συμμαχίας, θα έχει ανανεώσει ένα μεγάλο μέρος του στόλου της και θα είναι ανταγωνιστική, βιώσιμη και θα έχει τις δυνατότητες να αναπτυχθεί και να σταθεί στο διεθνή χώρο. Ταυτόχρονα συμφωνήσαμε ότι μετά απ'αυτά τα βήματα, δηλαδή, της συμμετοχής της BRITISH AIRWAYS στο κεφάλαιο της Ολυμπιακής Αεροπορίας, τη συμμετοχή των θεσμικών Ελλήνων επενδυτών στο κεφάλαιο της Ολυμπιακής ότι μπορούμε πλέον να χτυπήσουμε την πόρτα του ελληνικού Χρηματιστηρίου Αξιών.

Πλάι στην Ολυμπιακή θα πρέπει να σας πω ότι υπάρχουν οι θυγατρικές της, οι οποίες επίσης κινούνται με πολύ επιτυχία και δείχνουν τη ζωντάνια και των θυγατρικών, αλλά και της δύναμης της την οποία αντλούν από τη μητέρα εταιρεία. Χαρακτηριστικό παράδειγμα το ΟΛΥΜΠΙΚ-ΚΕΤΕΡΙΝΓΚ. Το ΟΛΥΜΠΙΚ-ΚΕΤΕΡΙΝΓΚ πριν λίγους μήνες μπήκε στο χρηματιστήριο πουλώντας το 25% των μετοχών του. Εισέπραξε απ'αυτό τριάντισι δισεκατομμύρια (3.500.000.000) δραχμές. Προχθές βάλαμε περίπου άλλο ένα 7% του ΟΛΥΜΠΙΚ - ΚΕΤΕΡΙΝΓΚ και εισπράξαμε πενήμισι δισεκατομμύρια δραχμές. Βάζοντας, λοιπόν, περίπου πάνω από το 1/4 των μετοχών απ'ό,τι είχαμε βάλει την προηγούμενη φορά, πετύχαμε διπλάσιες τιμές.

Μια άλλη θυγατρική της Ολυμπιακής, ο ΓΑΛΙΛΑΙΟΣ ήδη συνάπτει συμφωνίες για ιδιωτικές τοποθετήσεις, οι οποίες έδωσαν να εισφέρουν τα κεφάλαιά τους στην ανάπτυξη του ΓΑΛΙΛΑΙΟΥ. Μόλις μπουν αυτά τα κεφάλαια είμαστε έτοιμοι, δυνατό πλέον ο ΓΑΛΙΛΑΙΟΣ με ισχυρούς συμμάχους και με ενισχυμένη την κεφαλαιακή του σύνθεση να κτυπήσει την πόρτα του Χρηματιστηρίου Αξιών της Αθήνας.

Θέλω να αναφερθώ και στον ΟΣΕ. Ξέρουμε, κύριοι συνάδελφοι, το τεράστιο πρόβλημα το οποίο είχε ο ΟΣΕ. Τα έσοδά του ήταν δραματικά λιγότερα από τα έξοδά του. Η επιλογή για τον ΟΣΕ ήταν και είναι, πρώτα απ' όλα, να νοικοκυρευθεί. Κατορθώσαμε το 1998 να μειώσουμε το έλλειμά του κατά 17 δισεκατομμύρια δραχμές. Και το 1999 θα μειωθεί κατά άλλα 9 δισεκατομμύρια δραχμές. Η μεγάλη προοπτική του ΟΣΕ είναι η αναπτυξιακή του πορεία. Διότι, ο ΟΣΕ αυτήν τη στιγμή εκτελεί το μεγαλύτερο επενδυτικό πρόγραμμα που γίνεται στη χώρα μας. Εκτελείται το πρόγραμμα της γραμμής Αθήνα-Θεσσαλονίκη-Ειδομένη. Διπλή γραμμή, ηλεκτροκίνηση, ταχύτητες διακόσια χιλιόμετρα την ώρα. Τα προηγούμενα χρόνια, τα χρόνια του δεύτερου Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης, δαπανήσαμε γι' αυτό το έργο, 130 δισεκατομμύρια δραχμές. Τα επόμενα χρόνια θα δαπανήσουμε άλλα 510 δισεκατομμύρια δραχμές.

Κατασκευάζεται η γραμμή Αθήνα-Κόρινθος-Πάτρα. Την προηγούμενη περίοδο δαπανήσαμε περί τα 20 δισεκατομμύρια δραχμές. Την επόμενη περίοδο οι επενδύσεις θα είναι της τάξεως των 114 δισεκατομμυρίων δραχμών.

Τρίτον, αναδεικνύει το διαμετακομιστικό ρόλο της χώρας κέντρο. Αποτελεί πραγματικά της Νοτιοανατολικής Ευρώπης και της Ανατολικής Μεσογείου προωθώντας τις συνδυασμένες μεταφορές. Στόχος μας είναι οι θαλάσσιοι δρόμοι, τα καράβια μας, τα αεροπλάνα μας, τα καιόνια μας και οι σιδηρόδρομοί μας να συνδυάζονται μεταξύ τους. Χρειάζεται τουλάχιστον ένα μεγάλο εμπορευματοκέντρο. Αυτήν τη στιγμή στο Θριάσιο Πεδίο χίλια οκτακόσια στρέμματα είναι ένα τεράστιο εργοτάξιο που φτάνεται το μεγαλύτερο εμπορευματοκέντρο της Νοτιοανατολικής Ευρώπης. Αυτό το εμπορευματοκέντρο θα έχει άμεση σύνθεση με όλο το σύστημα συγκοινωνιών της χώρας. Λιμάνια, αεροδρόμια, υπεραστικές και διεθνείς μεταφορές, οδικές και σιδηροδρομικές. Μια νέα ειδική γραμμή θα ενώνει το Θριάσιο Πεδίο με το Ικόνιο, με το Λιμάνι του Πειραιά. Ταυτόχρονα μια άλλη γραμμή θα το ενώνει με το αεροδρόμιο των Σπώνων. Παρόμοια κέντρα έχουμε σχεδιάσει και θα κάνουμε στη Θεσσαλονίκη, όπου ταυτόχρονα προωθείται η είσοδος του σιδηροδρόμου στο λιμάνι της και μέχρι την έκτη προβλήτα. Αλε-

ξανδρούπολη, Ηγουμενίτσα, Πάτρα, Ηράκλειο και Βόλος θα είναι τα επόμενα μεγάλα εμπορευματοκέντρα που αναδεικνύουν το ρόλο αυτό της χώρας. Προωθούμε τον προαστικό σιδηρόδρομο. Στην Αττική μπαίνει ένα καινούριο σύστημα συγκοινωνιών που θα ενώνει την Αθήνα με όλες τις δορυφόρους πόλεις σε απόσταση εκατό χιλιομέτρων, Κόρινθος, Κιάτο, Λουτράκι, Θήβα, Χαλκίδα, Λιβαδειά. Ο πολίτης αυτών των πόλεων θα μπορεί να κινείται σαν να χρησιμοποιεί -και θα χρησιμοποιεί- αστική συγκοινωνία. Θα μπορεί πριν διαβάσει την πρώτη ή τη δεύτερη σελίδα της εφημερίδας του, σε σαράντα πέντε ή πενήντα λεπτά να είναι στο κέντρο της Αθήνας. Και ιδιαίτερα η γραμμή, η οποία θα ενώνει το Μενίδι με τον Πειραιά, (Μενίδι-Άγιος Στέφανος-Άγιος Ανάργυροι- Σταθμός Λαρίσης- Άγιος Ιωάννης Ρέντης-Πειραιάς), αποτελεί στην πραγματικότητα τέταρτη γραμμή μετρό. Θα εξυπηρετήσει ένα εκατομμύριο συμπολίτες μας στις δυτικές συνοικίες της Αθήνας. Οι εργασίες υπογειοποίησης της γραμμής αυτής, της τέταρτης γραμμής στην πραγματικότητα, του μετρό, αρχίζουν μέσα στο πρώτο εξάμηνο του 2000. Και βέβαια θα πρέπει να σας πω ότι και ο ΟΣΕ πλέον ετοιμάζεται για τις δικές του στρατηγικές συμμαχίες. Και οι στρατηγικές συμμαχίες του είναι τρεις αυτήν τη στιγμή σε πλήρη εξέλιξη. Έχουν γίνει διαγωνισμοί για τους χρηματοοικονομικούς συμβούλους, οι οποίοι θα διαπραγματευθούν τους στρατηγικούς συμμάχους. Είναι για τον προαστιακό σιδηρόδρομο, για το μητροπολιτικό σταθμό της Αθήνας, για τις τηλεπικοινωνίες. Γιατί ο ΟΣΕ μπαίνει δυναμικά στον τομέα των τηλεπικοινωνιών, όπως επίσης έχουμε προετοιμάσει το έδαφος να μπουν στις τηλεπικοινωνίες με τα εναλλακτικά τους δίκτυα και άλλες δικτυακές ΔΕΚΟ. Προτρέπουμε έτσι τη ΔΕΗ, τη ΔΕΠΑ και τις άλλες δικτυακές ΔΕΚΟ να δώσουν τα δικαιώματά τους, τα πλεονεκτήματά τα οποία έχουν, να συνεργαστούν με στρατηγικούς συμμάχους, ανά την Ευρώπη ανά τον κόσμο, για να επενδύσουν εδώ στην Ελλάδα.

Θα αναφερθώ επίσης στο παράδειγμα της COSMOTE που αποτελεί το παιδί θαύμα της ευρωπαϊκής οικονομίας. Ξεκίνησε την 1η Απριλίου του 1998. Πέρσι στη συζήτηση του προϋπολογισμού σας είχα αναγγείλει ότι έχει διακόσιες εβδομήντα χιλιάδες συνδρομητές. Σήμερα, μετά από ένα χρόνο, έχει ξεπεράσει το ένα εκατομμύριο συνδρομητές. Ήδη κατέχει το 26% της ελληνικής αγοράς. Μέσα στους ελάχιστους αυτούς μήνες επένδυσε 122 δισεκατομμύρια δραχμές.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου της ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Κύριε Πρόεδρε, αν μου επιτρέπτε, να ολοκληρώσω την εικόνα των ΔΕΚΟ και να εγκαταλείψω το βήμα.

Επιπλέον η COSMOTE παρουσιάζει κερδοφορία της τάξεως των 15 δισεκατομμυρίων δραχμών.

Και τέλος ο ΟΤΕ. Το άλλο μεγάλο παράδειγμα για το οποίο θέλω, συντομεύοντας το λόγο και το χρόνο, να πω ότι είναι έτοιμος για τη μεγάλη πρόκληση. Το τελευταίο μονοπώλιο που έχει μείνει στη χώρα της φωνητικής τηλεφωνίας τελειώνει στο τέλος του 2000. Ένα χρόνο πριν έχουμε ετοιμάσει πλήρως την αγορά. Κύριοι, το νέο θεσμικό πλαίσιο είναι έτοιμο και έχει δοθεί σε διαβούλευση, σε όλους τους φορείς. Θα εξασφαλίζει μια αγορά οργανωμένη προς όφελος του πολίτη.

Κύριοι συνάδελφοι, τρεις είναι οι άξονες στους οποίους θα περπατήσουμε τα επόμενα χρόνια. Δημιουργούμε αγορές ελεύθερες από τεχνικά και διοικητικά εμπόδια. Δεύτερον, καθιερώνουμε την καθολική υπηρεσία. Η πολιτεία αναλαμβάνει να παρέχει το ελάχιστο επίπεδο υπηρεσιών σε όλους τους τομείς, είτε είναι μεταφορές είτε είναι επικοινωνίες είτε είναι ταχυδρομεία είτε είναι ορεινές περιοχές είτε είναι νησιωτικές περιοχές της χώρας και εγγυάται αυτό το ελάχιστο επίπεδο υπηρεσιών. Επίπεδο, που είναι εκείνο το οποίο απαιτεί ο Έλληνας πολίτης σήμερα.

Και τρίτον, όπως ήδη φάνηκε απ' όλα όσα σας είπα προηγούμενα, συνάπτουμε στρατηγικές συμμαχίες σε όλο τον κόσμο με όλη την Ευρώπη. Στρατηγικές συμμαχίες που κάνουν τις επιχειρήσεις μας ανταγωνιστικές στο διεθνή χώρο.

Κύριοι συνάδελφοι, είμαστε στην περίοδο κατά την οποία μπροστά μας έχουμε τις τρεις μεγάλες προκλήσεις. Την περίο-

δο με την οποία παράγει πλέον ο ελληνικός λαός κοινωνικό πλούτο, κοινωνικό πλεόνασμα. Την περίοδο κατά την οποία η Ελλάδα μπαίνει στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση. Και το τρίτον, την περίοδο κατά την οποία η Ελλάδα παίζει πρωτοποριακό, ηγετικό ρόλο στο να αναδείξει μια μείζονα περιοχή της Νοτιοανατολικής Ευρώπης, της Ανατολικής Μεσογείου, της Μαύρης Θάλασσας σε περιοχή οικονομικών δραστηριοτήτων και δημιουργικής ανάπτυξης στην οποία θα παίξουμε ιδιαίτερο ρόλο. Χρειαζόμαστε ένα καλό καράβι και ένα γερό τιμονιέρη και, βέβαια, μια σταθερή ρότα. Χρειαζόμαστε το ΠΑΣΟΚ, χρειαζόμαστε τον Πρωθυπουργό Κώστα Σημίτη στο τιμόνι και χρειαζόμαστε βέβαια και το σχέδιο-πρόγραμμα του ΠΑΣΟΚ που έδωσε τα αποτελέσματα που έδωσε μέχρι σήμερα. Ήδη η εικόνα που έχουμε είναι ότι αυτό αποτελεί την εγγύηση και τη σιγουριά για το μέλλον. Η εικόνα που έχουμε σήμερα το βράδυ είναι ότι η Νέα Δημοκρατία η οποία έρχεται εδώ και μας κατηγορεί, η Νέα Δημοκρατία που έρχεται εδώ και μιλάει για μιζέρια και για μαύρες ώρες...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Β. Κωστόπουλος) : Κύριε Υπουργέ, πρέπει να ολοκληρώσετε.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΑΝΤΕΛΗΣ (Υπουργός Μεταφορών και Επι - κοινωνιών) : ... η Νέα Δημοκρατία δεν μπορεί να δώσει ούτε σχέδιο, ούτε πρόγραμμα, ούτε καράβι χωρίς να μπάζει -γιατί μπάζει το καράβι της- ούτε σταθερό τιμονιέρη. Γι' αυτό και αντιπεμπίζει τα φαινόμενα που ακούμε συνεχώς, το ακούσαμε και σήμερα το βράδυ και θα συνεχίσουμε να ακούμε και πολλά άλλα μέχρι την ημέρα που θα γίνουν εκλογές. Τις εκλογές τις έχει επιλέξει η Νέα Δημοκρατία, τότε θέλει να τις κάνει. Θέλω να τονίσω όμως και εγώ από τη δική μου θέση ότι ο ελληνικός λαός αυτήν τη στιγμή απαιτεί ομαλότητα, απαιτεί σιγουριά. Απαιτεί την Κυβέρνησή του, με ισχυρή υποστηρικτική δύναμη πίσω της, όταν διαπραγματεύεται τα μεγάλα ζητήματα για τον τόπο. Αν η Νέα Δημοκρατία δεν είναι σε θέση να το κάνει, αν δεν είναι σε θέση να το δώσει, αυτό θα το δώσει ο ελληνικός λαός δίνοντας στην Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ τις δυνατότητες να συνεχίσει αυτήν τη νικηφόρα και ελπιδοφόρα πορεία στο μέλλον. Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Β. Κωστόπουλος) : Ο κ. Θωμόπουλος έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΘΩΜΟΠΟΥΛΟΣ : Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Προϋπολογισμός του 2000, που αποτελεί Προϋπολογισμό ένταξης, ανάπτυξης και αλληλεγγύης, δικαιώνει τον αγώνα, την προσπάθεια και τις θυσίες του ελληνικού λαού και ιδιαίτερα των εργαζομένων, για ένα μέλλον ευημερίας, προόδου και αλληλεγγύης. Δικαιώνει τον αγώνα για μία οικονομία ισχυρή και μία κοινωνία που είναι πιο συμπονετική για τους λιγότερο ευνοημένους και οικονομικά βιώσιμη για όλους.

Είναι Προϋπολογισμός ένταξης, γιατί το 2000 η Ελλάδα θα κριθεί και θα ενταχθεί στην ΟΝΕ.

Είναι Προϋπολογισμός ανάπτυξης, γιατί συμβάλλει στη διατήρηση υψηλών ρυθμών ανάπτυξης, που έχει πετύχει η χώρα μας τα τελευταία χρόνια. Για το 2000 προβλέπεται ρυθμός αύξησης του Α.Ε.Π. κατά 3,7%, που είναι υψηλότερος από τον ευρωπαϊκό μέσο όρο.

Είναι Προϋπολογισμός αλληλεγγύης, γιατί περιλαμβάνει μία σειρά μέτρων κοινωνικής στήριξης που δείχνουν την αλληλεγγύη της πολιτείας προς τις ασθενέστερες κοινωνικές ομάδες.

Με το νέο Προϋπολογισμό υλοποιείται μία εκτεταμένη φορολογική μεταρρύθμιση, που στοχεύει στην ελάφρυνση των χαμηλών εισοδηματικών τάξεων και στην ενίσχυση της οικογένειας, της επιχειρηματικότητας, της απασχόλησης και της εργατικότητας.

Οι φορολογικές ελαφρύνσεις, που περιλαμβάνονται στο σκέλος των εσόδων του νέου Προϋπολογισμού, συνδυάζονται και με αυξημένες δαπάνες για παροχές κοινωνικού χαρακτήρα, όπως η αύξηση των συντάξεων του ΟΓΑ κατά δέκα χιλιάδες (10.000) δραχμές μηνιαίως, η ουσιαστική αύξηση του επιδόματος κοινωνικής αλληλεγγύης και η αύξηση του επιδόματος ανεργίας.

Οι συνολικές δαπάνες του κοινωνικού κράτους αυξάνουν

χρόνο με το χρόνο και πλησιάζουν διαρκώς στον αντίστοιχο μέσο όρο της Ευρώπης. Έτσι η Κυβέρνηση αποδεικνύει πως η προσπάθεια δημοσιονομικής προσαρμογής, όχι μόνο δεν επηρέασε δυσμενώς τις δαπάνες κοινωνικής πολιτικής, αλλά αντίθετα ανέδειξε ακόμα περισσότερο το σταθερό προσανατολισμό στην οικοδόμηση ενός σύγχρονου κράτους.

Ο δρόμος, όμως, για τη δημιουργία του ισχυρού κοινωνικού κράτους, που όλοι θέλουμε, είναι μακρύς. Η απόσταση από το όραμά μας είναι μεγάλη. Με την ισχυρή οικονομία, όμως, που θεμελιώνουμε, θα τη διανύσουμε.

Το σύγχρονο και αποτελεσματικό κράτος αποτελεί μία από τις βασικές επιδιώξεις του Προϋπολογισμού του 2000. Δίνεται έμφαση σε πρωτοβουλίες στήριξης των αδυνάτων στρωμάτων της κοινωνίας με πολιτικές που βασίζονται στη διαπίστωση των πραγματικών αναγκών, όχι στην εξανέμιση των πόρων με αμελητέες παροχές προς κάθε κατεύθυνση.

Παράλληλα, η άσκηση μιας αποτελεσματικής εισοδηματικής πολιτικής, που είναι συμβατή με την αύξηση της παραγωγικότητας, εξυπηρετεί καλύτερα τόσο τη βελτίωση της ανταγωνιστικότητας, όσο και τα συμφέροντα των εργαζομένων οδηγώντας σε πραγματική αύξηση των αποδοχών, βελτίωση των συνθηκών εργασίας και αύξηση της απασχόλησης.

Η απασχόληση για την καταπολέμηση της ανεργίας, ιδιαίτερα στους νέους και τις γυναίκες, που είναι η μεγαλύτερη ως φαινόμενο μέγιστης κοινωνικής αδικίας, αποτελεί στόχο πρώτης προτεραιότητας. Η πολιτική για την αύξηση της απασχόλησης στηρίζεται σε δύο άξονες:

Πρώτον, στη δημιουργία μακροοικονομικών συνθηκών, που ευνοούν την οικονομική ανάπτυξη.

Δεύτερον, στην άσκηση ενεργών πολιτικών απασχόλησης.

Η δημιουργία νέων θέσεων εργασίας και ο εφοδιασμός των εργαζομένων με γνώσεις και ικανότητες, που τους επιτρέπουν να αξιοποιούν ευκαιρίες και να ξεπερνούν τις δυσκολίες προσαρμογής, είναι ο προνομιακός μηχανισμός πρόληψης κοινωνικών προβλημάτων. Μέσω της ανάπτυξης δημιουργήθηκαν νέες θέσεις εργασίας.

Στόχος της πολιτικής απασχόλησης, όπως αποτυπώνεται στον Προϋπολογισμό, είναι οι νέοι, οι γυναίκες, οι μακροχρόνια άνεργοι και το δυναμικό των θυλάκων ανεργίας.

Την τελευταία τριετία επιδοτήθηκε η δημιουργία εκατόν ογδόντα χιλιάδων θέσεων εργασίας, η κατάρτιση εκατόν πενήντα χιλιάδων ανέργων και διακοσίων εξί χιλιάδων εργαζομένων. Μόνο το 1999 διετέθησαν διακόσια δισεκατομμύρια (200.000.000) δραχμές για τις δράσεις αυτές.

Με τον Προϋπολογισμό του 2000 επιδοτείται το 50% της αγροτικής εισφοράς για την πρόσληψη νέων ανέργων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω να αναφερθώ λίγο στον αγροτικό τομέα. Βέβαια, πολλοί συνάδελφοι αναφέρθηκαν και το έθεσαν εναντίως. Εναργέστατα το έθεσαν ο κ. Κουράκης και ο κ. Σαατσόγλου χθες το βράδυ και μάλιστα πολύ αργά.

Παρά το εκτεταμένο πρόγραμμα επενδύσεων και υποδομών στην ύπαιθρο, η ανάπτυξη της γεωργίας εξακολουθεί να αποτελεί το ζητούμενο και εν πολλοίς επιδιωκόμενο. Η γεωργία αντιμετωπίζει χρόνια διαρθρωτικά προβλήματα. Η γεωργία αντιμετωπίζει αδυναμίες. Το γεωργικό εισόδημα εξακολουθεί να διαμορφώνεται κατά 45% από τις επιδοτήσεις και τους προστατευτικούς μηχανισμούς της Κοινής Αγροτικής Πολιτικής, ενώ εξακολουθεί να αποτελεί ζητούμενο η ανάδειξη και η καθιέρωση των προϊόντων μας στις διεθνείς αγορές.

Παρατηρείται το φαινόμενο της ταυτόχρονης μείωσης των τιμών και της έλλειψης αγορών. Για παράδειγμα -και είναι επίκαιρο το παράδειγμα- θα αναφερθώ στην εκλογική μου περιφέρεια, την Αργολίδα, που είναι μία κατ'έξοχην παραγωγός εσπεριδοειδών, όπου σήμερα οι αγρότες με αγώνια βλέπουν τους καρπούς των δένδρων να "κάθονται" στα δένδρα, να μη διατίθενται ή, εάν διατίθενται, να διατίθενται σε ευτελιστικές τιμές, που δεν καλύπτουν ούτε το κόστος παραγωγής. Και τούτο όχι διότι δεν παράγονται ποιοτικά προϊόντα -παράγονται ποιοτικά και ποιοτικότερα αυτών που κυκλοφορούν στο εξωτερικό- αλλά γιατί δεν έχουμε καταφέρει να αναδείξουμε τα προϊόντα μας και να τα καθιερώσουμε στις διεθνείς αγορές.

Οι επενδύσεις πρέπει κυρίως να στραφούν στις υποδομές, στην οργάνωση των αγορών και των συστημάτων εμπορίας, στη μεταποίηση και τυποποίηση της αγροτικής παραγωγής, στον τεχνολογικό και μηχανολογικό εκσυγχρονισμό και τέλος στην εκπαίδευση και την έρευνα.

Ο μικρός και πολυτεμαχισμένος κλήρος για τις εκτατικές καλλιέργειες παραμένει ένα από τα βασικά προβλήματα της ελληνικής γεωργίας, αφού επηρεάζει αρνητικά την παραγωγικότητα και την ανταγωνιστικότητα των αγροτικών εκμεταλλεύσεων και δεν επιτρέπει την απορρόφηση της νέας τεχνολογίας.

Το ανθρώπινο δυναμικό, που θεωρείται βασικό στοιχείο ανάπτυξης, δεν βρίσκεται στην κατάσταση που έχει ανάγκη η αγροτική οικονομία. Στην πλειοψηφία του είναι γερασμένο και με χαμηλό επίπεδο εξειδίκευσης. Έτσι, δυσκολεύεται η ενσωμάτωση των νέων τεχνολογιών και των νέων τάσεων της παγκόσμιας αγοράς.

Και η διοικητική, όμως, υποστήριξη των αγροτών δεν είναι ικανοποιητική και θα πρέπει να επαναξιολογηθούν οι υπηρεσίες που προσφέρονται στον αγροτικό τομέα από το Υπουργείο Γεωργίας.

Η ανάπτυξη της γεωργίας θα έλθει μέσα από νέους θεσμούς. Η ανταγωνιστικότητα θα κριθεί και στο επίπεδο της παραγωγής αλλά κυρίως στο εμπορικό επίπεδο. Το ζητούμενο σήμερα είναι όχι το τι θα παράγουμε αλλά πώς θα το διαθέτουμε, η μετάβασή μας από την ποσότητα στην ποιότητα. Απαιτείται μεγάλη προσπάθεια και κυρίως συστράτευση όλων των φορέων που εμπλέκονται στην παραγωγή, την επεξεργασία, την τυποποίηση, την εμπορία των προϊόντων, έτσι ώστε να μπορέσουμε να παράγουμε ανταγωνιστικά προϊόντα προσαρμοσμένα στις ανάγκες της αγοράς. Τότε μόνο το αγροτικό εισόδημα θα προσδιορίζεται από την ίδια την αγορά.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ψηφίσω τον Προϋπολογισμό, γιατί αποτελεί το επιστέγασμα μιας πετυχημένης μακρόχρονης πολιτικής των κυβερνήσεων του ΠΑ.ΣΟ.Κ. σε όλους τους τομείς της οικονομίας και της κοινωνίας, μιας πολιτικής που έχει ως στόχο να κάνει τη χώρα μας μια σύγχρονη και ισχυρή χώρα, που να μπορεί να πρωταγωνιστεί μέσα στο συνεχώς διευρυνόμενο διεθνές περιβάλλον.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Β. Κωστόπουλος): Ο κ. Παντελής Οικονόμου έχει το λόγο.

ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο φετινός Προϋπολογισμός επηρεάζεται καθοριστικά από την προγραμματισμένη για τον ερχόμενο Ιούνιο πρόσδεση της δραχμής στο ευρώ.

Έχουμε πράγματι μπροστά μας ένα οικονομικό έτος με δύο περίπου ισομήκεις χρονικές περιόδους. Το πρώτο εξάμηνο, με δεδομένη την προσπάθεια καθ' όλη τη διάρκειά του να προσεγγίσουμε το στόχο του πληθωρισμού και το δεύτερο εξάμηνο, με στόχο την καλύτερη δυνατή προετοιμασία της χώρας μας να προσδεθεί σε ένα ακόμα πιο ανταγωνιστικό περιβάλλον.

Το ίδιο το ευρώ προικίζει με σοβαρό ανταγωνιστικό πλεονέκτημα τις ισχυρότερες ευρωπαϊκές οικονομίες με δυσμενείς επιπτώσεις στην απασχόληση, στην οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη των λιγότερο ισχυρών.

Πέρα, όμως, από αυτό, από το Μάαστριχτ μέχρι σήμερα σημειώθηκε σοβαρότατη οπισθοδρόμηση στην πορεία για την εναία οικονομική πολιτική, με αποτέλεσμα η Ο.Ν.Ε. να έχει υποβαθμιστεί σε μία κοινή αγορά με κοινό νόμισμα.

Ως αποτέλεσμα αυτών των εξελίξεων καμία σοβαρή χώρα, από όσες ήδη συμμετέχουν στο ευρώ, δεν ασκεί οικονομική πολιτική σύγκλισης. Αντιθέτως, επιδιώκουν τη διαφοροποίηση και την ανάδειξη των ανταγωνιστικών πλεονεκτημάτων τους.

Η πολιτική αυτή στενότητα δεν σημαίνει ότι το ευρωπαϊκό παιχνίδι έχει χαθεί οριστικά. Σε κάθε περίπτωση, όμως, το παιχνίδι του μέλλοντος δεν πρέπει να χαθεί για την Ελλάδα.

Η περίοδος μετά τον Ιούνιο του 2000 πιστεύω ότι είναι περίοδος με αυξημένες δυνατότητες, αρκεί να μη μας διακατέχει σύγχυση. Αυτό σημαίνει ότι έχουμε υποχρέωση να ετοιμαστούμε όχι μόνο για το πρώτο εξάμηνο του 2000, που είναι το τέλος

της προσπάθειας της ονομαστικής σύγκλισης, αλλά κυρίως για τη συνέχεια. Το δεύτερο εξάμηνο του 2000 πρέπει να σηματοδοτήσει την απαρχή μιας οικονομικής πολιτικής με στόχο την προάσπιση του εθνικού και δημοσίου συμφέροντος.

Ένα εύλογο ερώτημα θα μπορούσε να είναι αν υπάρχει διαφορά ανάμεσα σε μια πολιτική σύγκλισης και στην πολιτική προάσπισης του εθνικού και δημοσίου συμφέροντος. Θα επικαλεσθώ ένα επίκαιρο παράδειγμα: Την προαναγγελθείσα ανατίμηση της δραχμής. Η ανατίμηση ενδεχομένως -δεν είναι βέβαιο- εξυπηρετεί την πολιτική της ονομαστικής σύγκλισης. Είναι όμως προφανές ότι δεν συνάδει με το εθνικό και δημόσιο συμφέρον. Ποιος μπορεί να υποστηρίξει ότι η ανατίμηση ενισχύει την ανταγωνιστικότητα της οικονομίας μας; Νομίζω κανένας.

Αλλά αυτή δεν είναι βέβαια η μόνη αντίφαση μεταξύ της πολιτικής της σύγκλισης και της πολιτικής προάσπισης του δημοσίου συμφέροντος. Υπογραμμίζει όμως και μια άλλη παράμετρο: Τον περιορισμό των διαθέσιμων εργασιών άσκησης δημοσιονομικής πολιτικής, που έχουμε στη διάθεσή μας.

Μέχρι τον Ιούνιο θα έχουμε υπό τον έλεγχο της Τράπεζας της Ελλάδος τη νομισματική πολιτική. Από τον Ιούνιο και μετά ο έλεγχος αυτός περνάει στην Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα.

Θα μπορούσε κάποιος, σε αυτά που λέω να χρησιμοποιήσει τον αντίλογο ότι υπάρχει το σύμφωνο σταθερότητας ή η νέα "αρχή" -απροσδιορίστου πολιτικής πατρίδας- της διατηρησιμότητας. Οι ρήτρες αυτές έχουν ήδη καταστρατηγηθεί από χώρες που συμμετέχουν στο κοινό νόμισμα. Η εμμονή λοιπόν, μετά τον Ιούνιο, σε μία έωλη σύγκλιση δύο μόνων ερμηνείες μπορεί να έχει. Η μία είναι ο συμβατικός τρόπος σκέψης όσων την υποστηρίζουν και η άλλη είναι η προσημαστική επίκλησή της για την εξυπηρέτηση στυγνών ταξικών συμφερόντων. Μια τέτοια πολιτική, μετά τον Ιούνιο του 2000, θα έχει ως αποτέλεσμα την υπέρβαση των ορίων της κοινωνικής ανοχής, με συνέπεια την κατάρρευση της και την ακύρωση των όσων θετικών έχουμε πετύχει μέχρι σήμερα.

Ο λαός μας έχει την απαίτηση να ζήσει μια πιο ανθρώπινη ζωή, πέρα από πλαστές εικόνες, ασύμβατες με την καθημερινή του ζωή και από συνθηματολογία χωρίς περιεχόμενο. Και βέβαια πιο ανθρώπινη ζωή δεν μπορεί να σημαίνει, για μας τουλάχιστον, οικονομική άνεση των ανώτερων μεσαίων στρωμάτων και μόνον. Ανθρώπινη ζωή για τους Έλληνες σοσιαλιστές είναι μια έννοια πολύ ευρύτερη.

Η οικονομική πολιτική οφείλει, λοιπόν, να είναι καθαρή ως προς τους στόχους, τα οφέλη και τους αποδέκτες τους.

Ο πρώτος στόχος της πρέπει να είναι η αύξηση της απασχόλησης σε βαθμό ο οποίος να οδηγεί σε μείωση της ανεργίας.

Ο δεύτερος στόχος πρέπει να είναι η μείωση των έμμεσων φόρων, ώστε να προκύψει δικαιότερη κατανομή των φορολογικών βαρών.

Ο τρίτος στόχος είναι η καλύτερη δημόσια εκπαίδευση και οι καλύτερες δημόσιες υπηρεσίες υγείας και πρόνοιας, με χαμηλότερο κόστος για τον πολίτη.

Και ο τέταρτος στόχος είναι η αναβάθμιση της ποιότητας της ζωής στα αστικά κέντρα και στην περιφέρεια.

Αυτή η οικονομική πολιτική υπαγορεύει συγκεκριμένες κατευθύνσεις.

Η πρώτη είναι η εμπέδωση της δημοσιονομικής πειθαρχίας με έμφαση στην αποδοτικότητα των δημοσίων δαπανών και των κοινοτικών πόρων. Κάθε δραχμή σε κάθε ευρώ πρέπει να τοποθετείται σε τρόπο ώστε τελικός αποδέκτης να είναι το κοινωνικό σύνολο. Αν επιτρέπαμε μεγάλο μέρος αυτών των πόρων να κατευθυνθεί στην ιδιωτική κατανάλωση μέσω της παραοικονομίας, στο αποτέλεσμα θα ήταν η αδυναμία τιθάσευσης του πληθωρισμού, η υψηλή έμμεση φορολογία, η συντήρηση των επιτοκίων σε υψηλά επίπεδα και η ανάσχεση των θετικών ρυθμών αύξησης του ΑΕΠ.

"Αποδοτικότητα" και "κοινωνική ωφελιμότητα" είναι συνεπώς οι λέξεις κλειδιά για τις δαπάνες και τις επενδύσεις στο μέλλον και όχι απορροφητικότητα, όπως ήταν μέχρι σήμερα.

Η δεύτερη κατεύθυνση πρέπει να είναι η μείωση της έμμεσης φορολογίας.

Το 1999 πράγματι έγιναν μειώσεις έμμεσων φόρων. Αλλά οι

μειώσεις αυτές έγιναν, επειδή αποδείχτηκε -το είχαμε πει σε αυτήν την Αίθουσα- ότι η σκληρή δραχμή από μόνη της δεν αρκεί για να επιτευχθεί ο στόχος του πληθωρισμού. Οι μειώσεις των εμμέσων φόρων δεν έγιναν ούτε για τη βελτίωση της ανταγωνιστικότητας των προϊόντων και των υπηρεσιών μας ούτε για λόγους κοινωνικής δικαιοσύνης. Και είναι λογικό, γιατί πάντοτε ο εκάστοτε Υπουργός των Οικονομικών είναι επιφυλακτικός υπό την απειλή ενός άλλου ονομαστικού στόχου, που είναι το έλλειμμα.

Όμως η ένταξη στη ζώνη του ΕΥΡΩ καθιστά την υψηλή έμμεση φορολογία -ως εργαλείο μείωσης του ελλείμματος- εντελώς ακατάλληλο εργαλείο. Το βέβαιο είναι ότι στην κοινή αγορά διεξάγεται ήδη ένα εκτεταμένο φορολογικό ντάμπινγκ με στόχο την επέκταση της οικονομίας κάθε κράτους-μέλους σε βάρος των υπολοίπων.

Η μείωση της φορολογίας ως εργαλείο προσέλκυσης παραγωγής και κατανάλωσης από τη μία χώρα στην άλλη θα ενταχθεί όσο πλησιάζουμε προς το κοινό νόμισμα. Και σε αυτό το πλαίσιο νομίζω ότι είμαστε υποχρεωμένοι να σχεδιάσουμε και να προωθήσουμε ένα εκτεταμένο πρόγραμμα αποφορολόγησης με πρώτα πεδία διερεύνησης το φόρο προστιθέμενης αξίας στις υπηρεσίες και τα προϊόντα των ΔΕΚΟ και διάφορους ακατανόητους, για μένα τουλάχιστον, φόρους μικρής απόδοσης, όπως τα παράβολα, τα χαρτόσημα και ο ΕΦΤΕ. Ενδέχεται μάλιστα, αν το πρόγραμμα αυτό σχεδιασθεί καλά, οι καταναλωτές και οι επιχειρήσεις οι οποίες θα προσελκυσθούν από άλλες χώρες του κοινού νομισματικού χώρου στην Ελλάδα, να αυξήσουν τελικά και τα ίδια τα δημόσια έσοδα. Αλλά πέρα από την οικονομική λογική υπάρχει και ο κοινωνικά δίκαιος χαρακτήρας αυτής της φορολογικής πολιτικής. Με άλλα λόγια, πέρα από το εθνικό, υπηρετείται και το δημόσιο συμφέρον.

Από όσα σας έχω πει, αντιλαμβάνεσθε ίσως ότι η κεντρική ιδέα πρέπει να είναι η ταχύρυθμη αύξηση του ΑΕΠ, ταχύτερη από ό,τι πετύχαμε μέχρι σήμερα και σταθερά ταχύτερη από το μέσο ευρωπαϊκό όρο. Μόνον έτσι άλλωστε θα γίνει εφικτή η αύξηση της απασχόλησης σε επίπεδα τα οποία θα εξασφάλιζαν μείωση της ανεργίας. Αλλά τέτοιοι ρυθμοί επιτυγχάνονται μόνον όταν οι δημοσιονομικές αλλαγές, τις οποίες προτείνω, συνοδεύονται από ένα επιθετικό πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων με εστίαση στους τομείς αιχμής της τεχνολογίας. Η ενέργεια και οι τηλεπικοινωνίες είναι τα χαρακτηριστικά παραδείγματα.

Ασφαλώς οι επιχειρήσεις αυτών των κλάδων, οι δημόσιες επιχειρήσεις, καλούνται να λειτουργήσουν κάτω από συνθήκες ανταγωνισμού και γι' αυτό πρέπει να βελτιώσουν τη μικροοικονομική τους διαχείριση. Ασφαλώς οφείλουν να αξιοποιήσουν τη συνεργασία με τον ιδιωτικό τομέα.

Αλλά είναι βέβαιο ότι οι μεγάλες επενδύσεις -κατά κανόνα βραδείας απόδοσης- αυτών των επιχειρήσεων είναι δυνατόν να πραγματοποιηθούν μόνο εφόσον τελούν υπό δημόσιο έλεγχο. Οι άμεσες υψηλές αποδόσεις, κατάλληλες για έναν ιδιώτη, δεν είναι ο ενδεδειγμένος δρόμος γι' αυτές τις επιχειρήσεις.

Τέλος, είναι απαραίτητο να δοθεί μεγάλη προσοχή σε συγκεκριμένους κλάδους της οικονομίας μας. Ο πρώτος από αυτούς είναι η αγροτική οικονομία. Οι πόροι που έχουμε μέχρι το 2006 είναι η τελευταία ευκαιρία, για να χρηματοδοτήσουμε ένα σχέδιο αναγέννησης της ελληνικής υπαίθρου.

Εάν, αντί γι' αυτό, εμείς χρηματοδοτήσουμε εισοδήματα και μέτρα πρόσκαιρης απόδοσης, νομίζω ότι θα έχουμε χάσει μία μεγάλη ευκαιρία.

Κλείνω λέγοντας το εξής: Αυτό το πλαίσιο οικονομικής πολιτικής, που πολύ συνοπτικά λόγω του χρόνου εξέθισα, ασφαλώς δεν παραπέμπει σε αποσταθεροποιήσεις. Ακριβώς το αντίθετο. Σε αποσταθεροποίηση θα οδηγήσει μία οικονομική πολιτική, η οποία θα συνεχιζόταν, αφού θα είχε εξαντλήσει τα όριά της. Όμως οι προτεραιότητες έχουν πια αλλάξει, ίσως ακριβώς επειδή τα όσα πετύχαμε, δημιούργησαν μια νέα κατάσταση. Κάποτε η σταθεροποίηση παρουσιαζόταν -όχι από όλους μας στην Αίθουσα- ως προϋπόθεση της ανάπτυξης και η ανάπτυξη ως προϋπόθεση της κοινωνικής προστασίας. Εν συνεχεία -και αυτή ήταν η πολιτική της παράταξής μας- η σταθεροποίηση, η ανάπτυξη και

η κοινωνική προστασία υπήρξαν αλληλένδετες και σοβαρές προτεραιότητες. Σήμερα, η σύγχρονη ιεράρχηση πρέπει να είναι άλλη. Η κοινωνική συνοχή πρέπει να είναι προϋπόθεση της ανάπτυξης και η ανάπτυξη προϋπόθεση της σταθερής πορείας της οικονομίας μας.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Β. Κωστόπουλος): Ο κ. Εμμανουήλ Κεφαλογιάννης έχει το λόγο.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αν ο Γενικός Κρατικός Προϋπολογισμός και ο Απολογισμός του κράτους ήταν ο ισολογισμός μιας οποιασδήποτε επιχείρησης, η επιχείρηση αυτή θα έπρεπε να είχε κλείσει και σε εκείνον που υπέγραψε αυτόν τον ισολογισμό, τον ομόλογο δηλαδή του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας, θα έπρεπε να είχαν αφαιρέσει το δίπλωμα. Και εξηγούμε:

Τα τελευταία είκοσι χρόνια από την ένταξη της χώρας στην τότε ΕΟΚ είκοσι τρισεκατομμύρια (20.000.000.000.000) δραχμές, απολογιστικά και προϋπολογιστικά, δεν έχουν περάσει μέσα από τον προϋπολογισμό, ενώ, από την άλλη μεριά έχουν προστεθεί στο δυσβάστακτο δημόσιο χρέος των 44 τρισ. δρχ. Και για να τελειώνουμε, κυρίες και κύριοι της Κυβέρνησης, με το θέμα του χρέους, θα πρέπει κανένας να υπενθυμίσει στην Εθνική Αντιπροσωπεία ότι οι Γενικοί Κρατικοί Προϋπολογισμοί μέχρι το 1980 ήταν ισοσκελισμένοι. Δηλαδή, όσα ήταν τα έσοδα τόσες ήταν και οι δαπάνες. Και το μόνο χρέος που υπήρχε, ήταν το χρέος του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων, δηλαδή τα χρήματα που πηγαίνουν για τις αναπτυξιακές υποδομές της χώρας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πώς δημιουργείται το χρέος; Το χρέος δημιουργείται από τα πρωτογενή ελλείμματα και από τους τόκους. Έτσι δημιουργείται το δημόσιο χρέος με τα πρωτογενή ελλείμματα που κάνεις και τους τόκους που πληρώνεις για να το εξυπηρετήσεις. Το δημόσιο χρέος 670 δισ. δραχμές που ήταν το 1981, ανέβηκε στο αστρονομικό ποσό των 44 τρισ. που βρίσκεται σήμερα.

Καταθέτω πίνακες στα Πρακτικά και θα παρακαλούσα αν κάποιος από τους οικονομικούς Υπουργούς είχε την καλοσύνη να τους δει και να απαντήσει.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Εμμανουήλ Κεφαλογιάννης καταθέτει για τα Πρακτικά τους προαναφερθέντες πίνακες, οι οποίοι βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Για την περίοδο έως το 1989 αν δει κανείς τα πρωτογενή ελλείμματα και τους τόκους που πληρώθηκαν λόγω των ελλειμμάτων αυτών τότε εύκολα καταλήγει στο συμπέρασμα ότι ογδόντα οκτώ τοις εκατό είναι η ευθύνη του ΠΑ.ΣΟ.Κ. για το χρέος που δημιουργήθηκε τη χαμένη δεκαετία του 1980 και 12% των άλλων κυβερνήσεων, από συστάσεις του Ελληνικού Κράτους.

Και την περίοδο 1990-1993, την "επάρατο" περίοδο διακυβέρνησης της χώρας από τη Νέα Δημοκρατία, οι κυβερνήσεις της Νέας Δημοκρατίας πλήρωσαν μόνο για τόκους 6,5 τρισεκατομμύρια -και αυτά τα στοιχεία προέρχονται από στοιχεία των προϋπολογισμών από το 1981 μέχρι και σήμερα.

Και όλη η ζημιά που έκανε στην ελληνική οικονομία, παρ' ό,τι υπάρχουν τα μαγειρεμένα στοιχεία του προϋπολογισμού του 1993 λόγω της κυβερνητικής αλλαγής, είναι 442 δισ. δρχ. Δηλαδή 2,9 της ευθύνης.

Θα πρέπει βέβαια εδώ να αναγνωρίσουμε ότι και οι Κυβερνήσεις του μακαρίτη Παπανδρέου, αλλά και του κ. Σημίτη, κι αυτές πλήρωσαν το κόστος αυτής της χαμένης δεκαετίας. Έχουν δημιουργήσει αυτά τα χρόνια 5,5 τρισ. πρωτογενές πλεόνασμα και έχουν πληρώσει για τόκους 20 τρισ. δραχμές. Έτσι δημιουργείται το χρέος, κύριοι συνάδελφοι.

Αν έλειπαν τα 3,4 τρισεκατομμύρια, που είναι περίπου οι τόκοι κάθε χρόνο, αυτούς πληρώνει από το 1993 το κράτος, τότε θα μπορούσαμε με μια κονδυλιά να διπλασιάσουμε μισθούς και συντάξεις. Με μια κονδυλιά. Θα μπορούσαμε να δώσουμε πεντακάσια εκατομμύρια για την παιδεία, να μην κατεβαίνουν οι μαθητές στους δρόμους, να έχουμε πρωινή βάρδια, να μπορούμε να δώσουμε έναν ηλεκτρονικό υπολογιστή σε κάθε μαθητή,

που είναι ο στόχος όλων των προηγμένων χωρών της γης. Όχι υπολογιστές 286 που για όσους γνωρίζουν από τεχνολογία- δεν έχουν την ικανότητα ούτε τα λειτουργικά προγράμματα για το INTERNET να φορτώσουν και έτσι οι μαθητές να μπορούν να αποκτήσουν πρόσβαση στους δρόμους της πληροφορικής, αλλά μιλάμε για τα σύγχρονα κομπιούτερ, τελευταίας τεχνολογίας.

Θα μπορούσαμε επίσης να δώσουμε τετρακόσια δισεκατομμύρια στην υγεία, για να μην ταλαιπωρείται ο Έλληνας ασφαλισμένος στα κρεβάτια του πόνου, τα ράντζα και τους διαδρόμους των νοσοκομείων.

Κάποια στιγμή, κυρίες και κύριοι της Κυβέρνησης, οφείλετε να ζητήσετε ένα μεγάλο συγγνώμη από τον ελληνικό λαό, ένα μεγάλο συγγνώμη από τον Έλληνα φορολογούμενο, τον Έλληνα αγρότη, τον Έλληνα μισθωτό, συνταξιούχο, ένα μεγάλο συγγνώμη από τους μαθητές των σχολείων, από τους ασθενείς, απ' όλους τους Έλληνες.

Αλλά υπάρχει κι ένα πρόβλημα δημοκρατίας, όσον αφορά την κατάρτιση του προϋπολογισμού. Δεν μπορεί, κύριοι συνάδελφοι, να είμαστε μοναδικό φαινόμενο υποτιθέμενης προηγμένης χώρας, που οι Βουλευτές για τον προϋπολογισμό έχουν το δικαίωμα να ψηφίζουν μόνο ΝΑΙ σε όλα ή ΟΧΙ σε όλα. Δεν μπορούμε να παρέμβουμε σε καμία δαπάνη. Ακόμα και στην Κύπρο, οι Βουλευτές έχουν δικαίωμα να παρεμβαίνουν στον κρατικό προϋπολογισμό και να μειώνουν κονδύλια -τουλάχιστον να μειώνουν, δεν λέω να αυξάνουν- να μειώνουν τις σπατάλες που δημιουργήσαν το μεγάλο δημόσιο χρέος. Αυτό το χρέος το οποίο φορτώνετε στις πλάτες του Ελληνικού λαού με τους εκλογικούς κύκλους, όπως έγινε το 1985, το 1989, το 1993 και θα γίνει και στις επόμενες εκλογές.

Χρειάζεται λοιπόν ένας νέος τρόπος σύνταξης του προϋπολογισμού. Να συζητείται ξεχωριστά ο απολογισμός από τον προϋπολογισμό. Οι δαπάνες να αποτελούν οροφή και όχι στόχο. Να μην μπορεί δηλαδή κάθε Υπουργός να υπερβαίνει τις δαπάνες του κατά βούληση και να τις χρεώνει στο δημόσιο χρέος. Και κάθε πρόσθετη δαπάνη να περνάει από τη Βουλή όπου θα ψηφίζεται συμπληρωματικός προϋπολογισμός.

Γι' αυτό είναι ανάγκη κάθε Ιούνιο, όπως συμβαίνει σε όλες τις προηγμένες χώρες, να γίνεται μια συζήτηση για την πορεία των δαπανών, την πορεία του προϋπολογισμού και για να ψηφίζονται οι συμπληρωματικές δαπάνες.

Επειδή ο χρόνος είναι περιορισμένος, τελειώνοντας θα ήθελα να πω δύο λόγια για την ένταξη της χώρας μας στην ΟΝΕ.

Η ένταξη, κύριοι συνάδελφοι, έπρεπε να είχε γίνει το 1997. Η Κυβέρνηση έβαλε τον πήχη στο 1.60 και θέλει να πάρει Ολυμπιακούς Αγώνες. Δεν γίνεται. Κι αν θέλετε, το κόστος αυτής της ολιγωρίας το πληρώσαμε και στο Ελσίνκι. Αν η Κυβέρνηση δεν είχε τα κότσια, δεν μπόρεσε να στηλώσει τα πόδια, για να μην μπει αυτή η επαίσχυντη διάταξη μέσα σε κοινό ανακοινωθέν για "τις διασυννοιακές διαφορές" είναι γιατί μπορούμε έχουμε την ένταξη στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση σε ένα χρόνο.

Η Κυβέρνηση πρέπει να καταλάβει ότι η ένταξη στην ΟΝΕ δεν είναι κατάληξη. Είναι αφετηρία. Το μεγάλο έγκλημα για την οικονομία είναι ότι δεν έγιναν οι διαρθρωτικές αλλαγές εκείνες, οι οποίες χρειαζόνταν για να μην υποστούν μεγάλες συνέπειες στη διάρκεια της προσαρμογής τους οι διάφοροι κλάδοι της οικονομίας, αμέσως μετά την ένταξη στην ΟΝΕ όπως π.χ. ο τουρισμός, οι αγρότες, οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις.

Ξέρετε ότι εμείς για κάθε εβδόμηντα δύο πολίτες έχουμε μία προσωπική εταιρεία; Στην Ευρώπη είναι για κάθε τριακόσιους εβδόμηντα δύο. Κινδυνεύουμε δηλαδή και με την ανατίμηση της δραχμής, στην οποία πολύ σωστά αναφέρθηκε ο προλαήσας συνάδελφος κ. Οικονόμου, να κλείσουν τρεις στις πέντε μικρομεσαίες επιχειρήσεις. Αυτή είναι η υπηρεσία που προσφέρει η κυβέρνηση στην ελληνική οικονομία και στους διάφορους κλάδους;

Η ονομαστική σύγκλιση ήταν ο στόχος της Κυβέρνησης. Δηλαδή τι; Να βαφτίσουμε το κρέας ψάρι. Να αλλάξουμε τον τρόπο υπολογισμού του Ακαθάριστου Εθνικού Προϊόντος για να κατεβάσουμε τεχνητά το δημόσιο χρέος. Να αλλάξουμε τον τρόπο υπολογισμού του πληθωρισμού, για να παρουσιάσουμε

ότι συγκλίνουμε με τους εταίρους μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Να ποδηγετήσουμε την πορεία του χρηματιστηρίου -και δεν ομιλώ για το Σεπτέμβριο, τα έχουμε πει αυτά άλλωστε πρόσφατα- για να μην υπάρχει αγοραστική δύναμη στα χέρια των εργαζομένων, στα χέρια των πολιτών και να περιορισθεί έτσι ο πληθωρισμός σε χαμηλά επίπεδα. Αυτή είναι η αιτία της πτώσης του χρηματιστηρίου αυτές τις μέρες.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Αλλά στην πραγματική σύγκλιση τι γίνεται, κύριοι συνάδελφοι; Το Ακαθάριστο Εθνικό Προϊόν δεν είναι στο 70% που είπε κάποιος Υπουργός, αλλά είναι στο 50%. Ήμασταν πιο μπροστά από την Ισπανία και την Πορτογαλία και έχουμε καταντήσει τελευταίοι από τους τελευταίους. Στο κατά κεφαλήν εισόδημα είμαστε τελευταίοι. Στην παραγωγικότητα είμαστε τεσσαρακοστοί τέταρτοι σε πενήντα τρεις χώρες. Το ισοζύγιο επιδεινώνεται.

Οι κοινωνικοί πόροι είναι στο 53%, κύριε Υπουργέ. Θα σας καταθέσω πίνακα που εσείς δώσατε στην Ευρωπαϊκή Ένωση, που δείχνει απορροφήσεις σε κάποιους τομείς όπως οι συγκοινωνίες κοντά στο 0%. Κι αν εσείς για να δείχνετε παραπάνω απορροφήσεις, κατεβάζετε και πάλι τον πήχη κι εκεί που είχατε τη δυνατότητα να απορροφήσετε συνολικούς πόρους 8,5 τρισεκατομμυρίων δραχμών, δεσμεύσατε μόνο 6,5 τρισεκατομμύρια.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Εμμανουήλ Κεφαλογιάννης καταθέτει για τα Πρακτικά τον προαναφερθέντα πίνακα, ο οποίος βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Κι απ' αυτά τα 6,5 τρισεκατομμύρια εντάξατε σε κωδικούς και δώσατε προκαταβολές στα δημόσια έργα, για να ανεβάσετε το ποσοστό της απορροφητικότητας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Β. Κωστόπουλος): Κύριε Κεφαλογιάννη, ολοκληρώστε, παρακαλώ.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Κλείνω, κύριε Πρόεδρε, λέγοντας ότι βρισκόμαστε σε ένα κρίσιμο σταυροδρόμι. Δεν υπάρχουν περιθώρια για διαχειριστικές λογικές.

Η Ελλάδα χρειάζεται βαθιές μεταρρυθμίσεις. Ήλθε η ώρα να κάνουμε τη μεγάλη αλλαγή. Ήλθε η ώρα να γυρίσουμε σελίδα. Ήλθε η ώρα να πούμε το μεγάλο "ναι" στη νέα εποχή και το μεγάλο "όχι" στην ασφάλεια που μας χαρίζει η μετριότητα του παρόντος. Μας αξίζει μία καλύτερη κυβέρνηση. Για το λόγο αυτόν καταψηφίζω τον συζητούμενο προϋπολογισμό.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Β. Κωστόπουλος): Ο κ. Πάχτας θέλει να κάνει μια μικρή παρέμβαση.

Ορίστε, κύριε Πάχτα, έχετε το λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΧΤΑΣ (Υφυπουργός Εθνικής Οικονομίας): Για ένα, δύο λεπτά, κύριε Πρόεδρε, το πολύ. Ένα, δύο λεπτά μου είναι αρκετά.

Κατ' αρχήν σε σχέση με την απορρόφηση των κονδυλίων θα ήθελα να ενημερώσω τον αγαπητό συνάδελφο ότι η Ελλάδα, με στοιχεία του Νοεμβρίου, είναι η δεύτερη χώρα μεταξύ των δεκαπέντε κρατών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε ό,τι αφορά τις δεσμεύσεις στον κοινοτικό προϋπολογισμό στο σύνολο όλων των προγραμμάτων του Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης.

Η Ελλάδα μέχρι το τέλος του 1999 θα δεσμεύσει πλήρως, το 100% όλων των δεσμεύσεων του κοινοτικού προϋπολογισμού κι έτσι δεν πρόκειται να υλοποιηθεί αυτό που λέγατε εδώ και τρία, τέσσερα χρόνια σ' αυτήν την Αίθουσα, ότι η Ελλάδα θα χάσει πόρους.

Η Ελλάδα δεν θα χάσει πόρους, από τη στιγμή που δεσμεύει πλέον το σύνολο των διαθέσιμων για τη χώρα κοινοτικών πόρων. Κι έχουμε τη δυνατότητα μέσα στα επόμενα δύο χρόνια να ολοκληρώσουμε και τη δαπάνη, την υλοποίηση αυτών των πόρων.

Θέλω να ενημερώσω επίσης το Σώμα ότι κλείνουμε το 1999 με 82% περίπου εισροές πόρων από την Ευρωπαϊκή Ένωση και περίπου 81% με 82% δαπάνες στην Ελλάδα.

Το σύνολο των πόρων που δικαιούται η Ελλάδα θα εισρεύσει στη χώρα στο τέλος του 2000. Πρακτικά θα έχουμε τελειώσει το πρόγραμμά μας στο τέλος του 2000, δηλαδή ένα χρόνο πριν α-

πό την καταληκτική ημερομηνία που υπάρχει για την υλοποίηση των προγραμμάτων, δηλαδή του Δεκέμβρη του 2001.

Η δεύτερη παρατήρηση, κύριε Πρόεδρε, έχει να κάνει με αυτό στο οποίο αναφέρθηκε ο συνάδελφος της Νέας Δημοκρατίας και αφορά τους τόκους.

Θέλω να υπενθυμίσω το πολύ απλό, ότι το Γενάρη του 1994 οι τόκοι εξυπηρέτησης του δημόσιου χρέους ήταν 66%. Τι σημαίνει αυτό; Σημαίνει ότι η προσπάθεια που έκανε ο ελληνικός λαός, τα έξι εκατομμύρια των εργαζομένων του ελληνικού λαού, παρήγαγαν προϊόν χίλια και τα εξακόσια εξήντα έξι απ' αυτά τα χίλια δυστυχώς δεν έρχονταν στο κράτος για άσκηση κοινωνικής ή αναπτυξιακής πολιτικής, αλλά πήγαιναν ουσιαστικά για να καλύψουμε τις υποχρεώσεις του δημοσίου χρέους.

Από 1η Γενάρη '94 μέχρι σήμερα, Δεκέμβριο του '99, αυτή η αναλογία έχει αντιστραφεί. Από τις χίλιες δραχμές που παράγει σήμερα ο ελληνικός λαός, τα έξι εκατομμύρια του ελληνικού λαού, μόνο τα τριακόσια τριάντα τρία (333) πηγαίνουν για την εξυπηρέτηση του δημοσίου χρέους, ενώ τα εξακόσια εξήντα έξι (666) έρχονται στον προϋπολογισμό του ελληνικού κράτους για να ασκήσουμε εξωτερική πολιτική, για να ασκήσουμε κοινωνική πολιτική. Μέσα σε πέντε χρόνια έχουμε αντιστρέψει ακριβώς αυτήν τη σχέση στην οποία αναφερθήκατε προηγουμένως. Τώρα λοιπόν με το κάθε χιλιάριο εξυπηρετείται το χρέος με τριακόσιες τριάντα τρεις δραχμές, τότε με εξακόσιες εξήντα έξι. Είναι μια απάντηση σε όλα αυτά που είπατε, κύριε Κεφαλογιάννη. Και ας μιλήσουμε με στοιχεία του σήμερα και όχι με στοιχεία του '60, του '70 και του '80.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ (Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.Κ.): Κύριε Πρόεδρε, το λόγο για μια παρέμβαση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Β. Κωστόπουλος): Ο κ. Τσοβόλας έχει το λόγο για μια μικρή παρέμβαση.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ (Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.Κ.): Δεν μπορούν να λέγονται αυτά τα πράγματα, γιατί η Κυβέρνηση τι έκανε; Αλλά κεφαλαιοποίησε τους τόκους, εξέδωσε μακροχρόνια ομόλογα, για να εμφανίζει αυτήν την πλαστή εικόνα που μας είπε τώρα ο κύριος Υπουργός. Λίγος σεβασμός δεν βλάπτει.

Δεύτερον, υπάρχει πίνακας στην έκθεση του προϋπολογισμού του έτους 1997 που υπογράφεται από το σημερινό Υπουργό Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών. Είναι πίνακας εξέλιξης του δημόσιου χρέους της κεντρικής διοίκησης από το 1978 μέχρι το 1997 και οι προϋπολογισμοί, οι περυσινός και ο φετινός μέχρι το 2000. Τι προκύπτει από τα χαρτιά με την υπογραφή του κ. Παπαντωνίου; Ότι το 1989 το δημόσιο χρέος της κεντρικής διοίκησης ως ποσοστό του ΑΕΠ ήταν 61,2%, ενώ όπως λέει η φετινή έκθεση του Προϋπολογισμού για το 2000 ανέρχεται σε 115% ή κατά τον ορισμό του Μάαστριχτ στο 105% του ΑΕΠ. Αυτό για να μας καταλάβει ο κόσμος που μας ακούει, για να μην υπάρχουν ψευδείς εντυπώσεις και ωραιολογίες τα πράγματα μέσα από αλχημίες. Τελικά τι σημαίνει αυτό; Ότι το 1989 παρ'ότι είχε εφαρμοστεί μια πολιτική που έφαγε ψωμάκι ο λαός, ο ξεχασμένος επί δεκαετίες, μια πολιτική ανάπτυξης στις περιφέρειες κράτους-πρόνοιας κλπ., αν έλεγε το κράτος στις 31.12.89 ότι "θέλω να εξοφλήσω όλα τα χρέη ληξιπρόθεσμα και μη" από τις εκατό δραχμές που παράγονταν ως εθνικό εισόδημα στη χώρα αρκούσε να δώσει μόνο εξήντα μία δραχμές που θα περισσεύαν για πολιτική κοινωνική και οικονομική και άλλες τριάντα εννέα δραχμές. Σήμερα με αυτό που λέει ο κ. Παπαντωνίου στην έκθεσή του, αν εξοφλήσει τα χρέη το κράτος χρειάζεται να δώσει και τις εκατό δραχμές που παράγονται εισόδημα και να δανειστεί και άλλες δεκαπέντε δραχμές. Αυτά είναι, αν μιλάμε με οικονομικά στοιχεία, που προκύπτουν από εσάς όχι από εμένα. Σας παρακαλούμε να υπάρχει τουλάχιστον λίγος σεβασμός και στο θεσμό και στον ελληνικό λαό, τον οποίο έχετε επί έντεκα χρόνια και εσείς και η Νέα Δημοκρατία φέρει σε τραγική κατάσταση και κυρίως στα λαϊκά στρώματα, αγρότες κλπ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Β. Κωστόπουλος): Ο κ. Σιούφας έχει το λόγο. Σας παρακαλώ να πάρετε υπόψη σας και την πίεση των συναδέλφων.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ: Θέλω τρία πράγματα να σημειώσω. Το πρώτο είναι ότι η Κυβέρνηση μετράει τη θέση της χώρας στην απορρόφηση των κονδυλίων με τις δεκαπέντε χώρες. Και

το κάνετε συστηματικά τα τελευταία χρόνια, ενώ η μέτρηση πρέπει να γίνεται με τις χώρες του ταμείου συνοχής, τις τέσσερις χώρες. Και εκεί είμαστε τελευταίοι, κύριε Υπουργέ. Δεν θα βάλετε τη Γερμανία, την Αγγλία, την Ιταλία, σε απορροφήσεις κονδυλίων για να συγκρίνεται με την Ελλάδα και να βγάξετε αυτήν τη θέση.

Δεύτερον, επί πέντε χρόνια απορροφήθηκε το 50% και μας λέει η Κυβέρνηση -το είπε χθές και ο κ. Παπαντωνίου- ότι στα υπόλοιπα δύο χρόνια θα απορροφήσει το άλλο 50%. Ούτε Ηρακλής να ήσασταν δεν θα μπορούσατε να καταφέρετε αυτό, την ώρα που θα πρέπει από 1.1.2000 να απορροφώνται και τα κονδύλια του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης.

Το τρίτο, κύριε Πρόεδρε, είναι ότι η ευθύνη για την καταχρέωση της χώρας του κάθε Έλληνα και της κάθε Ελληνίδας για τα επόμενα χρόνια για τις Κυβερνήσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και οι δικαιολογίες που δίδουν μου θυμίζουν αυτό που λέει ο ελληνικός λαός ότι ο πατροκτόνος ζητεί από το δικαστήριο την επιείκειά του γιατί είναι ορφανός.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Β. Κωστόπουλος): Ο κ. Γκεσούλης έχει το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΕΣΟΥΛΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ζούμε μια έντονα μεταβατική περίοδο και ως πρωταγωνιστές της οφείλουμε όλοι να συνειδητοποιήσουμε την κρίσιμότητα αυτή για τη χώρα. Έχω την αίσθηση όμως ότι πολλοί δεν αντιλαμβάνονται τα καλέσματα των καιρών. Σήμερα συζητούμε τον Προϋπολογισμό του 2000, που είναι και αυτός μέρος ενός μεγάλου σχεδίου, ενός σχεδίου που έχει εκπονήσει το ΠΑ.ΣΟ.Κ. με όραμα την ισχυρή Ελλάδα, μια Ελλάδα η οποία θα είναι ισχυρή, θα στέκεται στα πόδια της, μια Ελλάδα την οποία θα την αποδέχονται οι αντίπαλοι και θα την τιμούν οι φίλοι. Σ'αυτόν τον Προϋπολογισμό μας δίνεται η ευκαιρία να κάνουμε απολογισμό στην οικονομία μας, οφείλουμε να κάνουμε συγκρίσεις, για να γίνουν αντιληπτά. Τα νούμερα λένε αλήθεια, όταν τα αντιμετωπίζεις με ειλικρίνεια.

Σχετικά με την οικονομία το '93 ο πληθωρισμός ήταν 14%, σήμερα 2,2%. Αμφισβητεί κανείς αυτό το νούμερο; Έχει κοινωνικό περιεχόμενο αυτό, γιατί προστατεύει το χαμηλό εισόδημα. Πάμε στα ελλείμματα, που το '93 ήταν 14% και σήμερα 1,4%. Πάμε στα χρέη που είναι σε πτωτική τάση. Χρέη που ήταν συνεχώς σε άνοδο από το 112% σήμερα στο 104% του ΑΕΠ. Τα επιτόκια το '93 ήταν στο 25% και 30%. Το γνωρίζουν καλά αυτοί που δανείστηκαν εκείνη την περίοδο. Σήμερα είναι σε τέτοιο επίπεδο, που γι'αυτόν που παίρνει ένα δάνειο, μπορεί να πληρώνει με το ενοίκιο τα χρήματα που απαιτούνται για την εξόφληση της δόσης. Σε ένα εξάμηνο θα πληρώνει τα μισά. Η αύξηση του ΑΕΠ πρόπερις ήταν 2,5%, πέρυσι 3,5%, φέτος 3,5%, του χρόνου 3,7% και πιθανότερα πιο πάνω ακόμη. Και μάλιστα είναι μεγαλύτερος από το μέσον όρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Είναι δεύτερος στην Ευρωπαϊκή Ένωση μετά την Ιρλανδία. Υπάρχει κανείς που να το αμφισβητεί; Το ΑΕΠ της Ελλάδος είναι περίπου όσο το ΑΕΠ όλων των Βαλκανικών χωρών μαζί. Το ΑΕΠ της Ελλάδος είναι περίπου με αυτό της Τουρκίας. Και ακόμη να πούμε ότι η Ελλάδα στη διεθνή κατάταξη, όσον αφορά την οικονομία, δηλαδή τον οικονομικό και κοινωνικό πλούτο, κατατάσσεται περίπου στην εικοστή θέση. Όλα αυτά, τι δίνουν; Δίνουν ένα περίγραμμα ότι η χώρα μας μεταποπίζεται, απογειώνεται στην οικονομία της. Και έχουμε δικαίωμα εμείς στο ΠΑ.ΣΟ.Κ. να πούμε για ένα μεγάλο οικονομικό θαύμα. Απ'αυτόν τον οικονομικό πλούτο που δημιουργείται, εμείς πιστεύουμε, επειδή η ιδεολογία μας είναι ανθρωποκεντρική, ότι θα τον γευθούν όλοι οι Έλληνες -και τον γεύονται- γιατί εμείς έχουμε αναδιανεμητική πολιτική, εμείς θέλουμε να κάνουμε κοινωνική πολιτική, εμείς επιμένουμε στην κοινωνική ευαισθησία και το κοινωνικό πρόσωπο, που κάποιοι δεν έχουν το πρόσωπο να μιλήσουν, όταν ποτέ στην πολιτική τους ούτε καν στο λεξιλόγιό τους δεν υπήρχαν αυτές οι φράσεις.

Να πάμε στην παιδεία. Λένε ότι απέτυχε η εκπαιδευτική μεταρρύθμιση. Δηλαδή τι απέτυχε; Δημιουργήσαμε επτακόσια ολόκληρα νηπιαγωγεία. Να τα καταργήσουμε; Δημιουργήθηκαν χίλια πεντακόσια δημοτικά σχολεία ολόκληρα, που υπηρετούν τους δύο εργαζόμενους γονείς. Λέει η Αντιπολίτευση να τα κα-

ταργήσουμε γιατί απέτυχε. Να προχωρήσουμε παραπέρα. Σαράντα δύο χιλιάδες θέσεις στα πανεπιστήμια ήταν το '96. Το 2000 θα είναι ογδόντα πέντε χιλιάδες. Δημιουργήθηκαν δύο νέοι τύποι πανεπιστημίων απ' αυτήν την εκπαιδευτική μεταρρύθμιση, που εσείς λέτε να καταργήσουμε γιατί απέτυχε. Αυτή η εκπαιδευτική μεταρρύθμιση-παρασύρετε τα παιδιά με την αγωνία που έχουν και ελάχιστους από τους γονείς και τους βγάζετε στους δρόμους και τα πεζοδρόμια- δημιουργεί δύο νέους τύπους πανεπιστημίων: Τα προγράμματα σπουδών επιλογής που φιλοξενούν πέντε χιλιάδες φοιτητές σήμερα και το ανοικτό πανεπιστήμιο που έχει επτάμισι χιλιάδες φοιτητές. Να τα καταργήσουμε γιατί απέτυχε, γιατί το απαιτεί ο αντιπολιτευτικός σας λόγος, ο οποίος είναι καταστροφικός πολλές φορές, πέραν από την κινδυνολογία.

Να καταργήσουμε λοιπόν την ανοικτή πρόσβαση των παιδιών μας στην τριτοβάθμια εκπαίδευση και να τα οδηγούμε στη Ρουμανία, στη Βουλγαρία, στη Γιουγκοσλαβία, στα Σκόπια και σε τόσα άλλα πανεπιστήμια του εξωτερικού. Τι μας προτείνει η Αντιπολίτευση; Να κάνουμε το ιδιωτικό πανεπιστήμιο. Εμείς απαντήσαμε με αυτόν τον τρόπο, δηλαδή με δύο νέους τύπους πανεπιστημίων, την ανοικτή πρόσβαση στην τριτοβάθμια εκπαίδευση και απαντάμε ακόμα και στην αναβάθμιση της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης.

Πάμε τώρα στην υγεία. Μας μιλάτε για το Εθνικό Σύστημα Υγείας. Το ΕΣΥ είναι παιδί του ΠΑΣΟΚ, εμείς το πονάμε, εμείς θα το αναδείξουμε, εμείς το ανασυγκροτούμε. Ξέρουμε τις δικές σας επιλογές, τις ξέρει ο πολίτης.

Για τους αγρότες: Άκουσα αυτές τις μέρες, όπως και ο κάθε πολίτης που μας παρακολουθεί, για την τάξη αυτή. Μπορεί να δυσφορούν και να δυσανασχετούν. Υπάρχουν προβλήματα και κανείς δεν τα αμφισβητεί. Σε όλη την Ευρώπη υπάρχουν όπως και στους δικούς μας αγρότες. Όμως εμείς είμαστε εκείνοι που θα σκύψουμε στα προβλήματά τους. Εμείς θα πάμε κοντά τους και κάνουμε πολιτικές που τους βοηθούν, γιατί ξέρουμε ότι αγωνίζονται για το μεροκάματό τους. Εμείς θα δώσουμε λύσεις. Δεν έγιναν οι αγρότες δεξιοί που λένε κάποιοι. Οι αγρότες ήταν και παραμένουν προοδευτικοί. Κατανοούμε τα προβλήματά τους και θα τα αντιμετωπίσουμε, γιατί μας εμπιστεύονται.

Όσο για τη Νέα Δημοκρατία, θυμίζω το 1990-1993. Τότε γινόταν συζήτηση για το καλάθι της νοικοκυράς. Σήμερα συζητείται αυτό; Συζητάει κανένας σήμερα αν έχουμε χρήματα να πληρώσουμε μισθούς και συντάξεις που μας λέγατε τότε, και είχαν την αγωνία οι δημόσιοι υπάλληλοι και οι συνταξιούχοι αν θα πληρωθούν;

Εσείς το 1990-1993 αποτύχατε. Όμως από τότε μέχρι σήμερα βλέπουμε ότι δεν έχετε συγκροτήσει πρόγραμμα εναλλακτικό, πρόταση εξουσίας και να την προβάλλετε στην ελληνική κοινωνία. Επιδιώξατε, επενδύσατε και προσπαθήσατε με τη δημαγωγία, το λαϊκισμό και την υποσχυσιολογία. Αποδοχή όλων των κοινωνικών αιτημάτων που αν προσθέσουμε το κόστος τους χρειάζονται είκοσι προϋπολογισμοί κάθε χρόνο.

Εμείς εφαρμόσαμε κάποιες πολιτικές, τις οποίες θα τις συνεχίσουμε και θα τις εντείνουμε, για να δώσουμε προτεραιότητες σε αυτούς που έχουν ανάγκη, γιατί μας ταιριάζει και θα το κάνουμε.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΛΟΥΚΑΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ**)

Θέλω να πω ακόμα ότι η προσπάθειά μας ήταν υπεύθυνη, ήταν αξιόπιστη, ήταν σοβαρή, γιατί θέλουμε να ισχυροποιήσουμε τη χώρα. Μια χώρα που να έχει κύρος και δεν θα είναι επαίτης και περιθώριο. Αυτό πετύχαμε και η επόμενη τετραετία θα είναι η τετραετία του πολίτη που θα συναντάει ένα κράτος το οποίο θα τον υπηρετεί, που θα είναι κοντά του και δεν θα τον υπονομεύει. Αυτή τη μάχη θα δώσουμε στην επόμενη τετραετία και αυτός ο προϋπολογισμός υπηρετεί αυτούς τους στόχους. Για το λόγο αυτόν καλώ όλους να τον στηρίξουμε, γιατί είναι Προϋπολογισμός προόδου και ευθύνης.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης) : Η κ. Λουλέ έχει το λόγο.

ΑΝΔΡΙΑΝΗ ΛΟΥΛΕ : Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνά-

δελφοί, τρίτη μέρα συζήτησης για τον Προϋπολογισμό σήμερα. Τρίτη ημέρα και όσοι Υπουργοί μέχρι στιγμής μίλησαν από τούτο το Βήμα αλλά και Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ και βεβαίως και ο εισηγητής της Πλειοψηφίας μας έδωσαν μια εικόνα παραμυθένια, που μόνο την Ελλάδα μας δεν αντιπροσωπεύει. Παρουσιάζουν τον Έλληνα πολίτη περίπου σαν τον πιο τυχερό Ευρωπαίο, αφού η νέα χιλιετία θα τον βρει με γεμάτη την τσέπη, με την ιατρική του περίθαλψη ζηλευτή, με την εκπαίδευση των παιδιών του μοναδική. Μόνη εξαίρεση οι συνάδελφοι Κοκελίδης και Οικονόμου. Και ακούγοντάς τους αναρωτιέμαι μήπως εμείς οι υπόλοιποι, που καταθέτουμε με στοιχεία διαφορετικές απόψεις, είμαστε τυφλοί και δεν βλέπουμε την ευμάρεια που μας περιβάλλει. Μήπως εκείνοι που διαμαρτύρονται, διαδηλώνουν, απεργούν, είναι εξωπραγματικοί; Όχι βέβαια. Ούτε εμείς είμαστε τυφλοί ούτε εκείνοι εξωπραγματικοί. Απλά για άλλη μια φορά η Κυβέρνηση χρησιμοποιεί τη συζήτηση του προϋπολογισμού για να κάνει προεκλογική προπαγάνδα και μάλιστα μέσα από τη Βουλή. Και ρωτώ: Δεν θα υπάρξει κάποιος που θα ανέβει σε αυτό το Βήμα και να κατονομάσει τα προβλήματα που υπάρχουν; Να πει "εδώ είμαστε πίσω", "εδώ έχουμε αδυναμία", "εκεί κάναμε λάθος"; Και απευθύνομαι κυρίως στους απλούς -όπως εγώ- Βουλευτές και σε εκείνους που εκλέγονται στην επαρχία. Και σε σας, κυρία Υπουργέ, που ο κόσμος σας δεν έχει καμία σχέση με τις πελατειακές σχέσεις του κ. Παπαντωνίου. Τι θα πούμε αύριο στην πατρίδα μας πως όλα βαίνουν καλώς; Τι θα πούμε στον αγρότη για τη μείωση του εισοδήματός του, για τα προϊόντα που χάνονται στις χωματερές; Τι θα πούμε ακόμα στο νέο αγρότη, που ρίχνει μαύρη πέτρα πίσω, γιατί δεν έχει αντικείμενο εργασίας; Δεν θα μιλήσουμε για το χάλι της υγείας στην επαρχία; Για τα κέντρα υγείας που δεν λειτουργούν, για τα νοσοκομεία τα καινούρια που μένουν κλειστά. Δεν θα μιλήσουμε για το χάλι της παιδείας, για τους χιλιάδες ανέργους, για τους χιλιάδες εκπαιδευμένους που ψάχνουν στις μικρές αγελάδες για δουλειά και καταλήγουν να μοιράζουν πίτσες για να ζήσουν και από πάνω είναι και ανασφάλιστοι; Για όλα αυτά και άλλα τόσα κανείς δεν θα μιλήσει σε τούτη την Αίθουσα;

Κύριε Πρόεδρε, στο λίγο χρόνο που έχω θέλω να σταθώ στα του πολιτισμού και του αθλητισμού μας. Ο Προϋπολογισμός δίνει φέτος 0.31% στο Υπουργείο Πολιτισμού. Ίδου πεδίο δόξης λαμπρό για την κ. Παπαζώη! Ίσως τελικά να περισσεύει οποιαδήποτε συζήτηση για τα του πολιτισμού, όπως έχουν παγιωθεί τα πράγματα. Μοιάζει να γίνεται εκ των ουκ άνευ καθώς για τα πολιτιστικά και αθλητικά φροντίζει κυρίως αν όχι αποκλειστικά η ελεύθερη αγορά και τούτο φαίνεται να αρκεί στη σημερινή Κυβέρνηση.

Καταρχήν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για να αποκτήσει κάποια στοιχειώδη αξιοπιστία η συζήτηση για τον Προϋπολογισμό, θα έπρεπε έστω και ενδεικτικά να υπάρχει από κάθε Υπουργό ένας απολογισμός για την υλοποίηση του προϋπολογισμού του προηγούμενου έτους. Ένας απολογισμός ακόμα για τη διάθεση των σχετικών κονδυλίων, ώστε να μη συμμετέχουμε σε μια εικονική πραγματικότητα συζήτησης και ψήφησης του προϋπολογισμού, που στη συνέχεια όλα μεταλλάσσονται σαν μια μαγική εικόνα.

Άλλη αναγκαία προϋπόθεση ουσίας και εγκυρότητας της συζήτησης είναι η ενημέρωση του Εθνικού Κοινοβουλίου για τυχόν υπερβάσεις δαπανών ή υστερήσεις εσόδων, όπως και για το βαθμό απορροφητικότητας των κονδυλίων από τα προγράμματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Έτσι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο διάλογος και η απόφαση να μπορούν να έχουν πραγματική βάση και ολοκληρωμένη σφαιρική αντίληψη των δεδομένων.

Σας αναφέρω ενδεικτικά ότι στο συνοπτικό σχέδιο περιφερειακής ανάπτυξης 2000-2006 αναγράφεται πως είχαν ενταχθεί στο Β' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης τόσο το μουσείο Ακρόπολης όσο και το κτηματολόγιο και το αρχείο μνημείων. Τελικά, όμως, απεντάχθηκαν και κανείς δεν εξήγησε το γιατί. Γιατί η Ακρόπολη και η καταγραφή των μνημείων δεν χρηματοδοτήθηκαν, ενώ χρηματοδοτήθηκαν κάποια τουριστικά έργα τουριστικής πολιτικής υποδομής, όπως φυσικά χρηματοδοτήθηκε η δημιουργία πρόσθετων χώρων στα Μέγαρα Μουσικής Αθénas και Θεσσα-

λονίκης.

Ας δούμε όμως πώς είναι φέτος τα πράγματα. Το ποσοστό του Προϋπολογισμού που αναλογεί στον πολιτισμό είναι, όπως είπα, 0,31% αυξημένος ελαφρά από πέρυσι κατά 11,6%. Πιο συγκεκριμένα, για το 2000 θα δοθούν πενήντα δισεκατομμύρια από τον Τακτικό Προϋπολογισμό και 34,1 δισ. από τις δημόσιες επενδύσεις. Ακόμα θα διατεθούν τετρακόσια πενήντα δισεκατομμύρια από το Γ' Κοινωνικό Πλαίσιο Στήριξης. Θα σημειώσουμε όμως ότι το κονδύλι αυτό εκκάζεται και δεν έχουν ακόμα προσδιοριστεί ποιες πολιτιστικές δράσεις θα χρηματοδοτηθούν.

Άλλο ένα ζήτημα της ασκούμενης κυβερνητικής πολιτικής για τον πολιτισμό είναι το γεγονός ότι αυτή στηρίζεται και πάλι στις επιδοσεις των πολιτών στον τζόγο, όπως ΛΟΤΤΟ- ΠΡΟ-ΤΟ, λαχεία κλπ. προκειμένου να εξοικονομηθούν επιπλέον πόροι. Περίπου 12 δισ., κάτι παραπάνω από το 1/3 των κονδυλίων που δεν αφορούν ανελαστικές δαπάνες του Υπουργείου Πολιτισμού προέρχεται από τον τζόγο. Έτσι αντιλαμβάνεται η Κυβέρνηση το ρόλο της σε ζητήματα πολιτισμού-αθλητισμού;

Ξέρετε τι μου είπε η κ. Παπαζώη; Κάθε Κυριακή παρακαλάει να πάει καλά το ΛΟΤΤΟ και το ΠΡΟΤΟ για να έχει έσοδα το Υπουργείο της. Δηλαδή να στέλνουμε τους Έλληνες στα ΠΡΟ-ΠΟΤΖΙΔΙΚΑ για να έχουμε και μεις σαν κράτος χρήματα να πληρώνουμε τους αρχαιολόγους, τις ανασκαφές, τους συντηρητές...Ο τζόγος όμως παραμένει ο βασικός αιμοδότης και για τα αθλητικά δρώμενα. Ακόμα όμως πιο θολά είναι εδώ τα πράγματα σε ό,τι αφορά τη διαχείριση αυτών των χρημάτων. Και αναφέρομαι στον καθ' όλα αδιαφανή και πελατειακό τρόπο με τον οποίο μοιράζεται. Άλλωστε ούτε εδώ μπορεί κανείς να μιλήσει για στήριξη του μαζικού αθλητισμού. Αυτό αντανακλάει και μέσα από τα πενιχρά κονδύλια που δίνονται στα ερασιτεχνικά σωματεία, που οι σχέσεις τους με την πολιτεία είναι καθαρά πελατειακές και εκλογικές. Κι όποιος από σας έχει αντίθεση άποψη, ας με διαψεύσει.

Η διαφάνεια στα οικονομικά και η θεσμοθέτηση κονδυλίων μέσω του κρατικού προϋπολογισμού παραμένουν για άλλη μια χρονιά ζητούμενα.

Η παντελής έλλειψη οράματος πολιτικής για τον πολιτισμό συρρικνώνει τα πολιτιστικά δρώμενα της χώρας σε ένα επίπεδο έκθεσης ιδεών, όπως είναι η Πολιτιστική Ολυμπιάδα, το Μιλένιουμ και άλλα, χωρίς κανένα αντίκρισμα στην οργάνωση και τον προγραμματισμό τους. Βέβαια για την Πολιτιστική Ολυμπιάδα μας είπε αρκετά ενδιαφέροντα η κυρία Υπουργός πριν λίγες μέρες στην αρμόδια Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων. Επειδή όμως ακούμε για την περίφημη αυτή Πολιτιστική Ολυμπιάδα ουκ ολίγα, χρόνια τώρα, δίχως να έχει προχωρήσει τίποτε το συγκεκριμένο, έχουμε επιφυλάξεις αν θα πραγματοποιηθούν. Και είναι κρίμα, κύριοι συνάδελφοι, γιατί ο πολιτισμός από μια σκοπιά έχει να κάνει και με την άσκηση κοινωνικής πολιτικής, με τις θέσεις εργασίας που δημιουργεί μέχρι την παραγωγή και διάθεση του πολιτιστικού αγαθού με σκοπό την επιμόρφωση και την πολιτιστική παιδεία των πολιτών, αλλά από την άλλη πλευρά επιβάλλεται η άσκηση πολιτιστικής πολιτικής σαν όρος επιβίωσης της εθνικής μας κληρονομιάς, της πολιτιστικής μας ταυτότητας. Και έχουμε σαν πρόσφατο παράδειγμα την περίπτωση του αποκλεισμού μας από το Μουσείο της Ευρώπης.

Κρίμα για άλλη μια φορά όμως και για τον κ. Παπαντωνίου, ο οποίος φοίτησε σε ένα σχολείο που είχε και εξακολουθεί να έχει σαν προτεραιότητα την τέχνη και τον αθλητισμό και θα έπρεπε να ξέρει καλά ο Υπουργός τι σημαίνουν για τον κάθε πολίτη αυτά τα δύο αγαθά, τι σημαίνει για το νέο αγρότη, όταν γυρίζει από το χωράφι του, το πολιτιστικό στέκι, η βιβλιοθήκη ή ένα γήπεδο να αθληθεί.

Μέσα απ' αυτό το πρίσμα, κύριε Πρόεδρε, και όπως έχουν τα πράγματα, δεν μπορούμε παρά να σταθούμε επικριτικά απέναντι στις κυβερνητικές επιλογές καταψηφίζοντας τον Προϋπολογισμό της Κυβέρνησης για το 2000, μια Κυβέρνηση, που, όπως εύστοχα έχει γραφτεί, αντιμετωπίζει το Υπουργείο Πολιτισμού και κατ' επέκταση το αντικείμενό του σαν το φτωχό συγγενή!

Σας ευχαριστώ, κύριοι συνάδελφοι.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Συνασπισμού της Αρι-

στεράς και της Προόδου)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Η κυρία Υφυπουργός έχει το λόγο.

ΡΟΔΟΥΛΑ ΖΗΣΗ (Υφυπουργός Εθνικής Οικονομίας): Επειδή η κ. Λουλέ αναφέρθηκε στην περιφέρεια, επιτρέψτε μου, κυρία Λουλέ, να σας πω αν θυμάσθε καλά -ίσως ζούσατε στην Αθήνα τα τελευταία χρόνια- το χθες δεν μοιάζει καθόλου με το σήμερα στην περιφέρεια και θα πρέπει αυτό να το αναγνωρίσουμε.

Επίσης θα πρέπει να αναγνωρίσουμε ότι δεν υπάρχει αυτή η μιζέρια που παρουσιάσατε. Οι άνθρωποι της περιφέρειας βιώνουν συνεχώς την ανάπτυξη, καταθέτουν τις αγωνίες τους, εντοπίζουν και ιεραρχούν τα προβλήματα και παλεύουν, γιατί υπάρχει πλέον δημοκρατικός προγραμματισμός, γιατί λειτουργούν οι φορείς. Μην παρουσιάζετε λοιπόν μία μη λειτουργία των φορέων της περιφέρειας, που απεναντίας έχουν ενδυναμώσει το ρόλο τους και αυτό χάρη στη δημιουργική παρέμβαση, τη νομοθετική παρέμβαση κατά την περίοδο της διακυβέρνησης της χώρας από το ΠΑΣΟΚ.

Και επιτρέψτε μου, επειδή μιλάτε για την Περιφέρεια της Θεσσαλίας, να σας πω ότι ξέρετε πολύ καλά ότι με 20.000.000.000 προηγούμενο πρόγραμμα δεν μπορούσαν να λυθούν διάφορα θέματα της Τοπικής Αυτοδιοίκησης. Τώρα μιλάμε για 117.000.000.000, τα οποία θα διαχειριστεί η περιφέρεια. Τα προβλήματα δεν θα πάνε να υπάρχουν και να εμφανίζονται και καινούργια, όμως η προσπάθεια που κάνει η ελληνική περιφέρεια και η ευαισθησία που δείχνει η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ έχουν αποτυπωθεί ξεκάθαρα στην αναπτυξιακή εικόνα που έχει σήμερα αυτή η περιφέρεια.

Ας μην απομεινώνουμε, λοιπόν, τα επιτεύγματα της ελληνικής περιφέρειας. Και σε ό,τι αφορά τον πολιτισμό, και εκεί ξέρετε πολύ καλά ότι και η Λάρισα έχει μπει στο πολιτιστικό δίκτυο με πολύ μεγάλη δημιουργία στην τέχνη και στα εικαστικά, όπως έχουν μπει και άλλες πόλεις της Θεσσαλίας. Αυτές είναι καινούριες κατακτήσεις της κοινωνίας της περιφέρειας αλλά με την ευαισθησία και την παρέμβαση της ελληνικής πολιτείας!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο κ. Κουτσόγιωργας έχει το λόγο. Να ακούσουμε και τη φωνή της Πελοποννήσου.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Ν. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ: Γιατί, δεν την ακούσατε από μας, κύριε Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Εγώ δεν ήμουν στην Έδρα, κύριε συνάδελφε, αλλά την άκουσα χθες από σας.

Εσάς τους Πελοποννήσιους, όπου και αν πάμε, σας βρίσκουμε μπροστά. Φυτρώνετε παντού!

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΕΛΕΣΤΑΘΗΣ: Αυτό που είπατε, κύριε Πρόεδρε, είναι μεγάλη αλήθεια, γι' αυτό πρέπει να προασπίζεσθε και τη Ρούμελη!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Διεκδικεί η Στερεά Ελλάδα, κύριε συνάδελφε.

Ορίστε, κύριε Κουτσόγιωργα, έχετε το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΤΣΟΓΙΩΡΓΑΣ: Αγαπητοί συνάδελφοι, με το φετινό Προϋπολογισμό, όπως ειπώθηκε ήδη πολλές φορές σ' αυτήν την Αίθουσα, δικαιώνονται οι προσπάθειες του ελληνικού λαού και των Κυβερνήσεων του ΠΑΣΟΚ για τα τελευταία έξι χρόνια. Είναι σήμερα αναδιαμφισβήτητη πραγματικότητα ότι η οικονομική πολιτική της Κυβέρνησης χαρακτηρίζεται ως ελληνικό θαύμα από οικονομικούς και πολιτικούς κύκλους του εξωτερικού. Ένας χαρακτηρισμός που δεν είναι υπερβολικός, αν συλλογιστούμε πόσο δύσκολη ήταν αυτή η πολιτική που ασκήσαμε, μια πολιτική που ανάγκασε την Ελλάδα να τρέξει με διπλή ταχύτητα από τις περισσότερες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, μια πολιτική λιτότητας, μια πολιτική περιοριστική, που κατόρθωσε να επιτύχει τη σύγκλιση χωρίς να μειωθούν οι κοινωνικές δαπάνες, χωρίς να αυξηθεί η ανεργία και ταυτόχρονα να έχουμε να αντιμετωπίσουμε τα μεγάλα βάρη των αμυντικών δαπανών, τα οποία καμία άλλη χώρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν αντιμετωπίζει.

Επίσης κατορθώσαμε να πετύχουμε αυτήν την πολιτική της σύγκλισης με ρυθμούς ανάπτυξης που είναι από τους υψηλότερους στην Ευρώπη για την τελευταία τριετία. Το εθνικό μας ει-

σόδημα πλησίασε το κοινοτικό μέσο όρο αυτήν την περίοδο περισσότερο από οποιαδήποτε άλλη φορά στο παρελθόν.

Η αγορά αντιλήφθηκε αυτήν την πραγματικότητα ταχύτερα από πολλούς εμάς τα τελευταία χρόνια. Το ελληνικό χρηματιστήριο, όπως όλοι γνωρίζουμε αναπτύχθηκε με ρυθμούς ρεκόρ. Τη χρονιά που κλείνει ήταν το χρηματιστήριο, με τη μεγαλύτερη ποσοστιαία άνοδο σε όλον τον κόσμο. Σκεφθείτε, αγαπητοί συνάδελφοι, αυτήν την απόδοση για ένα λεπτό. Το ελληνικό χρηματιστήριο ήταν το πρώτο σε ολόκληρο τον κόσμο. Πόσα χρόνια έχουν περάσει από τότε που η Ελλάδα κατέγραψε παγκόσμια πρωτιά για ένα τόσο σημαντικό δείκτη οικονομικής ευημερίας; Ελπίζω κανείς σ' αυτήν την Αίθουσα να μην υποστηρίξει ότι και αυτό ήταν ένα τέχνασμα της Κυβέρνησης.

Τώρα όμως, αγαπητοί συνάδελφοι, που κατορθώσαμε να ολοκληρώσουμε μια τόσο σημαντική πολιτική σχετική με τη μελλοντική θέση και πορεία της χώρας, μπορούμε πλέον να στρέψουμε την προσοχή μας καλύτερα στα προβλήματα εκείνα που παραμένουν και καθυστερούν την ακόμη μεγαλύτερη ανάπτυξη και άνοδο του βιοτικού και κοινωνικού επιπέδου της χώρας.

Θα αναφερθώ επιγραμματικά στον κρίσιμο τομέα της υγείας, όπου ακόμα υπάρχουν μεγάλες σπατάλες σε χρήμα και υλικό και οι υπηρεσίες που προσφέρονται είναι κατώτερες των περιστάσεων, στο ασφαλιστικό μας σύστημα, το οποίο χρειάζεται ακόμη ουσιαστική εξυγίανση και μεταρρύθμιση, στη δημόσια παιδεία, από την οποία λείπουν οι σύγχρονες τεχνολογίες τις οποίες πρέπει να φέρουμε στα σχολεία μπροστά στη σύγχρονη οικονομία της γνώσης. Ακόμη ο δημόσιος τομέας σε όλα τα επίπεδα παρουσιάζει προβλήματα διοίκησης και οργάνωσης. Η τηλεφωνική εξυπηρέτηση του πολίτη είναι όπως γνωρίζουμε σχεδόν ανύπαρκτη.

Επίσης οι οργανισμοί αποκέντρωσης του κράτους δρουν σε πολλές περιπτώσεις ανεξέλεγκτα. Τώρα που η αυτοδιοίκηση πρώτου και δεύτερου βαθμού έγινε πραγματικότητα με τις ιστορικές τομές των κυβερνήσεων του ΠΑΣΟΚ, είναι απαραίτητο να θεσπίσουμε ελεγκτικούς μηχανισμούς για τη σωστή λειτουργία αυτών των οργανισμών. Δεν είναι λίγες οι περιπτώσεις που οργανισμοί αυτοδιοίκησης καθυστερούν την υλοποίηση έργων πνοής για την ελληνική περιφέρεια από έλλειψη πολιτικής βούλησης και ευθύνης. Είναι ανάγκη να θεσπίσουμε ένα σύστημα αξιολόγησης των οργανισμών αυτοδιοίκησης της χώρας. Χρειάζεται να υπάρχει ετήσια έκθεση απολογισμού του έργου των οργανισμών αυτοδιοίκησης.

Αυτοί που ανταποκρίνονται στις τοπικές ανάγκες με συνέπεια θα πρέπει να ανταμείβονται με αυξημένη χρηματοδότηση από την κεντρική κυβέρνηση. Αυτοί που κωλυσιεργούν ή καταστρέφουν το περιβάλλον σε ορισμένες περιπτώσεις θα πρέπει να τιμωρούνται με μείωση των χρηματοδοτήσεων.

Αγαπητοί συνάδελφοι, ο φετινός Προϋπολογισμός είναι σημαδιακός. Περνάμε σε μια νέα εποχή σημειολογικά αλλά και ουσιαστικά με την ένταξή μας στην ΟΝΕ. Η μεγάλη πρόκληση που θα έχουμε μπροστά μας τα επόμενα χρόνια είναι η ίδια η εξέλιξη της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Όπως είναι γνωστό, από το 2000 ξεκινά ο κύκλος συζητήσεων για την επόμενη Διακυβερνητική Διάσκεψη. Βρισκόμαστε σε μια Ευρωπαϊκή Ένωση που εμβαθύνει και διευρύνεται σταδιακά. Οι θεσμοί που θα κανονίζουν αυτές τις εξελίξεις θα αποτελέσουν ένα από τα κυρίαρχα θέματα συζήτησης και διαπραγμάτευσης στη νέα εποχή. Ήδη για τη νέα διακυβερνητική έχουν μπει στο τραπέζι θέματα για τη λήψη των αποφάσεων με απλή πλειοψηφία, τη μείωση του αριθμού των επιτρόπων, άρα και τη μη συμμετοχή όλων των χωρών στην επιτροπή όπως και η ενίσχυση της αμυντικής ταυτότητας.

Όλες αυτές οι προκλήσεις έχουν διπλή υπόσταση για κάθε κράτος-μέλος. Από τη μία μεριά έχουμε το προνόμιο να συμμετέχουμε σε έναν από τους ισχυρότερους οικονομικούς και πολιτικούς πόλους του κόσμου και από την άλλη όμως πλευρά υπάρχει μεγάλο δημοκρατικό έλλειμμα στη θεσμική λειτουργία, το οποίο έχει την τάση να αυξάνεται συνεχώς.

Στην Ελλάδα είναι αλήθεια ότι αποφεύγαμε όλα αυτά τα χρόνια να μιλάμε σε βάθος για όλα αυτά τα ζητήματα. Οι κατώτερες επιδόσεις της ελληνικής οικονομίας και η αναγωγή της ΟΝΕ σε εθνική υπόθεση καθιστούσαν αυτήν τη συζήτηση για τη

λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε πολυτέλεια. Έτσι σήμερα λίγοι Έλληνες γνωρίζουν το βαθμό που επηρεάζει την καθημερινή τους ζωή από τις οδηγίες που εκδίδει η ευρωπαϊκή επιτροπή και το ευρωπαϊκό συμβούλιο.

Από τα πιο μικρά, όπως είναι το επίκαιρο παράδειγμα της κατάργησης της βενζίνης σούπερ μέσα σε πλαίσια που δεν ορίζονται από την ελληνική Κυβέρνηση, έως και τα πιο μεγάλα, όπως είναι η δημιουργία ενός ευρωπαϊκού στρατού, είναι απαραίτητο να διαφυλάξουμε την ισορροπία και ισοτιμία στον τρόπο λήψης των αποφάσεων στα όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Για να μπορέσουμε να ανταπεξέλθουμε σε αυτήν την πρόκληση με επιτυχία, είναι πρώτα απ' όλα απαραίτητο να είναι ενήμερος ο ελληνικός λαός. Η λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης πρέπει να γίνει αντικείμενο δημόσιου διαλόγου πρώτα απ' όλα μέσα στην ίδια την Ελλάδα. Αυτή η παρένθεση θα ήταν ίσως άσκοπη ή εκτός αντικειμένου σε άλλες εποχές για μία συζήτηση, όπως είναι αυτή του Προϋπολογισμού. Αλλά σήμερα που η διαμόρφωση του κρατικού Προϋπολογισμού επηρεάζεται σε μεγάλο βαθμό από τις παραμέτρους της ευρωπαϊκής διάστασης, είναι απαραίτητο να γνωρίζουμε και να επηρεάζουμε αυτές τις παραμέτρους.

Αγαπητοί συνάδελφοι -ο χρόνος είναι περιορισμένος- θα κλείσω επαναλαμβάνοντας ότι η ψήφιση του φετινού Προϋπολογισμού είναι ιστορικής σημασίας. Η Ελλάδα αλλάζει γήπεδο. Για πρώτη φορά στη νεότερη ελληνική ιστορία θα έχει κατακτήσει και διασφαλίσει σε τέτοιο βαθμό τη θέση της ανάμεσα στα πιο αναπτυγμένα κράτη του κόσμου. Μπαίνουμε στη νέα χιλιετία με τις καλύτερες δυνατότες προοπτικές. Σαν μέλος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΠΑΣΟΚ δεν μπορώ, παρά να είμαι υπερήφανος για την ψήφιση του κρατικού Προϋπολογισμού του 2000. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο κ. Μελάς έχει το λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΕΛΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η συζήτηση του Προϋπολογισμού αποτελεί κάθε χρόνο κορυφαία κοινοβουλευτική πράξη, αφού από τον προϋπολογισμό εξαρτάται η οικονομική πορεία του τόπου και η ποιότητα ζωής των πολιτών.

Ο Προϋπολογισμός που συζητάμε είναι ο τελευταίος δραχμικός προϋπολογισμός, αφού, όπως φαίνεται, το 2000 θα ενταχθεί τελικά με καθυστέρηση η χώρα μας στην ΟΝΕ. Είναι ο τελευταίος προϋπολογισμός, που κατατίθεται από Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ. Στις εκλογές θα πάρετε, κύριοι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ, την απάντηση από τον ελληνικό λαό, θα πάρετε το τρίτο και τελειωτικό χτύπημα.

Ο Προϋπολογισμός αυτός, όπως και οι προηγούμενοι προϋπολογισμοί, χαρακτηρίζεται από κοινωνική αναληψία, έλλειψη προοπτικής ανάπτυξης, κρατική σπατάλη, λογιστικές αλχημίες και λογιστικά τρικ και επιβολή νέων φόρων. Με πρόσχημα την ένταξη της χώρας μας στην ΟΝΕ, η Κυβέρνηση εφάρμοσε τα τελευταία χρόνια μία αντιλαϊκή, αντικοινωνική, αντανάπτυξιακή και φοροπηχτική πολιτική, πλήττοντας κυρίως τους οικονομικά αδυνάτους, τους μισθωτούς, τους συνταξιούχους, τους μικρομεσαίους ελεύθερους επαγγελματίες. Και τι πετύχατε; Τι πέτυχε η Κυβέρνηση; Πέτυχε να μας οδηγήσει, όχι σε μία πραγματική σύγκλιση, αλλά σε μία ονομαστική σύγκλιση, όπου τα οικονομικά προβλήματα της χώρας θα φανούν μετά την ένταξή μας. Και τα προβλήματα αυτά, όπως και πολλά άλλα προβλήματα, που απασχολούν κάθε μέρα τον Έλληνα και την Ελληνίδα και έχουν σχέση με την έξαρση της εγκληματικότητας, την κατάσταση στο χώρο της υγείας, της παιδείας, της Δημόσιας Διοίκησης, την εξάπλωση των ναρκωτικών, το δημογραφικό πρόβλημα, θα κληθεί να τα αντιμετωπίσει κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας μετά τις εκλογές.

Η εγκληματικότητα έχει φτάσει στα ύψη και ο κάθε φιλήσυχος πολίτης αισθάνεται ότι ανά πάσα στιγμή κινδυνεύει η ζωή του, η τιμή του και η περιουσία του και το κράτος αδιάφορο, ανήμπορο, αδύναμο να τον προστατεύσει.

Στο χώρο της παιδείας, όπου χτίζεται το μέλλον των παιδιών

μας, το μέλλον αυτού του τόπου, αισθάνεται κανείς ότι αντί να χτίζεται το μέλλον αυτού του τόπου, το μέλλον των παιδιών μας υπονομεύεται. Η κατάσταση στο χώρο της παιδείας για δεύτερη σχολική χρονιά παραμένει εκρηκτική, με τους μαθητές στους δρόμους, με κατάληψη σχολείων και χάσιμο εκατοντάδων σχολικών ωρών. Και αντί να οδηγούμε τα παιδιά στο δρόμο της προόδου, στο δρόμο της μόρφωσης, κινδυνεύουν να οδηγηθούν σε άλλους δρόμους και μάλιστα σε επικίνδυνους δρόμους.

Δεύτερη, κύριοι, η Ελλάδα στην αύξηση των θανάτων εξαιτίας της χρήσης ναρκωτικών ουσιών και της χρήσης ηρωίνης, σύμφωνα με έκθεση της Ευρωπαϊκής Ένωσης του 1999 και η πολιτεία αδιαφορεί, το κράτος κυριολεκτικά αδιαφορεί, δεν παίρνει κανένα μέτρο.

Η Δημόσια Διοίκηση είναι γενικά υπό διάλυση, όπως κατ'επαλήθευση έχει τονίσει ο Πρόεδρος μας ο Κώστας Καραμανλής και αντί να είναι υπηρέτης του πολίτη, είναι δυνάστης του πολίτη.

Στον τομέα της υγείας η ελάχιστη αύξηση των κονδυλίων στον Προϋπολογισμό δεν δίνει καμία ελπίδα για βελτίωση της ήδη υποβαθμισμένης περίθαλψης. Υπάρχει διοικητική, οικονομική και εργασιακή διάλυση των νοσοκομείων. Η κατάσταση στα δημόσια νοσοκομεία είναι χαώδης. Αντί των μάντζερ, που θέλει να εφαρμόσει η Νέα Δημοκρατία, δηλαδή ατόμων με ειδικές γνώσεις στη διοίκηση νοσοκομείων και στον τομέα της οικονομίας της υγείας, η Κυβέρνηση αφού παλινδρόμησε πάνω σε αυτόν τον τομέα, τώρα θέλει να βαφτίσει τους κομματικούς προέδρους σε μάντζερ.

Στην απαράδεκτη ξενοδοχειακή υποδομή των περισσότερων νοσοκομείων προστίθεται η έλλειψη υλικοτεχνικής υποδομής αλλά και η έλλειψη ιατρικού και κυρίως νοσηλευτικού προσωπικού. Δυστυχώς υπάρχουν και σήμερα νοσοκομεία της Αττικής που δεν έχουν αξονικό τομογράφο και οι άρρωστοι μεταφέρονται στους αξονικούς τομογράφους της ιδιωτικής πρωτοβουλίας, που εσείς, κύριοι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ, στη διαχρονική σας πορεία λυσσαλέα πολεμήσατε την ιδιωτική πρωτοβουλία.

Την έλλειψη της υποδομής και της αδιαφορίας της Κυβέρνησης στον τομέα της υγείας την αισθάνεται περισσότερο ο πειραϊκός λαός, με την κατάργηση της εναλλάξ εφημερίας από δύο νοσοκομείων, Τζανεϊού και Κρατικού, και την εφαρμογή τρίτης ημέρας εφημερίας από διάφορα περιφερειακά νοσοκομεία. Αποτέλεσμα; Όχι μόνο να υφίσταται ταλαιπωρία ο πειραϊκός λαός, αλλά να κινδυνεύει και η ζωή των βαριά πασχόντων, που μεταφέρονται από τον Πειραιά στο Νοσοκομείο της Βούλας και κυρίως σε ώρες κυκλοφοριακής συμφόρησης της παραλιακής λεωφόρου Ποσειδώνος.

Ο Πειραιάς, που είναι εκλογική περιφέρεια δική μου, αλλά και εκλογική περιφέρεια του κυρίου Πρωθυπουργού, έχει πολλά προβλήματα, που παραμένουν άλυτα, γιατί ο κύριος Πρωθυπουργός γύρισε την πλάτη στον Πειραιά. Τα κυριότερα από αυτά είναι η αύξηση της ανεργίας και γενικά της οικονομικής του δυσπραγίας, που τα δύο αυτά είναι αλληλένδετα.

Η ανεργία στην ευρύτερη περιοχή του Πειραιά έχει λάβει εκρηκτικές διαστάσεις. Το ποσοστό της ανεργίας στη μείζονα περιφέρεια του Πειραιά είναι πολύ περισσότερο από το μέσο όρο σε πανελλαδική κλίμακα. Αγγίζει το 20%. Αυτό οφείλεται στη συρρίκνωση της εμπορικής ναυτιλίας, στο μαρασμό της ναυπηγοεπισκευαστικής ζώνης, στο κλείσιμο μικρομεσαίων επιχειρήσεων και στην έλλειψη υποδομής και ανάπτυξης. Κάθε χρόνο όλο και περισσότερα πλοία υποστέλλουν την ελληνική σημαία, όλο και περισσότεροι ναυτικοί προστίθενται στις στρατιές των ανέργων ναυτικών. Η υπολειτουργία της ναυπηγοεπισκευαστικής ζώνης ...

ΡΟΔΟΥΛΑ ΖΗΣΗ (Υφυπουργός Εθνικής Οικονομίας): Στη ναυτιλία κάναμε θαύματα σε όλον τον κόσμο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΕΛΑΣ: Τίποτα δεν κάνετε.

ΡΟΔΟΥΛΑ ΖΗΣΗ (Υφυπουργός Εθνικής Οικονομίας): Μα, τι λέτε τώρα;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΕΛΑΣ: Και γι' αυτό συνέχεια υπάρχουν κινητοποιήσεις και απεργίες των ναυτικών.

Η υπολειτουργία της ναυπηγοεπισκευαστικής ζώνης- και στον τομέα αυτόν όλο λόγια είσαστε- έχει επιπτώσεις και στις

άλλες μικρομεσαίες επιχειρήσεις, που έχουν άμεση εξάρτηση από τη λειτουργία της.

Οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις λόγω της έλλειψης εσόδων αλλά και της εξοντωτικής φορολόγησής τους η μία μετά την άλλη κλείνουν. Αντικαταστήσατε τα αντικειμενικά κριτήρια φορολόγησης των ελευθέρων επαγγελματιών με συντελεστές και σε ορισμένες περιπτώσεις κάνετε τη φορολόγηση περισσότερο δυσβάσταχτη. Ο Πειραιάς είναι μακράν έργων υποδομής και ανάπτυξης. Μία γέφυρα πάτε να κατασκευάσετε στο στάδιο Ειρήνης και Φιλίας και το έργο αυτό άλλοτε σταματάει και άλλοτε προχωράει με ρυθμούς χελώνας. Το γεφύρι της Άρτας έχει καταντήσει. Το μόνο που καταφέρατε είναι να προκαλέσετε κυκλοφοριακή συμφόρηση στην είσοδο και στην έξοδο της πόλης και να αναγκάσετε τους Πειραιώτες.

Τελειώνοντας θέλω να τονίσω ότι ο Προϋπολογισμός αυτός είναι προεκλογικός, είναι προϋπολογισμός εκατό ημερών, γιατί επαγγέλλεται μία πολιτική που έχει γνώμονα όχι την πορεία της χώρας στο 2000 αλλά την πορεία του ΠΑΣΟΚ στις εκλογές του 2000. Αντί για εκσυγχρονιστικές ρυθμίσεις προβαίνετε σε παλαιοκομματικές, ρουσφετολογικές εξυπηρετήσεις και προσλήψεις. Το ποτάμι όμως δεν γυρίζει πίσω. Όλο και περισσότεροι αναγκασμένοι πολίτες έρχονται στις τάξεις της Νέας Δημοκρατίας, που πιστεύουν ότι με κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, ο τόπος θα ακολουθήσει το δρόμο της ανάπτυξης και της προόδου. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΕΛΕΣΤΑΘΗΣ: Δεν ευθύνεται γι'αυτά η κυρία Υφυπουργός, ευθύνεται...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Κύριε Γκελεστάθη, για να μη διαμαρτύρεσθε, θα ακούσουμε και τη φωνή της Στερέας Ελλάδας.

Ο κ. Αλαμπάνος έχει το λόγο.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ: Εξαρτάται τι θα πει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Θα πει αυτά τα πράγματα που πρέπει να ειπωθούν κύριε συνάδελφε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΛΑΜΠΑΝΟΣ: Είναι αυτά που πρέπει να ακούσει ο ελληνικός λαός, αυτά που αναγνωρίζει ο λαός, για να μας έχει ξανά κυβέρνηση την επόμενη τετραετία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η ετήσια συζήτηση επί του Προϋπολογισμού του κράτους έχει προσδιοριστεί σαν το κορυφαίο πολιτικό γεγονός κάθε χρόνο. Ασφαλώς για το λόγο αυτόν από πολλά χρόνια τώρα έχει καθιερωθεί πλήρης τηλεοπτική κάλυψη των συζητήσεων, ώστε να παρέχεται η ευχέρεια ενημέρωσης του ελληνικού λαού και των Ελλήνων πολιτών. Έχουμε, συνεπώς, όλοι καθήκον με τις εισηγήσεις και τις τοποθετήσεις μας να ενημερώνουμε και να πληροφορούμε τον ελληνικό λαό. Πολύ περισσότερο έχουμε υποχρέωση να είμαστε σαφείς, κατανοητοί και ειλικρινείς, διαφορετικά φοβόμαστε ότι θα δημιουργούμε εντυπώσεις και σύγχυση.

Στα πλαίσια αυτά, τοποθετούμαι, λοιπόν, στα θέματα του Προϋπολογισμού.

Παρακολούθησα όμως με ιδιαίτερη προσοχή τις απόψεις και τις τοποθετήσεις των γενικών εισηγητών της Αντιπολίτευσης, προσπάθησα να κατανοήσω πώς προσδιορίζουν την πρότασή τους και ειλικρινά λέω ότι απογοητεύτηκα. Ο εισηγητής της Αξιοματικής Αντιπολίτευσης, αφού αναγνώρισε το θετικό έργο της κυβερνητικής οικονομικής πολιτικής, στη συνέχεια είπε ότι το νέο αναπτυξιακό θαύμα που χρειάζεται η χώρα θα το φέρει μαθές η Νέα Δημοκρατία, όταν και όποτε γίνει κυβέρνηση. Δεν φρόντισε όμως να μας πει ποιο είναι αυτό το θαύμα, διότι αν η Αξιοματική Αντιπολίτευση έχει εναποθέσει τις ελπίδες της στο Θεό και αναμένει το θαύμα, τότε θα πρέπει να το πει και σε μας, να προσευχηθούμε μαζί της. Όμως ο ελληνικός λαός ξέρει ότι τα θαύματα τελείωσαν και ότι μία φορά έπεσε το μάννα από τον ουρανό. Γι'αυτό όφειλε ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας να πει ότι είχε να πει, να καταθέσει την ολοκληρωμένη πρότασή του. Δυστυχώς όμως περιορίστηκε σε μία στείρα και αόριστη κριτική.

Οι γενικοί όμως εισηγητές των άλλων κομμάτων τοποθετήθηκαν περίπου στο ίδιο πλαίσιο, αλλά έκαναν όμως και ένα λάθος. Αγνόησαν ένα δεδομένο που από είκοσι πέντε χρόνια και δώδε

συνεχώς είχε σαν μπουσούλα κάθε ελληνική κυβέρνηση, για να εξασφαλίσει αυτήν την ευημερία του ελληνικού λαού. Το πλαίσιο όμως αυτό προσδιοριζόταν αρχικά, τουλάχιστον από τη Μεταπολίτευση και μέχρι το 1980, βάσει κανόνων εθνικών και έτσι είχαμε εθνική πολιτική, οικονομική, φορολογική, γεωργική κλπ. Από το 1980 μέχρι το 1992 το πλαίσιο αυτό το καθόριζαν οι κανόνες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και από το 1992 και μετά το πλαίσιο αυτό το καθορίζουν οι συνθήκες του Μάαστριχτ, του Άμστερνταμ, οι κανόνες της παγκοσμιοποίησης και της τεχνολογίας.

Είναι, λοιπόν, αδιανόητο να λέμε σήμερα στον ελληνικό λαό ότι υπάρχει ρεαλιστική δυνατότητα μιας άλλης οικονομικής πολιτικής έξω από τους κανόνες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των τεχνολογικών εξελίξεων. Γι' αυτό πρέπει με ειλικρίνεια τα κόμματα της ήσσονος Αντιπολίτευσης να ομολογήσουν ότι οι εποχές των αλόγιστων δαπανών και του υπερπροστατευτισμού της οικονομίας μας και έχει παρέλθει. Και αυτό αποδεικνύεται καθημερινά, γιατί την πόρτα της Ευρωπαϊκής Ένωσης χτυπούν καθημερινά οι χώρες της πρώην Σοβιετικής Ένωσης. Οι λαοί των χωρών αυτών αποζητούν με αγωνία τη δυνατότητα προσαρμογής του βιοτικού τους επιπέδου με το επίπεδο των χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Αναρωτιέται κανείς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ποιο είναι το ρεαλιστικό, το εναλλακτικό σενάριο που προτείνεται να εφαρμόσουμε. Βρείτε λοιπόν το θάρρος εσείς, τα κόμματα της ήσσονος Αντιπολίτευσης, να προτείνετε και να μην καλύπτεσθε συνεχώς κάτω από ένα βολικό μανδύα που σας προσφέρει η αδυναμία να σχηματίσετε κόμματα και πρόταση εξουσίας. Ο μανδύας αυτός σας προσφέρει μία δυνατότητα να ασκείτε ανέξοδη κριτική. Επιτέλους, εμείς οι Βουλευτές του κόμματος του ΠΑΣΟΚ δεν είμαστε διατεθειμένοι να εκχωρήσουμε σε κανέναν -και αυτό το λέμε προς κάθε πλευρά- την αποκλειστικότητα της κοινωνικής ευαισθησίας και την προστασία των συμφερόντων του λαού, του εργάτη, του αγρότη, του συνταξιούχου και των ανέργων.

Όλοι εμείς στο ΠΑΣΟΚ έχουμε δώσει αγώνες γι' αυτές τις κοινωνικές τάξεις, επί είκοσι πέντε ολόκληρα χρόνια και τους αγώνες μας αυτούς δεν θα τους εγκαταλείψουμε. Θα συνεχίσουμε μέχρι ότου το κοινωνικό πρόγραμμα του ΠΑΣΟΚ εφαρμοσθεί στο σύνολό του. Και το υπερασπιζόμαστε αυτό, γιατί ο δρόμος μπορεί να είναι μακρύς, μπορεί να είναι ανηφορικός, έχει όμως προσφέρει πολλά και πρέπει να προσφέρουμε ακόμα περισσότερα.

Εμείς στο ΠΑΣΟΚ δεν μπορούμε να είμαστε απόλυτα ικανοποιημένοι ούτε από το ποσοστό της ανεργίας ούτε από την κατάσταση που επικρατεί στο χώρο της υγείας ούτε από τα δυσεπίλυτα προβλήματα των αγροτών και των συνταξιούχων. Πιέζουμε καθημερινά και θα πιέσουμε ακόμα περισσότερο ώστε να ενταθούν τα μέτρα που θα εξαλείψουν και την ανεργία στους νέους, ώστε να βελτιώσουμε τις υπηρεσίες στον τομέα της υγείας, να προσφέρουμε στους αγρότες μας και ιδιαίτερα στους νέους αγρότες την ανακούφιση και την προοπτική.

Είμαστε βέβαιοι ότι οι κυβερνήσεις μας και η σημερινή, αλλά και αυτή που θα εκλέξει ο ελληνικός λαός στις προσεχείς εκλογές, θα εντείνουν την προσπάθειά τους για την επίλυση των προβλημάτων του λαού. Υπάρχει βεβαιότητα; Και βέβαια ναι, γιατί αυτήν την προσδιορίζει ο σημερινός Προϋπολογισμός αλλά και η συνεπής πολιτική που ακολουθήθηκε απ' όλες τις κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ από το 1993 μέχρι και σήμερα.

Γι' αυτό πιστεύω ότι ο ελληνικός λαός γνώρισε στην εξαετία αυτή ότι πετύχαμε πάρα πολλά και στο θέμα της φοροδιαφυγής και στο ζήτημα της φορολογικής πολιτικής και στην αίσθηση της κοινωνικής δικαιοσύνης και στην αύξηση των δαπανών κοινωνικής προστασίας και στη μείωση των επιτοκίων και του πληθωρισμού και τη μείωση των εμμέσων φόρων, την οικονομική σταθερότητα και την πραγματική σύγκλιση με τις οικονομίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, την κατά το δυνατόν πληρέστερη προστασία του εισοδήματος των αγροτών.

Όλοι θυμόμαστε και επιβραβεύουμε την απόφαση που πήρε η Κυβέρνησή μας με τις άλλες ευρωπαϊκές χώρες, να μην επιστρέψουμε στις εθνικές πολιτικές στο Βερολίνο το Μάρτη του

1999 σχετικά με τα αγροτικά προϊόντα. Όλα αυτά τα πέτυχαν οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ με σκληρούς αγώνες, μέσα από παγκόσμιες οικονομικές και νομισματικές κρίσεις, μέσα από σκληρό ανταγωνισμό στον ευρωπαϊκό χώρο. Η επιτυχία, λοιπόν, της οικονομικής πολιτικής του ΠΑΣΟΚ έχει αναγνωρισθεί όχι μόνο από την Ευρωπαϊκή Ένωση, την έχετε αναγνωρίσει εσείς της Αξωματικής Αντιπολίτευσης με τα επιφανέστερα στελέχη σας. Ασφαλώς στην πορεία αυτή μπορεί να έχουν γίνει και λάθη, μπορεί να υπάρχουν και υστερήσεις. Έχει όμως επιτευχθεί έργο. Αυτό το έργο το έχει αναγνωρίσει ο ελληνικός λαός, στον οποίον οφείλουμε πάρα μα πάρα πολλά. Σήμερα δίνουμε και άλλη υπόσχεση ότι θα αγωνιστούμε να του προσφέρουμε περισσότερα στα πλαίσια της νέας τετραετίας, που θα είναι μία τετραετία διακυβέρνησης πάλι ΠΑΣΟΚ. Μία τετραετία ανάπτυξης, σταθερότητας, δικαιοσύνης και δημιουργίας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης) : Ο κ. Πολύζος έχει το λόγο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΠΟΛΥΖΟΣ : Κυρία και κύριοι συνάδελφοι, θα δανειστώ δύο λέξεις από το συνάδελφο που κατέβηκα από το Βήμα για το κοινωνικό πρόγραμμα του ΠΑΣΟΚ, της Κυβέρνησης του κ. Σημίτη.

Πράγματι είναι γεγονός ότι η Κυβέρνηση του κ. Σημίτη μ' αυτό το κοινωνικό πρόγραμμα μείωσε το πραγματικό εισόδημα των ιδιωτικών και δημοσίων υπαλλήλων, μείωσε το πραγματικό εισόδημα των συνταξιούχων, μείωσε το πραγματικό εισόδημα των μικρομεσαίων επιχειρήσεων.

Να πω τι έκανε για τους αγρότες; Διέλυσε την αγροτική οικονομία. Δημιούργησε ερείπια στους αγρότες, με αποτέλεσμα την ερήμωση της ελληνικής επαρχίας, με τις γνωστές επιπτώσεις όχι μόνο στο κοινωνικό ή οικονομικό πρόβλημα, αλλά και στο εθνικό πρόβλημα, το οποίο αντιμετωπίζει και θα αντιμετωπίσει η πατρίδα μας.

Αρχίζοντας από τη γεωργία οφείλω να παρατηρήσω ότι οι αποτυχίες της Κυβέρνησης στις κοινοτικές διαπραγματεύσεις διαδέχονται η μία την άλλη. Η κυβερνητική αδυναμία και η αναποτελεσματικότητα έχει ως αποτέλεσμα να χάνονται συνεχώς ευκαιρίες για την βελτίωση της ανταγωνιστικότητας της ελληνικής γεωργίας, καθώς και να μειώνεται χρόνο με το χρόνο το αγροτικό και το κτηνοτροφικό εισόδημα.

Μπορεί να ισχυριστεί η Κυβέρνηση ότι δεν είναι αποτυχία η απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής των σαράντα τριών δισεκατομμυρίων ετησίως από το 2000 ως το 2006 για την κάλυψη των δαπανών, για τις δράσεις της εξισωτικής αποζημίωσης, της πρόωρης συνταξιοδότησης, της δάσωσης των γεωργικών εκτάσεων και του περιβάλλοντος; Ή μπορεί να ισχυριστεί η Κυβέρνηση ότι δεν είναι αποτυχία η μεταφορά της ποσόστωσης των καπνών της Πιερίας, της ποικιλίας Κατερίνης, μολονότι οι συμπατριώτες μου στην Πιερία αντιμετωπίζουν πραγματικό πρόβλημα επιβίωσης; Πενταμελείς οικογένειες έχουν χίλια ή χίλια πεντακόσια κιλά ποσόστωση και η Κυβέρνηση με την ανικανότητά της επέτρεψε τη μεταφορά χιλίων πεντακοσίων εκατομμυρίων κιλών στην Ιταλία.

Αυτό, όμως, ίσως να είναι η αρχή και για άλλα προϊόντα που πρόκειται στη συνέχεια να αντιμετωπίσει η Ελλάδα και όταν λέμε η Ελλάδα, εννοούμε τον Έλληνα αγρότη, τον Έλληνα παραγωγό.

Να πούμε για το κόστος παραγωγής που μόνο το 1999 αυξήθηκε κατά 2,6%, σε αντίθεση με το εισόδημα που υποχώρησε 1,6%; Συνολικά την τριετία το εισόδημα των αγροτών υποχώρησε κατά 10%.

Τι γίνεται απέναντι σ' όλα αυτά; Πανικόβλητος ο Πρωθυπουργός στα εγκαίνια της Διεθνούς Έκθεσης Θεσσαλονίκης εξήγγειλε μέτρα υπέρ των αγροτών. Αυτά τα μέτρα όμως, εάν επιφανειακά τα δει, χωρίς πολλή μελέτη, ο οποιοσδήποτε, που να μη γνωρίζει και πολλά πράγματα, θα καταλάβει ότι πρόκειται για προεκλογικές εξαγγελίες.

Τι συμπεριέλαβε στα μέτρα αυτά; Ισχυρίζεται ο Πρωθυπουργός ότι συμπεριέλαβε 9,5 τρισεκατομμύρια δραχμές για την ελληνική γεωργία από το 2000 μέχρι το 2006. Επιμελώς όμως αποκρύπτει ότι τα 7,5 δισεκατομμύρια δραχμές είναι εισροές για

επιδοτήσεις, που έτσι κι αλλιώς θα έρχονταν. Τι δίνει από τον κρατικό προϋπολογισμό για έργα αγροτικής υποδομής; Μόνο τριακόσια πενήντα εκατομμύρια δραχμές. Είναι δυνατό να δημιουργήσουμε έτσι έργα αγροτικής ανάπτυξης και υποδομής, προκειμένου να μειώσουμε το κόστος παραγωγής του Έλληνα αγρότη;

Το πλέον εξωφρενικό όμως είναι ότι τα μακροπρόθεσμα δάνεια της ΑΤΕ είναι με επιτόκιο 12%. Θα είναι όμως σταθερό για μια διετία. Εισερχόμενοι στην ΟΝΕ μέσα στο 2000, που τα επιτόκια πιστεύουμε ότι θα πάνε γύρω στο 3%, αφού είναι σταθερό για τον Έλληνα αγρότη, θα συνεχίζει να πληρώνει για δύο χρόνια με επιτόκιο 12%. Αυτό και αν είναι εξωφρενική πράξη, αυτό και αν είναι εμπαιγμός στον Έλληνα αγρότη.

Να πούμε για τα επιτόκια των καλλιεργητικών; Πράγματι έφθασαν στο ύψος που είναι το τραπεζικό επιτόκιο της Εμπορικής ή της Εθνικής Τράπεζας, πλην όμως επιδοτείται με 2% από τον Κρατικό Προϋπολογισμό. Ποια είναι η προσφορά της Αγροτικής Τράπεζας με τη σημερινή δομή που λειτουργεί στον Έλληνα αγρότη;

Έρχομαι τώρα σε ένα άλλο σύνολο προβλημάτων της οικονομίας που ταλανίζουν επίσης ιδιαίτερα και το Νομό Πιερίας. Πρόκειται για τα θέματα που έχουν σχέση με την ανεργία, τον τουρισμό και τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις.

Η σκληρότατη φορολογική επιδρομή των τελευταίων ετών, τα υπέρογκα πανωτόκια των τραπεζών, ο επιμελής αποκλεισμός της Πιερίας από την Κυβέρνηση, από τις αναπτυξιακές ενισχύσεις και τις χρηματοδοτήσεις των ευρωπαϊκών προγραμμάτων, αλλά και η αδιαφορία, δημιουργήσαν ένα αποτέλεσμα απαράδεκτης λειτουργίας της μικρομεσαίας επιχείρησης και στην Πιερία. Είναι δυνατόν όμως να λειτουργήσει διαφορετικά όχι μόνο στην Πιερία αλλά και πανελλαδικά, όταν η Κυβέρνηση θεωρεί το εμπόριο ή τη μικρομεσαία επιχείρηση παρασιτικό επαγγέλμα;

Χθες λέχθηκε από τον κύριο Υπουργό Εθνικής Οικονομίας ότι πάνε τόσο καλά οι επιχειρήσεις στη βόρεια Ελλάδα, που μεταναστεύουν και στις Βαλκανικές χώρες. Έχει δίκιο, πράγματι εκεί μεταναστεύουν αλλά τι έμεινε στη βόρεια Ελλάδα, αλλά και στην Πιερία και γι' αυτό έχουμε φθάσει να έχουμε 40% ανεργία καταγεγραμμένη και μη που είναι η χειρότερη μορφή της κοινωνικής αδικίας. Έχει καταντήσει η παροχή εργασίας, που είναι υποχρέωση της πολιτείας στον πολίτη, να είναι πρόβλημα και θέμα κομματικής συναλλαγής.

Θέλω να τελειώσω λέγοντας μερικές σκέψεις για την Τοπική Αυτοδιοίκηση. Άκουσα χθες τον ειδικό εισηγητή του ΠΑΣΟΚ, τον κ. Ντούσκα, να λέει ότι κάνατε πολλά για την Τοπική Αυτοδιοίκηση. Μόνο την τελευταία διετία στερήσατε από την Τοπική Αυτοδιοίκηση εκατόν σαράντα επτά (147) δισεκατομμύρια δραχμές και ο υπολογισμός είναι ότι για το 2000 άλλα ογδόντα δισεκατομμύρια δραχμές και αυτά είναι από θεσμοθετημένους πόρους.

Τι αντιμετωπίζει φέτος ο Προϋπολογισμός; Ούτε 1,8% στα τακτικά έσοδα, που παλαιότερα πλησίαζε το 2%. Τι έγινε φέτος με το ΕΠΤΑ; Υποσχέθηκε η Κυβέρνηση ότι θα δώσει διακόσια δισεκατομμύρια δραχμές από το ΕΠΤΑ, στην Τοπική Αυτοδιοίκηση, και έδωσε εκατόν πενήντα έξι δισεκατομμύρια δραχμές. Πότε τα έδωσε; Τα έδωσε Σεπτέμβριο με Οκτώβριο, με αποτέλεσμα όχι να γίνει απορρόφηση 10% ή 20%, αλλά ούτε να δημοπρατηθούν τα έργα. Και αυτό το έκανε επιμελώς, διότι ήξερε ότι το 2000 θα έχουμε εκλογές και θέλησε να δείξει ότι θα υπάρχει οργασμός έργων. Οι εκλογές όμως θα γίνουν το Μάρτιο, οπότε η Κυβέρνηση θα πάρει την απάντηση από τον ελληνικό λαό.

Τι άλλο έκανε; Έκανε την προμήθεια μηχανημάτων εξοπλισμού τριάντα πέντε με σαράντα δισεκατομμυρίων, τα έδωσε στην Τοπική Αυτοδιοίκηση, αλλά η Τοπική Αυτοδιοίκηση για να τα λειτουργήσει με χειριστές, πετρέλαια και αβάρειες θέλει το λιγότερο για κάθε μηχανήματα δεκαπέντε εκατομμύρια δραχμές το χρόνο. Το πολλαπλασιαστικό αποτέλεσμα από την εργασία αυτού του μηχανήματος δεν είναι πάνω από έξι ή επτά εκατομμύρια. Έκανα δήμαρχος και γνωρίζω.

Με τα μέτρα τα οποία πήρε οδηγεί την Τοπική Αυτοδιοίκηση

στην χρεοκοπία. Αυτή είναι η σημερινή τραγική κατάσταση. Για όλα αυτά όμως θα κληθεί ο ελληνικός λαός να αποφασίσει εντός ελαχίστου χρονικού διαστήματος και να δώσει την πρότερη απάντηση όχι μόνο για την Τοπική Αυτοδιοίκηση, όχι μόνο για το τι έγινε στη μικρομεσαία επιχείρηση, στον τουρισμό ή στους αγρότες, αλλά για το σύνολο των απαράδεκτων πράξεων αυτής της Κυβέρνησης.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης) : Ο κ. Παντερμαλής έχει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΝΤΕΡΜΑΛΗΣ : Κύριε Πρόεδρε, κυρία συνάδελφε, κύριοι συνάδελφοι, δεν ήταν πρόθεσή μου να μιλήσω για τον πολιτισμό, γιατί πρέπει να πω ότι τουλάχιστον στα δικά μου τα μάτια, που δεν είμαι homo economicus όπως ορισμένοι από σας, φαντάζει πολύ πιο εντυπωσιακή η πρόοδος στην οικονομία, και λιγότερο ο χώρος στον οποίον είμαι ειδικός.

Ωστόσο, όμως, θα ήθελα να κάνω δύο παρατηρήσεις πριν ξεκινήσω, γιατί η συνάδελφος, η κ.Λουλέ, θα ήταν πολύ πιο πειστική αν έλεγε αυτά που έπρεπε να πει, γιατί είπε και άλλα που δεν έπρεπε να τα πει, γιατί δεν ανταποκρίνονται στην αλήθεια. Παραδείγματος χάρη, δεν ανέφερε τα οικονομικά μεγέθη που προέρχονται από τα περιφερειακά προγράμματα, από τα λεγόμενα ΠΕΠ, τα οποία τροφοδοτούν με πολύ σημαντικά ποσά τη συντήρηση και προβολή των αρχαιολογικών μνημείων, αλλά και γενικότερα της πολιτιστικής δράσης. Είναι πολλά δισεκατομμύρια τα οποία δεν τα γνωρίζω αυτήν τη στιγμή. Επίσης δεν ανέφερε ότι υπάρχουν και έσοδα για τις αρχαιότητες από το Ταμείο Αρχαιολογικών Πόρων, που με τη νέα του μορφή, την ανώνυμη εταιρεία, έχει έσοδα τα οποία ελπίζουμε ότι θα αυξηθούν σύντομα. Και ακόμα θεωρώ άδικη την αναφορά στο Μουσείο της Ευρώπης, το οποίο είναι μια ιδιωτική υπόθεση, έγινε σ'ένα σαλόνι, πίνοντας τσάι, στη συνέχεια έγινε αυτό το γνωστό σεμινάριο και κατόπιν -αυτό πρέπει να το πούμε- η Υπουργός Πολιτισμού κατάφερε να πείσει το Δήμαρχο των Βρυξελλών, να μην παραχωρήσει το οικόπεδο για να κτιστεί ένα τέτοιο μουσείο.

Θα περάσω όμως στο θέμα μου και θα είμαι πολύ σύντομος όπως και οι άλλοι συνάδελφοι. Η πιο θεαματική βελτίωση στην εθνική οικονομία για τον απλό πολίτη κατά το χρόνο που φεύγει είναι η πτώση του πληθωρισμού στις 2,5 περίπου εκατοστιαίες μονάδες, μάλιστα παρά την επιθετική και αφόρητη πίεση της τιμής του πετρελαίου που ξεπέρασε την ανατίμηση της τάξεως του 150%.

Στη δεκαετία του '80 ο πληθωρισμός στην Ελλάδα ήταν ανάλογος με τον πληθωρισμό άλλων κρατών της μεσογειακής ζώνης. Η Ισπανία είχε τότε 15,6%, η Ιταλία 21,3%. Στις αρχές της δεκαετίας του '90 η επίδοση της Ιταλίας και Ισπανίας ήταν εντυπωσιακή. Ο πληθωρισμός τους έπεσε στο 6,5% και 6,7% αντίστοιχα. Στην Ελλάδα αντίθετα, έμεινε καρφωμένος σε επίπεδα πάνω από το 20%. Το '97 οι δύο αυτές μεσογειακές χώρες με δραματικές περικοπές στις κοινωνικές παροχές, ειδικά στην Ιταλία η κυβέρνηση προχώρησε στην παρακράτηση ενός ολόκληρου μισθού των δημοσίων υπαλλήλων, και οι δύο χώρες πέτυχαν την πτώση τους στο 2% περίπου, δηλαδή στο κρίσιμο όριο για την είσοδό τους στην ΟΝΕ.

Την ίδια χρονιά, με γενναία προσπάθεια του ελληνικού λαού και σωστούς χειρισμούς της Κυβέρνησης ο πληθωρισμός στη χώρα έπεσε στο 5,5%. Το ίδιο εντυπωσιακή υπήρξε η μείωση του ελλείμματος σε επίπεδο χαμηλότερα απ'αυτό που θέτει η Ευρωπαϊκή Ένωση. Αν προσθέσει κανείς στα παραπάνω την πάταξη της φοροδιαφυγής, την ανάπτυξη του χρηματιστηρίου, την αύξηση των επενδύσεων, την πρόοδο των μεγάλων έργων, την πτώση των επιτοκίων και τη διατήρηση της σκληρής δραχμής, δημιουργείται μια εικόνα ισχυρής οικονομίας με σταθερά ανοδικό δείκτη.

Στους περισσότερους δημοσιευμένους πίνακες οικονομικών μεγεθών των χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η Ελλάδα, από τις τελευταίες θέσεις που κατείχε προωθήθηκε βαθμιαία προς τις μεσαίες, μειώνοντας σημαντικά την απόσταση που τη χωρίζει από τις χώρες οι οποίες παίζουν ηγετικό ρόλο στην οικονομία.

Θα ήθελα να προσθέσω, σχετικά με την αναπτυξιακή πορεία της οικονομίας, τη σημαντική προσπάθεια που ξεκίνησε στην τελευταία σύνοδο του Παγκόσμιου Συμβουλίου Απόδημου Ελληνισμού στη Θεσσαλονίκη, όπου προσκλήθηκαν ομογενείς επιχειρηματίες απ' όλα τα μήκη και πλάτη του πλανήτη, για να κάνουν επιχειρηματικές και επαγγελματικές γνωριμίες και να συνάψουν συνεργασίες.

Εξίσου σημαντικές με το μέγεθος και τη δυναμική του Προϋπολογισμού είναι οι ποιοτικές επιλογές που τον χαρακτηρίζουν. Οι οικονομίες των προηγμένων χωρών έχουν εφαρμόσει τα τελευταία χρόνια δραστικές μειώσεις των κοινωνικών παροχών και της κρατικής πρόνοιας. Η παγκόσμια οικονομία μοιάζει να μην έχει πρόσωπο και κοινωνική ευαισθησία. Παρ'όλο το αρνητικό κλίμα στο χωρο της ανάπτυξης, η ελληνική οικονομία επέλεξε όχι τη δουλικά μίμηση και υποταγή στις σκληρές και απάνθρωπες οδηγίες, όπως έγινε αλλού, αλλά προτίμησε να αγωνιστεί για το δικό της συνδυασμό μιας ριζικής εξυγίανσης και ταχύρυθμης ανάπτυξης, που επέτρεψε παροχή φορολογικών ελαφρύνσεων στους ασθενέστερους και μετακίνηση σημαντικών πόρων προς αυτούς που μειονεκτούν οικονομικά.

Για την αντιμετώπιση πάλι της ανεργίας των νέων δεν προτιμήθηκε η προσφορά πλασματικών θέσεων αλλά η τόνωση της επενδυτικής δραστηριότητας, που φυσιολογικά χρειάζεται και αναζητά εργαζόμενους, ενώ παράλληλα προωθήθηκαν πιστώσεις για την επαγγελματική κατάρτιση σε νέα επαγγέλματα, αυτά που έχει ανάγκη η σύγχρονη οικονομία.

Ίσως δεν έχει εκτιμηθεί όσο θα έπρεπε η γενναία ενίσχυση για την παροχή δυνατότητας στην εξοικείωση και χρήση της ηλεκτρονικής τεχνολογίας. Νομίζω ότι δεν μπορούμε ακόμη να φανταστούμε την τεράστια τομή που πραγματοποιήθηκε στον πολιτισμό του ανθρώπου, δηλαδή τον τρόπο ζωής του με την ανακάλυψη και την εφαρμογή της ψηφιακής τεχνολογίας.

Ηδη στις πολύ ανεπτυγμένες οικονομίες άρχισε να επηρεάζει την οργάνωση της ζωής στη διαμόρφωση της κατοικίας, στο σχεδιασμό και τη χωροταξία των πόλεων, την κοινωνική ζωή. Πολλοί εργαζόμενοι ολοκληρώνουν την εργασία τους στον υπολογιστή του σπιτιού, χωρίς να χρειαστεί να μετακινηθούν στους χώρους εργασίας.

Μεγάλες εταιρείες μειώνουν σε τετραγωνικά τις εγκαταστάσεις τους για τη διοίκησή τους. Οι αποθήκες του αρχαικού και επικοινωνιακού υλικού απαιτούν ελάχιστα μεγέθη χώρων, ενώ οι συναλλαγές με τράπεζες, οι πληρωμές λογαριασμών, οι αγορές, μπορούν να γίνουν από το σπίτι χωρίς χρονοβόρες μετακινήσεις και άσκοπες καθυστερήσεις. Έτσι ο πολίτης θα εξοικονομεί πολύ περισσότερο χρόνο για να τον διαθέτει κατά τη βούλησή του.

Ένας προϋπολογισμός, λοιπόν, που διαθέτει πόρους για να μπορέσουν οι νέοι να γίνουν κοινωνοί αυτών των νέων μέσων της ανθρώπινης δράσης, δεν μπορεί παρά να σηματοδοτεί προς τη σωστή κατεύθυνση.

Η υστερία για την επέτειο της χιλιετίας, για το περίφημο Μιλένιουμ, είναι ασφαλώς περιττή και παραπλανητική, γιατί συσκοτίζει με συμβολισμούς τη νέα παγκόσμια πραγματικότητα, που ξεκίνησε ήδη πριν κλείσει ο 20ος αιώνας.

Η οικονομία της αγοράς και η ψηφιακή επανάσταση άνοιξαν δρόμους που ποτέ ως τώρα δεν είχε υποπτευθεί ο άνθρωπος. Υπάρχουν σήμερα κοινωνίες που προωθούν με δαιμονικούς ρυθμούς, τις νέες δυνατότητες, άλλες που κοντοστεκόνται θαμπωμένες και αμείχανες και άλλες που πιστεύουν ότι πρέπει να οχυρωθούν πίσω από αμπαρωμένες πόρτες. Πού βρίσκεται σήμερα ο Έλληνας; Θα καταφύγω στην εικόνα που έχουν οι ξένοι για μας. Η ανάλυση της εικόνας του Έλληνα από αριθμούς των συγκριτικών πινάκων της Ευρωπαϊκής Ένωσης μιλάει για πρωτίες στα καταναλωτικά αγαθά αλλά και στις τηλεπικοινωνίες, για πάθος προς την τηλεόραση, αλλά και φιλική σχέση με τις εφαρμογές της ηλεκτρονικής τεχνολογίας, για ευρωπαϊκό ρεκόρ σε τίτλους εφημερίδων και περιοδικών αλλά και ζηλευτούς δείκτες μακροζωίας.

Τελευταία του αναγνωρίζονται μάλιστα και καταπληκτικές επιδόσεις στην ανάπτυξη της οικονομίας του. Αν και αποσπασματική αυτή η εικόνα, δεν μοιάζει να απέχει πολύ από την

πραγματικότητα. Το συμπέρασμα είναι ότι πρόκειται για μια ανήσυχη κοινωνία, που ασφαλώς δεν θα κάνει πίσω απέναντι σε οποιαδήποτε πρόκληση, οποιαδήποτε νέας εποχής.

Κλείνοντας, ας μου επιτραπεί για ένα λεπτό να αναφερθώ στη δραχμή, που σύντομα θα παραχωρήσει τη θέση της στο ευρώ. Γιατί όχι μόνο κλείνει τον κύκλο της θριαμβευτικά ως σκληρή δραχμή, αλλά και γιατί έχει πίσω της μια μοναδική ιστορία, αφού υπήρχε κιόλας, όταν οι Μικρασιάτες έμποροι ανακάλυψαν τον 6ο αιώνα προ Χριστού το νόμισμα ως μέσον συναλλαγής. Ήδη το 700 π.Χ. είχε καθιερώσει τη δραχμή ο Φείδων του Άργους, αλλά τότε η δραχμή δεν ήταν παρά έξι σιδερένιες σούβλες, έξι οβολοί, αυτές που κρατούσε ίσα-ίσα στην κλειστή παλάμη του ένας άνδρας (δράπτομαι -δραχμή). Με την εισαγωγή της έμπαινε τέλος στη δοσοληψία με μέσο τα ζώα. Αυτοί οι μεταλλικοί οβολοί έγιναν νομίσματα ασημένια και χρυσά τον 6ο αιώνα προ Χριστού. Η Αθήνα, η Κόρινθος και η Αίγινα, ήταν από τις πρώτες πόλεις που έκοψαν τις ασημένιες και νέες δραχμές. Τα αττικά τετράδραχμα με την Αθηνά και τη γλαύκα έγιναν γρήγορα διεθνή νομίσματα σε όλα τα μήκη και πλάτη της Μεσογείου και της Μαύρης Θάλασσας. Τον 4ο αιώνα κόπηκαν νέες σκληρές δραχμές, τα χρυσά δίδραχμα του Φιλίππου και τα ασημένια τετράδραχμα του Αλεξάνδρου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης) : Φοβάμαι ότι δεν θα σας αφήσω να τελειώσετε την ιστορία της δραχμής.

ΜΕΡΙΚΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ (Από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ) : Δώστε ένα λεπτό ακόμη.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΕΛΕΣΤΑΘΗΣ : Δώστε ένα λεπτό στο συνάδελφο, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης) : Θα σας δώσω ένα λεπτό με την εξουσιοδότηση του Σώματος και αυτό μόνο για την ιστορία της δραχμής. Ολοκληρώστε. Έχετε ένα λεπτό απ' το Σώμα.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΝΤΕΡΜΑΛΗΣ : Τα χρυσά δίδραχμα του Φιλίππου και τα ασημένια τετράδραχμα του Αλεξάνδρου. Τα δεύτερα έγιναν το αγαπημένο νόμισμα όλης της Ανατολής και ήταν στην κυκλοφορία για πολλούς αιώνες. Τα πρώτα κατέκτησαν όλη τη γνωστή τότε Ευρώπη και γοήτευαν τόσο πολύ τους λαούς της, ώστε να κόψουν τοπικές μιμήσεις.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΓΓΟΥΡΑΚΗΣ : Μόνο που δεν είχαν άλλα νομίσματα τότε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης) : Τώρα εσείς εμφανίζετε την άλλη ιστορική πλευρά. Όταν μιλήσετε, να συμπληρώσετε τον κύριο καθηγητή.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΝΤΕΡΜΑΛΗΣ : Υπάρχει απάντηση, κύριε Πρόεδρε. Η απάντηση είναι ότι αυτά τα νομίσματα κρατήσανε σε κυκλοφορία πεντακόσια και εξακόσια χρόνια, όταν στο μεταξύ είχαν βγάλει και άλλοι νομίσματα και θεωρούνταν σκληρά νομίσματα σε όλη την αρχαιότητα. Ψηφίζω τον Προϋπολογισμό και σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης) : Η ιστορία πάντα μας διδάσκει, κύριοι συνάδελφοι, και αφήνουμε λίγο χρόνο παραβιάζοντας και τα όρια του χρόνου.

Ο κ. Τρυφωνίδης έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΡΥΦΩΝΙΔΗΣ : Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με τον κατατεθέντα Προϋπολογισμό τα θέματα χωροταξίας και περιβάλλοντος δεν φαίνεται να έχουν καλύτερη αντιμετώπιση απ' ό,τι είχαν τα προηγούμενα χρόνια. Εάν δε, κάνουμε μια προβολή στο χρόνο και κοιτάξουμε τα επόμενα έξι χρόνια του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης, θα δούμε, σύμφωνα με τα χρήματα που έχει δεσμεύσει η Κυβέρνηση για τη χωροταξία και το περιβάλλον, ότι το μέλλον δεν είναι ρόδινο.

Το ΥΠΕΧΩΔΕ, σε συνεργασία με την 16η Γενική Διεύθυνση της Ευρωπαϊκής Ένωσης, έχει χρηματοδοτήσει μια μελέτη για το ύψος της δαπάνης των έργων για το περιβάλλον που χρειάζεται η χώρα μας. Έτσι, λοιπόν, προϊόν αυτής της μελέτης ήταν ότι απαιτείται περίπου η διάθεση του 15% των χρημάτων του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης για τη χωροταξία και το περιβάλλον στη χώρα μας. Αυτό το 15% όμως η Κυβέρνηση το μείωσε μόνο 8%. Έτσι θα ήθελα να κάνουμε μια σύγκριση και να δούμε ότι τα χρήματα τα οποία προβλέπονται είναι κατά πάρα πο-

λύ μεγάλο ποσοστό λιγότερα του Β' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης.

Στο Β' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης για δύο χρόνια είχαμε μια χρηματοδότηση της τάξεως του 1,3 δισεκατομμυρίων ECU, ενώ στο Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης είναι μόνο 1 δισεκατομμύριο ECU και μάλιστα για πέντε χρόνια. Έτσι, αν κάνουμε μια αναλογία, θα δούμε ότι μειώνονται οι δαπάνες για το περιβάλλον τα επόμενα χρόνια κατά 64%. Αν δε, λάβουμε υπόψη μας ότι τα χρήματα του Β' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης ουσιαστικά δεν πιάσανε τόπο, δεν προωθήσανε τις υποδομές όπως έπρεπε, διότι σπαταλήθηκαν, η κατάσταση για τη χώρα μας σήμερα, όσον αφορά το περιβάλλον, είναι πάρα πολύ χειρότερη, απ' ότι φαίνεται.

Σπαταλήθηκαν τα χρήματα του Β' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης κυρίως σε μελέτες αμφιβόλου σκοπιμότητας για να χρηματοδοτηθεί η επιστημονική νομενκλατούρα του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και για άλλες μικροκομματικές σκοπιμότητες. Ακόμη πάρα πολλά έργα ήταν ατελή ποιοτικά και πάρα πολλά ακόμη είναι ημιτελή.

Θα ήθελα να παρακαλέσω την Κυβέρνηση να μας αναφέρει έστω και ένα μεγάλο έργο περιβάλλοντος το οποίο κατόρθωσε να ολοκληρώσει. Δεν υπάρχει κανένα. Παράδειγμα, για τον Αμβρακικό Κόλπο τι κάνατε; Τίποτα.

Θα ήθελα να ρωτήσω ακόμη τι γίνεται με τρία μεγάλα έργα Βιολογικού Καθαρισμού, όπως είναι η Ψυττάλεια, ο βιολογικός καθαρισμός της Θεσσαλονίκης καθώς και ο αντίστοιχος της Πάτρας. Σύμφωνα με την οδηγία 91/271 της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αυτά τα τρία έργα θα έπρεπε να είχαν ολοκληρωθεί 31.12.99 και ακόμη θέλουν πάρα πολλά χρόνια αλλά και πάρα πολλά χρήματα για να ολοκληρωθούν. 'Ηδη γι' αυτά τα θέματα η Ευρωπαϊκή Ένωση θα μας οδηγήσει στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο, όπως μας έχει οδηγήσει εξάλλου για και κάθε άλλη υπόθεση που αφορά στο περιβάλλον. Δυστυχώς η Κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. έχει και αυτή την πρωτιά σε όλη την Ευρωπαϊκή Ένωση, να την οδηγούν στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο για κάθε δράση περιβάλλοντος.

Θα γυρίσω όμως στους βιολογικούς καθαρισμούς. Όπως ξέρετε, έχουν μεγάλη σημασία όχι μόνο για το περιβάλλον αλλά και για την οικονομία της χώρας, γιατί σχετίζονται με την τουριστική βιομηχανία, η οποία μας αποδίδει περίπου το 20% του συναλλάγματός μας.

Έτσι, λοιπόν, από μια πρόσφατη έρευνα και μελέτη που έκανε η Ευρωπαϊκή Ένωση, φαίνεται ότι το 1/3 των έργων Βιολογικού Καθαρισμού που έχουν τελειώσει, έχουν αξιολογηθεί ως κακής και μέτριας ποιότητας. Από δε τα εκατόν ογδόντα τρία έργα, τα πενήντα έργα βιολογικού καθαρισμού, αργούν, δεν δουλεύουν. Δηλαδή έχουμε ένα εθνικό κεφάλαιο το οποίο, κύριοι συνάδελφοι, σαπίζει. Ακόμη και για τα έργα των δικτύων αποχέτευσης για τα επόμενα πέντε χρόνια, δυστυχώς η πρόβλεψη και ο προγραμματισμός της Κυβέρνησης είναι σε πολύ χαμηλά επίπεδα. Πρόκειται μόνο για το 20% ολόκληρη την πενταετία.

Παρόμοια κατάσταση υπάρχει και για τα στερεά απόβλητα, για τα σκουπίδια. Η μελέτη που προανέφερα, απέδειξε ότι χρειάζονται 2 δισεκατομμύρια ευρώ για την ολοκληρωτική αντιμετώπιση του προβλήματος των σκουπιδιών στη χώρα μας. Η Κυβέρνηση δεν έχει διαθέσει αντίστοιχα χρήματα, ούτε έχει πρόθεση, και οδηγείται στη λύση των χωματερών, για να περιορίσει το κόστος αντιμετώπισης του προβλήματος. Υπάρχει δε οδηγία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που λέγει ότι μέχρι το 2020 οι χωματερές θα πρέπει να περιοριστούν στο 20% σαν παρουσία στον ευρωπαϊκό χώρο. Έχουμε λοιπόν την Κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. το 2000 να ξεκινάει τη λύση των χωματερών γνωρίζοντας ότι σε είκοσι χρόνια θα πρέπει να τις έχει κατασκευάσει και να τις αλλάξει με άλλους τρόπους αντιμετώπισης της διαχείρισης των σκουπιδιών που προσφέρουν περισσότερη αειφορία στο περιβάλλον και στην ανάπτυξη, γιατί πρέπει να πω ότι μια χωματερή χρειάζεται πεντακόσια χρόνια για να αδρανοποιηθεί ως πηγή μόλυνσης του περιβάλλοντος.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να σας επισημάνω ότι ουδέποτε τόσα πολλά χρήματα δεν αποφέρανε τόσο λίγο και κακής ποιότητας έργο όσο έγινε τα τελευταία χρόνια με το

ΠΑ.ΣΟ.Κ. Δυστυχώς για το περιβάλλον τα προβλήματα είναι πάρα πολλά. Θα ήθελα να σας πω ότι στις εκπομπές αερίων ρύπων η χώρα μας είναι η μοναδική χώρα που είχε μια αύξηση του 36%, όταν με μια μελέτη αποδείχθηκε ότι όλες οι χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης είχαν μείωση των αερίων ρύπων.

Θα ήθελα ακόμη να σημειώσω δύο ουσιαστικά θέματα για το περιβάλλον, τα οποία άπτονται της οικονομίας. Το ένα αφορά μια απόφαση που πήρε η Κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. φέτος τον Ιούνιο στη Γερμανία, όταν απεσύρθη από το μπλοκ των μεσογειακών χωρών και απεδέχθη το να μπει φορολογία στα καύσιμα και στην ενέργεια. Προδώσαμε τις άλλες μεσογειακές χώρες, την Ισπανία και την Πορτογαλία και όπως ξέρετε αυτό θα έχει μια μεγάλη επίπτωση στην οικονομική προσπάθεια της χώρας μας, διότι η εναπομείνασα ελληνική βιομηχανία είναι ενεργοβόρος. Μας έχουν μείνει τα τσιμέντα, το αλουμίνιο, τα λιπάσματα, τα οποία κατ' εξοχήν είναι ενεργοβόρες βιομηχανίες και δεν μπορούν να δεχθούν πρόσθετη επιβάρυνση στη φορολογία ενέργειας, γιατί θα βγουν εκτός αγοράς. Επιπλέον η παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας στη χώρα μας στηρίζεται βασικά στο λιγνίτη, σε εγχώρια πηγή βέβαια, και είναι ανελαστική. Από την άλλη μεριά έχουμε απορρίψει σαν χώρα τη χρήση πυρηνικής ενέργειας για παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας, ενώ έχουμε δίπλα μας δύο χώρες, τη Βουλγαρία που την παράγει από χρόνια και την Τουρκία που ετοιμάζεται στο Ακούγιο να παράγει ηλεκτρική ενέργεια με πυρηνική ενέργεια, διαθέτοντας έτσι και την τεχνολογία να αποκτήσει πυρηνικά όπλα.

Αυτά είναι σοβαρά θέματα, τα οποία πιστεύω ότι στο τρίπτυχο "ενέργεια-οικονομία-περιβάλλον" θα πρέπει να τα αντιμετωπίσει η Ελλάδα διακομματικά. Είναι πολύ σοβαρά θέματα. Και, επίσης, θέλω να κάνω και άλλη μία παρατήρηση που σχετίζεται με το περιβάλλον και αφορά τις συζητήσεις που κάνουμε με την Τουρκία για την προστασία του περιβάλλοντος στο Αιγαίο.

Υπάρχει σε εκκρεμότητα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μία υποχρέωση στον Ο.Η.Ε. να καθοριστούν οι θέσεις στο Αιγαίο μετρήσεως της μόλυνσης της θάλασσας στα διεθνή ύδατα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Παρακαλώ, ολοκληρώνετε, κύριε Τρυφωνίδη.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΡΥΦΩΝΙΔΗΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Αλλά έχουμε οκτάλεπτο και όχι δεκάλεπτο. Ολοκληρώστε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΡΥΦΩΝΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, μισό λεπτό, είναι σημαντικό το θέμα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ολοκληρώστε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΡΥΦΩΝΙΔΗΣ: Πρέπει να προσέξουμε, μη δεχθούμε αυτοί οι σταθμοί να τοποθετηθούν στη ζώνη ανάμεσα στα έξι και στα δώδεκα ναυτικά μίλια, γιατί τότε δημιουργούμε δουλειές στο δικό μας οικόπεδο.

Τελειώνοντας θέλω να πω ότι γι' αυτούς τους λόγους και για άλλους, που δεν έχω το χρόνο να αναλύσω, καταψηφίζω τον Προϋπολογισμό της Κυβέρνησης. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Η Υφυπουργός κ. Ροδούλα Ζήση έχει το λόγο.

ΡΟΔΟΥΛΑ ΖΗΣΗ (Υφυπουργός Εθνικής Οικονομίας): Πολύ σύντομα, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε συνάδελφε, επειδή, βεβαίως, νομίζω ότι ανακατέψατε όλα τα θέματα στο σύντομο χρόνο που είχατε, αλλά σε αυτήν τη συντομία και στη συνοπτική αν θέλετε -ομιλία δεν μπορούμε να λέμε ανακρίβειες. Πρώτον, η χώρα μας δεν απειμπούσε ποτέ τη συμμετοχή της στους οργανισμούς εκείνους, διεθνείς, ευρωπαϊκούς και άλλους που συμμετέχει, αλλά έχει πάντα ένα σεβασμό στους κανόνες που διέπουν αυτούς τους οργανισμούς. Δεν απειμπούσε καμία -αν θέλετε -συμμετοχή της στην ομάδα των μεσογειακών χωρών. Άλλωστε πρόσφατα η χώρα μας και στο Συμβούλιο της Ευρώπης και στη Δυτικοευρωπαϊκή Ένωση στηρίζει νέες πρωτοβουλίες αυτών των χωρών -μεταξύ αυτών και η Ελλάδα- για την έρευνα στη Μεσόγειο, για την ενέργεια σε όλες τις μορφές, για το περιβάλλον και για πολλούς άλλους τομείς δραστηριότητας στη Νοτιοανατολική Ευρώπη.

Ένα δεύτερο κομμάτι αφορά στο περιβάλλον. Και εκεί υπάρχουν οι κανονισμοί και βεβαίως η ευρωπαϊκή οικογένεια στην ο-

ποία ανήκουμε έχει εκείνες τις προδιαγραφές, τις οποίες η Ελλάδα σέβεται. Και η δημιουργική προσπάθεια της χώρας μας βρίσκεται ακριβώς εκεί, στην εναρμόνιση του σεβασμού στο περιβάλλον με την ανάπτυξη και γι' αυτό σε αυτήν την πορεία έχει να παρουσιάσει ένα τεράστιο έργο, που δεν έχω το χρόνο να το απαριθμήσω, αφού η χώρα και με το Κτηματολόγιο -το ξέρετε, ήμασταν μαζί εισηγητές- και με άλλες πρωτοβουλίες, αυτήν τη στιγμή, είναι ένα τεράστιο εργοτάξιο. Και αυτό είναι μία πραγματικότητα. Στο κομμάτι που αφορά τις γειτονικές χώρες επιτρέψτε μου να έχω τουλάχιστον τη δυνατότητα, τον τελευταίο καιρό που έχω την τιμή να συμμετέχω στην Κυβέρνηση, να δω από κοντά την πολύ θετική συνεργασία με τις χώρες της Βαλκανικής και της Νοτιοανατολικής Ευρώπης, όπου εκεί, υπεύθυνα θα το πω: η Ελλάδα είναι στην πρώτη γραμμή, καταξιωμένη στη συνεδίηση όλων των πολιτικών αλλά και παραγωγικών φορέων και της διεθνούς κοινότητας.

Και λυπάμαι γιατί η Αξιοματική Αντιπολίτευση εξάγει μία Ελλάδα που δεν είναι έτσι, όταν σε παγκόσμιο επίπεδο έχει θεωρηθεί ότι μπορεί να παίξει ηγετικό ρόλο στην ευρύτερη περιοχή. Ευχαριστώ.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΕΛΕΣΤΑΘΗΣ: Πάντως στη Φωκίδα δεν κουνιέται φύλλο!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Δεν πνέει ούριος άνεμος, κύριε Γκελεστάθη! Θα δούμε τώρα το χειμώνα, βλέπω εκεί να έρχονται άγριοι αγέρινες.

Ο κ. Παπανικόλας έχει το λόγο. Να ακούσουμε και τη νησιώτικη φωνή.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στο ερώτημα "σε ποιον τομέα πολιτικής έχει επιτύχει περισσότερα αποτελέσματα η Κυβέρνηση", η απάντηση των πολιτών, όπως προκύπτει από τις έρευνες, η άποψη των διεθνών οργανισμών αλλά και οι δηλώσεις πολλών αρχηγών κρατών συγκλίνουν στη μοναδική απάντηση ότι είναι η οικονομία.

Κατά κοινή, λοιπόν, αναγνώριση, η οποία μάλιστα προεκτείνεται πολύ των ελληνικών συνόρων, η οικονομία αποτελεί προνομιακό τομέα πολιτικών συγκρίσεων για το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και την Κυβέρνηση, κάτι άλλωστε που αποδεικνύεται και εκ του αποτελέσματος, από την επικείμενη και βεβαία δηλαδή ένταξη της χώρας μας στην Ο.Ν.Ε. και από όλους τους δείκτες της οικονομίας.

Αφού, λοιπόν, τα πράγματα είναι τόσο ξεκάθαρα στην ελληνική κοινωνία αλλά και στο διεθνές περιβάλλον, ο ελληνικός λαός με αφορμή τη συζήτηση του Προϋπολογισμού στην Εθνική Αντιπροσωπεία θα ανέμενε να ακούσει εποικοδομητικές προτάσεις και τρόπους μετάβασης από το καλό στο καλύτερο, μια και κανείς δεν μπορεί να ισχυριστεί ότι έχουν λυθεί όλα τα προβλήματα της ελληνικής κοινωνίας. Αντί όμως για το αυτονόητο, όλες αυτές τις ημέρες οι Έλληνες πολίτες γίνονται μάρτυρες μιας άνευ ορίων προσπάθειας της Αντιπολίτευσης, μεϊζονος και ελάσσονος, να μετατρέψει το άσπρο σε μαύρο, να ισοπεδώσει τα πάντα και να μας πείσει ότι πέρα από κάθε λογική είμαστε ο δυστυχισμένος λαός κάποιας τριτοκοσμικής χώρας και όχι σύγχρονη ευημερούσα και ισχυρή Ελλάδα, πρωτεύουσα δύναμη στα Βαλκάνια, ισότιμη με τις ανεπτυγμένες χώρες της Ευρώπης, η Ελλάδα που οι εξελίξεις της ευρύτερης περιοχής εξαρτώνται από τις δικές της αποφάσεις.

Η Αντιπολίτευση και αυτή τη φορά έμεινε στάσιμη στη μιζέρια της άρνησης, ακολουθώντας την πάγια τακτική που καθιέρωσε τη Νέα Δημοκρατία ως "αορίστου χρόνου Αξιοματική Αντιπολίτευση", τα μικρά κόμματα μικρότερα και την πολιτική ολοένα να απαξιώνεται στην εκτίμηση των πολιτών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι γνωστό ότι διανύουμε μία περίοδο που θα είναι καθοριστική στο μέλλον της χώρας. Η φάση της απογείωσης μας για το άλμα της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης έχει ήδη αρχίσει. Η οικονομία μας μετά έξι χρόνων σκληρή προσπάθεια όλων των Ελλήνων έχει επιτύχει την ανόρθωση και την εξυγίανσή της. Στο τέλος του 1999 ολοκληρώνεται πλέον με επιτυχία η διαδικασία δημοσιονομικής σύγκλισης της χώρας μας με τις απαιτήσεις της Ο.Ν.Ε. Η πτώση του πληθωρισμού και η προβλεπόμενη περαιτέρω μείωσή του μέχρι το Φεβρουάριο στο 2,2%. Η μείωση του ελλείμματος στο

1,5% του Α.Ε.Π. Η αποκλιμάκωση του δημοσίου χρέους κατά οκτώ μονάδες σε συνδυασμό με τη συνεχιζόμενη πτώση των επιτοκίων ελαφρύνουν σημαντικά τις δανειακές ανάγκες του κράτους αλλά και τους μελλοντικούς Έλληνες, τα παιδιά μας, από τις υποχρεώσεις αποπληρωμής.

Η Ελλάδα με όπλο την ισχυρή οικονομία της μπαίνει δυναμικά στον 21ον αιώνα. Αυτή είναι η αλήθεια. Όπως είναι αλήθεια ότι το ύψος, το εύρος και τους στόχους του Προϋπολογισμού του κράτους για το 2000 δεν θα μπορούσε ούτε να τα ονειρευτεί ο Έλληνας της προηγούμενης εικοσαετίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στον ελάχιστο χρόνο της ομιλίας μου δεν σκοπεύω να μπω στις συγκρίσεις των οικονομικών δεικτών μεταξύ 1993 και 1999. Άλλωστε για αρκετά ακόμη χρόνια είμαι σίγουρος ότι θα συγκρίνουμε τους δείκτες με το 1993, εμείς σαν Κυβέρνηση και εσείς σαν Αντιπολίτευση, ελπίζω και Αξιοματική, οπότε έχουμε χρόνο γι' αυτό.

Εκεί που θα ήθελα να σταθώ για λίγο είναι το σήμερα. Μολονότι κάποιοι θα πουν ότι είναι απλά αριθμοί, ο νέος αιώνας και η νέα χιλιετία, που σε λίγο μπαίνει, μας προτρέπει σε αναζητήσεις και σχεδιασμούς για ένα μέλλον με ειρήνη, ελπίδα και προοπτική.

Τον αιώνα που φεύγει και μάλιστα μόνο στο πρώτο του ήμισυ, η ιδιαίτερη πατρίδα μου, η Δωδεκάνησος, είδε διαδοχικά πέντε διαφορετικές σημαίες κρατών να ανεμίζουν στους ιστούς της και βίωσε τέσσερις κατοχές ισαρίθμων ξένων κρατών πριν από την ενσωμάτωσή της στην πατρίδα.

Ήταν δύσκολος ο αιώνας που φεύγει γι' αυτά τα νησιά και τους ανθρώπους τους. Και το μόνο ζητούμενο από τότε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ήταν πως θα δημιουργηθεί ένα περιβάλλον ειρήνης και ασφάλειας που θα διέγραφε τους φόβους του παρελθόντος και θα απελευθέρωνε όλες τις δυνάμεις για ανάπτυξη και προκοπή της περιοχής.

Και όταν επιτέλους με την ιστορική, κατά τη γνώμη μου, αλλά και κατά τη γνώμη της συντριπτικής πλειοψηφίας του ελληνικού λαού, συμφωνίας στο Ελσίνκι, καθαρά φάνηκε η προοπτική να γίνει αυτό, βγήκε η Αντιπολίτευση, πλην ελαχίστων φωτεινών εξαιρέσεων οφείλω να ομολογήσω, να καταγγείλει την Κυβέρνηση και τον Πρωθυπουργό για εθνική υποχώρηση.

Ξέρετε, αγαπητοί συνάδελφοι, πως αντιμετώπισε ο κόσμος εκεί κάτω τα περί εθνικής υποχώρησης; Με γέλια και συγκατάβαση, γιατί κατάλαβε καλά ότι αν υπήρχε και ψήγμα αληθείας κάθε φορά, τόσες φορές που μας έχετε καταγγείλει για εθνικές υποχωρήσεις, θα χρειάζομασταν σήμερα βίζα για να πάμε από την Αθήνα στη Ρόδο.

Είδαμε και ακούσαμε πολλά, όμως, αυτές τις ημέρες σ' αυτήν την Αίθουσα με αφορμή τη συζήτηση του Προϋπολογισμού. Είδαμε μία αριστερή Νέα Δημοκρατία να μας εγκალεί για το κοινωνικό μας πρόσωπο, για τη δήθεν εγκατάλειψη των αγροτών, για τις ατέλειες του Εθνικού Συστήματος Υγείας, για την παιδεία και τόσα άλλα. Ακούσαμε ακόμα και συνάδελφο της Νέας Δημοκρατίας χθες να αμφισβητεί τη σκοπιμότητα προσφυγής στο Διεθνές Δικαστήριο της Χάγης. Μα για να συνεννοούμεθα επιτέλους σ' αυτήν την Αίθουσα, δεν ήταν η Νέα Δημοκρατία που χρόνια είχε την αγροτιά στην εγκατάλειψη; Τώρα τη θυμήθηκε; Και πώς; Μοιράζοντάς της ακάλυπτες επιταγές;

Για ποιο ΕΣΥ διαμαρτύρεται η Νέα Δημοκρατία; Γι' αυτό που ξήλωσε όταν ήταν Κυβέρνηση; Γιατί δεν λέει ξεκάθαρα ότι θέλει την ιδιωτικοποίηση της υγείας; Για ποια παιδεία μας εγκალεί; Γι' αυτήν που οι συνδικαλιστές σας υπονομεύουν με τις καταλήψεις ή την άλλη, την ιδιωτική, που θέλετε και που προτείνατε επίσημα τη θεσμοθέτησή της στην Αναθεώρηση του Συντάγματος;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Ελλάδα μπαίνει στον 21ο αιώνα με σιγουριά και αισιοδοξία. Κυρίως, όμως, μπαίνει χωρίς τα κόμπλεξ της πάλαι ποτέ ψωροκώστανας που εσείς της είχατε δημιουργήσει. Και επειδή αυτό οφείλεται κατά κύριο λόγο στο ΠΑ.ΣΟ.Κ. του Ανδρέα Παπανδρέου και του Κώστα Σημίτη, είναι αυτονόητο ότι υπερψηφίζω τον Προϋπολογισμό του Κράτους.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο κ. Πασσαλίδης έ-
χει το λόγο.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΣΣΑΛΙΔΗΣ: Ενώ συζητείται πρώτα ο Προϋ-
πολογισμός του κράτους και στη συνέχεια το φορολογικό νομο-
σχέδιο, η πάγια αυτή τακτική δεν τηρήθηκε. Η Κυβέρνηση πρω-
τοτύπησε και συζήτησε το φορολογικό νομοσχέδιο στη Βουλή
πριν δύο περίπου μήνες.

Η μέση ελληνική οικογένεια την τελευταία εξαετία έχει υπο-
στεί φορολογική επιβάρυνση ενός εκατομμυρίου τριακοσίων
πενήντα χιλιάδων (1.350.000) δραχμών το χρόνο.

Πρέπει να τονισθεί ότι μόνο στην τελευταία εξαετία ψηφίστη-
καν δεκαέξι φορολογικοί νόμοι εισπρακτικού χαρακτήρα και ε-
πεβλήθησαν ογδόντα πέντε νέες φορολογίες. Τις συνέπειες της
βαριάς φορολογίας τις υπέστησαν οι συνταξιούχοι, οι μισθωτοί,
οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις, οι ελεύθεροι επαγγελματίες.

Για να ισχυροποιηθούν οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις και για
να στηρίζονται σε υγιείς βάσεις, πρέπει να μειωθούν οι φορολο-
γικές επιβαρύνσεις. Όσο ανηθρές είναι οι μικρομεσαίες επιχει-
ρήσεις, τόσο θα δημιουργούνται νέες θέσεις εργασίας.

Όμως, με την πολιτική της η Κυβέρνηση, έχει οδηγήσει εκα-
τοντάδες επιχειρήσεις στον αφανισμό. Καθημερινά κλείνουν ε-
πιχειρήσεις και οι εργαζόμενοι αντιμετωπίζουν πρόβλημα επιβί-
ωσης.

Στις μικρομεσαίες επιχειρήσεις απασχολούνται ένα εκατομ-
μύριο εξακόσιες χιλιάδες άτομα. Παρ' ότι θεωρούνται ως η ρα-
χοκοκαλιά, η σπονδυλική στήλη της οικονομίας, η Κυβέρνηση
δεν τις αντιμετώπισε με την ανάλογη ευαισθησία. Ο τζίρος των
επιχειρήσεων έπεσε στο -25%. Οι ακάλυπτες επιταγές φθάνουν
το ένα τρισεκατομμύριο (1.000.000.000.000) δραχμές.

Θέλουμε μία ανάπτυξη, η οποία να μη στηρίζεται στα πάλια
πόδια των επιχορηγήσεων και στην υψηλή φορολογία, αλλά
στις συνθήκες του υγιούς ανταγωνισμού και της υψηλής ποιό-
τητος.

Ο αγροτικός και κτηνοτροφικός τομέας περνάει σήμερα επι-
κίνδυνη κρίση, λόγω υψηλού κόστους παραγωγής.

Σύμφωνα με τα τελευταία στοιχεία της στατιστικής υπηρεσί-
ας, το έλλειμμα στο εμπορικό ισοζύγιο των αγροτικών προϊό-
ντων σημείωσε αύξηση ρεκόρ, ενώ με τις χώρες της Ευρω-
παικής Ένωσης έσπασε κάθε προηγούμενο ρεκόρ. Επίσης, πα-
ρατηρήθηκε μείωση στις εξαγωγές των αγροτικών προϊόντων.

Τα μηνύματα είναι όχι μόνον απαισιόδοξα, αλλά και τραγικά
μαζί όπου θα μπορούσαν τα ελληνικά αγροτικά προϊόντα να κα-
τακλύσουν τα τετρακόσια εκατομμύρια των Ευρωπαίων κατανα-
λωτών. Η διαφορά των εισαγομένων και εξαγομένων αγροτικών
προϊόντων, θα πρέπει να προβληματίσει το Υπουργείο Γεωργί-
ας και την Κυβέρνηση.

Τα Χριστούγεννα έφθασαν και οι γεωργοί δεν έχουν πάρει α-
κόμα τις επιδοτήσεις για τα σκληρά σιτάρια. Οι κτηνοτρόφοι
δεν έχουν ακόμη εισπράξει τις εξισωτικές αποζημιώσεις τους.
Δημιουργήθηκαν ανησυχητικές καταστάσεις στους κτηνοτρό-
φους, στις τιμές των προϊόντων τους και τις αυξανόμενες εισα-
γωγές ζωοκομικών και γαλακτοκομικών προϊόντων.

Τα πρόστιμα λόγω υπέρβασης του αγελαδινού γάλακτος ή-
ταν φέτος πολύ υψηλά. Οι επιδοτήσεις γενικά των αγροτικών
προϊόντων καθυστερούν και δεν τις παίρνουν στην ώρα τους οι
αγρότες.

Ευθύνεται η Κυβέρνηση που δέχτηκε από τα εννέα εκατομμύ-
ρια στρέμματα, που είχαμε ως δικαίωμα στην καλλιέργεια του
σκληρού σιταριού, στις διαπραγματεύσεις του Λουξεμβούργου
τον Οκτώβρη του 1997, να έχουμε μία εντυπωσιακή μείωση σε
ποσοστό 31%. Καλούνται οι σιτοπαραγωγοί φέτος σε πολλούς
νομούς της χώρας, όπως και στο νομό μου, στο Νομό Κιλκίς, να
πληρώνουν πρόστιμο, λόγω υπέρβασης, αρκετές εκατοντάδες
εκατομμύρια.

Το εισόδημα των βαμβακοκαλλιεργητών κατά τη φετινή περι-
οδο θα είναι χαμηλότερο από τα προηγούμενα χρόνια. Σημαντι-
κές θα είναι οι εισοδηματικές απώλειες από λανθασμένους χει-
ρισμούς του Υπουργείου Γεωργίας στην εκτίμηση της παραγω-
γής που δώσαμε στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Από τη διαφορά αυ-
τή της απόκρυψης της παραγωγής, προέκυψε υψηλότερη ει-
σφορά συνυπευθυνότητας και χαμηλή τιμή.

Από τις περιοδείες που έκανα στα χωριά του Νομού Κιλκίς
διεπίστωσα από κοντά το μεγάλο πρόβλημα που περνάνε οι γε-
ωργοί, όπως φυσικά και όλης της χώρας. Βρίσκονται σε οικονο-
μική εξαθλίωση.

Ο Υπουργός Γεωργίας και η Κυβέρνηση δεν συγκινούνται α-
πό το οικονομικό αδιέξοδο των αγροτών. Οι αγρότες δεν μπο-
ρούν να πληρώσουν τις καθημερινές τους υποχρεώσεις, τη ΔΕ-
Η, το τηλέφωνο, τα έξοδα των παιδιών τους που σπουδάζουν.
Πολλοί δεν έχουν χρήματα να πληρώσουν τις υποχρεωτικές
τους εισφορές με το νέο σύστημα της κύριας ασφάλισης των α-
γροτών. Έτσι τους καταντήσατε τους αγρότες.

Πολλές παραγωγές των αγροτών που έχουν πληγεί από θεο-
μηνίες και παγετούς, όταν έρθει η ώρα της πληρωμής από τον
ΕΛΓΑ, ελαχιστοποιείται το ποσό της αποζημίωσης ή καθυστε-
ρούν για να πληρωθούν.

Έλληνες μετανάστες, που εργάζονται στο εξωτερικό και
διεκδικούν χρήματα και από τον ΟΓΑ για αγροτική σύνταξη,
χρειάζονται δυόμισι και τρία χρόνια για να συνταξιοδοτηθούν.
Δώδεκα υπάλληλοι του ΟΓΑ αντιστοιχούν σε τέσσερις χιλιάδες
ασφαλισμένους. Υπάρχει σημαντική έλλειψη προσωπικού. Ενι-
σχύστε το για να μην ταλαιπωρούνται οι ασφαλισμένοι.

Ευθύνεται σήμερα η Κυβέρνηση γιατί δεν εξυγίανει τις δημό-
σιες επιχειρήσεις και τους οργανισμούς.

Ευθύνεται η Κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. για τις τρεις υποτιμή-
σεις της δραχμής, το 1983, το 1985 και το 1998 με τις δυσμε-
νείς επιπτώσεις στην ελληνική οικονομία.

Ευθύνεται η Κυβέρνηση για τους συνεχείς φόρους που επέ-
βαλε στους Έλληνες πολίτες και κλόνησε τα εισοδήματα των α-
σθενέστερων κοινωνικών τάξεων.

Ευθύνεται η Κυβέρνηση που έφθασε την ανεργία στους εξα-
κόσιους χιλιάδες Έλληνες. Δεν υπάρχει οικογένεια που να μην
έχει στο σπίτι ένα, δύο ή και τρεις ανέργους.

Ευθύνεται η Κυβέρνηση που έκλεισαν χιλιάδες μικρομεσαίες
επιχειρήσεις.

Ευθύνεται η Κυβέρνηση για το κύμα των λαθρομεταναστών
στη χώρα μας, που οδήγησαν τον ελληνικό λαό σε κλίμα φοβί-
ας και ανασφάλειας από τα καθημερινά και αλλεπάλληλα κρού-
σματα κλοπών, βιασμών, διαρρήξεις σπιτιών, δολοφονιών, δια-
κινήσεις ναρκωτικών. Γίναμε ένα ξέφραγο αμπέλι, ένα ανοχύ-
ρωτο κράτος. Ο πανικός και η ανασφάλεια κυριαρχούν στις
σκέψεις των πολιτών.

Την περασμένη εβδομάδα έσπασαν τα τζάμια του αυτοκινή-
του μου και έκλεψαν ό,τι βρήκαν μέσα. Μάλιστα το αυτοκίνητό
μου το άφησα έξω από το Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης για να
να παραβρεθώ σε εκδήλωση όπου ήμουν προσκεκλημένος.

Κάλεσα την Αστυνομία, η οποία κατέγραψε απλώς το συμ-
βάν. Οι δράστες αναζητούνται. Ένα δείγμα του πώς προστα-
τεύονται οι πολίτες και οι περιουσίες τους και μάλιστα σε κε-
ντρικό σημείο της Θεσσαλονίκης. Απών και αδιάφορο το κρά-
τος.

Ευθύνεται η Κυβέρνηση για το κατόντημα της Ολυμπιακής
Αεροπορίας. Η εξυγίανση της στοίχισε στους Έλληνες φορολο-
γούμενους επτακόσια δισεκατομμύρια (700.000.000.000) δραχ-
μές, ενώ οι αστικές συγκοινωνίες των Αθηνών και ο ΟΣΕ θα
στοιχίσουν 1,5 τρισεκατομμύριο.

Είναι ένα παράδειγμα σπατάλης και κακοδιαχείρισης της Κυ-
βέρνησης.

Ευθύνεται η Κυβέρνηση που παρουσιάζει το κράτος σήμερα
δημόσιο χρέος σαράντα έξι τρισεκατομμύρια (46.000.000.000
.000) δραχμές. Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. παρέλαβε το δημόσιο χρέος από τη
Νέα Δημοκρατία εννιακόσια πενήντα δισεκατομμύρια (950.000
.000.000) δραχμές το 1981.

Ευθύνεται η Κυβέρνηση για την αυταρχική και αντιδημοκρα-
τική συμπεριφορά που επέδειξε στις αναγκαστικές συνενώσεις
των κοινοτήτων σε δήμους, μετά από έναν πρόχειρο και αδια-
φανή διάλογο, όπου ούτε καν ετέθη στην ουσία το πρόβλημα.

Και ευθύνεται η Κυβέρνηση γιατί η βιομηχανική παραγωγή
και η οικοδομική δραστηριότητα είναι σε χαμηλά επίπεδα.

Οι συνταξιούχοι δεν μπορούν να τα βγάλουν πέρα με τα λε-
φτά που παίρνουν. Η κραυγή αγωνίας των συνταξιούχων δεν
συγκινεί την Κυβέρνηση.

Τα σχολεία κλείνουν ανησυχητικά.

Οι νέοι αγρότες από τα χωριά βρίσκουν διέξοδο στις πόλεις.

Η αγορά είναι ανεξέλεγκτη. Δεν προστατεύονται ούτε οι καταναλωτές, ούτε οι παραγωγοί.

Καθημερινά οι τράπεζες ληστεύονται.

Η Κυβέρνηση ευθύνεται για το μεγάλο αδιέξοδο που δημιουργήσε στην παιδεία. Πιστεύουμε ότι οι αγώνες των μαθητών οφείλονται στα μεγάλα προβλήματα που αντιμετωπίζει η παιδεία για πολλά χρόνια, αλλά κυρίως στις τραγικές συνέπειες που έχει δημιουργήσει η εφαρμογή της εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης.

Αμέτρητες τεκμηριωμένες αρνητικές κριτικές ακούγονται για την Κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ.

Υπάρχει, άραγε, τομέας που πρέπει να επαινέσουμε το ΠΑ.ΣΟ.Κ.; Δυστυχώς, εξακολουθεί να μας κυβερνά.

Ποιος μπορεί να πιστέψει σε αυτήν την Κυβέρνηση, που κλόνισε την εμπιστοσύνη του ελληνικού λαού; Ήλθε η ώρα ο λαός να αναλάβει τις ευθύνες του.

Η Νέα Δημοκρατία είναι έτοιμη να αναλάβει τις δικές της. Η ηγεσία του Κώστα Καραμανλή απετέλεσε το έναυσμα για την έναρξη μιας νέας εποχής.

Όσα στημένα γκάλοπ και εάν κάνετε, όσες υποσχέσεις και εάν δώσετε, όσους προεκλογικούς διαγωνισμούς και εάν προκηρύξετε, όσους διορισμούς και εάν κάνετε, όσο και εάν θέλετε να ωραιοποιήσετε τον κουρασμένο και γηρασμένο προφίλ σας όσο και εάν επιδιώκετε να εξωραϊστείτε το έργο σας όσα χρήματα και εάν σπαταλήσετε για να αυτοδιαφημιστείτε, ο λαός σας έμαθε, σας έκρινε, σας βαθμολόγησε.

Ένα είναι βέβαιο: Ότι τις εκλογές θα τις χάσετε, Πρωθυπουργός για πολλά χρόνια θα είναι ο Κώστας Καραμανλής.

Καταψηφίζω τον Προϋπολογισμό.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο κ. Θεοδώρου έχει το λόγο στη θέση και σε αντικατάσταση του κ. Χυτήρη.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΘΕΟΔΩΡΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, συζητούμε σήμερα τον τελευταίο προϋπολογισμό του αιώνα μας, αλλά και της Κυβέρνησης αυτής, όχι βέβαια του ΠΑ.ΣΟ.Κ. Γιατί για πολλά ακόμα χρόνια θα συζητούμε προϋπολογισμούς που θα συντάσσουν κυβερνήσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ.

Είναι ακόμη ο τελευταίος προϋπολογισμός σε δραχμές. Ο επόμενος, που θα φέρει του χρόνου η Κυβέρνησή μας, θα είναι σε ευρώ και προσαρμοσμένος σε συνθήκες που θα έχουν διαμορφωθεί μετά την ένταξή μας στην ΟΝΕ.

Από πολλούς χαρακτηρίζεται εύκολος αυτός ο Προϋπολογισμός. Αναρωτηθήκαμε, όμως, τι συνετέλεσε στο να είναι εύκολος; Απλά και μόνον η πολιτική που ακολούθησε αυτή η Κυβέρνηση τα τελευταία χρόνια. Μια οικονομική πολιτική με μοναδικό κριτήριο το συμφέρον της οικονομίας. Μια πολιτική, χωρίς κομματικές ή ρουσφετολογικές σκοπιμότητες.

Και αυτό το εκτίμησαν όχι μόνον οι δείκτες της οικονομίας, όχι μόνον οι εταίροι μας, όχι μόνον οι διεθνείς οργανισμοί. Είναι βέβαιο ότι εκτιμούν πια και οι πολίτες και θα το δείξουν σύντομα αυτό.

Γι' αυτό είναι εύκολος ο Προϋπολογισμός. Γιατί έχει την αποδοχή της συντριπτικής πλειοψηφίας του ελληνικού λαού. Και για κάτι άλλο: Γιατί η πολιτική που ασκήθηκε, έδωσε τη δυνατότητα στην Κυβέρνηση να μπορεί σήμερα να διαθέτει μισό περίπου τρισεκατομμύριο δραχμές για κοινωνικές παροχές, για την ενίσχυση και ανακούφιση των ασθενέστερων τάξεων, αλλά και περιοχών.

Και εδώ, κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να σταθώ για λίγο. Προέρχομαι από ένα νομό που χαρακτηρίζεται -και είναι- προβληματικός. Η Εύβοια συνορεύει με την Αττική, αλλά οι κάτοικοί της αισθάνονται μάλλον συνοριακοί.

Η στρεβλή ανάπτυξη του δευτερογενούς τομέα της οικονομίας για πολλές δεκαετίες, η έλλειψη εκσυγχρονισμού των βιομηχανικών μονάδων και η τριετία 1990-1993 της έδωσαν τη χαρακτηριστική βολή. Η έλλειψη υποδομών δεν διευκολύνει τις ιδιωτικές επενδύσεις σε κανένα τομέα της οικονομίας. Έτσι οι νέοι στρέφονται στις υπηρεσίες του δημοσίου, που αδυνατούν να τους απορροφήσουν.

Ο τουρισμός αναπτύσσεται επιλεκτικά σε ορισμένες περιοχές, ιδιαίτερα στις δυτικές ακτές του νησιού, που έχουν πιο εύκολη πρόσβαση από την Αττική. Οι ανατολικές, οι παρθένες περιοχές παραμένουν αναξιοποίητες. Και όλα αυτά, γιατί δεν υπάρχει υποδομή.

Το αποτέλεσμα αυτής της πραγματικότητας προκύπτει εύκολα, γιατί είναι αναμενόμενο. Είναι τα υψηλά ποσοστά ανεργίας, ιδιαίτερα των νέων, που σε ορισμένες περιοχές φθάνουν και το 75%.

Στην Εύβοια και στη Σκύρο είδαμε το φετινό Προϋπολογισμό σαν μια ακτίνα φωτός, σαν μια ελπίδα που θα μας βγάλει από τα αδιέξοδα. Γι' αυτό πρέπει οι αρμόδιοι Υπουργοί που θα υλοποιήσουν τον Προϋπολογισμό, σαν πρώτο κριτήριο να έχουν την ανεργία. Και η Εύβοια και η Σκύρος είναι πρωταθλήτριες στον τομέα αυτόν.

Όταν, όμως, μιλάμε για κοινωνικές παροχές, δεν εννοούμε μόνο επιδόματα ανεργίας, επιδοτήσεις, αυξήσεις σε μισθούς και συντάξεις. Εννοούμε πρωτίστως τη δημιουργία των συνθηκών που θα δώσουν δουλειά στους άνεργους, θα κρατήσουν ζωντανές τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις, θα αναπτύξουν τον τουρισμό και θα δώσουν χέρι βοήθειας στον αγρότη και στον επαγγελματία. Μόνο έτσι θα κρατηθούν οι νέοι στα χωριά τους, θα προσελκυστούν και θα επιστρέψουν από τις μεγάλες πόλεις, θα πάρει ζωή η ύπαιθρος.

Αν κοινωνική παροχή σημαίνει ανακούφιση των οικονομικά ασθενέστερων τάξεων, μόνον έτσι μπορεί να γίνει αυτό. Έτσι θα σταματήσει η εσωτερική μετανάστευση και η ερήμωση της υπαίθρου, θα αξιοποιηθούν οι φυσικές καλλονές και θα αναδειχθούν οι ιστορικές και λαογραφικές παραδόσεις της Εύβοιας και της Σκύρου.

Κύριε Πρόεδρε, δεν ζητάει ελεημοσύνη. Δικαιοσύνη ζητάει και ένα μόνο μέρος όσων δικαιούται.

Είναι ευκαιρία, με τον εύκολο φετινό Προϋπολογισμό, να γίνει η αρχή που όλοι περιμένουμε. Και από εκεί και πέρα όλα θα γίνουν πιο εύκολα για όλους.

Για να μείνει ζωντανή αυτή η ελπίδα, για να γίνει το μικρό φως προβολέας, που θα φωτίζει όλη την Εύβοια, όχι μόνο θα ψηφίσω τον Προϋπολογισμό, αλλά καλώ και τους Ευβοείς Βουλευτές όλων των κομμάτων να τον ψηφίσουν.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο κ. Δημαράς έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΗΜΑΡΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πριν από λίγο ένας εκ των εκλεκτών συναδέλφων μας, που ανήκει στο χώρο του ΠΑ.ΣΟ.Κ. αναφέρθηκε στην ιστορία της δραχμής. Επιτρέψτε μου να συμπληρώσω αυτήν την εναργή ιστορική καταγραφή με κάποιες παρατηρήσεις που ξεκινούν από τους αρχαίους.

Πρώτη παρατήρηση. Να προσέχετε αυτούς που κυβερνούν τη χώρα. Από το λαό δεν έχει φόβο η χώρα. Είναι υπογεγραμμένο από το μεγάλο μας τραγωδό, τον Ευριπίδη.

Και μια δεύτερη παρατήρηση. Περί χρημάτων λαλείς, αβεβαίον πράγματος. Μιλάς για χρήματα, δηλαδή, για πράγμα που είναι αβεβαίο. Υπογραφή Μένανδρος.

Αυτό σ' ένα βαθμό, εάν θέλετε, σημαδεύει και την πεμπτουσία του Προϋπολογισμού, που συζητάει σήμερα η Βουλή των Ελλήνων.

Επιτρέψτε μου, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να διατυπώσω από το Βήμα της Βουλής ένα ερώτημα που νομίζω ότι απασχολεί όλους μας. Πάμε στ' αλήθεια για εκλογές ή μήπως όχι; Οι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας το γνωρίζουν. Είναι αυτοί που πολύ καλά το γνωρίζουν και θα πρέπει να απαντήσουν. Ή μήπως όχι;

Πάντως, κοινή είναι η αίσθηση όλων μας ότι περισσότερο μιλάμε με προεκλογικούς τόνους κατά τη συζήτηση αυτού του Προϋπολογισμού, παρά με επιχειρήματα που ανατρέπουν τον εσχατισμό, ότι δηλαδή ο Προϋπολογισμός είναι προς τη σωστή κατεύθυνση ή αντιστοίχως αποδεικνύεται ότι είναι αντικοινωνικός, αντιοικονομικός, εν τέλει αντιδημιουργικός και αντιανθρώπινος.

‘Εψαξα στο νεοελληνικό λεξικό να δω τι σημαίνει η λέξη “προϋπολογισμός”. Λοιπόν, η νεοελληνική εγκυκλοπαιδική ερμηνεία λέει τα εξής: Προϋπολογίζω από πριν για το μέλλον σημαίνει τι; Υπολογίζω τα έσοδα και τα έξοδα. Μόνον; ‘Η μήπως η ιστορία, εν προκειμένω, μια και είμαστε σε πολιτικό χώρο, γράφεται από τις θυσίες των απλών ανθρώπων για όνειρα, για ιδανικά, για δημιουργία;

Το μέλλον άραγε είναι αποτέλεσμα μιας απλής ή έστω σύνθετης μαθηματικής πράξης; ‘Η μήπως για να υπάρξει μέλλον ο άνθρωπος θα πρέπει αενάως να αναζητά την ψυχή του και με την έμπνευση που θα αντλεί να οδεύει στα χρόνια;

Ας μην αυταπατώμεθα. Ένας ακόμα προϋπολογισμός θα ψηφισθεί, κύριοι συνάδελφοι από σας, του ΠΑ.ΣΟ.Κ., που κι αν είστε η μειοψηφία του ελληνικού λαού διαθέτετε -αλήθεια τι αντινομία!- την πλειοψηφία στη Βουλή. Η πολιτική αυτή αντίφαση, η αντινομία, όπως σας είπα λίγο πριν, με μαθηματική ακρίβεια θα οδηγήσει στο θανάσιμο τραυματισμό του δημοκρατικού πολιτεύματος και θα είναι η μόνη ιστορική αιτία που θα σας οδηγήσει στην αυτοκατάργησή σας, αυτοκατάργηση του κοινοβουλευτικού πολιτεύματος, δηλαδή.

Κι αν θέλετε μαζί να πορευθούμε τον αποστεωμένο δρόμο των επιχειρημάτων σας, αρκεί να χρησιμοποιήσουμε για οδηγό σ’ αυτήν την περιδιάβαση την ιστορική τις λέξεις που κατά κόρον χρησιμοποιήσατε στη Βουλή ως επιχειρήματα για την υπερψήφιση αυτού του Προϋπολογισμού.

Ποιες λέξεις είναι αυτές; Παγκοσμιοποίηση. Πακέτα στήριξης. Ντελέρ, Σαντέρ. Δείκτες πληθωρισμού, ανάπτυξης. Ποια σι’ αλήθεια και προς ποια κατεύθυνση; Δείκτες χρηματιστηρίου. Νέοι όροι μπήκαν στη ζωή μας.

Και ως αποκορύφωμα και για δικαίωση της πολιτικής σας κατά κόρον αναφερθήκατε στα χρυσά και αργυρά μετάλλια που σας προσέφερε ο Κλίντον, το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο και ο ΟΟΣΑ. Και είστε ευτυχείς. Οποίο δράμα!

Η πολιτική από την ιστορία και τον αναγκαίο δραματικό κοινωνικό ρόλο που καλείται να διεκπεραιώσει, εκτός από την αναγκαία σωστή διαχείριση, είναι υποχρεωμένη να φωτίζει και να εμπνέει το λαό, κάτι που δεν κάνετε, κάτι που δεν μπορείτε, κάτι που πρέπει να σας προβληματίσει. Κάτι που δεν μπορείτε να κάνετε όσο η σκέψη σας κυριαρχείται και αλώνεται από την αρωστημένη επιθυμία να είστε εξουσία και εξουσιαστές της καθημερινότητας των απλών ανθρώπων.

Σάββατο βράδυ, ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας κ. Παπαντωνίου, τι με ξεχωριστή έμφαση υποσχέθηκε στον ελληνικό λαό; Είναι γραμμένο εδώ, στα Πρακτικά. Αυτοκίνητα! Και στη νεολαϊά ένα σύγχρονο ηλεκτρονικό υπολογιστή, για να μπορούν έτσι οι νεοέλληνες να αντιμετωπίσουν τις σύγχρονες καταναλωτικές ανάγκες, αλλά και τις ανάγκες γνώσεως της σύγχρονης τεχνολογίας. Έτσι απλά και -επιτρέψτε μου τον χαρακτηρισμό- κυνικά.

Ούτε λέξη ούτε αναφορά από κανέναν εκ των εισηγητών για το θησαυρό, για τον πλούτο των γνώσεων, που μας έχουν κληροδοτήσει οι συνέλληνες των παλαιότερων χρόνων.

Δραματικά στους λόγους σας αποτυπώθηκε η ένδεια οραμάτων και στοχασμών. Περιορίστηκε, φτώχυνε, εξαντλήθηκε το λεξιλόγιό σας σε πενήντα έως εκατό το πολύ λέξεις.

Αλήθεια, το άλλο μισό του ουράνιου πολιτισμού της πατρίδας μας, που είναι οι νέοι από τι και από ποιον θα εμπνευστούν; Πώς θα αποκαταστήσουμε άραγε τη διαταραγμένη σχέση εμπιστοσύνης που έχουν -και το παραδεχόμαστε όλοι- με την πολιτική και τους πολιτικούς;

Και επιτρέψτε μου να σας πω, παραφράζοντας λίγο έναν μεγάλο Έλληνα ποιητή, τον Κώστα Καρυωτάκη και στη θέση του τίτλου του ποιήματος “Δημόσιοι Υπάλληλοι” να βάλω “εξουσιαστές υπάλληλοι”. Λέει τα εξής: “Παίρνουν κάστανα, σκέπτονται τους νόμους, σκέπτονται το συνάλλαγμα, τους ώμους σηκώνοντας οι υπάλληλοι οι καημένοι.”

Αλήθεια, πώς θα αντιμετωπίσετε όλα αυτά; Με τους κομματικούς διορισμούς; Με τη μεταρρύθμιση, που θα αναμεταρρυθμιστεί αύριο στο χώρο της παιδείας από κάποιον άλλον; Με την πλήρη εκποίηση των ανθρώπων αξιών και του σεβασμού στο συνάνθρωπό μας; ‘Η μήπως με το πρότυπο του νεογιάπη πολί-

τη, που εισάγεται επιμελώς από ξένα ανιστόρητα και αντιανθρώπινα πρότυπα άλλων χωρών;

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β’ Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ**)

Όχι, δεν έχουμε ανάγκη διαχειριστών. Έχουμε ανάγκη οραματιστών. Στις ευτελείς καταναλωτικές και μόνον υποσχέσεις, η απάντηση είναι εξόχως δραματική και επικίνδυνα, για το μέλλον των παιδιών μας, προφητική. Είναι γραμμένη σε έναν τοίχο της Αθήνας: “Ξέχασα πού έχω παρκάρι.”

Κι εσείς, που διαθέτετε οδηγούς και προσωπικό ασφάλειας, ασφαλώς δεν θα ξεχάσετε το αυτοκίνητό σας και δεν θα το χάσετε. Όμως, έχετε ξεχάσει σε ποια γωνιά της παρακμής και της λήθης έχετε παρκάρι την κοινωνία μας, τους νέους, τους συμπατριώτες μας, τους γονείς, τους παππούδες και τις γιαγιάδες μας.

Και για να τελειώσω, στην Ελλάδα, λέει ο στίχος, οι παρέες γράφουν ιστορία. Και αυτό μεθερμηνευόμενο σημαίνει ότι οι παρέες μπορούν να προφητεύουν ή να καταγράφουν το μέλλον μέσα από τις κοινωνικές σχέσεις, τις συμπεριφορές, τα ήθη και τα έθιμα.

Οι κυβερνήσεις πέφτουν, μα, τα τραγούδια μένουν. Θα καταφύγω σε έναν στίχο απ’ αυτά τα τραγούδια: “Κι αν έμαθα προπαίδεια και αν πατριδογνωσία, την κοπανούσα στο όνειρο και έπαιρνα απουσία.” Ε, αυτήν την απουσία θέλω να πάρω κι εγώ από σας, από τον Προϋπολογισμό σας, από την αλαζονεία και τη μέθη σας για εξουσία.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής) : Ποιητικό το κλείσιμο!

Η κ. Ζήση έχει το λόγο.

ΡΟΔΟΥΛΑ ΖΗΣΗ (Υφυπουργός Εθνικής Οικονομίας) : Μία λέξη θέλω να πω μόνο, κύριε Πρόεδρε.

Θέλω να πω στον κύριο συνάδελφο ότι με πολύ μεγάλη προσοχή ακούσαμε τις ρίμες τις ποιητικές και βεβαίως το συνδυασμό με τα αρχαία. Μόνο που υπάρχει και το “όλβιος όστις της ιστορίας έσχεν μάθησιν”. Και αυτήν την ιστορία την πολιτική, τη δημιουργική της χώρας μας την ξέρει καλά ο ελληνικός λαός και δεν μπορεί να πεισθεί, έχοντας βιώσει πάρα πολλά από συντηρητικές ηγεσίες. Τούτη τη στιγμή, ο ελληνικός λαός, μπορεί να πει τους στίχους του Ναζίμ Χικμέτ “τις πιο όμορφες μέρες μας δεν τις έχουμε ζήσει ακόμα”. Και μόνον μ’ αυτήν την Κυβέρνηση και στη νέα περίοδο, θα έχουμε ακόμα καλύτερες μέρες κι αυτό εγγυάται αυτός ο Προϋπολογισμός.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΗΜΑΡΑΣ: Αυτά υπερασπιζόμαστε κι εμείς.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής) : Ο κ. Καρακώστας έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΡΑΚΩΣΤΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύρια Υπουργέ, κύριοι συνάδελφοι, θα σταθώ στα μεγάλα γεγονότα. Δεν θα ασχοληθώ με τα μικρά. Δηλαδή, θα μιλήσω για τις στρατηγικές πολιτικές της Κυβέρνησης κι όχι τι θα έκανε ένας διοικητής τμήματος, όπως εδώ διατυπώθηκε ή ένας νομάρχης ή ένας δήμαρχος.

Η Κυβέρνηση πραγματοποίησε κάποιες πολιτικές με στρατηγική σημασία κι αυτές πρέπει εδώ να λέγονται για να τις ακούει ο ελληνικός λαός.

Ο καινούριος χρόνος που έρχεται σηματοδοτείται από τρία σημαντικά γεγονότα ιστορικής σημασίας. Το πρώτο είναι η ένταξη της Ελλάδας στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση. Αυτό το γεγονός είναι σημαντικό για τη χώρα μας διότι αυτήν τη στιγμή η Ελλάδα αναγνωρίζεται διεθνώς ως μια ισχυρή οικονομική και πολιτική δύναμη στα Βαλκάνια. Είναι λίγο αυτό το πράγμα που αποκτά η Ελλάδα ύστερα από χρόνια; Οι ηγέτες των μεγάλων δυνάμεων βλέπουν τώρα με σεβασμό τη σημερινή Ελλάδα, σαν μια ισχυρή και υπολογίσιμη δύναμη και όχι όπως την έβλεπαν άλλοτε σαν την Ελλάδα της φτώχειας και της μιζέριας. Θυμηθείτε τι γράφει η ιστορία για την ψωροκώσταϊνα. Αυτά είναι γεγονότα, κύριοι συνάδελφοι, και μην τα παραγράφετε. Είναι δομικές αλλαγές μέσα στην κοινωνία μας. Δεν μπορείτε να τις μεταβάλετε με το να λέτε τι θα κάνει ο δήμαρχος και ο νομάρχης, που δεν είναι θέμα λειτουργίας της Κυβέρνησης, αλλά του νομάρχου γιατί αυτός έχει αρμοδιότητες.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ : Τις πήρατε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΡΑΚΩΣΤΑΣ : Τις δώσαμε.

Το δεύτερο κοσμοϊστορικό γεγονός είναι η Ολυμπιάδα του 2004 και δεν ακούσαμε με έμφαση κάτι γι' αυτό. Θα φέρει την Ελλάδα πρώτη και καλύτερη στο προσκήνιο της παγκόσμιας ιστορίας. Με τους Ολυμπιακούς Αγώνες συναντιέται η κλασική Ελλάδα με τη σύγχρονη μέσα από το αθλητικό ιδεώδες που ενσαρκώνει τις πανανθρώπινες αξίες της ελευθερίας, της δικαιοσύνης, της δημοκρατίας, της ελευθερίας των λαών.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΓΓΟΥΡΑΚΗΣ : Και του "ΞΥΣΤΟΥ".

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΡΑΚΩΣΤΑΣ : Δεν είναι πολιτική του "ΞΥΣΤΟΥ". Εσείς θα έπρεπε να υποστηρίζετε αυτές τις ιδέες, αλλά πέφτετε στο συρμό της πεζής πραγματικότητας. Πρόσφατα ο Πρόεδρος των Ηνωμένων Πολιτειών ανεβαίνοντας στην Ακρόπολη προσκύνησε την αρχαία Ελλάδα. Ναι, την προσκύνησε. Και είπε "ναι, όλοι είμαστε Έλληνες". Αυτό δεν λέγεται εύκολα από έναν μεγάλο ηγέτη μιας χώρας σε μια τέτοια στιγμή. Και θα σας πω γιατί το αναγνώρισε. Δεν ήταν τυχαίο. Όπως δεν ήταν τυχαίο και όταν ο ποιητής Οράτιος επί ρωμαιοκρατίας έλεγε "η κατακτηθείσα Ελλάδα υπέταξε το αγροίκο Λάτιο με τις τέχνες και τον πολιτισμό της". Ναι, κύριοι, αυτός ο ηγεμόνας του κόσμου προσκύνησε την Ελλάδα.

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Επειδή η Νέα Δημοκρατία έχει στόχο την εξουσία και σας κατατρώει αυτό το άγχος και παραβλέπετε τα μεγάλα προτείνοντας τα μικρά, αυτό δεν είναι πολιτική, είναι μικροπολιτική.

Από εκεί και πέρα, ο κόσμος θα μιλάει όχι μόνο για την Αρχαία Ελλάδα, αλλά και για τη σημερινή, τη σύγχρονη Ελλάδα, την Ελλάδα του 21ου αιώνα. Τίνος έργο είναι αυτό, κύριοι συνάδελφοι; Δεν είναι έργο του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και της Κυβέρνησης του ΠΑ.ΣΟ.Κ.;

Το τρίτο και μεγαλύτερο πολιτικό γεγονός, κοσμοϊστορικής και αυτό σημασίας είναι το Ελσίνκι. Προ ολίγων ημερών με πρωτοβουλία και σθεναρή πολιτική του Πρωθυπουργού πάρθηκε από τους Ευρωπαίους ηγέτες μια ιστορική πολιτική απόφαση με την οποία στην ανατολή του 21ου αιώνα αρχίζει η εξομάλυνση των σχέσεων μεταξύ των δύο λαών, Τουρκίας και Ελλάδας. Είναι καταπληκτικό αυτό που έγινε στο Ελσίνκι. Κανένας ακόμη ίσως δεν μπορεί να συνειδητοποιήσει την αξία της ιστορικής απόφασης. Είναι αυτό που η Ελλάδα έπρεπε να είχε αποφασίσει πριν από πολλά χρόνια και κανένας Έλληνας πολιτικός δεν το τόλμησε.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ : Τα F-16 στην Εύβοια.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΡΑΚΩΣΤΑΣ : Τα όπλα του πολέμου, θα σας απαντήσω κύριε συνάδελφε, αυτά που επιβαρύνουν δυσβάστακτα τους προϋπολογισμούς των δύο χωρών σε βάρος της οικονομικής τους ανάπτυξης και προόδου, σιγά-σιγά θα αποσυρθούν και θα πρυτανεύσει το πνεύμα της ειρήνης, της φιλίας και της αλληλεγγύης. Και το είδαμε πρόσφατα με τους σεισμούς. Αν, λοιπόν, ανάμεσα στις δύο χώρες επικρατήσει αυτό το πνεύμα, οι προϋπολογισμοί των δύο χωρών κάθε χρόνο και συν τα χρόνια θα είναι αναπτυσσικοί και όχι πολεμικής προετοιμασίας και ετοιμότητας. Να, ποιο είναι το κέρδος. Και δεν ασχολούμαι εγώ με πόσα δίνει στο ένα Υπουργείο ή στο άλλο, αλλά με το πόσα χρήματα θα γλιτώσω από την πολεμική προετοιμασία στο Αιγαίο. Το ξέρετε ότι αυτή η πολιτική αξίζει περισσότερο από κάθε άλλη πολιτική, που εσείς ισχυρίζεστε εδώ μέσα. Και το πιο σημαντικό που είναι; Ότι όλοι αναγνώρισαν το Ελσίνκι, πλην φυσικά του Ντεκτάς, και ορισμένων κομμάτων και κάποιων των οποίων φουσκώνει το μυαλό τους, φανατισμένοι εθνικόφρονες, υπερεθνικιστές. Αυτοί έφεραν αντίρρηση για το Ελσίνκι. Όλοι οι λαοί και ο κυπριακός Ελληνισμός και ο κουρδικός λαός και ο ελληνικός λαός και ο τουρκικός λαός, ακόμα και αυτή η κυβέρνηση της Άγκυρας διστακτικά το δέχτηκε.

Αλήθεια, πώς είναι δυνατόν εσείς της Αντιπολίτευσης να μην τα βλέπετε όλα αυτά; Αν η Αντιπολίτευση δεν τα βλέπει όλα αυτά -με συγχωρείτε που θα το πω- έχει πολιτική μυωπία. Κυρία Υπουργέ, η οικονομική πολιτική της Κυβέρνησης πήρε άριστα. Έχετε εξασφαλίσει με το πρόγραμμα 2000-2006 πολλά χρήματα ήτοι 24,5 τρισεκατομμύρια δραχμές. Από εδώ και πέρα να προσέξετε πιο πολύ τους αγρότες, τους πολύτεκνους και τους

μικροσυνταξιούχους και να κτυπήσετε την ανεργία. Εκεί πονάει κάπως ο τόπος. Κατά τα άλλα, πάμε καλά.

Τελειώνοντας, θέλω ιδιαίτερα να επισημάνω ότι ο υπό ψηφισή Προϋπολογισμός, είναι ο καλύτερος όλων των ετών της τελευταίας τριανταετίας. Γι' αυτό αξίζει ένα μεγάλο εύγε και στον κύριο Πρωθυπουργό και στο οικονομικό του επιτελείο και σε όλη την Κυβέρνηση. Ομολογώ πως για πρώτη φορά στα τέσσερα χρόνια της θητείας μου αισθάνομαι τόσο ικανοποιημένος και υπερψηφίζω τον Προϋπολογισμό και ταυτόχρονα δίνω ψήφο εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση για την όλη πολιτική που χάραξε και εκφράζει αυτήν τη στιγμή. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής) : Ο κ. Γκελεστάθης έχει το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΕΛΕΣΤΑΘΗΣ : Κύριε Πρόεδρε, κυρία και κύριοι συνάδελφοι, σε κάθε περίπτωση που αναφερόμαστε στα οικονομικά θέματα της χώρας αποδεικνύεται ότι η σύνδεση της Ελλάδας με την τότε Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα (ΕΟΚ) και σήμερα Ευρωπαϊκή Ένωση, ήταν και είναι το μεγαλύτερο επίτευγμα του ελληνικού λαού και οικονομικά, αλλά και πολιτικά και γι' αυτό αποτελεί ιστορικό τίτλο για την παράταξή μας και τον ιδρυτή της και τότε πρωθυπουργό Κωνσταντίνο Καραμανλή, ο οποίος και την πραγματοποιήσε. Όπως δεν πρέπει σε καμία περίπτωση να ξεχνάμε την πολιτική που άσκησε τότε η σημερινή κυβερνητική παράταξη στη μεγάλη προσπάθεια και τελικά στη σύνδεσή μας με την ΕΟΚ.

Επομένως αυτονόητο είναι ότι η Νέα Δημοκρατία στηρίζει την πολιτική για την ένταξη της χώρας στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση, αφού άλλωστε η κυβερνητική μας υπέγραψε τη συμφωνία του Μάαστριχτ με την οποία ιδρύθηκε η ΟΝΕ.

Η ένταξή μας αυτή βέβαια θα πραγματοποιηθεί λόγω της πολιτικής βούλησης της συντριπτικής πλειοψηφίας του ελληνικού λαού, αλλά και των άλλων Ευρωπαίων εταίρων μας.

Από τη μελέτη του Προϋπολογισμού του 2000, που πιστεύουμε ότι είναι ο τελευταίος "επιτάφιος" του προϋπολογισμού στη Βουλή από την Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, εξάγονται ορισμένα συμπεράσματα τα οποία μας δίνουν μια ασφαλή εικόνα της κατάστασης που έχει διαμορφωθεί στη χώρα ύστερα από τα επτά χρόνια της εξουσίας του κυβερνώντος κόμματος.

Με τον Προϋπολογισμό αυτό δεν δίνονται στοιχεία μιας σταθερής και επιβεβλημένης οικονομικής πολιτικής, που να εγγυάται την ομαλή πορεία μας μέσα στην ΟΝΕ, την περίοδο δηλαδή τη μετά ΟΝΕ.

Αντίθετα διαπιστώνουμε ότι ο Προϋπολογισμός: Πρώτον, βασίζεται σε μεγάλο βαθμό σε "λογιστικά έσοδα" που είναι της τάξεως των εξακοσίων εβδομήντα δισεκατομμυρίων δραχμών, δηλαδή 1,65% του ΑΕΠ. Δεύτερον, βασίζεται επίσης σε μεγάλο βαθμό σε έσοδα, τα οποία είναι προσωρινού χαρακτήρα -μη φορολογικά- της τάξεως του ενός τρισεκατομμυρίου δραχμών, δηλαδή 2,5% του ΑΕΠ. Τρίτον, δυστυχώς παρά τις συνεχείς εξαγγελίες δεν υπάρχει κανένας περιορισμός των πρωτογενών δαπανών του δημοσίου που συνεχίζουν να είναι το 20,75% του ΑΕΠ και δείχνει την αδυναμία της Κυβέρνησης να εφαρμόσει τις διαρθρωτικές εκείνες αλλαγές, που θα εξυγιάναν το δημόσιο τομέα της οικονομίας.

Η αύξηση των φορολογιών συνεχίζεται, αφού στην τελευταία πενταετία με δεκαπέντε φορολογικούς νόμους επεβλήθησαν ογδόντα πέντε νέοι φόροι σε βάρος των μικρομεσαίων και των οικονομικά ασθενέστερων πολιτών, με επιπλέον φορολογική επιβάρυνση της τάξης του ένα εκατομμύριο τριακόσιες πενήντα χιλιάδων 1.350.000 δραχμών ετησίως έχει πληγεί κάθε μέση ελληνική οικογένεια τα τελευταία έξι χρόνια.

Η πολιτική της Κυβέρνησης για τη μείωση του δημόσιου χρέους απέτυχε, αφού και φέτος έχουμε αύξηση. Συγκριτικά με άλλες χώρες με υψηλό χρέος που κατόρθωσαν να το μειώσουν σημαντικά, όπως το Βέλγιο, η Ιταλία, η Πορτογαλία, η Ελλάδα παραμένει στον πίνακα τελευταία στα αποτελέσματα της μείωσης.

Βασικοί και καίριοι τομείς παρουσιάζουν εφιαλτικά προβλήματα όπως ο τομέας της υγείας, της παιδείας, της Δημόσιας Διοίκησης, της εγκληματικότητας του δημογραφικού, της εγκα-

τάλειψης της υπαίθρου, της ανεργίας κ.ο.κ. Η ανεργία αυξάνει καθημερινά και βρίσκεται πάνω από το 11% με τις γνωστές οικονομικές, αλλά και κοινωνικές επιπτώσεις και δεν υπάρχει κυβερνητική πολιτική αντιμετώπισης αυτού του μεγάλου προβλήματος.

Οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις οδηγούνται στην καταστροφή τους. Περισσότερες από ογδόντα πέντε χιλιάδες έκλεισαν.

Οι εξαγωγές μας διαρκώς μειώνονται, ενώ οι εισαγωγές αγαθών αυξάνονται με μεγάλη διέυρυνση του ισοζυγίου πληρωμών.

Παραγωγικές επενδύσεις με εισροή ξένων κεφαλαίων είναι σχεδόν ανύπαρκτες, η Ελλάδα είναι τελευταία από τις άλλες ευρωπαϊκές χώρες στον τομέα αυτόν.

Από την εισηγητική έκθεση του Προϋπολογισμού έχουμε την ομολογία της Κυβέρνησης ότι δεν υπάρχει ουσιαστική σύγκλιση και στον τομέα αυτό η Ελλάδα είναι επίσης τελευταία στον πίνακα από τις άλλες ευρωπαϊκές χώρες. Το κατά κεφαλήν ΑΕΠ είναι στάσιμο μόνο στην Ελλάδα, το 1993 ήταν στο 64, το 1999 στο 69 και το 2000 θα παραμείνει στο 69.

Η τραγική κατάσταση στην οποία έχουν περιέλθει ύστερα από επτά χρόνια, η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, πολλές ΔΕΚΟ, όπως η Ολυμπιακή Αεροπορία, ο ΟΣΕ, τα ΕΛΤΑ και άλλες είναι γνωστή στο πανελλήνιο. Και χρειάστηκε προηγουμένως μεγάλο πολιτικό θράσος από τον κύριο Υπουργό Μεταφορών και Επικοινωνιών να παραστήσει την κατάσταση της Ολυμπιακής Αεροπορίας ότι βρίσκεται σε ικανοποιητικά επίπεδα, αφού με τους δύο νόμους που ψήφισε η Κυβέρνησή σας για την εξυγίανση της εταιρείας και διαγράψατε επτακόσια δισεκατομμύρια (700.000.000.000) δραχμές ελλείμματα, όχι μόνο οι εξυγιάνσεις αυτές δεν έγιναν και αποδείχτηκαν φιάσκο αλλά τελικά οδηγήθηκαν να πάρете ξένο μάναντζερ και τώρα δίνετε και το 20% των μετοχών της Ολυμπιακής Αεροπορίας κατά τρόπο απaráδεκτο.

Είπε ο κύριος Υπουργός Μεταφορών και Επικοινωνιών για την κατάσταση στον ΟΣΕ. Μα είναι χειρότερη. Μίλησε για την κατάσταση στα ΕΛΤΑ. Είναι χειρότερη. Τα ΕΛΤΑ δυστυχώς παρά τη φιλότιμη προσπάθεια των εργαζομένων βρίσκονται στον τελευταίο πίνακα της Ευρωπαϊκής Ένωσης και από σαράντα δύο δισεκατομμύρια (42.000.000.000) δραχμές που είχε εξασφαλίσει η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας για την εξυγίανση και την ανάπτυξη των ΕΛΤΑ από την ΕΟΚ, κατορθώσατε τέσσερα χρόνια να μην τα χρησιμοποιήσετε, να κατεβούν στα είκοσι ένα δισεκατομμύρια (21.000.000.000) δραχμές και τώρα καρκινοβατεί η κατάσταση. Το ίδιο καθεστώς υπάρχει και στις άλλες δημόσιες επιχειρήσεις και κρατικούς οργανισμούς, αλλά δεν επιτρέπει ο χρόνος των 8 λεπτών να αναφερθώ σχετικά.

Το αποκορύφωμα όμως της κοινωνικής αναληψίας, της αλαζονείας και της υποκρισίας της Κυβέρνησης "των εκσυγχρονιστών" του ΠΑΣΟΚ είναι η μισθολογική μεταχείριση του προσωπικού των Ενόπλων Δυνάμεων και των Σωμάτων Ασφαλείας.

Ενώ η Κυβέρνηση τα δύο τελευταία χρόνια 1998-1999 με δώδεκα νόμους που ψήφισε στη Βουλή διέγραψε τα ελλείμματα δώδεκα ΔΕΚΟ συνολικού ποσού έξι τρισεκατομμυρίων (6.000.000.000.000) δραχμών που επί των ημερών της δημιουργήθηκαν και βεβαίως μεγιστοποιήθηκαν και ενώ συνεχίζει παράλληλα την τακτική της κραιπάλης και σπατάλης του δημοσίου χρήματος κάθε μέρα παντού, δεν διαθέτει τις στοιχειώδεις αποδοχές στους φύλακες της εθνικής και της εσωτερικής ασφάλειας της χώρας.

Ο Προϋπολογισμός του 2000 δεν είναι αναπτυξιακός, είναι ενταξιακός και προεκλογικός διότι μόλις φθάνει μέχρι τις εκλογές του Μαρτίου του 2000.

Κύριοι συνάδελφοι, δεν επαρκεί ο χρόνος των οκτώ λεπτών για να αναπτύξω περισσότερο τις απόψεις μου και να ασκήσω μία καλοπροαίρετη, αλλά με επιχειρήματα κριτική και σ' αυτόν τον τελευταίο Προϋπολογισμό που έρχεται στην Εθνική Αντιπροσωπεία από την Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ. Όμως πιστεύουμε ότι μετά το Μάρτιο του 2000 η Νέα Δημοκρατία θα αναλάβει ως κυβέρνηση για να εφαρμόσει το πρόγραμμά μας και να προχωρήσει στο αναπτυξιακό θαύμα που χρειάζεται η χώρα, στις πραγματικές και ευρύτερες αποκρατικοποιήσεις, στην ανασυγκρότηση της δημόσιας διοίκησης του κράτους, στη φορολογι-

κή μεταρρύθμιση, στην εξυγίανση των δημοσίων δαπανών, στη δημιουργία συνθηκών επενδύσεων στην αντιμετώπιση της ανεργίας και των άλλων μεγάλων προβλημάτων που αντιμετωπίζει η χώρα μας και ο λαός μας, τα οποία η Κυβέρνηση του κυρίου Σημίτη είναι πολιτικά ανίκανη - ανήμπορη να τα αντιμετωπίσει.

Πιστεύουμε ότι με βάση το αποτέλεσμα των νομαρχιακών εκλογών και των ευρωεκλογών η πλειοψηφία του λαού μας θα εμπιστευθεί την παράταξή μας για να επανέλθει η χώρα μας και ο λαός στο δρόμο που του αξίζει.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κ. Κατσιλιέρης έχει το λόγο.

ΠΕΤΡΟΣ ΚΑΤΣΙΛΙΕΡΗΣ : Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η μεταβολή του διεθνούς συστήματος από το διπολικό του χαρακτήρα σε ένα νέο πολιτικό πλαίσιο υψηλής ρευστότητας, η εκμηδένιση των αποστάσεων στη μετάδοση πληροφοριών και δεδομένων εξαιτίας της αλματώδους ανάπτυξης της τεχνολογίας, η παγκοσμιοποίηση των αγορών και η αλληλεξάρτηση των οικονομιών είναι μερικές από τις σημαντικότερες εξελίξεις που προσδιορίζουν το νέο παγκόσμιο τοπίο.

Ειδικότερα το νέο διεθνές οικονομικό περιβάλλον έχει γνωρίσει τα τελευταία χρόνια επαναστατικούς μετασχηματισμούς που αποκρυσταλλώνονται στην παγκοσμιοποίηση των αγορών, στην κατάργηση δηλαδή των παραδοσιακών θεσμικών και δασμολογικών εμποδίων, στη διακίνηση ανθρώπων, αγαθών, υπηρεσιών και κεφαλαίων και στην ωθηση προς μια νέα πραγματικότητα, στα πλαίσια, της οποίας ένα αγαθό θα μπορεί λόγω χάριν να σχεδιάζεται σε μια χώρα, να παράγεται σε άλλη, το κέντρο διανομής του να βρίσκεται σε τρίτη χώρα και η χρηματοδότηση της όλης διαδικασίας να γίνεται από φορείς μια τέταρτης χώρας, ενώ οι καταναλωτές του να βρίσκονται σε ένα πλήθος χωρών.

Στο νέο αυτό περιβάλλον της παγκοσμιοποιημένης οικονομίας απαιτούνται ριζοσπαστικές αναπροσαρμογές, νέες προτεραιότητες, ετοιμότητα για αξιοποίηση των συγκριτικών πλεονεκτημάτων και διαρκής προσπάθεια προσαρμογής στα νέα δεδομένα που κάθε φορά διαμορφώνονται.

Η μεγάλη στρατηγική επιλογή της Ελλάδος για να αντιμετωπίσει τις σύγχρονες προκλήσεις που προβάλλουν μπροστά της υπήρξε ο στόχος της ισότιμης ένταξης στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση της Ευρώπης, στην ΟΝΕ, η οποία απετέλεσε τη στρατηγική απάντηση της Ευρώπης στην πρόκληση της παγκοσμιοποίησης. Ο στόχος της ένταξης της Ελλάδας στην ΟΝΕ αποτελεί πια μια χειροπιαστή πραγματικότητα. Μια πραγματικότητα που κατορθώθηκε μέσα από πολλές δυσκολίες και εμπόδια, αλλά και μεγάλες προσπάθειες όλων των Ελλήνων πολιτών. Αυτήν την πραγματικότητα της επίτευξης του μεγάλου εθνικού στόχου αποτυπώνει ο Προϋπολογισμός του 2000, ο οποίος συνοψίζει τη συνέπεια και την αποτελεσματικότητα της Κυβέρνησης στο στόχο της να μπει η Ελλάδα στον 21ο αιώνα πιο ισχυρή, ώστε ως οργανικό και ισότιμο μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, να είναι ταυτόχρονα σε θέση να διαδραματίσει το πρωταγωνιστικό της ρόλο στο χώρο των Βαλκανίων και της Μεσογείου, που αποτελούν το φυσικό, γεωοικονομικό της περίγυρο.

Αγαπητοί συνάδελφοι, ο Προϋπολογισμός του 2000 είναι ο προϋπολογισμός ένταξης της χώρας μας στην ΟΝΕ. Παράλληλα έχει ως βασικές πολιτικές του επιδιώξεις την κοινωνική αλληλεγγύη και την έμπρακτη ανάδειξη του κοινωνικού προσώπου, του ανθρώπινου προσώπου του κράτους. Απ' αυτήν την άποψη ο Προϋπολογισμός του 2000 είναι ένας προϋπολογισμός νέας εθνικής προοπτικής. Ταυτόχρονα είναι ένας προϋπολογισμός δικαίωσης της οικονομικής πολιτικής που ακολουθήθηκε από το 1993 μέχρι σήμερα, γιατί ακριβώς στηρίζεται στο στέρεο υπόβαθρο των επιτευγμάτων που σημειώθηκαν τα έξι τελευταία χρόνια στην εθνική μας οικονομία, χάρη στις πολιτικές επιλογές και την αποτελεσματικότητα των κυβερνήσεων του Ανδρέα Παπανδρέου και του σημερινού Πρωθυπουργού Κώστα Σημίτη.

Μια πολύ συνοπτική ματιά σε ορισμένους επισήμους και αδιάψευστους δείκτες, που αποτυπώνουν τις επιδόσεις της εθνικής μας οικονομίας σε κρίσιμες σημασιές τομείς, είναι πιστεύ-

ω απαραίτητη για να επιβεβαιωθεί του λόγου το αληθές.

Η Ελλάδα σημείωσε το 1999 ρυθμό ανάπτυξης του Ακαθάριστου Εθνικού Προϊόντος, που κινήθηκε στο 3,7% και που αποτελεί έναν από τους υψηλότερους ρυθμούς στους κόλπους του ΟΟΣΑ και της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Και ο ρυθμός αυτός είναι ανοδικός όλα αυτά τα έξι τελευταία χρόνια, αν και το 1993 παραδόθηκε από τη Νέα Δημοκρατία στο -1,6%.

Ο πληθωρισμός, μέγεθος κρίσιμο για την υγεία της εθνικής μας οικονομίας, αλλά και για την πραγματική αξία των λαϊκών εισοδημάτων, από το 14,4% το 1993, έπεσε φέτος στο 2,5% περίπου ολοκληρώνοντας μια σταθερή πορεία αποκλιμάκωσης, που τον έφερε στο χαμηλότερο σημείο των τελευταίων τριάντα και πλέον χρόνων στη χώρα μας. Οι ιδιωτικές επενδύσεις, καθοριστικός δείκτης για την προοπτική της οικονομίας μας, από το -5% το 1993, σημείωσαν στην πενταετία 1994-1998 ετήσιο ρυθμό αύξησης που φθάνει στο 5,9%, ενώ το 1999 αυξήθηκαν με ρυθμό 7,7%.

Πάνε, λοιπόν, τόσο καλά τα πράγματα στην Ελλάδα και ως διά μαγείας λύθηκαν όλα τα προβλήματα της ελληνικής οικονομίας; Ασφαλώς όχι. Προβλήματα στην ελληνική οικονομία ασφαλώς και εξακολουθούν να υφίστανται. Η ανεργία και ιδιαίτερα η ανεργία των νέων είναι ένα από αυτά. Οι εντοπισμένες αδυναμίες του κοινωνικού κράτους, που παρά τις μεγάλες προσπάθειες που έχουν καταβληθεί όλα αυτά τα χρόνια από τις κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ, εξακολουθεί να υπολείπεται σε απόδοση των προσδοκιών μας, είναι άλλο ένα. Οι δυσκολίες της προσαρμογής της ελληνικής αγροτικής οικονομίας στο νέο ανταγωνιστικό περιβάλλον είναι ένα ακόμη πρόβλημα. Αλλά και οι δυσχέρειες που επιστημαίνονται στο χώρο της παιδείας -και δεν αναφέρομαι εδώ στις διατεταγμένες κομματικές αντιδράσεις, αλλά στα πραγματικά της προβλήματα- είναι επίσης ένα από τα κοινωνικά προβλήματα με οικονομικές πτυχές.

Όμως, αγαπητοί συνάδελφοι, αυτά ακριβώς τα προβλήματα είναι που φιλοδοξεί να αντιμετωπίσει με τις προβλέψεις του ο Προϋπολογισμός του 2000, ακριβώς επειδή πλέον τα επιτεύγματα που έχουν σημειωθεί στην ελληνική οικονομία, του επιτρέπουν να κινήσει σ' αυτήν την κατεύθυνση. Δεν θα λυθούν όλα μονομιάς και άμεσα. Σίγουρα όμως με το νέο προϋπολογισμό δρομολογείται η ριζική και μόνιμη αντιμετώπισή τους γιατί πλέον η ελληνική οικονομία μπορεί.

Η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ έχοντας ήδη εξασφαλίσει δεκαπέντε τρισεκατομμύρια (15.000.000.000.000) δραχμές από το Γ' Κοινотικό Πλαίσιο Στήριξης για το χρονικό διάστημα 2000-2006, εννέα τρισεκατομμύρια (9.000.000.000.000) δραχμές από τους πόρους της κοινής αγροτικής πολιτικής ΚΑΠ, για την αναδιάρθρωση του αγροτικού τομέα και την ανασυγκρότηση της υπαίθρου και έχοντας διαμορφώσει για την κοινωνική πολιτική ένα κοινωνικό προϋπολογισμό για την περίοδο 2000-2004 ύψους σαράντα πέντε δισεκατομμυρίων (45.000.000.000) δραχμών, σε δημόσιες και ιδιωτικές δαπάνες, είναι βέβαιο ότι θα δώσει οριστικές και μακροπρόθεσμες λύσεις σ' αυτά τα καίρια προβλήματα της εθνικής μας οικονομίας.

Αγαπητοί συνάδελφοι, ο Προϋπολογισμός του 2000 είναι ο προϋπολογισμός που αντιπλώνει με αδιάφυστη ενάργεια το αναπτυξιακό άλμα που έχει πραγματοποιήσει η χώρα μας τα τελευταία χρόνια χάρη στις προσπάθειες του ελληνικού λαού και στις πολιτικές επιλογές της Κυβέρνησης που αταλάντευτα εφαρμόστηκαν υπό την καθοδήγηση του Πρωθυπουργού Κώστα Σημίτη. Ο Προϋπολογισμός του 2000 καταγράφει τα επιτεύγματα της εθνικής μας οικονομίας, αλλά και τις ενσωματωμένες σε αυτά προσδοκίες για παραπέρα οικονομική ανάπτυξη και επέκταση της κοινωνικής ευημερίας. Η υπερψήφισή του αποτελεί, πιστεύω, όχι την επιβράβευση της Κυβέρνησης, αλλά την επιφώνηση των προσπαθειών, των μόχθων, των θυσιών, θα πρόσθετα και των ελπίδων του ελληνικού λαού. Για ένα αύριο εφάμιλλο της ιστορίας του τόπου μας και αντάξιο της προοπτικής του. Της προοπτικής της Ελλάδας στην Ενωμένη Ευρώπη του 21ου αιώνα!

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Το λόγο έχει ο κ.

Καραμάριος.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΑΡΑΜΑΡΙΟΣ : Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την αδυναμία όχι απλώς να διαβάσω τα κείμενα, αλλά να τα μελετώ ιδιαίτερα. Και θέλω να ξεκινήσω με δύο παρατηρήσεις.

Ο Προϋπολογισμός ο φετινός δεν είναι τίποτε άλλο παρά αντιγραφή του περσινού. Μόνο τα νούμερα αλλάζουν. Και παρετήρησα ότι στην εισηγητική έκθεση ο κύριος Υπουργός στους βασικούς πέντε λόγους-στόχους που είχε πέρυσι προσέθεσε για το 2000 και έναν έκτο. Ο έκτος αυτός στόχος είναι ότι ο νέος Προϋπολογισμός αποβλέπει στη μείωση των φορολογικών επιβαρύνσεων, στη στήριξη των αγροτών και των συνταξιούχων.

Δηλαδή, άμεσα παραδέχεται ότι στους προηγούμενους προϋπολογισμούς δεν υπήρχαν αυτοί οι στόχοι.

Επειδή, κύριε Υπουργέ, μιλάμε συνεχώς για χρέος, είχα την καλοσύνη να προσέξω τους πίνακές σας -και έχετε ένα θαυμάσιο τρικ, σ' αυτό είσατε πάντα πρώτοι- και να δω ότι ενώ η Ελλάδα ως χώρα στην Ευρωπαϊκή Ένωση είναι στην πρώτη γραμμή των δεκαπέντε χωρών στο χρέος έναντι του ΑΕΠ, εσείς ξεφεύγετε από αυτό. Είναι χρέος της γενικής κυβέρνησης στην Ευρωπαϊκή Ένωση ως προς το ΑΕΠ, ο πίνακας 7-10. Αλλά ο πίνακας 7-11, που είναι οι δαπάνες για τόκους στις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, εκεί είμαστε πρώτοι. Αυτά λέει το κείμενό σας, μπορείτε να τα δείτε στον Προϋπολογισμό.

Στο σύντομο χρόνο που έχω στη διάθεσή μου, Θα ήθελα να αναπτύξω το πρόβλημα του τομέα Αιγαίο. Αν θα δείτε το γεωγραφικό χάρτη, κύριοι συνάδελφοι, η θάλασσα και τα εκατόν σαράντα κατοικημένα νησιά ξεπερνούν την ηπειρωτική Ελλάδα. Γι' αυτό το Αιγαίο που κόπτεται η Κυβέρνηση ότι τάχα με τη Συμφωνία του Ελσίνκι εξασφάλισε τα δικαιώματά μας. Ρωτήστε κι εμάς, που μένουμε κάθε μέρα εκεί και αντικρίζουμε κάθε μέρα την Τουρκία απέναντι. Τίποτα δεν έχει αλλάξει, αγαπητοί κύριοι Υπουργοί. Το καθεστώς είναι το ίδιο και χειρότερο. Ενώ μέχρι σήμερα -και αυτό το ξέρουν όλοι- είχαμε ένα μόνο πρόβλημα με την Τουρκία, την οριοθέτηση της υφαλοκρηπίδας των νησιών μας, σήμερα αναγάγαμε, όπως λέμε, ως προβλήματα επίλυσης στο Διεθνές Δικαστήριο της Χάγης όλες τις άλλες διενέξεις, που είναι δυνατόν να διαφανούν μέχρι το 2004. Αυτή είναι η αλήθεια.

Αυτό λοιπόν το Αιγαίο, που όλοι μιλάμε και που είναι η μοναδική αντίσταση της Ελλάδας απέναντι στο κάθε επιδρομέα από ανατολάς, το έχει προσέξει ιδιαίτερα η πατρίδα μας; Είχαμε την καλοσύνη πριν από λίγο καιρό να κάνουμε μία επερώτηση προς την Κυβέρνηση για τα θέματα του Αιγαίου και είχε τη μεγάλη ευθικρισία και εντιμότητα ο Υπουργός Αιγαίου κ. Μπένος να πει στο τέλος, όταν όλοι πλέον μιλήσαμε, "ναι, κύριοι, παραδέχομαι, δεν είχαμε μέχρι σήμερα καμία πολιτική για το Αιγαίο".

Αν ξεκινήσουμε, κύριοι συνάδελφοι, από το Καστελόριζο, θα δείτε ότι μέχρι σήμερα η Κυβέρνηση, εδώ και πέντε χρόνια, δεν βρήκε ακόμα τον τρόπο να παραχωρήσει είκοσι σπίτια στις φτωχίες οικογένειες, άστεγες του Καστελορίζου. Αν προχωρήσουμε σε όλα τα νησιά της Δωδεκανήσου τα μικρά, που κάθε μέρα μας βομβαρδίζουν με τα προβλήματα υγείας, μεταφορών, με την κατασκευή λιμνοδεξαμενών και φραγμάτων, γιατί το καλοκαίρι δεν υπάρχει το πόσιμο νερό, αν ακόμα προσθέσουμε τις καθυστερήσεις των έργων υποδομής, -και μιλάω σαν τουριστική βιομηχανία, που ξέρετε ότι η μοναδική μας σήμερα βιομηχανία στην αύξηση του εθνικού μας εισοδήματος είναι πλέον ο τουρισμός, οκτακόσιες χιλιάδες άνθρωποι άμεσα και έμμεσα ασχολούνται από τον τουρισμό, το 20% του ΑΕΠ προέρχεται από τον τουρισμό- θα δούμε ότι όλα τα νησιά, από το Καστελόριζο μέχρι τη Σαμοθράκη, υστερούν κατά πολύ στην τουριστική βιομηχανία. Είναι αμαρτία. Είναι νησιά που το καθένα του έχει ιστορία, έχει ομορφιά, έχει πολιτισμό, έχει προϋποθέσεις για ανάπτυξη τουριστικής βιομηχανίας τέτοια, που αν την προσέχαμε δεν θα είχαμε κανένα νησί σήμερα, που να έχει ανάγκη αύξησης του εθνικού εισοδήματος ή άλλης απασχόλησης πλην των τουριστικών επαγγελματιών. Και ακόμη, όλοι οι νομοί της Ελλάδος -επειδή έχω την τύχη να προίσταμαι του τουριστικού τομέα στην παράταξή μου τους οποίους και έχω επισκεφθεί- είναι ο ένας καλύτερος από τον άλλον.

Σήμερα, κύριοι, δεν συζητάμε μόνο τον Προϋπολογισμό, συ-

ζητάμε και τον Απολογισμό του 1998. Και αυτός ο Απολογισμός του 1998 σύμφωνα με την έκθεση της Επιτροπής Παρακολούθησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης, των αρμοδίων υπαλλήλων, έρχεται και μιλάει για απορρόφηση κονδυλίων για το τουρισμό 18,93%. Αυτά είναι επίσημα στοιχεία, τα οποία προέρχονται από το ίδιο το Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας.

Αν προσέχαμε ιδιαίτερα αυτήν τη βιομηχανία μας, θα είχαμε σήμερα αυτό το πρόβλημα; Δυστυχώς δεν προσέξαμε. Να σας πω, κύριοι Υπουργοί, για τα αεροδρόμια, για τα ελικοδρόμια; Δεν υπάρχει κανένα αεροδρόμιο σήμερα, που να έχει ραντάρ εν λειτουργία, πλην των Αθηνών. Η εγκατάσταση του ραντάρ στο μεγάλο αεροδρόμιο της Ρόδου, που περνάνε εκατομμύρια τουρίστες το χρόνο, ακόμα δεν λειτούργησε. Στη Θεσσαλονίκη δεν εγκατεστάθη. Στην Κω δεν υπάρχει καν πρόβλεψη.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΣΠΥΡΙΟΥΝΗΣ: Τέλειωσε.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΑΡΑΜΑΡΙΟΣ : Είπα ότι δεν λειτουργεί κανένα. Αυτά τα δύο που προμηθευθήκαμε εδώ και έξι χρόνια, δεν έχουν εγκατασταθεί. Τα ελικοδρόμια δεν λειτουργούν τη νύχτα, γιατί δεν έχουν κατάλληλα φώτα. Υπάρχει μία ανυπαρξία πολιτικής στο Υπουργείο Αιγαίου. Το παραδέχθηκε ο ίδιος ο Υπουργός. Έχουμε ένα Υπουργείο, κυρίες και κύριοι, που έχει ιδρυθεί το 1985, γιατί πράγματι εθνικοί λόγοι επέβαλαν και επιβάλλουν την ύπαρξή του και όμως μέχρι σήμερα δεν έφερε στη Βουλή ούτε ένα νομοθέτημα ούτε μία τροπολογία, για να υποστηρίξει τα προβλήματα του Αιγαίου. Και έχουμε σήμερα ένα Υπουργείο Αιγαίου, που είναι το τελευταίο στις δαπάνες. Με αυτές τις δαπάνες να κάνει τι; Δεν υπάρχει μία θεσμοθετημένη συγκοινωνιακή πολιτική. Τα νησιά μας δεν συνδέονται μεταξύ τους. Παράδειγμα, στην περιφέρεια του νοτίου Αιγαίου, που είναι στη Σύρο, που υπάγονται οι Νομοί Κυκλάδων και Δωδεκανήσου, δεν υπάρχει συγκοινωνία Ρόδου-Σύρου. Πρέπει να έρθει κανείς Αθήνα ή Πειραιά, για να πάει στη Σύρο. Κατά τη τελευταία συνεδρίαση της Επιτροπής Παρακολούθησης, που έγινε εκεί και πήγαν οι σύνεδροι, απεκλείσθησαν, εξαιτίας μιας κακοκαιρίας.

Καταλήγω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Η βιομηχανία μας, που είναι ο τουρισμός, μιλάω για όλη την Ελλάδα, την έχουμε παραμελήσει. Δεν υπάρχει μία μαρίνα στην Ελλάδα. Στο Αιγαίο αυτήν τη στιγμή δεν υπάρχει μαρίνα, η οποία να αποπερατώθηκε και να λειτουργεί.

Υπάρχουν πάρα πολλοί τρόποι εξειδίκευσης του τουρισμού και δυστυχώς μέχρι σήμερα δεν μπορέσαμε να κάνουμε τίποτα, διότι δεν υπήρχε και δεν υπάρχει μέχρι σήμερα που μιλάμε μία μακρόχρονη σταθερή πολιτική, που να μπορέσουμε, εκμεταλλευόμενοι αυτές τις ομορφίες της Ελλάδας, που μας έδωσε ο Θεός και την ιστορία και τον πολιτισμό μας, να έχουμε σήμερα ένα μεγάλο εισόδημα. Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής) : Ο κ. Στάθης έχει το λόγο.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΣΤΑΘΗΣ : Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η συζήτηση για τον Προϋπολογισμό έχει καταληφθεί, ως συνήθως, από τα λογιστικά της οικονομίας και ασφαλώς από την άκρατη δημαγωγία της Αντιπολίτευσης, πάσης αποχρώσεως, την οποία αν την αποδεχούμε, πρέπει να ετοιμαζόμαστε για τη συντέλεια του κόσμου. Φυσικά τα λογιστικά δίνουν σε κάποιον τη δυνατότητα να συγκρίνει τα διάφορα οικονομικά μεγέθη και να αποφανθεί αν οι αριθμητικοί στόχοι της οικονομικής πολιτικής υλοποιούνται ή όχι.

Όμως, η οικονομική πολιτική δεν σημαίνει για όλους εμάς μόνο λογιστικά μεγέθη. Ο Προϋπολογισμός πρέπει να δίνει το πολιτικό και ιδεολογικό του στίγμα. Αυτός ο προϋπολογισμός, τον οποίο συζητάμε, είναι κατά κύριο λόγο ενταξιακός, η Ελλάδα δηλαδή στην ΟΝΕ, δίνει το στίγμα του και σίγουρα δεν στερείται πολιτικής ή ιδεολογίας, που είναι ασφαλώς εντελώς διαφορετική από αυτήν της Νέας Δημοκρατίας.

Ο Προϋπολογισμός με βάση τα στοιχεία του και το φορολογικό νόμο είναι αναπτυξιακός, είναι προϋπολογισμός κοινωνικής αλληλεγγύης. Αυτό είναι καλό για τον τόπο. Όμως, το κυρίαρχο είναι η ένταξη στην ΟΝΕ.

Η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ θέλει την Ευρωπαϊκή Ένωση, στα πλαίσια της ευρωπαϊκής εμβάθυνσης, να είναι σημαντικό φό-

ρουμ της εξωτερικής πολιτικής μας.

Επιζητά την ένταξη της Κύπρου στην Ευρωπαϊκή Ένωση και σε μεγάλο βαθμό, με βάση τις αποφάσεις του Ελσίνκι, έχει πετύχει σημαντικά, σχεδόν σίγουρα βήματα προς την κατεύθυνση αυτή.

Επιδιώκει την προώθηση ορισμένων άλλων εθνικών μας θεμάτων στη βάση του ευρωπαϊκού προσανατολισμού της Τουρκίας.

Πασχίζει να πετύχει καλύτερα αποτελέσματα για τη χώρα μας στο πεδίο του διεθνούς καταμερισμού εργασίας.

Τουλάχιστον για τους λόγους αυτούς δεν είναι δυνατόν την ίδια στιγμή να βρίσκεται εκτός του πυρήνα της ΟΝΕ η χώρα μας και επομένως ο ενταξιακός στόχος είναι πολύ σημαντικός.

Για τους νεοφιλελεύθερους, δηλαδή για τη Νέα Δημοκρατία, τα λογιστικά της οικονομίας αρκούν πλήρως ως εφόδια ανάλυσης, αφού τα πάντα ανάγονται, κατά ένα αυστηρά μεταφυσικό τρόπο, στους κανόνες της ελεύθερης αγοράς και της ιδιωτικοποίησης των πάντων.

Γι' αυτούς, καθώς επίσης -για διαφορετικούς όμως λόγους- και για το ΚΚΕ, η παγκοσμιοποίηση της αγοράς έχει μονοσήμαντο χαρακτήρα, τον οικονομικό. Οι άλλες διαστάσεις, όπως η οικολογική παγκοσμιοποίηση, η πολιτισμική εντοπιότητα, η πολυκεντρική πολιτική, η δημιουργία διεθνικών χώρων και άλλα που αντικειμενικά αλληλοεξαρτώνται, εξετάζονται όταν και αν αυτό γίνεται υπό το πρίσμα της παρουσιαζόμενης ως αδιαμφισβήτητης κυριαρχίας της παγκόσμιας αγοράς. Γι' αυτούς φθάνουν οι αποδοτικοί μανάτζερς. Δεν μας χρειάζονται οι πολιτικοί.

Από τη θέση αυτή προκύπτει και το τέρμα της πολιτικής καθώς και της ιστορίας. Το πρόσταγμα των καθώς πρέπει διεθνών οξφοδριανών και χαραβαρντικών νεοφιλελεύθερων είναι γνωστό. Αφήστε την αγορά ελεύθερη μέχρι ασυδοσίας, με τον ισχυρισμό ότι τότε όλα θα δουλέψουν ως δια μαγείας ποιο αποδοτικό.

Αυτό είναι το μοντέλο ανάπτυξης της Νέας Δημοκρατίας, που προτείνει να εφαρμοστεί στην Ελλάδα, με τα γνωστά ολέθρια αποτελέσματα που τα ξέρουμε από το παρελθόν, ενώ δεν παύει να επιτίθεται με σφοδρότητα κατά της πολιτικής του ΠΑΣΟΚ, επειδή με την ορθή του πολιτική προωθεί τα συμφέροντα της χώρας.

Είναι χρήσιμο να αναφερθούν μερικές από τις επιδώσεις αυτού του νεοφιλελεύθερου μοντέλου, για να κατανοήσουμε πλήρως το μεγαλείο του.

Πρώτον, διαθέτει υψηλό βαθμό απόδοσης στην παραγωγή α-νεργίας και μαζικής φτώχειας, σύμφωνα με όλα τα δεδομένα, άρα, και στην παραγωγή υψηλής εγκληματικότητας και κάθε άλλης αμαρτίας.

Δεύτερον, διαθέτει υψηλό βαθμό απόδοσης στο πεδίο της διεύρυνσης της ψαλίδας ανάμεσα στους φτωχούς και τους πλούσιους.

Τρίτον, διαθέτει υψηλό βαθμό απόδοσης στο πεδίο της συσσώρευσης κεφαλαίου σε μερικές διεθνικές επιχειρήσεις που υποκαθιστούν ολόκληρα κράτη και αποστερούν ακόμη και στα πιο ισχυρά, πολλές από τις παλιές τους δραστηριότητες.

Διαθέτει υψηλό βαθμό απόδοσης στην εξαγωγή θέσεων εργασίας προς περιοχές με χαμηλό κόστος εργασίας.

Οι διεθνικές επιχειρήσεις είναι σήμερα σε θέση να χρησιμοποιούν και να φέρουν σε αντιπαράθεση εθνικά κράτη ή μεμονωμένους τόπους παραγωγής και να προωθούν ένα παγκόσμιο παζάρι για το φθηνότερο φορολογικό και ελκυστικότερο θεσμικό καθεστώς. Είναι δε σε θέση να τα τιμωρούν όταν εκτιμούν ότι είναι ακριβά ή εχθρικά προς στις επενδύσεις τους, ενώ μέσα από το σχήμα της παγκόσμιας παραγωγής, που έχουν δημιουργήσει και ελέγχουν, μπορούν αυτομάτως να διαχωρίσουν τους τόπους παραγωγής, φορολογίας και μόνιμης έδρας.

Το φαινόμενο αυτό το έζησαν από πολύ νωρίς στο πετσί τους οι ναυτικοί μας, που έχασαν τη δουλειά τους όταν οι εφοπλιστές μας, για να αυξήσουν τα κέρδη τους, ίσως για μερικούς για να επιβιώσουν, έκαναν και κάνουν ακόμα και σήμερα χρήση της ξένης σημαίας.

Ο Ούριχ Μπεκ στο βιβλίο του "Τι είναι παγκοσμιοποίηση" αναφέρει: "Οι κυρίαρχοι της γης μπορούν να ζουν εκεί όπου εί-

ναι πιο όμορφα και να πληρώνουν φόρους εκεί όπου είναι φθηνότερα".

Όλα αυτά μπορούν να γίνονται χωρίς αλλαγές στη νομοθεσία. Όλα μπορούν να γίνονται έξω από κυβερνήσεις και κοινοβούλια, δημοσιότητα και δικαστήρια, στον ανεξάρτητο χώρο των οικονομικών συναλλαγών.

Είναι χρήσιμο να επισημανθούν και ορισμένες άλλες πτυχές λειτουργίας του νεοφιλελεύθερου μοντέλου, για να έχουμε μια πιο ολοκληρωμένη εικόνα του, αλλά και των επιδιώξεων της Νέας Δημοκρατίας.

Όπως είναι γνωστό, η είσπραξη των φόρων είναι η βάση της εξουσίας του εθνικού κράτους. Όταν όμως οι διεθνικές επιχειρήσεις μπορούν να παράγουν σε μια χώρα, να πληρώνουν τους φόρους σε μια άλλη και να απαιτούν από μια τρίτη κομμάτι των κρατικών επιδοτήσεων, για ενίσχυση των δομών της -πράγματα που, δυστυχώς, συμβαίνουν- τότε η είσπραξη των φόρων καθίσταται ολόένα και πιο θεωρητική, όπως και η εξουσία του εθνικού κράτους.

Απέναντι σ' αυτήν την κατάσταση τα εθνικά κράτη, στην προσπάθειά τους να απομονωθούν, κάτι που με επαναστατική αγωνιστικότητα επιδιώκει και το ΚΚΕ για την Ελλάδα, πέφτουν σε σωρεία αντιφάσεων, αφού η αντιμετώπιση του παγκόσμιου ανταγωνισμού απαιτεί την προσέλκυση του πολυπόθητου κεφαλαίου, του ανθρώπινου δυναμικού και της γνώσης που δεν διαθέτουν και οδηγούνται έτσι νομοτελειακά, σε ένα φαύλο κύκλο με μόνιμη επωδό από τη μια να προκύπτουν τα ονειρικά κέρδη των διεθνών επιχειρήσεων και από την άλλη οι κυβερνήσεις υποχρεωτικά να δικαιολογούν τη μαζική ανεργία και να επιβάλουν περαιτέρω μείωση των φόρων στο όνομα της μάταιης ελπίδας να προκύψουν τουλάχιστον μερικές θέσεις εργασίας από τον καινούριο πλούτο των ήδη πλουσίων.

Όλα αυτά τα φαινόμενα που συντελούνται παγκοσμίως στο όνομα του εκσυγχρονισμού, οδηγούν σε ένα μόνο συμπέρασμα. Το μεγάλο θέμα της κοινωνικής δικαιοσύνης στην εποχή της παγκοσμιοποίησης θα πρέπει να επαναθεμελιωθεί σε παγκόσμια βάση θεωρητικά και πολιτικά.

Η Ελλάδα έχει κάνει κάποιες προσπάθειες στο παρελθόν, στα πλαίσια της Ευρωπαϊκής Ένωσης και μερικές απ' αυτές έχουν αποδώσει. Στο μέλλον η Ελλάδα, όντας στο σκληρό πυρήνα της ΟΝΕ, θα έχει ακόμα μεγαλύτερα περιθώρια επιρροής και για άλλες επιτυχίες, ιδιαίτερα εάν η πορεία της Ευρωπαϊκής Ένωσης προσλάβει τα επιθυμητά από την Ελλάδα χαρακτηριστικά.

Αυτή είναι μια πολιτική και ιδεολογία προς το συμφέρον των λαών και όχι η πολιτική, για παράδειγμα, του ΚΚΕ, που οδηγεί με μαθηματική ακρίβεια στην ακόμα πιο έντονη εκμετάλλευση των λαών, ιδιαίτερα αυτών των φτωχότερων χωρών, από τις διεθνικές επιχειρήσεις, τις οποίες υποτίθεται ότι αντιμάχεται, συνήθως, περιέργως, σε συμμαχία με τη Νέα Δημοκρατία.

Είναι αυτονόητο, κύριε Πρόεδρε, ότι ψηφίζω τον Προϋπολογισμό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κ. Σταύρου έχει το λόγο.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΣΤΑΥΡΟΥ : Κύριοι συνάδελφοι, ο προϋπολογισμός που καταθέτει κάθε χρόνο ο Υπουργός Οικονομικών προς ψήφιση στη Βουλή, έχει πάντοτε βαρύνουσα σημασία και αποτελεί το ετήσιο οικονομικό και κοινωνικό πρόγραμμα της Κυβερνήσεως για το επόμενο δωδεκάμηνο.

Ο Προϋπολογισμός όμως του 2000 δεν είναι ένας συνηθισμένος προϋπολογισμός, γιατί έχει ξεχωριστή σημασία και θα επηρεάσει ακόμα και την είσοδο της χώρας στην ΟΝΕ. Αυτό σημαίνει ότι η Κυβέρνηση όφειλε να είναι πιο προσεκτική και να ξεφύγει από τη φιλοσοφία του παρελθόντος, σύμφωνα με την οποία οι προϋπολογισμοί ήταν η προέκταση του παρελθόντος με λογιστικά τρικ.

Ο Προϋπολογισμός του 2000 όφειλε να είναι έντονα αναπτυξιακός, με κοινωνικές προεκτάσεις, ειλικρινής, σύγχρονος και συγκεκριμένος στους στόχους, τα μέτρα και τα μεγέθη του.

Δυστυχώς, δεν ικανοποιεί κανένα από τα παραπάνω κριτήρια, γιατί η κατάρτιση του ήταν προϊόν μια μικρής κυβερνητικής ομάδας, χωρίς να προηγηθεί καμιά συζήτηση με τους εργαζομένους και τις παραγωγικές τάξεις.

Δεν είναι συνεπώς προϊόν συναίνεσης και κοινωνικής αποδοχής. Η εκτέλεση επομένως του Προϋπολογισμού του 2000 δεν θα έχει καμία σχέση με τον προϋπολογισμό, που καλείται μεθαύριο να ψηφίσει το Κοινοβούλιο, δεδομένου ότι είναι τυπικός νόμος και ψηφίζεται χωρίς καμία αλλαγή.

Κάτω απ' αυτές τις προϋποθέσεις, οποιεσδήποτε προτάσεις ή έντονες συζητήσεις είναι "έπεα πτερόεντα", χωρίς κανένα ουσιαστικό αποτέλεσμα. Η αναπτυξιακή και αντιλαϊκή δημοσιονομική πολιτική που εμπεριέχει ο νέος Προϋπολογισμός και ασκείται την τελευταία πενταετία από την κυβερνητική παράταξη, επιτυγχάνει μόνο ονομαστική σύγκλιση, ενώ η πραγματική οικονομία, συνεχίζει να χαρακτηρίζεται από εσωτερικές και εξωτερικές μακροοικονομικές ανισορροπίες.

Όλοι πιστεύουμε ότι θα γίνει δεκτή η χώρα μας στην ΟΝΕ και πάνω απ' όλα γι' αυτό αγωνίζεται η Νέα Δημοκρατία. Αλλά η ασκηθείσα οικονομική πολιτική, θα έχει οδυνηρά αποτελέσματα, τα οποία θα φανούν καθαρά μετά το 2001, δηλαδή τη μετά ΟΝΕ εποχή.

Η λανθασμένη αυτή οικονομική πολιτική, δεν συνέβαλε στην ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας της ελληνικής οικονομίας. Αυτό σημαίνει ότι κατά την μεταΟΝΕ περίοδο, η οικονομία θα πρέπει να αντέξει στο διεθνή στίβο και ανταγωνισμό, αλλά δεν θα έχει αυτή τη δυνατότητα και υπάρχει ο κίνδυνος τότε να εμφανιστούν, κύριε Υπουργέ, έντονες πληθωριστικές πιέσεις και αυξημένη δυστυχώς ανεργία. Οι συνέπειες αυτές οδηγούν στο συμπέρασμα ότι οι θυσίες του ελληνικού λαού την τελευταία δεκαπενταετία μένουν χωρίς αντίκρισμα και οι εργαζόμενοι οι οποίοι έφεραν το μεγαλύτερο βάρος της σύγκλισης, θα υποστούν πρόσθετη απώλεια του πραγματικού εισοδήματός τους κατά την επόμενη πενταετία.

Ο νέος Προϋπολογισμός, κύριοι συνάδελφοι, χαρακτηρίζεται από σοβαρές δημοσιονομικές ανισορροπίες, οι οποίες χειροτερεύουν την κατανομή του φορολογικού βάρους, ενισχύουν την αντιπαραγωγικότητα του διογκωμένου δημόσιου τομέα και αποδυναμώνουν την οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη της χώρας. Πιο συγκεκριμένα, το έλλειμμα του γενικού Κρατικού Προϋπολογισμού το 2000 προβλέπεται σε 14,9% του ΑΕΠ, έναντι 14,3% του 1999. Η διόγκωση αυτού του ανοίγματος οφείλεται στη μη συγκράτηση των δημόσιων δαπανών και στο χαμηλό φυσιολογικό ρυθμό αύξησης των φόρων. Το τελευταίο οφείλεται στον περιορισμό της παραγωγικής βάσης της οικονομίας, στην αύξηση του ΑΕΠ του τομέα των υπηρεσιών, στην αύξηση της φοροδιαφυγής και της παραοικονομίας. Αρκεί να σημειώσω ότι το ύψος της φοροδιαφυγής υπερβαίνει το 1/3 των εισπραχθέντων φόρων και η παραοικονομία το 40% του επίσημου ΑΕΠ. Σημειωτέον ότι το αντίστοιχο μέσο ποσοστό της παραοικονομίας στον κοινοτικό χώρο, δεν υπερβαίνει το 12%.

Το έλλειμμα του γενικού Κρατικού Προϋπολογισμού εξάλλου είναι υποεκτιμημένο, γιατί υπάρχει υποεκτίμηση των δαπανών και υπερεκτίμηση των εσόδων. Ακόμα και η μείωση του φόρου εισοδήματος είναι ανεπαρκής και απλώς χειροτερεύει τη σχέση άμεσων-έμμεσων φόρων για την οποία κόπτεται το ΠΑΣΟΚ την τελευταία δεκαπενταετία τουλάχιστον.

Ο νέος Προϋπολογισμός, κύριοι συνάδελφοι, είναι συνεπώς έντονα προεκλογικός και δεν οδηγεί σε εξυγίανση των δημοσίων οικονομικών, ούτε στην ενίσχυση της παραγωγικής βάσης της οικονομίας. Αυτό σημαίνει ότι δεν είναι δυνατόν να προκύψει ενίσχυση της απασχόλησης, αλλά αύξηση της ανεργίας, ιδίως των νέων. Επιπλέον θα πρέπει να σημειωθεί ότι το δημόσιο χρέος αν και σαν ποσοστό του ΑΕΠ φαίνεται ότι μειώνεται, εν τούτοις το 1999 αυξήθηκε κατά 2,5 τρισεκατομμύρια δραχμές παρά τη μεταφορά του 1,8 τρισεκατομμυρίων δραχμών σε μελλοντικές χρήσεις, ως απλήρωτοι φόροι. Η αύξηση αυτή, σε συνδυασμό με το δανεισμό του δημόσιου με ομόλογα δεκαετούς ή εικοσαετούς διάρκειας, υποθηκεύει το μέλλον των επόμενων γενεών και δεσμεύει τις κυβερνήσεις των επόμενων χρόνων να μη μπορούν να ασκήσουν ορθολογική οικονομική και κοινωνική πολιτική. Η συμπεριφορά αυτή δείχνει ανευθυνότητα και ότι ο μακροδίκος σκοπός του ΠΑΣΟΚ είναι η εξουσία, άσχετα με τις θυσίες που συνεπάγεται η ψηφοθηρία αυτή.

Αποψή μου είναι, κύριοι συνάδελφοι, ότι το ΠΑΣΟΚ, ό,τι είχε

να προσφέρει στον τόπο το έχει προσφέρει και είναι πλέον καιρός να αφήσει ανεπηρέαστο και νηφάλιο τον ελληνικό λαό να επιλέξει μια νέα κυβέρνηση που σκέφτεται το μέλλον αυτής της χώρας και αυτή η κυβέρνηση θα είναι σε λίγους μήνες η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας.

Η αξιοπιστία όμως, κύριοι συνάδελφοι, των πολιτών προς κάθε μορφή εξουσίας, ευτυχώς, δεν έχει αγγίξει τον τομέα της δικαιοσύνης, η οποία επιτελεί στο ακέραιο το καθήκον της και οι πολίτες την εμπιστεύονται. Δυστυχώς όμως, βασικοί τομείς της δικαιοσύνης, όχι με ευθύνη των λειτουργών της, παρουσιάζουν έντονα προβλήματα, παρά τα αντιθέτως υποστηριζόμενα από τον κύριο Υπουργό της Δικαιοσύνης.

Ο εκσυγχρονισμός της δικαιοσύνης παρουσιάζει βασικά ελλείμματα και ατυχώς οι τρεις άξονες ανάπτυξης έχουν παραμεινθεί, όπως η επιτάχυνση της απονομής της δικαιοσύνης, διότι σήμερα έχουμε ουσιαστικά αρνησιδικία και ο κίνδυνος παραγραφής πολλών υποθέσεων, είναι άμεσος.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, σ'ένα λεπτό θα έχω ολοκληρώσει.

Η μηχανοργάνωση των δικαστηρίων, καθυστερεί δυστυχώς και οι απαραίτητες αλλαγές του σωφρονιστικού συστήματος καρκινοβατούν και όπως είναι σήμερα η δομή του και η λειτουργία του δεν επιτελεί τους στόχους ενός σύγχρονου σωφρονιστικού συστήματος που πρέπει να είναι όχι η τιμωρία, αλλά η βελτίωση των κρατουμένων.

Η ελληνική γεωργία βρίσκεται σε κρίσιμο σταυροδρόμι και το μέλλον διαγράφεται ζοφερό. Έχουμε συνεχή συρρίκνωση του αγροτικού εισοδήματος και η ΑΤΕ έχει δυστυχώς μεταβληθεί σε τοκογλυφικό οργανισμό καταπίεσης των αγροτών. Η Νέα Δημοκρατία έχει προτείνει συγκεκριμένες λύσεις με προτάσεις νόμων, επερωτήσεις και συνεχείς ερωτήσεις για τη μείωση του κόστους παραγωγής, τη βελτίωση του εισοδήματος των αγροτών, όπως μειωμένα καύσιμα και ηλεκτρική ενέργεια, μείωση του ΦΠΑ από 18% σε 8%, μείωση των επιτοκίων. Και ω του θαύματος, χθες ο κύριος Υπουργός της Γεωργίας, ανακοίνωσε τη μείωση των επιτοκίων σε 9%. Περιμένε παραμονές των εκλογών να προβεί σ'αυτήν την ενέργεια. Χρειάζεται όμως γενναία ρύθμιση των αγροτικών χρεών. Καταργείστε τα περιβόητα πανωτόκια. Πληρώστε τις επιδοτήσεις για το λάδι και το σπάρει που αδικαιολόγητα καθυστερούν, περιορίστε επιτέλους όσο ακόμη βρίσκεστε στην εξουσία τις ζημιολύγες επιπτώσεις της αδιέξοδης πολιτικής σας. Για ποια κοινωνική πολιτική μιλάει η Κυβέρνηση;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κύριε Σταύρου, σας παρακαλώ, ολοκληρώστε.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΣΤΑΥΡΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, σ'ένα δευτερόλεπτο τελειώνω...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ναι, αλλά ήδη υπερβήκατε το χρόνο σας κατά δύο λεπτά.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΣΤΑΥΡΟΥ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Την κοινωνική αναλγησία της την γεύτηκαν και τη γεύονται οι πολίτες. Εμπαίζονται οι σεισμοπαθείς συμπολίτες μου που διαβιούν κάτω από άθλιες συνθήκες και έχετε εγγράψει δυστυχώς στον Προϋπολογισμό μόνο σαράντα δισεκατομμύρια (40.000.000.000) δραχμές, όταν για την πλήρη αποκατάστασή τους χρειάζονται περισσότερο από ένα τρισεκατομμύριο. Και στη μοίρα τους έχουν εγκαταλειφθεί επίσης οι πλημμυροπαθείς της δυτικής Αττικής.

Κοινωνική αναλγησία, κύριε Πρόεδρε, συνιστά και έλλειψη κοινωνικής δικαιοσύνης δείχνει η Κυβέρνηση όταν αρνείται συνεχώς να επιλύσει το ιδιοκτησιακό και δασικό πρόβλημα της χώρας. Και δυστυχώς δημεύονται περιουσίες ολόκληρες συμπολιτών της βόρειας Αττικής με τις περιφημες ΖΟΕ.

Και τελειώνω, κύριε Πρόεδρε, υπογραμμίζοντας ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): 'Ηδη φτάσατε τα δέκα λεπτά, κύριε Σταύρου. Προς Θεού!

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΣΤΑΥΡΟΥ: ...ότι η κοινωνική αναλγησία συνιστά η περικοπή της ισόβιας σύνταξης για την πολυτεκνη μητέρα. Όμως, κύριοι συνάδελφοι, πιστεύουμε εμείς στη Νέα Δημοκρατία ότι η ώρα αποκαθάρωσης του ΠΑΣΟΚ έχει πλησιάσει. Σε λίγους μήνες, μια νέα πορεία για τον τόπο αρχίζει, μια νέα πο-

ρεία που θα την καθιερώσει στην πράξη η Νέα Δημοκρατία. Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κ. Κοντομάρης έχει το λόγο.

ΕΥΤΥΧΙΟΣ ΚΟΝΤΟΜΑΡΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, εγώ θα έλεγα στον κύριο συνάδελφο ότι οι σημερινές δηλώσεις του κ. Σουφλιά δείχνουν ότι με το πρόγραμμά σας, με την πολιτική σας δεν μπορείτε να συσπειρώσετε όχι μόνο τα στελέχη σας, αλλά και αυτούς, οι οποίοι πριν από τρία χρόνια διεκδικούσαν την αρχηγία της Νέας Δημοκρατίας και μάλιστα στελέχη περιοχής και κύρους σαν το κ. Σουφλιά. Και λυπάμαι πολύ γι' αυτό, όσον αφορά βέβαια την πολιτική σας, αλλά χαίρομαι γιατί παρουσιάζουμε ως ΠΑ.ΣΟ.Κ. μια τέτοια συσπείρωση, που αυτή η συσπείρωση δείχνει ότι το ΠΑ.ΣΟ.Κ. θα είναι και πάλι κυβέρνηση και ε-
δω θα είμαστε είτε το Μάρτη, είτε το Σεπτέμβριο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γιατί πρέπει να στηριχθεί ο Προϋπολογισμός απ' όλους μας. Θα προσπαθήσω να είμαι τεκμηριωμένος, χωρίς συγκεκριμένες αιχμές και κυρίως θα απευθυνθώ στο πολιτικό σας κριτήριο και ένστικτο. Υπάρχει ή δεν υπάρχει για τον Προϋπολογισμό που κουβεντιάζουμε για το 2000 το πακέτο Σημίτη; Είναι ή δεν είναι περί τα πεντακόσια δισεκατομμύρια (500.000.000.000) δραχμές; Το Σεπτέμβριο στη Θεσσαλονίκη νομίζω ότι το είπε ο Πρωθυπουργός και αν θέλετε να σας δώσουμε το κείμενο να το μελετήσετε, ώστε μέχρι την Τρίτη το βράδυ αν συνεκτιμήσετε ότι είναι λογικό, λοιπόν, να στηρίξετε τον προϋπολογισμό. Πάντως είναι γεγονός αναμφισβήτητο ότι υπάρχουν πεντακόσια δισεκατομμύρια (500.000.000.000) δραχμές ως κοινωνικό πακέτο, ως πακέτο Σημίτη το οποίο χαϊρέτισαν και αναγνώρισαν όλοι. Αν θέλετε και σ' αυτό να μην πούμε την αλήθεια, λυπάμαι αλλά δεν μπορεί να μην την πούμε. Το αφορολόγητο πηγαίνει από το ένα περίπου εκατομμύριο (1.000.000) στα δύο (2.000.000) Ο φόρος για τους μικρομεσαίους μειώνεται από το 35% στο 25% και δίνεται φυσικά αύξηση στους αγρότες ως σύνταξη δέκα χιλιάδες (10.000) το μήνα σε κάθε συνταξιούχο. Αυτό είναι ολοφάνερο. Το ξέρει όλος ο κόσμος. Γιατί είναι αναπτυξιακός. Για τέταρτη χρονιά αυξάνεται το Ακαθάριστο Εθνικό Προϊόν και μάλιστα για φέτος αυξάνεται κατά 3,7 έναντι 2,4 του ευρωπαϊκού μέσου όρου.

Οι δαπάνες για την κοινωνική ασφάλιση φέτος είναι αυξημένες κατά 12,1%.

Για την υγεία και την πρόνοια είναι αυξημένες σε σχέση με το 1999 κατά 4,6%.

Για την εκπαίδευση είναι αυξημένες σε σχέση με το 1999 κατά 7,4%. Διαβάστε το. Αυτό τι σημαίνει; Ότι σαφώς έχει ο Προϋπολογισμός και αναπτυξιακή και κοινωνική διάσταση.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΓΓΟΥΡΑΚΗΣ: Είναι και προεκλογικός.

ΕΥΤΥΧΙΟΣ ΚΟΝΤΟΜΑΡΗΣ: Είναι αλήθεια αυτά τα νούμερα που λέω κύριε συνάδελφε από το ΚΚΕ ή όχι, αν δεν είναι αλήθεια να το πείτε. Αν όμως είναι αλήθεια να το παραδεχθείτε. Μιλάμε για τον Προϋπολογισμό του 2000. Για τον τουρισμό θέλω να αναφερθώ στα νησιά. Κατ' αρχήν γίνεται μια πάρα πολύ καλή δουλειά από το Υπουργείο Αιγαίου και τη γνωρίζετε όλοι σας. Πριν από ένα δυο μήνες έγινε μια σύσκεψη στη Λέσβο και εκεί αποκαλύφθηκαν πάρα πολλά πράγματα και πράγματα, τα οποία όχι μόνο σχεδιάζονται, αλλά και γίνονται. Είναι κρίμα. Να μη μιλάμε για τουρισμό φέτος, παρά το γεγονός ότι είχαμε τα πρόβλημα με το Κόσοβο και ειδικά στα νησιά του Ιονίου ήταν αυξημένος ο τουρισμός τουλάχιστον 10% αυτό το λένε όλοι οι παράγοντες του τουρισμού. Και βλέπουμε παντού σε όλα τα νησιά και στην Κέρκυρα και ξενοδοχειακά συγκροτήματα, που προχωράνε και αναβαθμίζονται και οι ξενοδοχοϋπάλληλοι είναι σε πολύ καλή κατάσταση, φυσικά φέτος για το 2000 ...

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΑΡΑΜΑΡΙΟΣ: Δεν λέμε γι' αυτά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Μη διακόπτετε παρακαλώ. Δεν σας διέκοπταν όταν εσείς μιλούσατε.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΑΡΑΜΑΡΙΟΣ: Μα διαστρεβλώνει την αλήθεια.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Και αυτά που είπατε σεις μπορούν να πουν οι συνάδελφοι ότι λέγατε διαστρεβλωμένα πράγματα. Τι σημαίνει αυτό;

ΕΥΤΥΧΙΟΣ ΚΟΝΤΟΜΑΡΗΣ: Μερικές φορές φταίνε οι αλήθειες.

Φέτος λέω δίνουμε το εφάπαξ στους ξενοδοχοϋπαλλήλους για τα είκοσι χρόνια που το είχατε κόψει από το 1992 για τον δικό σας λόγο, κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας. Και επίσης βελτιώνουμε κατά πολύ τα νοικιαζόμενα δωμάτια. Μια μεγάλη υπόθεση, που αφορά τα νησιά μας και ειδικά την περιοχή. Τώρα σε σχέση με το πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων και τα έργα που είναι σε εξέλιξη, θέλω να πω ότι υπάρχει ένα μεγάλο πρόγραμμα που θα το γνωρίζετε όλοι σας και που έχει σχέση με το ΕΠΤΑ, για τους καποδιστριακούς δήμους που ενισχύονται. 'Ηδη έχουν διατεθεί και μηχανήματα, προσωπικό και μάλιστα με διαφανείς διαδικασίες γίνονται έργα. Και σαφώς υπάρχουν προοπτικές από το πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων και για τα νοσοκομεία και για τα κέντρα υγείας, και για τις κτιριακές υποδομές στην παιδεία, και για τα εργαστήρια φυσικής, χημείας και πληροφορικής που ξεκινάνε και γίνονται σε όλη την Ελλάδα. Και φυσικά υπάρχει ενίσχυση και των περιφερειακών πανεπιστημίων, όπως είναι το Ιόνιο, γιατί ήδη τα παιδιά μας για φέτος θα είναι έτοιμα, ώστε ογδόντα πέντε χιλιάδες φοιτητές σε σχέση με σαράντα χιλιάδες το 1996, που θα μπουν στα πανεπιστήμια, τα οποία και αυτοδιοικούνται και προχωράμε στη διοικητική και οικονομική τους αυτοτέλεια.

Θα πρέπει να πω ότι έχουμε από το 1994 και μετά αυξήσει πραγματικές στα πραγματικά εισοδήματα των εργαζομένων γύρω στο 14% σε σχέση με τη μείωση τη δική σας στα τρία χρόνια 13%. Και έχουμε ενίσχυση των επιδομάτων ανεργίας, δωρεάν ιατροφαρμακευτική περίθαλψη στους μακροχρόνια ανέργους και πρέπει να τονίσουμε και την ανθρωπιά σε σχέση με τα άτομα με ειδικές ανάγκες. 'Ηδη δημιουργούνται πέντε χιλιάδες θέσεις εργασίας στα προγράμματα, νέοι στην ενεργό ζωή και ξανά στη ζωή.

Και θα θυμίσω ότι δίνονται δώδεκα δισεκατομμύρια (12.000.000.000) δραχμές στους δήμους για βρεφονηπιακούς σταθμούς όπου θα ασχοληθούν χίλιοι εργαζόμενοι. Και άλλα πέντε δισεκατομμύρια (5.000.000.000) για κέντρα κοινωνικής μέριμνας που θα απασχοληθούν πεντακόσιοι εργαζόμενοι. Αυτό δείχνει μια προοπτική κοινωνική και μια ευαισθησία.

Κλεινόντας θέλω να πω ότι για τους αγρότες και για τους συνταξιούχους και για τους νέους, για την απασχόληση, την ανάπτυξη με μοχλό και την Τοπική Αυτοδιοίκηση και τις αναπτυξιακές πρωτοβουλίες, για τα κέντρα ανάπτυξης σε κάθε νομό σε συνεργασία με τους επιχειρηματίες, τα επιμελητήρια και τον Ε-ΟΜΜΕΧ και τις υπηρεσίες της περιφέρειας τις αναπτυξιακές με όλα αυτά σαφώς υπάρχει μια προοπτική και όλα αυτά δεν είναι τυχαία, είναι αποτέλεσμα μιας σωστής δουλειάς, που έχει γίνει την τελευταία πενταετία και ταυτόχρονα μιας μεγάλης προσπάθειας του ελληνικού λαού που επιτέλους δικαιούται και βλέπει το μέλλον με αισιοδοξία.

Γι' αυτό το λόγο νομίζω ότι πρέπει όλοι να στηρίξουμε τον Προϋπολογισμό τον οποίο σας καλώ να υπερψηφίσουμε. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Ο κ. Παπανικολάου έχει το λόγο.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, ένα πρώτο σχόλιο, όσον αφορά για τον μόλις κατελθόντα του Βήματος κ. Κοντομάρη σχετικά με την πολιτική ανάλυση που έκανε. Πρέπει να το πάρει απόφαση. Είναι σε αναντιστοιχία το ΠΑΣΟΚ με τον ελληνικό λαό. Τα αποτελέσματα από τις δύο πρόσφατες εθνικές εκλογές είναι νωπά. Επομένως να περιμένει το αποτέλεσμα το Μάρτιο. Θα είναι οδυνηρό.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι αναμφισβήτητα το πενήντερο του Προϋπολογισμού είναι η κορυφαία περίοδος του κοινοβουλευτισμού και είναι ανάγκη να αφήσουμε την ξύλινη γλώσσα και να αναφερθούμε στην πραγματικότητα που βιώνει καθημερινά ο Έλληνας με αλήθειες.

Παρακολούθησα με προσοχή τον εισηγητή και τους άλλους ομιλητές της Συμπολιτεύσεως και αναρωτήθηκα μήπως ζούμε σε άλλη χώρα. 'Ηταν τέτοια η "Δημιουργική Λογιστική Αριθμολαγνεία τους", που προσπαθούσαν να μας πείσουν ότι η Ελλά-

δα είναι ένας παράδεισος! Γιατί όλα αυτά τα κυβερνητικά τρικ; Μας βλέπει όλη η Ελλάδα. Και διαβάζουμε στη σελίδα 155 του Προϋπολογισμού ότι το δημόσιο χρέος δεν μειώθηκε αλλά αυξήθηκε φέτος. Είναι σαράντα τέσσερα τρις, ενώ πέρυσι ήταν 41,5 τρις.

Είναι ξεκάθαρη η θέσησ ότι οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ, σύμφωνα με στοιχεία του Υπουργείου Οικονομικών, δεκαπλασίασαν το χρέος και υποθήκευσαν το μέλλον των παιδιών μας και των επόμενων γενιών.

Είπαν ότι μειώνονται οι φόροι. Διαβάζουμε όμως στη σελίδα 51 του Προϋπολογισμού ότι οι έμμεσοι φόροι αυξάνονται κατά 8,9%, ενώ οι φόροι περιουσίας κατά 14,2%. Και τα φορολογικά έσοδα πενταπλασιάζονται σε σχέση με τον πληθωρισμό.

Τα τελευταία τέσσερα χρόνια ογδόντα δύο φορολογικές ρυθμίσεις έφερε η Κυβέρνηση και δεκαέξι φορολογικά νομοσχέδια -ρεκόρ- αυξάνοντας τη φορολογία κατά 28%, υποχρεώνοντας τις ασθενέστερα οικονομικά τάξεις, τους μισθωτούς και συνταξιούχους να γίνουν τα υποζύγια και να πληρώσουν τα φορολογικά βάρη σε ποσοστό πάνω από 60%, ενώ οι παροχές ήταν στο 1,47%.

Το δεκάμηνο του 1999 το ποσό των ακάλυπτων επιταγών και απλήρωτων συναλλαγματικών στην αγορά έφτασε τα 283,493 δισεκατομμύρια, σφίγγοντας έτσι την αγχόνη των μικρομεσαίων επιχειρήσεων που κλείνουν η μία μετά την άλλη. Αυτό και αν είναι μεγάλο μετάλλιο για τον κ. Σημίτη. Τα τρία τελευταία χρόνια κλείσανε πάνω από εκατό είκοσι οκτώ μικρομεσαίες επιχειρήσεις, σαν αποτέλεσμα της αποτυχημένης οικονομικής του πολιτικής.

Καμία αναφορά δεν έγινε τόσο στην εισηγητική έκθεση όσο και στις τοποθετήσεις των συναδέλφων της Συμπολιτεύσεως αναφορικά με το θέμα της απορροφητικότητας του Β πακέτου Ντελόρ, που φτάνει το 40%. Απολογισμό συζητάμε. Δεν έπρεπε να υπάρξει κάποια ενημέρωση τι έφταιξε και είμαστε πάλι τελευταίοι; 'Εχουμε την πολυτέλεια λόγω αδράνειας και ανικανότητας των κυβερνήσεων να χάνουμε χρήματα από την Ευρωπαϊκή Ένωση; Οφείλω όμως να αναγνωρίσω ότι μελέτες γίνονται συνεχώς. Είναι μια άλλη υπόθεση και χρειάζεται έρευνα από τα αρμόδια όργανα.

Μίλησαν συνάδελφοι της Συμπολιτεύσεως για αποκέντρωση και "ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ" που καθημερινά δολοφονείται από την Κυβέρνηση Σημίτη.

Πριν από καιρό ψηφίστηκε νόμος αναπτυξιακός αναφαιρόντας από τον Α και Β βαθμό Τοπικής Αυτοδιοίκησης διακόσια τριάντα ένα αρμοδιότητες, τις οποίες μετέφερε είτε στο διορισμένο κοιμματικό περιφερειάρχη είτε στα Υπουργεία.

Ένα σχόλιο για τον κ. Κοντομάρη, ο οποίος προέρχεται από την Τοπική Αυτοδιοίκηση. 'Επρεπε να λυπάται γι' αυτήν τη συμπεριφορά, διότι ενώ είχαν υποσχεθεί μια αναμόρφωση του ν. 1622 στις αρχές του 1999, όμως η Κυβέρνηση πήρε πίσω τις υποσχέσεις της. Και είναι γνωστό αυτό επειδή δεν της βγήκαν όπως θα ήθελε να έχει τις γνωστές πλειοψηφίες στη Νομαρχιακή και Τοπική Αυτοδιοίκηση.

Το άκρον άωτον της απογυμνώσεως των αρμοδιοτήτων της Τοπικής Αυτοδιοίκησης είναι ότι σε πρόσφατο νόμο του ΥΠΕΧΩΔΕ αφαιρέθηκε η δυνατότητα ρύθμισης ακόμα και θεμάτων ρυμοτομίας από την Τοπική αυτοδιοίκηση προς δόξα του "ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ", όπως βέβαια τον εννοεί η Κυβέρνηση.

Είναι τέτοια η παλαιοκομματική σας αντίληψη, ώστε στον Προϋπολογισμό δεν υπάρχει ούτε για δείγμα κονδύλι για δημόσιες επενδύσεις της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης. 'Ετσι αφαιρείτε την δυνατότητα να δημοπρατήσουν έργα στην περιφέρεια οι φυσικοί φορείς και δίνετε τη δυνατότητα στις προεκλογικές περιόδους των Υπουργών να συνεχίζουν το εμπόριο της ελπίδας και την φαυλετήφαυλη πολιτική σας.

Τολμάτε και μιλάτε, κύριοι του ΠΑΣΟΚ, για κοινωνικό πρόσωπο όταν συγκρινόμαστε με τα άλλα κράτη της Ευρωπαϊκής Ένωσης έχουμε τις χαμηλότερες κοινωνικές δαπάνες κάτω από 20% του ΑΕΠ, ενώ άλλα μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης έχουν 36% του ΑΕΠ.

Δεν δικαιούστε να μιλάτε για ΕΣΥ. Κατέρρευσε, πέθανε το ΕΣΥ και το πτώμα του σκυλεύονται οι ιεροφάντορες του σοσιαλι-

σμού. Αφαιρέσατε το δικαίωμα από τον περήφανο Έλληνα να πεθαίνει με αξιοπρέπεια. Καθημερινά βλέπουμε να πεθαίνουν στις καρότσες αγροτικών αυτοκινήτων, στα ράντζα ντροπής και τους διαδρόμους χωρίς βοήθεια.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΛΕΒΟΓΙΑΝΝΗΣ: Ελάτε στα νησιά και θα διαπιστώσετε το αντίθετο.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ : Θα έρθω κι εκεί, κύριε συνάδελφε.

Κάτοικοι της νησιωτικής Ελλάδος προσεύχονται να μη φυσήσει αέρας και να μη νυχτώσει όταν έχουν κάποιο πρόβλημα υγείας. Είναι απαράδεκτο, λόγω κυβερνητικής αναληθίας και ανικανότητας, να καταφεύγουν οι κάτοικοι των ακριτικών μας νησιών σε γείτονα χώρα. Το γεγονός αυτό, κύριε συνάδελφε, τσαλακώνει και την εθνική μας αξιοπρέπεια και τιμή.

Ενδεικτικά αναφέρω δηλώσεις κορυφαίων στελεχών και Υπουργών της Κυβερνήσεως που αποτυπώνουν τη διάλυση του ΕΣΥ.

Ουρανός, Αντιπρόεδρος ΚΕΣΥ έλεγε: “Εκμαυλισμός των πάντων στα νοσοκομεία του ΕΣΥ. Είναι ανάγκη να επέλθει εισαγγελίας”.

Πολιτόπουλος, Γενικός Γραμματέας Υπουργείου Υγείας Πρόνοιας έλεγε: “Οι απορροφήσεις κονδυλίων από την Ευρωπαϊκή Ένωση είναι χαμηλές, διότι εξυπηρετούνται συμφέροντα”.

Κρεμαστινός, Υπουργός Υγείας Πρόνοιας έλεγε: “Δεν μπορώ να εφαρμόσω το ν. 2403 που ψηφίσαμε και αναφέρεται σε αγορές και προμήθειες νοσοκομειακού υλικού... Μαφίες είναι μέσα στα νοσοκομεία του ΕΣΥ”.

Γείτονας: “Κολαστήρια τα νοσοκομεία. Θα καθαρίσω τον κόπρο του Αυγείου”. Δεν καθάρισε τον κόπρο του Αυγείου ο κ. Γείτονας και προήχθη σε Υπουργό παρά τω Πρωθυπουργό.

Παπαδήμας, Υπουργός Υγείας. Δύο φορές ζήτησε συγγνώμη από τον ελληνικό λαό για το ΕΣΥ.

Τα σχόλια δικά σας, κύριοι συνάδελφοι. Εγώ αναφέρθηκα, κύριοι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ, σε συντρόφους σας.

Πέρυσι διεγράφησαν διακόσια είκοσι δισεκατομμύρια (220.000.000.000) χρέη των νοσοκομείων. Φέτος τα χρέη των νοσοκομείων ξεπερνούν τα εκατόν είκοσι δισεκατομμύρια (120.000.000.000). Τι πταίει, κύριοι συνάδελφοι; Έχουμε ή δεν έχουμε έλλειμμα χρηστής διοίκησης;

Δεν βλέπετε την ανεργία; Από 7% το 1990, τώρα εκτοξεύθηκε και καλπάζει πάνω από 14,5%, σύμφωνα με το ευρωπαϊκό παρατηρητήριο απασχολήσεως. Σπρώξατε κάτω από τα όρια της φτώχειας 2,5 εκατομμύρια συμπατριώτες μας. Η μόνη γενναία υποβοήθηση στους χειμαζομένους σεβαστούς συνταξιούχους μας η εξαγγελία-δέσμευση του αυριανού πρωθυπουργού κ. Κώστα Καραμανλή ότι η χαμηλότερη σύνταξη θα είναι εκατόν πενήντα χιλιάδες δραχμές (150.000) το μήνα. Εσείς βέβαια οι σοσιαλιστές τους δώσατε ήδη για γενναία προκαταβολή και εννοώ το ξυλοφόρτωμα των σεβαστών μας γερόντων μπροστά στο Μαξίμου. Πρέπει να ντρέπεστε με αυτήν τη συμπεριφορά σας.

Επανειλημμένως σας έχω κρούσει τον κώδωνα του κινδύνου ότι η Ελλάδα, η περιφέρεια σβήνει, πεθαίνει. Βοηθήστε τους αιμοδοτές ζωής, τους πολύτεκνους. Και εσείς απαντάτε στο υπ' αριθμόν ένα εθνικό μας πρόβλημα, περιφρονητικά προβλέποντας στον Προϋπολογισμό μηδενική αύξηση, 0,8% στα επιδόματα των πολυτέκνων. Αυτό δεν φτάνει ούτε να καλυφθούν ανάγκες αύξησης των δικαιούχων.

Με προτάσεις και ερωτήσεις σας σπρώχνουμε προς τη σωστή αναπτυξιακή πορεία για να ζήσει η επαρχία, να γίνουν επενδύσεις, αφού είναι ο μόνος δείκτης παραγωγής πλούτου, βελτίωσης του βιοτικού επιπέδου και αντιμετώπισης της ανεργίας. Εσείς όμως περί άλλων μερμινάτε και τυρβαζέτε, με αποτέλεσμα η Ιρλανδία να έχει εισροή δολαρίων από το εξωτερικό για παραγωγικές επενδύσεις τρεις χιλιάδες (3.000) δολάρια ανά κάτοικο, η Τουρκία να έχει εκατό (100) δολάρια ανά κάτοικο και εμείς πάλι τελευταίοι δεκαπέντε (15) δολάρια ανά κάτοικο. Δυστυχώς αυτές είναι οι πολιτικές σας, αυτές είναι οι δυνατότητές σας.

Δεν μας εκπλήσσει το γεγονός ότι δεν σας ακολουθεί στις πολιτικές σας επιλογές όχι η νεολαία, αλλά ούτε η δική σας η νεολαία του ΠΑΣΟΚ. Αυτό βέβαια είναι άλλη μια πρωτιά του

εκσυγχρονιστού Σημίτη και του περί αυτόν θεάτρου σκιών.

Οι αγρότες μας βιώνουν πρωτόγνωρες συνθήκες βλέποντας τα προϊόντα τους είτε να παραμένουν στα αζήτητα είτε οι τιμές τους να ευτελίζονται, προκειμένου η Κυβέρνηση να ελέγξει το τέρας του πληθωρισμού.

Χάνανε τα τρία τελευταία χρόνια 8,7% από το εισόδημά τους, ενώ ο μέσος όρος απώλειας στα κράτη-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι 2,3%. Όμως πριν από δεκατρείς μήνες ο κ. Χρυσόχοιδης, σε συνέντευξη στον “Οικονομικό Ταχυδρόμο”, είπε ότι θα ελαττώσουμε κατά διακόσιες (200) δρχ., το κιλό το λάδι για να ελέγξουμε τον πληθωρισμό. Επίσης πριν από 2 μήνες ο κ. Χαλαράμπους, σε συνεργασία με τους επικεφαλής των αγροτοσυνεταιρισμών προσπαθούσε να ελέγξει τον πληθωρισμό ελέγχοντας τις τιμές των οπωροκηπευτικών.

Κατάγομαι από τη Μεσσηνία που έχει το εκλεκτότερο λάδι, θα έλεγα, ανά τον κόσμο. Ένα κιλό λάδι αυτήν τη στιγμή στοιχίζει όσο ένα πακέτο τσιγάρα. Εξευτελιστική τελείως η τιμή. Τα εσπεριδοειδή: Δεν έχουν τη δυνατότητα να πληρώσουν εργάτες οι γεωργοί μας για να τα μαζέψουν. Μένουν πάνω στα δέντρα και τα στολίζουν σαν χριστογεννιάτικα δέντρα.

Η επιδότηση. Σε περιοδείες του ο κ. Ανωμερίτης, έλεγε ότι για το λάδι θα είναι 473 δρχ. Τα έλεγε τέλος Αυγούστου αυτά. Τώρα αυτήν τη στιγμή είναι διακόσια ογδόντα πέντε (285) συν τριάντα (30) δρχ., που δίνει μέσω της ΑΤΕ η γενναιοδωρή αυτή τράπεζα.

Σπρώξατε τους νέους μας στο περιθώριο και στην εγκατάλειψη, αφού πτυχιούχοι και μη είναι άνεργοι. Φέρατε την παιδεία στο μηδέν και πετάξατε από το λύκειο εβδομήντα χιλιάδες (70.000) παιδιά μας και μιλάτε για ΤΕΕ χωρίς βιβλία, καθηγητές και βασικές υποδομές.

Πήραμε βεβαία το αργυρό μετάλλιο για τους θανάτους από τα ναρκωτικά στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Και αντί να δώσετε πρόταση στους νέους μας, να προβάλετε προσωπικότητες που ατιμολογούν, να μιλήσετε για Ορθοδοξία, Ελλάδα και για την ιστορία μας, εμφανίζεται θρασυτάτα Υπουργός σας και προτείνει να σβήσουμε την ένδοξη ιστορία μας, που την γράφανε με ποταμούς αίματος οι ένδοξοι πρόγονοί μας. Επίσης προτείνει να καλλιεργούν ναρκωτικά στις γλάστρες οι νέοι μας και να αποπνικιστούν από τα ναρκωτικά. Θaumάστε τον άντρα που μετά τη διπλωματία των σεισμών, τα έδωσε όλα στους μεμνήμες και παρ' όλα αυτά είδαμε προχθές τουρκικά F16 στη Σκύρο και την Εύβοια. Τώρα μένει να ακούσουμε από τον εκπρόσωπό σας, σε αγαστή όπως πάντα συνεργασία με τους διαπλεκόμενους, εργολάβους και μη, μιζοδόρους και διεφθαρμένους συγκροτηματάρχες και καναλάρχες ότι τα F16 ήταν δάκτυλος Καραμανλή.

Είναι γεγονός, κύριοι της Κυβερνήσεως, ότι σε κάθε σας ενέργεια, πράξη και πολιτική σας παρέμβαση θυμίζετε τις νεφέλες του Αριστοφάνους. Όλα είναι νεφελώδη ιδίως στο εσωτερικό. Αυτό σας εξυπηρετεί, διότι οι οβιδιακές σας μεταμορφώσεις και οι κομματικές σας αγκυλώσεις δεν σας επιτρέπουν να είσαστε ξεκάθαροι. Όμως με την πολιτική σας έχετε ανοίξει τον ασκό του Αιόλου και ο αέρας θα φυσήσει, θα παρασύρει και θα διασκορπίσει εσάς και την πολιτική σας, που τόσα δεινά και αδιέξοδα έφερε στον τόπο μας. Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο Υφυπουργός Οικονομικών κ. Νικόλαος Χριστοδουλάκης, έχει το λόγο για μια μικρή παρέμβαση.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΑΚΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Κύριε Πρόεδρε, εγώ δεν θα έπαιρνα το λόγο, αλλά μέτρησα τις εξής λέξεις: “Οι αγρόνες των μικρομεσαίων επιχειρήσεων”, “η δολοφονία των κοινοτήτων”, “το πτώμα του Ε.Σ.Υ.”, “οι θάνατοι στις καρότσες”, “ο εκμαυλισμός”, “οι θάνατοι από τα ναρκωτικά”.

Αν αυτό είναι πολιτικός λόγος, τότε όλοι πρέπει να κάνουμε ένα τεράστιο λάθος.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ : Εδώ οι σύντροφοί σας, είναι χειρότερα.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΑΚΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Το μόνο το οποίο δείχνουν αυτοί οι χαρακτηρισμοί είναι η

νοσηρότητα της πολιτικής την οποία επιδιώκει να εισάγει στον πολιτικό βίο, επιτίζω ένα μέρος μόνο της Νέας Δημοκρατίας. Διότι θα ήταν λυπηρό για τον τόπο να το επιχειρεί όλο το κόμμα, και δεν πιστεύω ότι αυτές οι εκφράσεις αντιπροσωπεύουν τη Νέα Δημοκρατία.

Λυπάμαι πάρα πολύ και λυπάμαι, διότι μόνο με τέτοιους χαρακτηρισμούς έχει απομείνει πλέον η δυνατότητα...

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ : Τα είπαν οι σύντροφοί σας. **ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΑΚΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών)** : Έχει απομείνει πλέον μόνο αυτή η δυνατότητα για να πληγεί η πολιτική της Κυβέρνησης.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ : Αφήστε τα σχήματα λόγου. Πρέπει να ντρέπεστε. Είναι ντροπή σας. Πολιτικέ γυρολόγε. Όταν είσαι πολιτικός γυρολόγος, έτσι μιλάς! Πολιτικέ γυρολόγε!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης) : Μα, τι λέτε τώρα, κύριε Παπανικολάου; Ο κύριος Υπουργός δεν είπε τίποτε άλλο, παρά χρησιμοποίησε τη φράση "νοσηρότητα της πολιτικής". Εσείς, αυτά τα οποία λέτε, είναι εκτός λόγου του Κοινοβουλίου. Σας παρακαλώ, λοιπόν.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ : Εγώ ανέφερα εκφράσεις συντρόφων του.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης) : Σας παρακαλώ, κύριε Παπανικολάου!

Ορίστε, κύριε Λεβονιάννη, έχετε το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΛΕΒΟΓΙΑΝΝΗΣ : Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η αξιοπιστία του πολιτικού λόγου έχει πάρα πολύ μεγάλη σημασία, έστω και αν αυτήν την ώρα μπορεί να μας ακούν πολλοί λίγοι. Αλλά πιστεύω ότι ο προλαλήσας συνάδελφος υπερέβαλε κατά τρόπο που δεν συμβαίνει συχνά σε αυτήν την Αίθουσα. Και νομίζω ότι από αυτό το Βήμα, θα πρέπει να υποστηρίζουμε και να υπερασπιζόμαστε με τα λόγια μας την πολιτική και τους πολιτικούς, γιατί έτσι δίνουμε το δικαίωμα να μας ασκούν κριτική και να μας αμφισβητούν.

Ο Προϋπολογισμός του 2000 έχει τα χαρακτηριστικά ενός γεγονότος ορόσημου. Και αυτό γιατί συνδέεται με κορυφαία γεγονότα, τα οποία σηματοδοτούν μία νέα εποχή για τη χώρα μας και για το λαό μας. Και δεν είναι μόνο τα χρονολογικά ορόσημα, στα οποία αναφέρθηκαν πολλοί ομιλητές, δηλαδή η αρχή της τρίτης χιλιετίας και η αρχή του 21ου αιώνα. Είναι τα γεγονότα που σηματοδοτούν τη νέα εποχή κατά τρόπο καθοριστικό, ουσιαστικό, που ουδείς πειστικά μπορεί να αμφισβητήσει. Είναι το γεγονός της δυναμικής ανάπτυξης της χώρας μας, της ολοκλήρωσης της μεγάλης προσπάθειας της σύγκλισης και της ένταξης της χώρας μας στην Ο.Ν.Ε. Είναι η μεγάλη εθνική επιτυχία της Διάσκεψης Κορυφής στο Ελσίνκι, που καθιστά τη χώρα μας παράγοντα σταθερότητας ειρήνης και ανάπτυξης στο Αιγαίο και την ευρύτερη περιοχή. Δεν είναι πειστικά "τα επιχειρήματα" που ακούγονται, κυρίως από την Αξιωματική Αντιπολίτευση, στην προσπάθειά τους να αμφισβητήσουν την επιτυχία αυτή. Η σταθερή αναπτυξιακή πορεία της χώρας μας, η δυναμική οικονομική της ανάπτυξη είναι δεδομένη και αναγνωρισμένη τόσο από τους εταίρους μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση, όσο και από πολλούς διεθνείς οργανισμούς, αλλά και από όλους τους παράγοντες της ελληνικής οικονομίας. Και αυτό επίσης, το λησμονείτε, κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας. Μπαίνουμε στην Ο.Ν.Ε. με το σπαθί μας τον Ιούνιο του 2000 έχοντας πετύχει όλους τους όρους της σύγκλισης. Μια δύσκολη προσπάθεια που ο λαός μας υλοποίησε με επιμονή και υπομονή. Και αυτό γιατί ενστερνίστηκε και στήριξε παρά το δυσβάσταχτο συχνά βάρος της, τη σταθερή πολιτική των κυβερνήσεων του ΠΑ.ΣΟ.Κ. από το 1993 ως σήμερα. Σήμερα πλέον, πέραν της σύγκλισης, είναι φανερά για το λαό μας τα αποτελέσματα αυτής της μεγάλης προσπάθειας. Το πακέτο Σημίτη που ανεφέρθη προηγουμένα είναι ακριβώς αποτέλεσμα αυτής της προσπάθειας. Η εξυγίανση και η ανάπτυξη της οικονομίας έχει ήδη θετικότερες επιπτώσεις, απτές και ουσιαστικές στον οικογενειακό προγραμματισμό και σε όλους τους άλλους τομείς. Ουδείς μιλάει πλέον για το καλάνθι της νοικοκυράς. Σήμερα το νέο κοινωνικό κράτος, το κοινωνικό πρόσωπο της πολιτείας, το κράτος της πρόνοιας έχουν έντονη καθοριστική και ουσιαστική παρέμβαση και αντιμετωπίζουν για πρώτη ίσως φορά άμεσα και απο-

τελεσματικά, χωρίς νέες φορολογίες (μπορεί να αριθμούμε πολλά φορολογικά νομοσχέδια και πολλές φορολογικές ρυθμίσεις, αλλά νέες φορολογίες ούτε άμεσες ούτε έμμεσες δεν υπάρχουν), χωρίς εξωτερικό δανεισμό και από τα άμεσα μόνο οφέλη αυτής της πολιτικής, όχι μόνο ζητήματα που έχουν σχέση με την ενίσχυση του εισοδήματος των χαμηλόμισθων, των χαμηλοσυνταξιούχων, των πολύτεκνων οικογενειών, των ατόμων με ειδικές ανάγκες, των παλιννοστούντων Ελλήνων από τις χώρες της πρώην Σοβιετικής Ένωσης, αλλά και έκτακτα περιστατικά, όπως αυτά των σεισμών του Σεπτεμβρίου στην Αθήνα.

Το γνωστό για την αναποτελεσματικότητά του ελληνικό κράτος αρχίζει να δείχνει ένα άλλο πρόσωπο, το πρόσωπο που είναι αποτέλεσμα αυτής της τιτάνιας προσπάθειας της Κυβέρνησης για την οικονομία, για το σύγχρονο κράτος, για το κοινωνικό κράτος.

Αλλά δεν είναι μόνο η Ο.Ν.Ε. γεγονός καθοριστικό για την πορεία της χώρας μας στη νέα εποχή και στο νέο αιώνα. Είναι τα αποτελέσματα και οι αποφάσεις της Συνόδου Κορυφής στο Ελσίνκι, αποτελέσματα τεράστιας σημασίας για τη χώρα μας, για την περιοχή μας. Η εξωτερική μας πολιτική δυναμική, με στόχους, συμπορεύεται με αυτήν της οικονομικής σταθερότητας και ανάπτυξης. Νέες προοπτικές και νέοι δρόμοι διανοίγονται για τη χώρα μας μετά τη Σύνοδο Κορυφής στο Ελσίνκι. Μπορεί αυτοί οι δρόμοι να είναι δύσκολοι, μπορεί ο γείτονάς μας να είναι δύστροπος, όμως εμείς πετύχαμε τους στόχους μας και ανοίξαμε μία νέα, ελπιδοφόρα, για τα εθνικά μας θέματα, πορεία.

Τα αποτελέσματα αυτής της πολιτικής θα γίνονται ορατά κάθε μέρα και πιο έντονα και θα επηρεάζουν καθοριστικά την πορεία της χώρας μας, αλλά και της ευρύτερης περιοχής. Δημιουργούνται πλέον σταθερές προϋποθέσεις ειρηνικής συνύπαρξης των λαών της περιοχής.

Εμείς οι Αιγαιοπελαγίτες γνωρίζουμε πολύ καλά τι σημαίνει να υπάρχει ειρήνη και σταθερότητα στο Αιγαίο, τι σημαίνει να μην υπάρχει διαρκής ένταση και απειλή πολέμου. Και δεν συμφωνώ με όσα είπε ο συνάδελφος εκ Δωδεκανήσου σε σχέση με το Υπουργείο Αιγίου.

Το Υπουργείο Αιγαίου είναι ένα κορυφαίο έργο, ένα εθνικό έργο, ένα έργο ανάπτυξης της περιοχής, έργο του ΠΑ.ΣΟ.Κ. Και στα πλαίσια της πολιτικής του Υπουργείου Αιγαίου έχουν περάσει και μέσα από την ελληνική Βουλή πάρα πολλές νομοθετικές ρυθμίσεις. Και πρόσφατα, επίσης, πέρασαν νομοθετικές ρυθμίσεις, που αφορούσαν την υγεία.

Είναι γνωστές οι ρυθμίσεις σχετικά με τις φορολογικές απαλλαγές των νησιών κάτω των τριών χιλιάδων εκατό κατοίκων και των νησιών κάτω των πεντακοσίων κατοίκων, που δεν πληρώνουν καθόλου φόρους οι κάτοικοί τους, φορολογικές απαλλαγές που επεκτάθηκαν με το τελευταίο φορολογικό νομοσχέδιο. Είναι γνωστά τα οικονομικά κίνητρα, που πρόσφατα δόθηκαν για τη στελέχωση των αγροτικών, των περιφερειακών ιατρείων και των κέντρων υγείας όλων των νησιών του Αιγαίου.

Αλλά πέραν αυτού και μία σειρά άλλα έργα, τα οποία λησμονήσε ο συνάδελφος εκ Δωδεκανήσου. Το πρόγραμμα ΑΣΤΕ-ΡΙΑΣ για την εξυπηρέτηση των πολιτών χωρίς να χρειάζεται να ταξιδεύουν και η έντονη παρουσία, κύριε συνάδελφε, του ΕΚΑΒ στο Αιγαίο. Πάνω από τέσσερις με πέντε χιλιάδες είναι οι διαμετακομιδές ασθενών που γίνονται σε ετήσια βάση. Τα νυκτερινά δρομολόγια που κάνουν τα ελικόπτερα του Πολεμικού μας Ναυτικού ξεπερνούν τα πεντακόσια το χρόνο.

Γνωρίζετε εξάλλου ότι μέσα στους επόμενους μήνες θα παραλάβει το Υπουργείο Υγείας, το ΕΚΑΒ, τα πρώτα ελικόπτερα παντός καιρού.

Να σας πω επίσης ότι δεν υπάρχει νησί χωρίς ελικοδρόμιο, που λειτουργεί και τη νύχτα, φωτιζόμενο ελικοδρόμιο. Δεν υπάρχει μικρό νησί στο Αιγαίο, κύριε συνάδελφε, χωρίς γυμνάσιο και λύκειο. Και η αναλογία μαθητών - καθηγητών είναι ένας προς ένας σχεδόν.

Όλα αυτά είναι έργα που έγιναν από το 1981 μέχρι σήμερα. Και σήμερα το Αιγαίο έχει μια δυναμική ανάπτυξη σε όλους τους τομείς, κυρίως στον τουρισμό, χάρη στα έργα που επετέλεσθησαν αυτά τα χρόνια από τις κυβερνήσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ.

Βέβαια το 2000, η νέα εποχή, πρέπει να κάνει ουσιαστική στροφή προς τον άνθρωπο. Οφείλουμε να επισημάνουμε ότι ο άνθρωπος ήταν πάντα στο κέντρο του ελληνικού πολιτισμού. Η ελληνική κουλτούρα ήταν και είναι ανθρωποκεντρική. Και με αυτήν την έννοια πρέπει πάντοτε να έχουμε ως πολιτεία στραμμένο το ενδιαφέρον μας, να βρίσκονται στο κέντρο της πολιτικής μας δράσης, οι νέοι μας και τα προβλήματά τους.

Η επένδυση στον άνθρωπο είναι πρωταρχικής σημασίας για κάθε κοινωνία. Μία ισχυρή και σύγχρονη Ελλάδα δεν μπορεί παρά να στηρίζεται σε ισχυρή και σύγχρονη παιδεία. Και η Κυβέρνησή μας ακολουθεί σταθερά αυτήν την πολιτική. Οι κρατικές δαπάνες για την παιδεία παρουσιάζουν συνεχή αύξηση. Το μερίδιο της παιδείας ως ποσοστό του Α.Ε.Π. από 3,1% το 1993, θα φθάσει το 2000 στο 3,5%. Το 1995 η κρατική παιδεία είχε χρηματοδοτηθεί με οκτακόσια τριάντα έξι δισεκατομμύρια (836.000.000) δραχμές. Το 2000 θα διατεθούν για την παιδεία ένα τρισεκατομμύριο τετρακόσια δισεκατομμύρια (1.400.000.000) δραχμές, σημειώνοντας μέσα σε μία πενταετία αύξηση 72%.

Είναι γεγονός ότι η παιδεία απασχολεί όλους τους Έλληνες. Τα προβλήματά της αγγίζουν κάθε οικογένεια, κάθε ελληνικό σπίτι. Συνεπώς είναι ένα θέμα καυτό που όμως δεν προσφέρεται για μικροπολιτική. Είναι όμως και ένα ευαίσθητο θέμα, γιατί έχει να κάνει με νέους ανθρώπους, με μικρούς μαθητές, με ευαίσθητες συμπεριφορές.

Εάν θέλουμε να αντιμετωπίσουμε σοβαρά και αποτελεσματικά τα προβλήματα της παιδείας, πρέπει να αποφασίσουμε όλοι ότι είναι καιρός να μείνουν τα σχολεία έξω από τις κομματικές έριδες και αντιπαραθέσεις, να μείνουν τα κόμματα έξω από τα σχολεία. Εμείς θέλουμε ένα ισχυρό δημόσιο σχολείο, ικανό να ανταποκριθεί στις απαιτήσεις της νέας εποχής που έρχεται. Αυτό ακριβώς το σχολείο δημιουργεί η εκπαιδευτική μεταρρύθμιση. Ισχυρό δημόσιο σχολείο. Ίσες ευκαιρίες στους νέους στη ζωή, στην κοινωνία, στη μόρφωση. Ελεύθερη πρόσβαση στα

Α.Ε.Ι. και Τ.Ε.Ι. Επαγγελματικό προσανατολισμό και επαγγελματική κατάρτιση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οφείλουμε όλοι να αναγνωρίσουμε τη μεγάλη προσπάθεια που κατέβαλε η Κυβέρνησή μας τα τελευταία χρόνια, για να μπει η χώρα μας σε πορεία ανάπτυξης, για να πρωταγωνιστήσει στην ευρύτερη περιοχή της Βαλκανικής, για να δώσει νέα τροπή, με πολλές προοπτικές και ελπίδες, στην εξωτερική μας πολιτική.

Γίναμε αξιοπιστοί συνομιλητές. Η φωνή μας ακούγεται από τους εταίρους μας. Τα εθνικά μας δίκαια αναγνωρίζονται, καθώς και ο πρωταγωνιστικός μας ρόλος στην ειρήνευση και ανάπτυξη της Βαλκανικής.

Και όλα αυτά, χάρη στις επίμονες προσπάθειες της Κυβέρνησης και προσωπικά του Πρωθυπουργού Κώστα Σημίτη.

Έχει αξιοπιστία πρωτοφανή η χώρα μας στο εξωτερικό. Έχει αναμφισβήτητη αξιοπιστία και αποδοχή από τον ελληνικό λαό η πολιτική αυτή της Κυβέρνησης και του Πρωθυπουργού.

Οι προσεχείς εκλογές, όποτε κι αν γίνουν αυτές, θα το επιβεβαιώσουν.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης) : Κύριοι συνάδελφοι, ο κ. Λεβογιάννης ήταν ο τελευταίος ομιλητής.

Δέχεσθε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 02.08' λύεται η συνεδρίαση για σήμερα Δευτέρα 20 Δεκεμβρίου 1999 και ώρα 10.00' με αντικείμενο εργασιών του Σώματος νομοθετική εργασία, συνέχιση της συζήτησης επί των σχεδίων νόμων του Υπουργείου Οικονομικών: α) Κύρωση του Κρατικού Προϋπολογισμού και των Προυπολογισμών ορισμένων ειδικών ταμείων και υπηρεσιών οικονομικού έτους 2000, β) Κύρωση του Απολογισμού του Κράτους οικονομικού έτους 1998, γ) Κύρωση του Ισολογισμού του Κράτους οικονομικού έτους 1998.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ

